والارث محمد حسن اول ...

صفر ۱

[illegible]

آنوشیروان

١

کتاب عناوین الصکوک

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد
و آله الطاهرین اما بعد پس میگوید این اقل الخلیقه والحقیر
الطالب لعلوم المعصومین محمد حسن ابن محمد حسین البروجردی
این کتابیست در بیان صور کثیر الاحتیاجات که ذکر
میشود ان شاء الله تعالی و مسمی نمودم او را بعناوین الصکوک
و بالله التوفیق و الیه التکلان و مرتب نمودم او را بر چند باب
و خاتمه باب اول در صور نکاح نامه عنوان غازه
گلرخسار عروس دلارای صفحه شاهد شیرین و سیمین
ذقن صحن بالجوش ترین وجهی تزیین نماید و ماشطه
قلم عنبرین شیم عذار مدعا را بشیرین ترین طرزی می آراید
که ازالی که صانع لم یزل از مبدء صبح ازل بنای هستی کاینات
را بر مداخله مواد مفرده داشته و بقای سلسله بنی نوع
انسان را نیز که رکن اعظم نظام عالم امکان است بمنت
اکفاء و مواصلت اقران منوط فرموده که این صنع بدیع
از زمانه جهالت منسوب بعذری و رکاکت اختلال موارث

باب اول

مبری و در محکم کتاب کریم و قرآن مجید امر اکید بان
فرموده و انکحوا الایامی منکم والصالحین من عبادکم و
امائکم ان یکونوا فقراء یغنهم الله من فضله والله
واسع علیم و درخشان کوکب سپهر رسالت و درخشان
نیر تابان افق ولایت و نبالت سید پیغمبران و مهتر رسل
عالیشان خاتم انبیا صلی الله علیه و آله در حدیث تاکید آن فرموده
النکاح سنتی فمن رغب عن سنتی فلیس منی و
نیز میفرماید تناکحوا تناسلوا فانی اباهی بکم الامم
یوم القیمة ولو بالسقط فعلی هذا در زمانی با لوامع
سعادت مقرون و اوانی بضروب میمنت توامان عقد
مناکحت دائمه و ربط مزاوجت اسلامیه واقع شد
فیما بین عالیجناب مقدس القاب ورع و تقوی انتساب
فلان ابن مرحوم مغفور جنت مکان فلان طاب ثراه
و مخدرات و طهارت دستگاه الباکرة البالغة العاقلة
الرشیدة العفیفة الوصیمة النجیبة الکریمة الاصیلة
فلانه بنت عزت و سعادت انتساب ستوده آداب مخدرت
و محمدت مآب فلان بصداق مبلغ فلان رایج از
قرار [illegible] یکهزار دینار رایج حباء علی تلک
المناکحة المبارکه گردید و جمیع صداق مزبور علی ذمة زوج
المذکور دینی لازم الاداء و حقی واجب الوفاء بحیث
لایبرء منه الا بالاداء او باحد الوجوه الشرعیه و گردید
مسماة مذبوره زوجه دائمه و حلیله ابدیه زوج سابق
الذکر اللهم الف بینهما الفة دائمة بحرمة
محمد و علی و فاطمة عنوان نکاح نامه بطرز دیگر
هو المؤلف بین القلوب بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی احل النکاح بفضله وحرم الزنا و
السفاح بعدله وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین
بعد الحمد والصلوة عندلیب گلستان کلام وطوطی
شکرستان خامه شیرین انتظام در شاخسار بلاغت
انتظام بنوای مسرت اقتضای ابتسام مترنم وخوشخرام
است که چون عروس ملاحت مانوس نظام عالم در
حجله خانه ایجاد از کتم عدم بمشاطگی کلمه ما لم یعلم علم
بالقلم بزینت تقدر وبقای اولاد آدم آراسته وحرفه
بقای آدم در پس پرده اراده قدم بتقدیر جناب رب
الحکم بحلیه تزویج پیراسته وتولید موالید المناسب بازواج
آباء واصلاب وامهات ارحام اطیاب منوط وپرورش
اطفال نظام بشیرین پستان دایه العقب والتناسل
بمقتضای حکمت حکیم علام مربوط است فلهذا جناب
تعالی بیان این معنی در رشته بلاغت سرشته آیات قرآنی
کشیده کما قال عز اسمه وانکحوا الایامی منکم والصالحین
من عبادکم وامائکم ان یکونوا فقراء یغنهم الله
من فضله والله واسع علیم وحضرت محرم حرم سرای
رسالت وخاتم سجل نبوت باعث ایجاد ارض وسما
واشرف رسل وانبیا نیز باین سنت وشیوه مرضیه
امر فرموده وبکثرت امم حضرت بر امم انبیاء سابقه مباهی ومفتخر
گردیده کما قال صلی الله علیه وآله در بیان معجز بیان در
رشتن این مرام بعنوان این کلام النکاح
سنتی فمن رغب عن سنتی فلیس منی فلهذا امتثالا
لامر الله ولامر الرسول تناکحوا تناسلوا تکثروا فانی
اباهی بکم الامم یوم القیمة ولو بالسقط وحرز الذین

کما قال سید الوصیین علیه صلوات الله رب العالمین
من تزوج احرز نصف دینه فلیتق الله فی نصف
الآخر وغیر ذلک من الاخبار والآیات الواردة عن
النبی وآله الاطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار
در اشرف ساعات واسعد اوقات دایمن البرکات
که سعدین ازان در [illegible] سعادات نیرین از اوج درجات
امنیت محصول عقد مناکحه دائمه مبارکه شرعیه و
ربط مزاوجه لازمه میمونه ملیه واقع شد وصورت
انعقاد پذیرفت فیما بین عالیمقدار صلاحیت شعار
محمد رفتار نیکو اطوار اشرف الاعز الامجد الاکرم
فلان ولد دلبند ارجمند عالیحضرت سامی منزلت
متعالی مرتبت محمد خصلت حمیده فطرت حاجی
الحرمین الشریفین الحاج فلان وعصمت وعفت پناه
طهارت ونظافت دستگاه خدیجه طینت مریم فطرت
حورا نزهت الباکرة البالغة الرشیدة النجیبة الصالحة
المختارة الجلیلة مسماة بفلانه صبیه مرضیه مرحمت
وغفران پناه رضوان آرامگاه مرحوم فلان غفرله
بصداق مقرون بوفاق مبلغ معین القدر
والوصف یکصد [illegible] تومان رایج ازقرار [illegible]
ناصریه که نصف تاکیدا له وتوضیحا آن پنجاه تومان
رایج [illegible] موصوف بوده باشد بناء علی تلک المناکحه
گردید وجه صداق مزبور علی ذمة زوج المذکور دینی
لازم الادا وحقی واجب الوفا بحیث لا یرجی منه الا
بالادا او باحد الوجوه الشرعیه وگردید مسماة مزبوره
زوجه دائمه وحلیله ابدیه زوج سابق الذکر اللهم

الف بینهما الفة دائمة بمحمد و علی و فاطمه عنوان
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی خلق الانسان من
نفس واحدة فجعله سمیعا بصیرا و خلق منها زو
جها و بث منها رجالا و نساء کثیرا و الصلوة و السلام
علی محمد المبعوث فی الانس و الجان بشیرا و نذیرا و
علی اله الطاهرین المشرفین بتشریف جزاهم بما صبروا
جنة و حریرا المکرمین بکرامة و یطعمون الطعام
علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا اما بعد عرض از آرایش
چهره این نوعروس سیمین عذار و مطلب از پیرایش و نگارش
بدایع اشکال را انکه چون امر نکاح ممدوح طبایع و محمود شرایع بود
و میباشد زیرا که ارتکاب ان مقتضی نسل بنی نوع انسان و
خوشنودی رحمن و دخول جنان و ترک ان مستلزم سخط
سبحان و خلود نیران میگردد کما قال الله تعالی فی القران و انکحوا
الایامی منکم و الصالحین من عبادکم ان یکونوا فقراء
یغنهم الله من فضله و الله واسع علیم و قال ایضا
فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی و ثلاث و رباع
فقال رسول الله صلی الله علیه و آله النکاح سنتی فمن رغب عن
سنتی فلیس منی لهذا در ساعات قرین و زمان مسرت
ائین حاضر شده عالیجناب معلی مکان فلان ولد فلان
ساکن فلان قریه بجزاست و بجبا له زوجیت و عقد دائمی
خود دراورد مر نفس نفیسه حره عاقله باکره رسیده و هی المسماة
فلانه خانم بنت مرحمت پناه فلان بصداق
مبلغ فلان تومان رایج بخوی جدید الضرب مسکوک
بسکه ناصر الدین شاه خلد الله ملکه که ده تومان ازان ناکح
داده و بیت المال دیگر در عهده حق ناکح میباشد و اشیا

و اشیا که اب ناکح در عوض داده اولا یکباب طاق سقف
مشهور بفلان محدود بحدود اربعة ظاهر قیمت یکصد تومان موصوف
و ثانیا نیم اشتاخ سیاه از قنوات فلان مع اراضی قیمت فلان
تومان موصوف و هکذا و انچه ناکح در عوض ...تومان میدهد
اولا فرش بوزن ده من که عبارت از فلان و فلان باشد
قیمت ده تومان موصوف و ثانیا مس فلان قیمت یکصد تومان
موصوف و ثالثا گوسفند میش که نزاید و نمیدوسته رسش
قیمت فلان موصوف و رابعا و هکذا پس عقد مزاوجت
و حسن معاشرت فیما بین صورت پذیرفت عقدا صحیحا
شرعیا اسلامیا اللهم الف بینهما الفة دائمة
بمحمد و علی و فاطمه تحریرا بتاریخ شهر فلان عنوان نکاح
نامه بطریق دیگر بعد از ارقام اثنیه بطریقیکه ذکر شد در اول
عنوان و بتفصیل اسم دیگر ملحوظ بهترین معانی که نقاش
بیچون نعلم و صنع بدایع نگار کن فیکون رقم فرموده هیکل
وجود انسان و بقای بواسطه توالد و تناسل منوط
فرموده و مزاوجت و مناکحت مربوط ست کما قال الله تعالی
و انکحوا الایامی منکم و الصالحین من عبادکم و امائکم
ان یکونوا فقراء یغنهم الله من فضله و الله
واسع علیم و کما قال خاتم الانبیاء النکاح سنتی
فمن رغب عن سنتی فلیس منی و سید الاوصیاء من
تزوج احرز نصف دینه فلیتق الله فی نصف الاخر
خوبنا علی ملک المراتب در حسن ترین وقتی از اوقات
و بهترین ساعتی از ساعات مقرون بخیر و برکات عقد
مناکحت الخ عنوان نکاح نامه بطریق دیگر بعد از دیباچه
عرض از چهره آرایی عرایس انکیز لیلی صفت دریش

ضمه الفاظ و عبارات شمکن بت شرح و بیان انست که چون
وحدانیت مخصوص ذات حضرت احد و فردانیت مختص
الذی لم یلد ولم یولد و لم یکن له کفوا احد و بقاء سلسله بنی
نوع انسانی بمنا کحت منوط و بمزاوجت مربوط لهذا
بمدلول ایه شریفه وافی هدایه وانکحوا الایامی منکم
والصالحین من عبادکم الخ و بمدلول حدیث شریف
ختمی ماب النکاح سنتی فمن رغب عن سنتی فلیس
منی بنا علیه در اسعد ساعات و اشرف اوقات
عقد مناکحه الخ **عنوان** دیباچه نکاح نامه الحمد لله
الذی خلق من الماء بشرا فجعله نسبا و صهرا
واضاف الی النسب المسبب لیتعاطفوا و رکب
فی الازواج الشهوات لیتلاطفوا و یتوالعوا عظمة
ملکوته و جلت جبروته خلق الانسان من
سلالة من طین ثم جعله نطفة فی قرار مکین
ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة
فخلق المضغه عظاما فکسی العظام لحما ثم انشانا
خلقا اخر فتبارک الله احسن الخالقین ثم
الصلوة علی اشرف الکاینات و علة الموجودات
و حجة الله علی اهل الارضین و السموات محمد المصطفی
و علی اله الطاهرین جمیعا **عنوان** نکاح نامه
بطریق دیگر الحمد لله الذی حلل النکاح فبشر به و
حرم الزنا و السفاح فانذر علیه و صلی الله علی
خیر خلقه و اشرف بریته محمد و اله و اهل
بیته الطاهرین بعد الحمد و الصلوة عند
لبیب گلستان شرع مستطاب در شاخسار مضامین

این کتاب مستطاب ببیغه المبدءات والماب که اثار سرور
و تجدد علامات عیش و عشرت از مبدء داتش ظاهر
و هویدا است بنوای این فقرات میمنت اثار ترنم که چون
کلمه بالغه حضرت باری النسم و خالق لوح و القلم عز و
سمی میمنت مانوس نظام عالم را مهری بجز ازدواج ذکور
و اناث با هم نی و طفل بقرار شیری بغیر از پستان
دایه امزاج رجال و نسوان نه پس امر نکاح در شریعت
غرا مامور به و مطلوب و فی عش در نظر اصحاب
عقول ممدوح و محبوب کما قال عز اسمه فی محکم کتابه
وانکحوا الایامی منکم و الصالحین من عبادکم و اماء
کم الخ **عنوان** دیباچه نکاح نامه بطریق دیگر هو
المؤلف بین القلوب الحمد لله الذی بدء خلق
الانسان من طین و جعل بین افراده نسبا
و صهرا فجعل نسله من ماء مهین و انبت
نبات البنات و البنین فی مزرعة الامهات
الوالدین و احل النکاح و حرم السفاح فی
شرایع المرسلین و الصلوة و السلام علی قطب
دائرة النبوة و نقطة خاتم الرسالة سید المر
سلین محمد و اله الطاهرین سیما خلیفته
بالحق بلا فصل علی بن ابی طالب امیر المؤمنین
عنب الحمد و الصلوة الخ **عنوان** دیباچه
نکاح نامه بطریق دیگر و مختصر الحمد لله الذی توحد
بالوحدانیة و الانفراد و تنزه عن اتخاذ
الصواحب و ایلاد الاولاد الذی جعل النکاح
سببا لتکاثر العباد و صلی الله علی محمد صاحب

لواء الشريعة والارشاد وعلى آله الطيبين الطا
هرين الامجاد باب دوم در وقفنامه عنوان رسالهٔ
وقفنامچه الحمد لله الواقف على الضمائر المطلع
على الخفاء والسرائر رب العالمين والصلوة على خير خلقه
وحبيبه وصفيه سيد المرسلين والسلام على وليه — ب ۲
ووصى نبيه اشرف الوصيين وعلى ذريتهما الطيبين
الطاهرين اما بعد باعث بر تحرير اين
سطور وتحقيق اين صحيفه حقانيه دستور آنكه چون
زمره ممكنات را كسر اثنين در رخت اقامه در اين دار پر
آفت از جمله ممتنعات واعتماد بر اين دار بيقرار و ثبوت
ان اوهن البيوت كبيت العنكبوت است از اقبح قبايح
فرد عمر هر مولودى بسياق خط باطل علم واتمام كامراني
اين عصر هيچ بنياد هيچ بقا را از شب تم مطالع زندگاني دنيا
در نظر بصيرت اولو الابصار نقشى است بر آب و
اسباب تعيش اين دهر بوقلمون رفتار در قوه متفكره
صاحبان فكر خيالى است با خراب چنانكه امام عليه
التحية والثناء والسلام كه الناس نيام فاذا ماتوا ا
نتبهوا مصدق صداقت انجام وكلام ملك علام
كه كل شيء هالك الا وجهه بر فناى عالم كون و
فساد و حقيقت اين كلام و مضمون صدق مشحون
آيه وافى هدايه كل نفس ذائقة الموت تبيين است
در اين مقام لهذا هر نفس را از چشيدن شربت
كوارا مرگ ناچار و هستى هر موجود را لوح نيستى
در كار از الحى است كه صبح و شام بر على الدوام صدا
طبل الرحيل از نقاره خانه ملك جليل در سماع گوش

بردى هوش نغمه طراز او خارچينان ملك منان بهوا
هر كس آمد بجهان اهل فنا خواهد بود از اطراف و جوانب
خوش آواز طاير روح صاحب روحى باستماع اين اصوات
از آشيان بدن فوج فوج در پرواز چون چنين است
نظر بمدلول الدنيا مزرعة الآخرة هر فردى از افراد
بشر جهة تدارك ما فات و افعال شر كه لذت طبع
انسانى و باعث سخط حضرت يزدانيت ذخيره يوم لا
ينفع مال ولا بنون جلگى را بايد و بمصداق افرايتم
ما تحرثون زراعة كارى اين مزرعه واقف بدن
بزر كرپراست بدكه محصول زروع اين مزرعه من وقفه
الى حبته فى يوم الف سنة كيال حكيم بميزان
وزنوا بالقسطاس المستقيم سنجيده بمضمون
ومن يعمل مثقال ذرة خيرا يره انات به محرران
دفترخانه عزيز غفار در جمع من ذالك افراد مفرد
عصيان هر خط كار مستقا را بجرم جرم خروار محسوب
واحديرا باقى دار نفرموده سفات حساب هر سعادت
انتساب را بمهر منشورى ممالك عرصه كيرودار موشح
و مزين نموده مفوضش خواهد فرمود بناء على ذالك
ب ۳ — وقف مؤبد وحبس مخلد نمود فلان الخ باب سيم
در مصالحه نامه است باقامه عنوان غرض
از تحرير اين كتاب مستطاب مقرون بصدق و طوع
آنكه مصالحه شرعيه نموده عاليقدران حجسته
طينتان حميده فطرتان كرامى منزلتان اثاب
الله عزان الدمجدان فلان و فلان ولدان فلان
با فلان ولد مرحوم جنت مكان فلان و در نفر

صغیر مرحوم فلان و [illegible] فلان و فلان همگی و تمامی
سیزده ثلث بنم شعیر از جمله دو ثلث بنم شعیر [illegible]
بود در بیخ شعیر مزرعه فلان از جمله مزارعات قریه
فلان مع کافه توابع و لواحق شرعیه و عرفیه از راه
رو و راه آب و اشجار مغروسه بقدر الحصه المبتاعه
که ثلث بنم شعیر از باغات بنم شعیر ملک فلان [illegible]
و همگی و تمامی سته سهم از جمله دوازده سهم که این [illegible]
میباشد در اجده سهم [illegible] در یکصد اشتمال سهم
آب کاه ریز فولادی مشهور بکاه ریز بالائی و آب چشمه
مشهوره بچشمه دعوائی مقرر و مشروط آنکه سه سهم
آب مزبور را که عبارت از سه نوبه آب مرقوم ست
دو نوبه آب از چشمه دعوائی مرقوم را مشروب نماید
و یکسهم دیگر را که عبارت از یک نوبه آب از کاه
ریز بالائی باغ را مشروب و قرار بر آنست که سه آب
مرقوم را از چهل پنج روز از عید نوروز هر سال گذشته
تا چهل پنج روز از تابستان رفته مصالح معه مرقوم
استیفای آب را نماید کل ذالک بمال المصالحه مبلغ
سی تومان رایج [illegible] نوخواه ناصر الدین شاهی
که نصف او را شرعا مصالح معه از مصالحان
مرقومان مطالب بود محسوب نمود و نصف باقی
دیگر که عبارت از پانزده تومان پنجهزار دینار بوده
باشد بالتمام بایصال مصالح معهم و اصل مصا
لحان مرقومان گردید حقیقة لا درسما و ایشان
قطع علاقه ملک از باغ مزبور نموده او را بتصرف
مصالح معهم واگذاشت فلهم التصرف فیه

بی

بای نحو شاء و اراد کتصرف الملاک فی املاکهم
تاریخ [illegible] شهر ربیع الثانی سنه [illegible] عنوان مصا
لحه، بحمد بسم الله خیر الاسماء، والحمد لله مالک
الارض و السماء تعطی الملک من تشاء و تمنع الملک
ممن تشاء و الصلوة علی باعث خلق الاشیاء محمد
المصطفی و علی علی المرتضی و سیدة نساء الدنیا
و علی ابنیهما الحسن و الحسین سیدی نقباء النجباء
بعد الحمد و الصلوة غرض اصلی از نگارش
این صفحه که براعة استهلالش دلیل ست بر انتقال
رقبات و [illegible] ست بر نقل مملوکات آنست که حاضر
دار المحکمه شرع مطاع لازم الاتباع گردید عالیجاه سلالة
الاعاظم و الاعیان محمد رضا خان فی حالة صحة النفس
و الکمال العقل طائعا راغبا راضیا اصالة عن نفسه
و وکالة عن جانب عمته خدیجه خانم و همشیره خود فاطمه
خانم و برادرزادهای خود وراث مرحوم مبرور
فلان خان مصالحه صحیحه صریحه شرعیه اسلا
میه نمود با جناب مستطاب اعاظم العلماء و المجتهدین
فرید الدهر العلامة الفهامة میرزا آقا مدظله العالی علی
رئوس الانام مع اخوان صلبی خود ایشان ابناء
رضوان آرامگاه فلان و علیا مخدره فلانه محل [illegible]
[illegible] دانگ یک طوج ملک صالح الزراعة از جمله چهار
دانگ بنم ملکی که بحسب ارث از مرحوم فلان بایشان
انتقال یافته بود مشاع در [illegible] شش قریه فلان
[illegible] که مستغنی از تحدید و توصیف است مع کل
ملحقات و منسوبات و مضافات بحیث لا یستثنی

منها شیئ با کافه توابع ولواحق شرعیه وعرفیه
از اب کاردیم زار وتلال وجبال وعیون وانهار
وقنوات مکشوفه ومسدوده وده کده وده بنه وباغ
وبیشه واشجار ومرد ستم ومجرا وآب ومراتع ومحال
وغیر ذالک من الاضافات بمال المصالحه مبلغ
سیصد تومان رایج المعامله جدید الضرب از قرار
هر ریالی بیست چهار نخود مسکوک بسکه ناصر الدین
شاهی قاجار خلد الله ملکه وصیغه مصالحه شرعیه
مشتمله علی الایجاب والقبول بالعربیة الفصیحة
والفارسیة الملیحة واقع وجاری شد ووجه مصالحه
واگذار شد بمصالح معهم که بمصارف لازمه ملک
مزبور رسانند از قبیل اخراجات ترافع ونحو کم
وغیر ذالک وایضاً قرار شد که هرگاه زیاد وکمی در
قدر ملک مرقوم از قبیل دیوانیان ویا کاشف فساد
بهم رسد وچهار دنگ نیم بالتمام متصرف مصالحین
ومصالح معهم درنیاید هر قدر را متصرف شوند
بالمن صفه شود والا بینهما بالمناصفه است که ثلث
جناب معظم الیه ویک ثلث علیا مخدره فلانه بتاریخ
شهر فلان سنه ١٣

عنوان

مصالحه نامچه
مختصر حاضر شدند عالی قدران فلان ولد مرحوم
فلان وجد وا واعنی فلان وفلان و مصالحه
شرعیه نمودند با عالی شأن فلان خان ابن مرحمت
پناه فلان ازهمگی وتمامی یک شعیر مشاع در شش
شعیر من مزارعات محمد رضائی از قریه برفیانه
از قرار سیلد هور سنقلی با جمیع متعلقات

ومنضمات شرعیه وعرفیه از اب کاردیم زار وتلال
وجبال وعیون وانهار ومراتع ومحال وباغ و
بیشه ومحل بیشه ومحل مزرعی واشجار مغروسه ومحل
مستمر وغیر ذالک من المتعلقات ذکر ام لم یذکر بقدر
حصة المک عه که سدس شش شعیر است بمبلغ معین
القدر والوصف بیست چهار تومان رایج سلطانی از
قرار بیست و دو نخود عددی یکهزار دینار رایج مقبوض کله
ثبت علی تلک المصالحه الشرعیه گردید یک شعیر مشاع
در ملک مرقوم اعم از آنکه مال فلان مرقوم بوده یا مال
دو ولد مسطور او حسب تلک المصالحه مال مصالح
معهما موحی الیهما ومصالحون مزبورون قطع علاقه
ملکیه از او نمودند او را متصرف مصالح معهما واگذاشتند
فلهما التصرف فیها کتصرف الملاک فی املاکهم
وذوالحقوق فی حقوقهم وذالک بتاریخ دهم شهر
فلان سنه ١

عنوان

مصالحه نامچه کل حقوق
مصالح بو مصالحه جمعه نویسند
عرض از تحریر این
ورقه شرعیه الدلالت که بحلیه صدق وصلاح
آراسته است بیان آنست حاضر شد عزت آثار فلان
بیک ولد مرحوم آقا عباس بیک وبالطوع والرغبة
والاختیار مصالحه شرعیه اسلامیه نمود با عزت قرین
آقا رضا بیک عم حقیقی ولد مرحوم حسن بیک از همگی وکل
حقوقی که او را بود ظاهره وباطنی الامریه در شعیر
آب وملک متصرف مصالح معه که بالفعل در تصرف
دارد که یک شعیر آن را اسعی وحیه کرد با سهمیه مشاع
در دوازده شعیر املاک مزرعه قلعه کاظم واز همگی

کل حقوق که اوراست در یک شعیر نیم از ملک مرقوم
که در بیع مصالح معه متصرف بود و بغیر فروخته واز
همگی کل حقوقیکه اوراست در هشت سهم از جمله
بیست سهم املاک مزرعه چشمه طوفانی کلاته مع
توابع از انهار و دیم و دایر و بایر و تلال و جبال و
عیون و انهار و مراتع و حی لف و باغ و بیشه و نیچه
و اشجار مثمر و غیر مثمره و ده کده و دهنه متعلقه
بقلعه کاظم و از سایر حقوقیکه اوراست از بابت اجرة
المثل و منافع سنوات ماضیه املاک مرقومه و از بابت
سایر دعاوی و حقوق بهر اسم و رسم و از تعلق
قسم که بوده است ذکر ام لم یذکر سیما از بابت
اثاث و حیوان و حشم و غیر ذالک که از ارث پدری
و مادری مبلغ پنج تومان رایج ریالی ۲ لحوذی ناصریه
مقبوض کله شرعا و صیغه مصالحه شرعیه جاری شد
فعلی هذا نمیرسد مصالح مزبور را که در خصوص مصالح
عنه مزبور ادعائی و گفتگوئی نماید تحریرا فی غره شهر فلان
سنه ۱۳ **عنوان** مصالحه نامچه بیشه و محل بیشه
مصالحه لازمه جازمه شرعیه نمود فلان ابن مرحمت
پناه فلان با سعادت لار فلان ولد مرحوم فلان
از نصف ست عه قطعه بیشه محل و اشجار واقعه
در مزرعه فلان من مزارع قرا و نکته بمبلغ معین
القدر فلان رایج از قرار ریالی ۳ لحوذی عددی
یکهزار دینار رایج ناصریه مقبوض کله حقیقه و صیغه
مصالحه شرعیه بینهما واقع و جاری لیس گردید نصف
شش عه ست قطعه بیشه واقعه در مزرعه فلان

مذکوره

مذکوره که بجهت قسمت مکان بیشه مزرعه مزبوره این سه
قطعه بیشه ربع یک شعیر از مکان بیت المال مختص فلان
مذکور و فلان مذبور قطع علاقه و تخلیه ید از مصالح
علیها نمود و بتصرف مصالح معه واگذاشت و مصالح
معه تصرف مالکانه مستحقانه در مصالح علیها نمود
کتصرف الملاک فی املاکهم و ذوی الحقوق فی
حقوقهم تحریر فی فلان سنه ۱۳ **عنوان** مصالحه
نامچه ادعای ملکی نویسد غرض از تحریر اینوثیقه
شرعیة الدلالت که بحلیه صدق و صلاح آراسته
بیان آنست که حاضر شدند حضرات افرج لها ابن مرحمت
پناه اسد بیک و وکیل ادعائی از جانب عالیجاه قدسی
القاب فضایل و معارف اکتساب حاجی الحاج والمعتمرین
حاجی محسن ولد مرحمت و غفران پناه ملا ابراهیم واز جانب
عالیجاه هادی بیک اخ عالیجناب موصی الیه ما حضور
احمد کاظم ولد مرحوم فلان اصیل و وکیل ثابت الوکالة
از جانب ملا علی برادر خود و آقا بی و احمد دو نفر برادرزا
ده خود ولدان مرحمت پناه فلان و ملا رفیع و آصفی ولدان
ولدان مرحوم فلان و عوض علی و درویش علی ولدان
مرحوم فلان و قربانی و علی محمد ولدان مرحوم فلان که با
محمد کاظم مزبور از جانب کل حضرات مسطورون سوای
فلان و فلان مسطوران وکالة ثابتة و از جانب
ارفیع ملا قربانی وکالة ادعائیه دارد و مع حضور عزت
نشان لطفعلی بیک ولد مرحوم فلان اصیل و وکیل
ثابت الوکالة از جانب علی بابا ولد مرحوم ملا علی نقی
و مع حضور ارشید ولد مرحوم فلان مزبور و مع

حضور العمته ولد مرحوم فلان و وکیل لا بغیر برادر
خود واشجعلی ولد مرحوم فلان بوکالة ثابتة محققة
واضحه و مع حضور مشهدی یحیی ولد مرحوم فلان و وکیل
ملا محمد ولی ولد مرحوم انوروز علی مع حضور الجمیع و تو
کیلهم کما رقم فی الفوق و مع وکالة العمته مزبوره
از جانب جعفر ولد مرحوم فلان و مع وکالة مشهدی
یحیی مزبور بوکالة ادی که از جانب اشرف و ملا داود و دیگر
عزیز اخوان خود و ملا محمد علی ولد مرحوم اخذ اقرار منهم
قصد المصالحه و عدم التوریة بالطوع و الرغبة
مصالحه شرعیه اسلامیه نمود با عالیجاه نجابت
پناه میرزا حاجی محمد کریم خلف صدق غفران پناه اعتبار
علی و سعادت نشان زین الحاج محمد شهباز ولد
رحمت پناه فلان و ارسول ولد مرحوم فلان و ملا
فضلعلی ولد مرحوم فلان و اسمیع صباغ ولد مر
حوم فلان و کربلائی نعمته ولد مرحوم فلان و اصلح
ولد حذار حم و ملا مهدی ولد مرحوم فلان و ملا محمد شفیع
ولد مرحوم فلان از کلی و تمامی و کل ادعا و حقوق
نفس الامریه که مصالحون را بود و میباشد در کل
املاک متصرف فیه مصالح معهم از املاک قریه
قلعه کاظم من قرا سیلاخور علیا از املاک متنا
زع فیه که املاک مرقومه از قدیم الایام الی الان
در تصرف مالکین قریه قلعه کاظم بوده و مصالحون
ادعا می نمودند که در املاک مرقومه حق دارند و مصالح
معهم مزبورون منکر بودند مصالح معهم و آباء
و اجداد ایشان در املاک مرقومه از قدیم الایام

الی حال جمیع دعاوی و حقوق ایشان در عین املاک
مزبوره متنازع فیه و در باب اجرت المثل و منافع و سنوات
ماضیه املاک مرقومه مورد مصالحه گردید شیما تسلط
قسم مصالحون که املاک متصرفی مصالح معهم که دعوا
و حقوق ظاهره ولیس الامر به مصالحون مورد مصالحه
گردید و ملک متنازع فیه محدود است بکردنگاه تله جرد
و کردنگاه بیدگرپه و شارع بیدگرپه و تله جرد تا
منتهی شود با جطلغ سبزواری از سمت جنوب و بنگو
سیاه متصل با جطلغ تا منتهی شود شارع و با بتداء
دره باریکه مصالح معهم تا باب افشان تپه منتهی
که سمت مغرب او مال مصالح معهم است از تپه مزبوره
و سمت مشرق تپه مستطیل مال مصالحون است
از املاک و از سنگ سیاه بزرگ که واقع در فوق
تپه مستطیل میرزان قلعه قادر از بالدی سنگ مزبور
باب افشان میان حد مال مصالحون است املاک
ان و تپه مستطیل منتهی میشود بملک خسروی مصالحون
و الحج قلمه شده سمت جنوب است و حد مغرب از او تپه
مستطیل است تا بدء و کجی آب رود ملک خسروی
مزبور که سنگ حقیر و نهر کوچک میان حد ملک قلعه
کاظم و قلعه قادر است تا منتهی شود شارع کمره تا منتهی
شود سنگ سیاه بزرگ و سمت شمال منتهی میشود بملک
مصالح معهم و بملک ملا کرمعلی و سمت متصل است
بملک و کوه بیدگرپه علیه و شارع مزبور بمال المصالحه
مبلغ هشت تومان رایج از قرار ریالی ۲۴ نخود تماما حال
شاهی مقبوض کلا حقیقه مصالحه شرعیه اسلامیه

واقع و جاری شد و وجه مصالحه موافق حصه مصالحون
است از ملک قلعه قادر و در ضمن عقد خارج لازم بین
مصالحون والمصالحون معهم شرط شد که مصالحون
در ظرف یکصد سال از حال از عهده اجرت المثل و غرا
مات وارده بر مصالح معهم در باب املاک متصرفه
مصالح معهم که در متن دعوا و حقوق مصالحون
مزبورون مورد مصالحه گردید برآیند در صورت
ظهور کاشف فساد از برای مصالح عنه متن که هر یک
موافق حصه مالکی ایشان از ملک قلعه قادر از عهده
برآیند بتاریخ فلان سنه ۱۳ عنوان تعیین میان
حد ملک و قسمت کردن ملک بطریق مصالحه
و توابع آن بعد الحمد و الصلوة عرض
از زرع کلام در این صفحه صحیفه شرعیه انجام و نشقه
ان از عیون اقدم اظهار این مطلب و ابراز این
مرام است که چون مبذر ربع شعیر مزرعه مران دراز
من مزارعات قریه کوشک علیا محدود از سمت
شمال بقله کوه دره میانه ملدر و از طرف مغرب
بمیان حد مران دراز الله یار واقع در سمت کل زرد
تا منتهی شود بمیان حد مزرعه لاسی که کوه کی زار
است و محاذی اسطبل پائین مزرعه لاسی است و از
طرف شرق از فوق منتهی میشود بمزرعه سردلق
و از بالا منتهی میشود بملک چشمه حسن حمه بیگ ده کوشک
سفلی و از سمت جنوب منتهی میشود با اصطبل و جوب
مزرعه بداغی که فوق جوی مرقوم جاده کل زرد است
و جاده مزبوره در میان زمین مران دراز است و این

بیع

مجموع مرقوم مشتمل بر پنج چشمه است چشمه علی درستی و
چشمه زرده و چشمه باغ و چشمه خشکه بالا و پائین با
ملک عنه مشترک بودنی بین جناب مستطاب ورع و تقوی
انتساب عوارف و معارف اداب افضل الفضلاء و
اعلم العلماء فخر المحققین النحل النحول حاوی الفروع و
الاصول جامع المعقول و المنقول جناب علام الفهام
مجتهد العصر و الزمان آخوند ملا محسن ادام الله توفیق
لائم افاداته و جناب شیخ محمد ابن جلیلت مآبی و فرالی ج
حاجی الحسن و عفت پناه خدارت و طهارت دستگاه
بی بی خانم بنت مرحمت پناه حاجی فتحعلی و عصمت پناه ملیحه
خانم بنت مرحوم فلان و برادرش فلان حضرات مرقو
مون فوق مالک مبذر بیست یکجبه از مزرعه مرقومه اند
که برهشت حبه مبذر یکشعر اب و ملک است و حضرات
رعایای کوشک مرقوم که مالکند مبذر نوزده حبه
را از مزرعه مرقومه و حصه مالکان مبذر بیست حبه
علی حسب حصتهم علی تفصیل ذیل است جناب معظم له
۱۰ حبه

جناب شیخ محمد ۷ حبه	بی بی خانم مرقومه ۳ ثمن	ملیحه مرقومه مع اخوانها ۳ حبه

حضرات رعایای کوشکی که مالک مبذر
نوزده حبه از مزرعه مرقومه اند اسامی ایشان و کم
تعیین حصتهم علی تفصیل ذیل است کربلائی معصوم
حبه

کربلائی عزیز محمد ۲ حبه	نعمت الله مع اخوه حبه	کربلائی کلبعلی ۲ حبه
رضا قلی بیک حبه	جز علی و بهرعلی حبه	ملک ولد خداکرم ۲ حبه
رضا مع اخوه ۲ حبه	شیخ الدین حبه	کربلائی قاسم حبه
قربانی مع اخوه حبه	شفیع و عبدالله حبه	لد خدا مع اخوه حبه
حسینعلی مع اخوه ۲ حبه		

اشاعه و اشتراک من دعد

مرقوم فی مابین مالکان چهل حبه مرقومون فی باعث
خرابی وانهدام شرعیه مزبوره بود لهذا کلّهم جمع
شدند با جمعی از ثقات با وقوف واهل خبره با فطنت
وصاحبان سررشته با بصیرت با طراضی طرفین
بنا را بر توضیع و تقسیم گذاشته اند و حصّه ورسد
هر یک از طرف مقابل را معیّن و مشخص نموده اند
که حصه ورسد جناب معظم الیه والشیخ محمد وبی
بی خانم و ملیحه وبرادرش از ابی کار چشمه خشکه
بالدو پایین و چشمه باغ مع باغ واشجار و بادام
کلدو ربع چشمه درده با زمینهای ابی متعلق بان
وربع اشجار متعلق بان واز دیم زار از فوق
چشمه علی درستی که میان جادّه دره کرک است
از اصل وسط اعتدال میان دره ممتدّه مستطیله
که بکمر کوه در سه جهة سمت غربی دره مزبوره است
حاف دراز الله یار واز اصل اعتدال وسط در ه
مستطیله ممتد تا منتهی شود بقرب جلدب راه از
فوق دره سمت غربی ان بخط استوار بجلدب
راه واز جلدب راه بخط استوار کشیده شود بقلّه
کوه که میان حدّ ملایر است و دره مستطیله محمد جا
واقع است بسمت حران دران الله یار که دیم زار
است و بجنب حصه ورسد مالکان نوزده حبه اند
واز حد وسط اعتدال دره ممتدّه بقلّه کوه که میان
ملایر است بسمت شرق از کل دیم زار ممتد و منتهی
شود بمیان حدّ سرویق مال طلق جناب معظم
الیه و تابعین او است علی نحو حصتهم بالاشتراک

والدت

والدت عنه بینهم علی حسب حقهم المرقومون فی المتن
علی التفصیل حصّه و رسد حضرات رعایای کوشکی
که مالک نوزده حبه اند از ابی کار سبز رسته کشیرمش ع ربیع ٥
در چشمه درده و تمام چشمه علی درستی با متعلقات
چشمها کل بحبتها واز دیم زار وسط استوار اعتدال
دره ممتده بقلّه کوه میان حدّ ملایر که اسفل دره
مزبوره متصل است بچشمه علی درستی سمت مغرب تا
منتهی شود بمیان حدّ حران دراز الله یار عرضا واز
پایین تا منتهی شود دره کرک واز جاده دره کرک از
دیم زار تا منتهی شود بی ده کل زرد واز جاده کل زرد از
دیم زار تا منتهی شود بمیان مزرعه آسی که کوه بکا
زار است بالمشارکه والمث عنه فی ما بین کل مالکین چهل
حبه است واز تقسیم خارج است و کل شش دانگ حمام
واقعه در مزرعه مرقومه با کل الات حجریة واجریه و
خشبیه و حدیدیه ان که از جمله طیان است با کل ابی
که ما یحتاج است مال طلق جناب معظم الیه و تابعین
او است که مالکان سبز رست بحبه اند وایضاً کل
ده کده معموره واقعه در مزرعه مزبوره ما بین مالکین
چهل حبه بالاشتراک شایع است و سکنه نیز شعیر
حاجی کاظم زانی بعوض حصّه کربلائی عزیز حدّ و ملک است
واز قلعه بزرگ حصه ورسد ندارند و صیغه
مصالحه علی نحو المرقوم بین الطرفین واقع و جاری
شد فلهم تصرف فیه بای نحو شاء کتصرف سائر
الملاک فی املاکهم وعلی قدر حصتهم و کان ذلک
بتاریخ احدی و عشرین من شهر ربیع الثانی سنة ١٣١

عنوان مصالحه‌نامه و قسمت‌نامچه بطریق
مصالحه چون سند دوازده شعیر آب و ملک قریه
برفیان فی مابین جمیع کثری از اناث و ذکور و کبار و
صغار مشاع و مشترک بود و اشتراک ان
باعث خرابی و انهدام ان شده و میشد و متصرفین مزرعه
مذکوره مدتها بود که سعی در تقسیم و توضیح ان حصص
مفروزه میسر نمیکردید تا در این تاریخ مالکین مزرعه مز
بوره جمعی از ثقات و اهل خبره با فطنت و صاحبان
سررشته با بصیرت را جمع نموده بتصدیق ایشان
و باذن حاکم شرع که ولی من لا ولی له از جانب
صغری است و قطعه از ان مزرعه مزبور را تقسیم
و توضیح نموده بدوازده قسمت که مابین مالکین
دوازده شعیر قسمت شود که یک قطعه ان واقعست
در سمت شمال مزرعه مرقومه که مشهور است بمجد [illegible]
و مشتمل است بر پنج سهم و ربع سهم و محدود است
بحدود اربعه از طرف مغرب متصل بمیانه ملک
فلان و از سمت جنوب باول کاریز دره که بجوی
ان بطرف مغرب میرود و منتهی بملک فلان ولد فلان
فلان میشود و بجوی ان بطرف شرق میرود و
منتهی بجوی دره فلان میکردد و از جانب شرق
بجوی فلان و سر بالا میرود بسنگ سیاه قرب
نکاه ریز مزرعه فلان و بالاتر ان سنگ سیاه
دیگر بالاتر ان دره سنگ سفید تا منتهی بسر گردنگاه
و از سمت شمال ان سر گردنگاه و اشخاصی که این
قطعه بازاء حصه و رسد انها موضوع شده اسامی

زنیع

ایشان موافق تفصیل ذیل است کربلائی رحمن
رحیم و غفور ولدان مرحوم فلان فلان و فلان
ولدان فلان فلان و فلان ولدان فلان فلان
و فلان ولدان فلان فلان و غفور ولدان محمد
فلان و شفیع و عزیز ولدان فلان و قطعه
دیگر ان که واقع است در سمت شرقی مزرعه مرقومه
و مشتمل است بر شش سهم و سه ربع سهم و این
قطعه مشهور است بدره فلان و محدود است بحدود
اربعه از سمت شمال بسر گردنگاه متصل بدره میان
من قراء ملایر و از طرف مغرب از سر گردنگاه سرا
پائین میاید بدره فلان و از انجا میاید بسنگ سیاه
دیگر قریب نکاه ریز فلان و از انجا میاید بجوی دره فلان
که در پهلوی فلان است و به پائین میرود تا منتهی میشود
بجوی فلان و میاید تا برمیخورد بجوی سمت [illegible]
فلان تا منتهی میشود بجاده قلعه فلان و از جاده میرود
تا برمیخورد باصطلخ چشمه فلان و از اصطلخ بجوی
چشمه فلان تا منتهی میشود بملک فلان و از جانب
جنوب متصل بملک فلان و از طرف شرق قدری
از ان بملک فلان و قدری از ان بملک فلان و قد
ری از ان باصطلخ فلان و جاده فلان تا منتهی میشود
بسر ملک و یا کوه فلان و اشخاصی که این قطعه
که شش سهم و ربع سهم است بازاء حصه و رسد
ایشان وضع گردیده اسامی ایشان بموافق تفصیل
ذیل است فلان ولد مرحوم فلان فلان و فلان
ولدان مرحوم فلان فلان ولد مرحوم فلان فلان

وفلانه بنتان فلانه فلانه وفلانه بنتان فلانه و
صلح صحیح شرعی سندی نموده عنت انا ران بنکوا طوا
ران فلان وفلان وملا فلان مذکورون که از
اشخاصی میباشند که حصه ایشان در قطعه اولی
ست اصالة از جانب خود و وکالة از قبل کبار و وصایة
از جانب صغار از حقی وحظی وقسطی ورسدی
که در قطعه اخری دارند که دره فلان ویا فلان مزرعه
باشد با محدود ماین محدود اطواران ملا فلان وآ
فلان که هر نفر از اشخاصی هستند که قطعه اخری
بجهه حصه ایشان وضع شده باین حقی وحظی وقسطی
ورسدی که در قطعه اولی ست که ملک فلان ویا
مزرعه فلان ست وفلان وفلان وفیها لمصالحة
را باصالة خود ووکالة کبار ووصایة عن الصغار
نموده مصالحه شرعیه صحیحه لازمه
اسلامیه فارسیة وعربیا الیها ووقع القبض بین الطرفین
واقع وجاری شد پس بنا علی هذا گردید قطعه
ملک اولی که پنج سهم وربع سهمی ست که مسمی
بملک فلان ست مال کربلائی فلان مذکور ومن تبعه کما
رقم فی الفرق وگردید قطعه ملک اخری که شش سهم
وربع سهمی ست ومسمی بملک دره فلان ست مال ملا
فلان مزبوره تابعین او کما رقم فی ذیل الورقه فلهم التصرف
کل احد منهم فی حصتهم بای نحو شاء وبای طریق
اراده وکان وقوع تلک القسمة علی طریق المصالحه فی احدی
وعشرین من شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ **عنوان** معادله
نامچه بطریق مصالحه که در بیع بود وصلح شد

چون بتاریخ بیست یکم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ احمد علی
وفیض مرحوم اسمع علی علی ولدان مرحوم فلان مبنه ریگیر
ملک صالح الزراعة که ایشان را بود شش دانگ در پنج شعیر
مزرعه سرویتی من مزارعات تاج کوه رث ه مصالحه
خیاریه نموده بودند با عالیجناب قدسی القاب بفضائل
و فواضل مآب زبدة العلماء الاطیاب حیز حج والمعتبر
بین والبین سکنی حاجی ملا محمد خلف صدق فردوس
مکان حاجی محسن غفرله به مبلغ معین بموعد
معلومی بموافق صلح نامچه معتبره که در ید عالیجناب
عالیجناب موصی الیه نموده اند و بعد انقضاء مدت
خیار وعدم رد مثل مال المصالحه بلزوم پیوسته
بعد از کردن مصالحه مرقومه الحال احمد علی و اسمع علی
مزبوران دعاوی چند در بطلان مصالحه مرقومه
می نمودند و در این خصوص مدت مدیدی با عالیجناب
سامی القاب در مرافعه و منازعه و مخاصمه بودند
بعد از مکالمات بسیار بنا را باین نوع گذا
شتند که بیست شعیر از یک شعیر مرقوم سالم بلانزاع
از عالیجناب مذکور و نیم شعیر دیگر از احمد علی و
اسمع علی مزبوران باشد به بعد از قرارداد مذکور
و فوت اسمع علی عالیجناب مشار الیه نیم شعیر
سالم خود را معاوضه شرعیه نمود با حضرات احمد علی
اصغر ولا قدیما و لا ملک اولاد مرحوم عبد الرحیم
بمبنه ریگیر ملک صالح الزراعة که ایشان را بود
شش دانگ در پنج شعیر مزرعه حسن وی من مزارعات
قریه قلعه قا درو مبلغ پنجتوال عالیجناب

مت رالیه بابت آن ازبابت تفاوت داد بعد از
معاوضه مرقومه لاحمد علی مزبور بازعوه نموده باجابة
حقوق ورثه از جانب اولاد الشیخ علی مزبور که
ورثه ایمز مانند سنجریت در صغار مرقومه دعاوی چند
دیگر ازبابت همین نیم شعیر می نمود که ذکر آنها باعث
طول کلام بود لا علی اصغر ولاقدیا و املک مزبورون
بر فرض صدق دعوای لاحمد علی مزبور در باب نیم شعیر
که از عالیجناب مذکور بعلت معاوضه مرقومه بایشان
منتقل شده مصالحه شرعیه نموده مع عالیجناب
مت رالیه از حقی که ایشان را ملیباشد در یکشعیر مزرعه
خسروی که بعلت معاوضه مرقومه از ایشان بی
بعجناب مت رالیه انتقال یافته بمقدار یکمن گندم
سفید الچ پایزه قصبه بر وجه اقرار به ۷۷ درم
صیر فی قصیـــقه جاری شد بعد تلک المصالحه
الشرعیه حاضر شد لاحمد علی مزبور بالطوع والرغبه
والاختیار من غیر شائبة الاکراه والاجبار با ملاحظه
حفظ حرفه وضبط صغار و بتصدیق جمعی از مسلمین
واذن ماذون از قبل ولی شرع ایشان اصالة
وحسبه مصالحه شرعیه نموده با لا علی اصغر ولاقدیا
و املک مزبورون از کل ادعا، وحقی که ایشان را
ملیباشد در نیم شعیر سرویق که بعلت معاوضه مسطوره
از عالیجناب موما الیه بایشان انتقال یافته
بیکربع من ع نیم شعیر مرقومه و بعد از یکمن گندم موصوف
بوزن مزبور که یکربع نیم مرقوم بازا، حق صغار
و نیم گندم بازا، حق لاحمد علی مزبور ملیباشد

وحسبه

تصفیـــقه مصالحه شرعیه مشتمله علی الایجاب
والقبول مع ملاحظه حرفه وضبط واقع شد وچون
معلوم شد که از رما بیکه نیم شعیر از سرویق مال جناب
موما الیه شده و نیم شعیر مال جناب احمد علی والشیخ
علی شده بروفق شرع گردید حالا حسب باب الاحتیاط
لاحمد علی مزبور باذن وماذون از قبل ولی شرعی
ایشان مصالحه شرعیه نموده با عالیجناب موما الیه
از ادعا که ایشان را بود در یکشعیر سرویق مزبور
بهبذر نیم شعیری که بتی موافق متن سالم از
برای احمد علی والشیخ علی مزبوران شده که دیگر
قطع دعوای احمد علی وورثه الشیخ علی مزبور از
نیم شعیر سرویق منتقل فی لا علی اصغر ولاقدیا و
لا ملک گردید وطی دعوای عالیجناب موما الیه
از نیم شعیر سرویق که بتی مال لاحمد علی ولا شیخ
علی مزبوران شده گردید و قطع دعوای لا علی
اصغر واقدیا ولا ملک مزبورون از عالیجناب
مذکور در خصوص یکشعیر خسروی گردید توضیح
آنکه یکشعیر سرویق حال ۸ سهم از هشت آن از
لاحمد علی و سه سهم از لا علی اصغر واقدیا و لا ملک
مابسویه ست و هر یک قبول مصالحه را نموده در هر
گاه سنین بعد حضرات مرقومه در خصوص مراتب مذ
کوره ادعا شک دیگر نمایند باطل و غیر مسموع خواهد
بود وکان ذلک بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۱ عنوان
صورت مصالحه نامه مهر وحق الثمن مهر
شده مسمات بی بی رقیه فی حالة تظهر منها الرضا

والرغبة والاختیار من غیر شائبة الاکراه والاجبار
مصالحه صحیحه صریحه شرعیه نموده بزوج خود فلان
ولد مرحوم فلان و با برادر خود فلان ولد مرحوم فلان
و با ابن خود فلان از همگی و تمامی حق الصداق و مهر
المسمى فی العقد که مسماة مزبوره را بود بر ذمه زوج
خود فلان و با تمام حق الثمنی که در مخلفات مرحوم
فلان مرقوم ادعا می نمود و حق الارث صبیه متوفای
خود مسماة فلانه که بحسب ارث بمسماة مزبوره انتقال
یافته و سایر حقوقیکه اورا بود در مخلفات و مترو
کات فلان مزبور اعم از املاک و اثاث البیت
وخانه و غیر ذالک چه از حق ارثیه کلاً و چه از وجه صداق
کلاً و چه از حق الثمن کلاً مزبوران بمقدار پنجاه درم
گندم ایلکی با یزه بوزن قصبه بروورد ۷۶ درهم
صیرفی قصبه مصالحه بینهما واقع و جاری
شد بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۱ **عنوان** مصالحه
نامچه حق الارثیه زنها از باغ و بیشه و غیر
ذالک حاضر شد فلانه بنت مرحوم فلان فی حالة
تظهر منها الرضاء والرغبة والاختیار بلا شائبة
الاکراه والاجبار صلح صحیح صریح شرعی اسلامی
نموده با فلان ولد مرحوم فلان از همگی و تمامی کل
حقوق و نصیب و قسطی که از حصه ارثیه در مخلفات
و متروکات والد مرحوم خود احمد داشت بای قدر
کان اعم از ملک و باغ و بیشه و طاحونه و خانه و اثاث
البیت از قبیل فرش و ظروف و آلات و رخوت
خواب و احشام از قبیل گاو و گوسفند و غیره من

یطلق

یطلق علیه اسم المالیة والارثیة ذکرا ام لم یذکر عینا
و منفعة بمبلغ المصالح مبلغ فلان نقد موجود مقبوض
او موهوب بصیغه محاباتیه شرعیه بینهما واقع
و جاری شد پس بنا على هذا گردید حصه ارثیه مزبوره
مال اخوی المذبور فله التصرف بای نحو شاء و ابرا
د بعد از تخلیه ید مصالح از کل مصالح علیه بتاریخ
فلان سنه ۱۳۰۱ **عنوان** مصالحه نامچه ملک
نویسند بعد الحمد والصلوة مقصد
معا این کتاب مقرون بصدق و صواب بنیان
این مرام است حاضر شد فلان ولد مرحوم فلان فی
حالة الصحة والاختیار من غیر شائبة الاکراه والاجبار
طائعا راغبا و مصالحه صحیحه صریحه شرعیه اسلامیه
نموده با عزت لار فلان ولد مرحمت و غفران پناه
رضوان آرامگاه فلان از همگی و تمامی سیزده ربع شعیر
مشاع از پنج شعیر از مزرعه فلان من مزارع قریه
فلان مع کافه توابع و لواحق شرعیه و عرفیه بقدر
الحصة المثبتة المزبوره از آبی کار دیم زار و تلال و
جبال و عیون و انهار و مراتع و معالف و باغ و بیشه
زار و اشجار و اسطلبات و غیر ذالک بقدر الحصة
المثبتة المرقومه بوجه المصالحه بمبلغ پنجاه هشت
تومان رایج اقرار ریشه بخطوط ناصرالدین شاهی المقبوض
کلا بصیغه مصالحه صحیحه لازمه شرعیه ملیه
اسلامیه مشتملة على الشرائط والارکان من الایجاب
والقبول مع ضمان الدرک الشرعی واسقاط کافه
خیارات سیما خیار الغبن على القول به واقع و

وجاری شد فعلی ملک المصالحة الشرعیه گردید تمامت
مصالح علیها المزبوره مال خاص وملک طلق مصالح
معه مومی الیه ومصالح مرقوم قطع علاقه وازاله
ملکیت وتخلیه ورفع ید از مصالح علیها نموده واورا
متصرف مصالح معه درآورد فله التصرف فیها
بای نحو شاء وکیف اراد کتصرف الملاک فی املاکهم
وذوی الحقوق فی حقوقهم وکان ذالک بتاریخ
هشتم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ **عنوان** صورت
بیع شرط نامجه بطریق مصالحه المصالح
الشارط عالیشان عزت نشان نجدت وتجدت همراه
فلان خان خلف صدق مرحمت وغفران پناه الحاج
فلان المصالح معه جناب مستطاب سعادت
سی وقدسی القاب عوارف ومعارف آداب ورع
وتقوی انتساب فلان ولد مرحمت پناه رضوان
آرامگاه فلان المصالح علیها همگی وتمامی
مبذر فلان قدر ملک مشاع در چند شعیر مزرعه فلان
من مزارعات قریه فلان که مصالح را ملک شد باکافه
توابع ولواحق شرعیه ومنضمات عرفیه از آنچه کاردیم
زار وتلال وجبال وعیون وانهار ودائر وبائر ومرا
تع ومعالف وده کده وده بنه وباغ وبیشه وبیجه
واشجار ومثمر وغیر مثمر وغیر ذالک مما لم یذکر بقدر الحصه
المشاعه المصالحه مبلغ ده تومان رایج از
قرار ریالی عددی یکهزار دینار رایج مقبوض
کلاً در مجلس العقد والکتابه لا علی رسم الغنیا له
المصالح از حال تحریر الی انقضاء مدت

یک سال تمام کامل هلالی متوالی الایام وجه
المصالحه را ز بابت منافع مصالح علیها در مدت مزبوره
متوجل با جزا مبلغ دو تومان رایج موصوف وصیغتین
المصالحتین مشتملتین علی الشرایط والارکان خالیه
عن النواقص والبطلان سقط لجمیع الدعاوی
والخیارات فاقتر خیار الغبن ولو کان فاحش
بل افحش وضمان الدرک الشرعی عند کاشف الفساد
وخروج المصالح علیها مستحق للغیر کلا او بعضا
عینا ام منفعة واقع وجاری شد ودر ضمن العقد
شرط شد که هرگاه مصالح مرقوم در مدت مزبوره
تمامت مثل مبلغ مزبور را بجانب مصالح معه مزبور
رد نمود مسلط بر فسخ مصالحه مرقومه باشد والا فلا
مصالحه منجزه شده باشد وصیغه قهراً جاری
شد بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۱ **عنوان** صورت
مصالحه نامچه منظم بوصیتنامچه مصالحه
محی با ثبته شرعیه نمو عزت شعار فلان ولد مرحوم
فلان بالطوع والرغبه والاختیار من غیر شائبة
الاکراه والاجبار بفلان ولد مرحوم فلان از همگی
وتمامی مبذر نیم شعیر آب وملک که او راست مشاع
در شش شعیر مزرعه موسومه بفلان من مزارعات قریه
فرزانان باکافه توابع ولواحق شرعیه وعرفیه از آنچه
کاردیم زار وتلال وجبال وعیون وانهار ودائر وبائر
ومراتع ومعالف ده کده وده بنه وباغ وبیشه
وبیجه واشجار المثمر وغیر مثمر وجوالی وغیر ذالک
من الاضافات خاصه حصه مالکی کشت سبز موجود

دران بمال الصلح فلان قدر که فلان قدر او را مصالح
معه از مصالح بوجه شرعی مطالب بود محسوب نمود و فلان
قدر بقیه را قبال و اقباض مصالح معه واصل و عاید
مصالح مرقوم فی المجلس تماما کردید و صیغه
مصالحه ماتیه شرعیه مشتمله علی الایجاب والقبول
مع اسقاط الغبن وضمان الدرک شرعی عند کاشف
الف دو وزوج المصالح عنها مستحق للغیر کلا او
بعضا عینا ام منفعه واقع و جاری شد و در ضمن العقد
شرط شد که اختیار فسخ مصالحه در ظرف مدت سی
سال شمسی از تاریخ تحریر با عزت آثار فلان اخ ابوینی
مرقوم من الدم دون الاب لهم باشد و هکذا شرط
شد که مصالح معهم از عین مال حوف الذکر ضعف
الانثی در ظرف مدت سی سال مزبور در صورت
فوت مسماة مزبوره مبلغ پنجاه تومان رایج مو
صوف با طلاع عزت آثار فلان مزبور برادر مسماة
مزبوره بمصرف وصایای ذیل موصی برسانند علی
نحو الوصیه که مبلغ دوازده تومان بمصرف اخراجات
تعزیه وفات مسماة مزبوره و مبلغ شش تومان رایج
بمصرف نقل جنازه موصیه بارض اقدس قم و دو
تومان رایج بمصرف استیجار یکسال صوم و صلوة و مبلغ
هفت هزار رایج بمصرف استیجار ختم قرآن و سه
هزار موصوف بجهة نماز وحشت و چهار تومان رایج
بمصرف ذکوة برسانند و هکذا شرط شد که علاوه
بر مبلغ مزبور مبلغ فلان قدر رایج تسلیم فلان کر
دو از مال المصالحه بینهم از بابت طلب فلان ولد مرحوم

در تاریخ فلان سنه ۱۳ عنوان مصالحه نامچه
نظر بو سیناه و سفینه عـــــ الحمد والصلوة
غرض از این کتاب مستطاب مقرون بصدق و صفا
از او ظاهر و باهر است بیان آنست که مصالحه صحیحه
صریحه منجزه شرعیه معتبره اسلامیه نمود فلان و
لد مرحوم فلان ساکن قریه فلان مع عزت و
سعادت آثار فلان ولد ارجمند فلان از همگی و تمامی
کل سه دانگ ربع یک شعیراب و ملک مشاع در پنجیر
مزرعه موسومه بفلان من مزارعات قریه فلان
معروف ارتسی برمزارعات قریه مزبوره با کافه
توابع و لواحق شرعیه و عرفیه از اراضی کاریم زار و تلال
وجبال و عیون و انهار و دائر و بائر و مراتع و ملحق
و باغ و بیشه و پنجه و اشجار مثمره و غیر مثمره و اصلهای
و حمر و مستمر و مجری المیاه و غیر ذالک بقدر الحصه المزبوره
که پنجه یک کلن مزرعه مرقومه باشد بمال المصالحه
مبلغ چهل شش تومان رایج از قرار بیست و سه لکوذی
ناصریه و صیغه مصالحه صحیحه صریحه جازمه
لازمه معتبره شرعیه اسلامیه مشتمله علی الایجاب
والقبول مستلزمه لضمان الدرک الشرعی عند
کاشف الف دو وزوج المصالح عنها مستحقا للغیر
کلا او بعضا عینا ام منفعه بینهما واقع و جاری
شد و مبلغ بیست و سه تومان رایج موصوف از مال
المصالحه بایصال و اقباض مصالح معه حقیقه
واصل و عاید شد مصالح مرقوم را و مبلغ بیست
سه تومان موصوف دیگر را مصالح معه مرقوم

ازمصالح مزبور شرعی مطالبه و بالفعل بایست ادا
نماید محسوب نموده فبناء علی تلک المصالحة الشرعیه
کردید تمامت یکربع تکثیرمشاع درجمله تخثیر مزرعه
فلان مرقومه با جمیع متعلقات شرعیه وعرفیه
مال محض وملک طلق فلان مرقوم وآل فلان مزبور
تخلیه ید وقطع علاقه مالکیت از مصالح عنهای
مرقومه نموده وبتصرف او واکذاشت فله التصرّف
فیها متی شاء وکیف اراد کتصرف سایر الملاک
فی املاکهم و ذوالحقوق فی حقوقهم وکان ذالک
بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۱ **عنوان** صورت مصالحه
نمودن میان دو نفر مسلمان عن الحمی الضلوه
غرض از تقلیع و تقمیع بنیان مرصوص اساس
ابرام واف دوالکف رعب کرلجاج وعناد بنوک
اقلام جرامیز مشک فام از برامن این صفحه واسعه
که از اطراف واکناف وجوانب ان کلهای زنکارنک
اصلاح والتیام درجلوه کری وبنقمات وترنمات کلمات
واصوات نصیحت امیر مقربان درخین کری انده
که چون طبایع بنی نوع انسانی بر بعضی از حالات
نابایست مجبول وبه برخی از صفات ناشایست مشغول
است ودردار التکلیف باغوای نفس پلید وتحریک ابلیس
عنید درمقام عناد ولجاج وفساد بوده لهذا فی خطر
بخطاب حکیم العتاب وما کان ربّک مهلک القری
بظلم واهلها مصلحون شده از الجذمه بود
متمادی که شجره پلیده نجل وعناد ولجاج وفساد
درقلوب فلان وفلان ولدان فلان ریشه کی
دوازده

دوابنده درمقام اضرار وتخریب ارکان مبنای معاشر
بایکدیکر ساعی جمیله عزم صنیه بعمل بیاوردند وبتبیّنه
کلمات پنهانه علمای اعلام وکلام خطاب الکرام حکام
والامقام تکنیه نمیشدند تا اینکه بعد از ارتکاب
حصول ضررهای بسیار وبی اضداد وصدمات
بیشمار وضرر واضرار بسیار نادم شده پنبه غفلت
از کوش هوش برداشتند ودر خلال این احوال
باعانت بعضی ازکدخدایان خیراندیش وبرحی
نصیحت اندیشان اصلاح کیش که بامتثال مفاد
فاصلحوا بین اخویکم عادت ایشان باصلاح
ذات البین جاریست نفاق ایشان بوفاق وعناد
ایشان باکمال تبدیل پذیرفت واز قرار مفصّله ذیل
تفریق وتقسیم املاک ایشان کردید ومنافره
بمصالحه انجامید لهی **عنوان** صورت مصالحه
نامجد بطریق دیکر عرض اصلی وعلة غائی دفعی
کلی از اکتتاب این کتاب مستطاب وارتکاب بترتیب
این وریقه شرعی خطاب که عنوان صدق وصدا
قت را افضل الخطاب وبنیان حق وحقیقت را رافع
ارتیاب است آنست که سرکار فیض اثار شمع
محفل عز واقتدار کوکب فلک فخر واعتبار قایدسادات
روزکار معدن اثار الشرافة والافتی رحامی الشریعة
السید المختار جناب مستطاب فخر السادات الاطیب
وقطب الاقطاب لا زال ایام ادام الله تعالی
ظلال رعایته علی مفارق الاحباب درکمال میل
ورضا ورغبة باظهار انه رو قصد ونیت درمقام

معامله ملیه شرعیه مصالحه صحیحه صریحه ملیه فیمابین
عالیجناب فضایل و فواصل انتساب مجدو معارف
مآب قدوة الافاضل من اهل الدیان فلان ابن مرحوم
مغفور جنت مکان فلان همگی و تمامی شش دانگ آب
و ملک از قریه فلان من مزارعات فلان بمبلغ
معین القدر والوصف صدده تومان رایج بیست چهار
نخودی مسکوک بسکه مبارکه ناصرالدین شاه
قاجار خلد الله ملکه و ادام الله دولته نقد فی المجلس
که نصف مبلغ موصول پنجاه پنج تومان است و کان
ذالک بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۳ **عنوان** صورت
مصالحه نامچه ادعای مال امانت نویسند
غرض از این ورقه شرعیه آنست که در اینوقت عالیقدر
فلان ولد فلان ادعای مینمود بعالیحضرت فلان
ولد مرحمت پناه فلان در خصوص اموال و متروکات
ارث پدری که در نزد مشار الیه برسم امانت
سپرده بود چنانچه فلان مدعی بود باینکه زیاد براینها
بوده است و فلان مشار الیه منکر میبود بعد از قیل
و قال و نزاع طرفین جمعی مصلحین خیراندیش بنای
دعاوی ایشان را بصلح نهادند چنانچه فلان مذ
کور کل ادعای خود را مصالحه نمود با مشار الیه بمبلغ
معین مشخص حاضر ازده تومان تبریزی رایج مقبوضه
فی مجلس العقد حقیقة لا رسما فصیغه
مصالحه صحیحه صریحه شرعیه واقع و جاری شد تحریرا
بتاریخ شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۳ **عنوان** مصا
لحه نامچه ادعای ارث شخص متوفی نویسند

بعد الحمد و الصلوة غرض از تحریر
و ترقیم این ورقه و سطور نافذ المقصود بیان این
منظور است که چون چندی قبل از این مرحوم برو
لامراد علی سلطان خلف مرحوم فلان ساکن
قریه فلان برحمت ایزدی پیوسته و متروکات از
آن مرحوم مخلف و ورثه آن منحصر بودند بچهار نفر اولاد
ذکور و دو نفر اناث و دو زوجه دائمی و در این سنوات
یکنفر از صبیه‌های آن مرحوم را وهی مسماة بی بی جان کربلائی
علی رضا نام ولد مرحوم کربلائی مهدی در حباله نکاح و
تزویج خود در آورده و باندک فاصله آن مسماة مر
قومه برحمت ایزدی پیوسته و متوفیه گردیده و حصه
ارثیه که از مرحوم والد فردوس مکان با مرحومه
منتقل شده بود از آن مرحومه هم منتقل بیکنفر اولاد
ذکور صغیر آن مرحومه گردیده و بعد هم صغیر مزبور متوفی
و حصه ارثیه او منتقل بکربلائی علی رضای مرقوم
که والد صغیر مزبور است گردید تا در این اوان سعا
شان با صلاح و اصرار جمعی مصلحین خیراندیش
حاضر گردید که کربلائی علی رضای مرقوم طائعا
راضیا راغبا من غیر شائبة الاکراه و الاجبار
صلح صریح صحیح منجز شرعی بسیادت و عزت آثار
منقبت شعار ملا علی اکبر و نیکو اطوار آقا سم اخوان
صلبی و بطنی مسماة مرقومه از هر حق و دعوای
و نصیبی که مصالح مزبور را میبود کائنا ما کان
بالغا ما بلغ بهر اسم و رسم اعم از باغ و ملک و آ
و زمین و مسکنه و ظروف و اثاث البیت و غیره

واحد م و غیر ذالک علی ان یکون اسم الادعیه والبیانة
وار سنوات سابقه و منافعات املاک کلا او جزءا
عینا ام منفعة ذکرا ام لم یذکر بمال الصلح مبلغ معین
معلوم القدر والوصف ده تومان رایج از قرار ربعی
نخودی عددی یکهزار دینار رایج مقبوض کله حقیقة لدی
فی مجلس العقد والکتابة لدی علی رسم القبالة وصیغه
مصالحه منجزه معتبره ممتابعة شرعیه واقع و جاری
گردید عنه دیگر مصالح معهما مرقومان هر حقی
و دعوائی که بکر بلکه علی رضای مزبور می نموده به
اسم و رسم از قبیل حق و والده شان از بابت
سدس حق الصداق که بسبب ارث بوالده منتقل
شرعی و غیر او از ابواب دیگر و مع مطالبات سابق
با یکدیگر داشتند مصالحه نموده حتی که من بعد هیچیک
از مصالح و مصالح معهما را سخنی بر یکدیگر نیست
و در ضمن عقد خارج لازم شرعی شرط شد که هر یک
از مصالح و مصالح معهما [illegible] الی انقضاء مدت
سی سال شمسی ادعائی بیکدیگری و با ظهور
کشف فلان وفاء ای در مصالحه مثل از قبیل هر یک
از مصالح و مصالح معهما بهم برسد هر یک مبلغ سی
تومان رایج از عین مال خود به یکدیگری ببذل وهبه نماید
مبارک بیست و سیم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ احدی و ثلث
مائة بعد الالف من الهجرة **عنوان** ایضا مصالحه
ناچه ملک که عوض او ملک است مصالحه نمود
عالیجناب فلان ولد مرحوم فلان بعالیقدر فلان ولد
فلان از همگی و تمامی یکربع یکشعیر اب و ملک شرع

در پنج شعیر اب و ملک مزرعه فلان مفروز از سایر مزا
رع قریه مزبوره من قراء فلان با کافه توابع و لواحق شرعیه
و عرفیه از اراضی کار دیم زار و تلال و جبال و عیون و انهار
و دائر و بائر و مراتع و مع لف و باغ و بیشه و بنجه و اشجار
و اصطبلات و حمام و مستمر و مجر الماء و غیر ذالک من الدخل
فات بقدر الحصه المشاعه بمال المصالحه مبلغ هشت
تومان رایج از قرار ربعی ناصرالدین شاهی بیست
چهار نخودی عددی یکهزار دینار رایج که تمامت مثل اورا
از بابت مصالحه مع سیزده تومان دینار موصوف با
نقض م ثانه المعینة موجود که مصالحه شده بود
بمبلغ فوق مصالحه بران جاری شده بود
محسوب نموده عنه ذالک مصالحه نموده فلان مصالح
فوق با فلان مصالح معه فوق از همگی و تمامی یکربع
یکشعیر شرع از جمله شعیر مزرعه فلان از آب
و ملک مفروزه از سایر مزارع قریه مسطوره فوق
با جمیع متعلقات و منضمات شرعیه و عرفیه مرقومات
ان بدون استثناء شیء از انها بمال المصالحه
یکربع یکشعیر اب و ملک فلان مرقومه فصلتان
مصالحتان شرعیتان مشتملتان علی الایجاب
والقبول مستلزمتان بضمان الدرک شرعی عند
کشف الفساد بین الطرفین واقع و جاری شد و تمامت
مبلغ سیزده تومان رایج موصوف با ثمانه مرقومه با
قبض والیصال مصالحه معه واصل و عاید مصالح
مسطور گردید و مصالحه مرقوم قطع علاقه مالکیه
و تخلیه ید از تمامت یکربع یکشعیر فلان نموده تصرف

مصالح معه واگذاشت فله التصرّف فيه كيف شاء
وحيما اراد بتاريخ فلان سنه ١٣١١ **عنوان** الصّا
مصالحه نامجه معامله ملكى مى نويسند باين طرز
بعد الحمد والصّلوة غرض از تحرير
اين كلمات شرعية الدلالات كه آثار صحت وشرعيت از
اوظاهر وباهرست در ذكر وبيان انست كه حاضر گرديد
فلان ولد مرحوم فلان وفتولمعه لى شرعية اسلاميه
مهر از جناب سيادت ونجابت انتساب مجدت مآب
عظمت ومكرمت اداب سركار فلان ولد ار جمند
عاليجناب مقدس القاب فضايل وكمالات اكتساب
حقايق ومعارف انتساب فخر السادات الاطياب
سركار فلان دام مجده العالى از همگى وتمامى يكشعير
اب وملك شش دانگ از دستگه دانگ قريه فلان من محال
فلان كه در تحت تصرّف مالكى نه مستحق نه داشته با
كافه متعلقات از اراضى كار وديم زار وتلال وجبال
وعيون وانهار ودائر وباير ومراتع ومعلف وده
كده وده بنه وحمر ومستمر ومجرالماء وباغ وبيشه وبيجه
واشجار واصطلاحات وغير ذالك من المنسوبات والاضافات كه مبذر يكشعير اب وملك شش دانگ دو چند
شعير است بعوض ومقابل همگى وتمامى مبذر يكجبه اب
وملك كه فلان مزبور را بود شش دانگ در نيم شعير مفروز
وموضوع از دو شعير مزرعه چشمه فلان من مزارع قريه
فلان با كافه متعلقات ومنضمات شرعيه وعرفيه
از اراضى كار وديم زار وتلال وجبال وعيون وانهار و
ده كده وده بنه ودائر وباير ومراتع ومعلف

وحمر

وحمر ومستمر ومجرالماء وباغ وبيشه وبيجه واشجار رو
اصطلاحات وغير ذالك من الاضافات سواء ذكر ام لا
بقدر الحصة المنازعة كه مبذر يكجبه است بدون استثنا
شئ از ان حاضره حصه مالكى كشت سبز موجودى در
ان ومبلغ معين فلان قدر نقد موجود مقبوض كله فى
مجلس العقد والكتابه قصيره مقنعه مصالحه
صحيحه صريحه شرعيه مشتمله على الايجاب والقبول مع
اسقاط جميع الخيارات سيما خيار الغبن ولو كان فى
حد الذى قيل به ومتضمنه بضمان الدرك شرعى عند كاشف
الف او وجوه المصالح عنها مستحق للغير كلا او
بعضا عينا ام منفعتا واقع وجارى شد پس بنا
على تلك المصالحه گرديد تمامت مبذر يكجبه اب وملك
مزبور باكافه متعلقات ومبلغ مرقوم مال طلق و
ملك مطلق سركار معظم اليه وگرديد تمامت مبذر
يكشعير مرقوم باكافه توابع مرقومه مال طلق وملك
مطلق مصالح معه مزبور فلهما التصرف فيهما متى
شاء او اراد على حقه المرقوم بتاريخ بيست چهارم شهر
ربيع الثانى سنه ١٣١١ **عنوان** صورت مصالحه
نامچه حق صغار بنا بصرفه وغبطه ايشان
بنا بملاحظه شدت اضطرار در معاش وكمال احتياج
در لباس وغيره يكنفر صغير مرحوم فلان مسما بفلان
بعد از تقويم اهل خبره بنا بصرفه وملاحظه بغبطه
او مصالحه شد كل يك قطعه زمين وباكل يك
حبه اب وملك واقعه در مزرعه فلان من مزا
رعات فلان كه در تحت تصرف داشت بانضمام

مزروع غیر منتفع بهی که در او مغروس ست مستغنی
از تجدید با مضای والده و همشیره او مسماتان فلانه
و فلانه بعالیت عزت و سعادت نشان مجدت
و تجدید همراه مجدب و محدث بینان فلان ولد مرحوم
مغفور فلان بمال المصالحه فلان قدر رایج بیست
چهار تحویل عوض یکهزار دینار رایج نقد موجود مقبوض فی
المجلس العقد الی دینار الاخر قصیــــــــقه
مصالحه صحیحه معتبره شرعیه عنبط عنه وحبته له واقع
و جاری شد و مال المصالحه الی دینار الاخر واصل فلانه
ولی شرعی او قیم حاکم شرع او و والده او گردید که
بمصرف ما یحتاج او برسانند و کان ذالک بتاریخ بیست
سیم شهر ربیع الثانی سنه ١٣١ **عنوان** صورت
مصالحه نمودن منافع ملک هر قدر باشد
فتوی المصالحه شرعیه نمود عزت شعار فلان ولد مرحوم
فلان از عزت شعار فلان ولد مرحوم فلان از منافع
و حق الارض مبذر فلان قدر آب و ملک صالح الز
راعه که فلان قدر آن شرع در چند شعیر مزرعه
فلان من مزارعات قریه فلان و فلان قدر آن
شرع در چند شعیر مزرعه فلان من مزارعات قریه
مرقومه از تاریخ الی انقضاء مدت چند وقت تمام
تمام کامل بالتمام بمقدار معین فلان قدر گندم یا جوال
یک پاکیزه پاکیزه زربی کوه بوزن قصبه بروجرد از
قرار هر [illegible] من صیرفی قصیــــــقه مصالحه
شرعیه بینهما واقع و جاری شد و در ضمن العقد
شرط شد که فلان مذکور مال المصالحه را مقطع

علی

علی السنوات از قرار سالی فلان قدر گندم و فلان
قدر جو و فلان قدر انگور تسلیم فلانه نماید و عوارضات
و تحمیلات دیوانی از نقد و جنس و انعام نوکر و
نوکری هر قدر باشد از حساب پی و پی حساب از بابت
فلان قدر آب و ملک مزبور در عهده فلان مرقوم
بوده باشد و از این تاریخ به بعد هر گاه نوکری و نوکری
بگیرند اعم از جدید او و شوقی در عهده فلان که
مصالح مسطورست بوده باشد و کان ذالک بتاریخ
بیست سیم شهر ربیع الثانی سنه ١٣١ **عنوان** صورت
مصالحه نا چه نفقه زن نویسند صلح صحیح
معتبر شرعی نمود مسماة فلانه خانم بنت مرحوم فلان
شوهر خود کربلائی فلان ولد مرحوم فلان ساکن
قریه فلان از همگی و تمامی نفقه و کسوه چهار سال
تمام تمام آینده صغیر خود که از شوهر مرقوس بوجه شرعی
مطالب بوده بعوض وسف بر یکمثقال شرعی مسکوک
قصیــــــقه مصالحه بینهما واقع و جاری شد
بناء علیه ذمه مصالح معه از تمامت نفقه و کسوه یکنفر
صغیر مسماة مرقومه بری گردید و کان ذالک بتاریخ
شهر فلان سنه ١٣١ **عنوان** صوره مصالحه
نا چه که حکم شرع مطاع در مدت غائب شده
غرض از تحریر این کلمات صدق آیات که آثار صحت
و شرعیت از مضمون آن ظاهرست بیان آنست که
چون جناب فضایل مآب غنی الالقاب آخوند ملا محمد
ابن مرحوم ملا قاسم در حضور حاکم شرع مطاع
ثابت نمود حکم فرموده بودند بملکیت ربع یکشعیر [illegible]

در پنجشعیر مزرعه فولادی از مزارع کوشکی سفلی
ازبرای ثبت رالیه وانتزاع آن از ید شیر محمد و محمد
پسرهای مرحوم اعبدالغفار و استحقاق ثبت رالیه
اخذ اجرت المثل منافع مستوفات ملک مرقوم
را از سنه ۱۲۹۵ الی هذه السنه ۱۳۰۱ که زمان تصرف
مرحوم اعبدالغفار و ولد مزبور اوست و قبل از این
مدت در ید علی بخش برادر اعبدالغفار ملک مزبور
مغصوب بوده و شیر محمد و محمد مزبوران در این
تاریخ اطاعة للشرع ملک مرقوم را تسلیم حقیر نموده
و ربع شعیر دیگر که شیر محمد و محمد مزبوران در مزرعه
مرقومه داشتند با تمامت محصول اب له آن العقد
مصالحه شرعیه منتقل نموده بحقیر بمبلغ بیست هشت
تومان رایج رباب بیست چهار رکخوانی حرمیه مقبوض
با اسقاط خیار الغبن من الطرفین و حقیر راقم
الحروف اسقاط حق رجوع را با ایشان از بابت
اجرت المثل استیفای منافع ملک مرقوم را نموده لهذا
از بابت استیفای پدر و خود ایشان در ملک مزبور
در مدت مرقوم حقیر را حقی و سخنی بر ایشان نیست
بتاریخ بیست چهارم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ احدی و
ثلث مائة بعد الف باب چهارم در قسمت نامچه
است عنوان دیباچه قسمت نامچه در حینی
که خالق اکرالی ابوالبشر را بجهة دست اویز روز
یوم محشر بنا گذاشت همین قرار داده بود که هر که
از نسل پدر بوجود آید چند یومی در عرصه روزگار
بیمدار از مشغول عبادت پروردگار توجه باشد

ربع

العمر مضی وما سیاتیک فاین قم فاغتنم الفرصة
صة بین العدمین بحلقه کوشش و دل کشیده
و توشه از برای یوم لا ینفع مال ولا بنون آماده
کند بعد از تحیه زاد و راحله آماده او ثبت شود و
شربت ممات حتم را شوق المحبة بهمین نقد چشد
چون نوبت رحلت بمرحمت و غفران پناه جنت
و رضوان آرامگاه حشره الله مع الائمة الطاهرین
زائر المعصومین ملا دن رسید از سرای فانی
روی در حصار باقی نهاد و چون باید که راه معیشت
وکذران مسدود نشود لهذا متروکاتی که از
مرحوم باقی مانده در میان وراث آن بطریق
ما انزل الله للذکر مثل حظ الانثیین تفریق
و تقسیم شود لهذا از این قرار تفصیل قسمت
شده و آنچه از املاک و غیره املاک ابتیاعی واحدی
شده در بیان این قسمت نامچه مقرر شد
و تفصیل بدید محرر میان قسمت ها وراث باب پنجم
در طریقه وصیت نامچه عنوان بر صاحبان
رای رزین و دایره دران عاقبت بین روشن
است که ویرانه دنیا نه جای نشستن و ایستادن
است و این سر منزل بی بقا نه مقام دل بستن
و بارکش دن ست بلکه شاه و گدا را از آن ثبات
کوچ کردنی و پیر و برنا را طریق عمیق شهرستان
بقا پیمودنی پس هوشمندان باحذار را جهتی
این سفر پر خطر بودن بسیار ضرورست و در
تغافل ورزیدن از طریقه عقل و دانش بعیدست

دو رست بنا علیه چون بمضمون آیه شریفه کل
نفس ذائقة الموت هر یک از افراد بنی نوع انسان
شربت ناگوار مرگ را بناچار چشیدنی است و
بمقتضای اخبار و آیات وصیت بدیون و
حقوق وغیره از لوازم است چنانکه مفاد آیه وافی
هدایه کتب علیکم اذا حضر احدکم الموت ان
ترک خیرا الوصیة للوالدین والاقربین
است بنا علی ذلک المراتب جناب مستطاب ورع
و تقوی اکتساب زبدة العلماء والاعلام و عمدة
الفضلاء العظام فخر الحاج الحاج فلان خلد مرحمت
و غفران پناه جنت و رضوان آرامگاه الواصل
الی رحمة الله فلان طاب ثراه وصی شرعی و قیم منصوب
خود قرارداد فلان بن فلان و هم چنین ناظر کرد
دانید فلان ولد مرحوم فلان را که بعد از آنکه
موصی مزبور داعی حق را لبیک اجابت گوید
وصی مرقوم باذن و اطلاع ناظر مزبور عمل بو
صایای موصی مرقوم کا فرض نموده تمام ترکه
موصی را در حیطه تصرف در آورده ثلث اورا
بمصارف وصایای موصی بموافق تفصیل
ذیل برسانند صوم و صلوة صوم ذکوة
بارباب مستحقین برسانند و رد مظالم [illegible]
فقرا ایضا بمستحقین برسانند و نقل جنازه بنجف
اشرف و بقیه ترکه را مابین ورثه للذکر
مثل حظ الانثیین قسمت نمایند حق کبار را
یکبار ر دهند و حق صغار را حسب الطریقی که

مصلحت دانسته تصرف نمایند تا حین بلوغ برسد
تسلیم نمایند و اگر چیزی فاضل از ثلث بماند صرف
خیرات و مبرات نمایند و باللذکر مثل حظ
الانثیین بورثه قسمت نمایند بتاریخ بیست چهارم شهر
ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ **باب ششم** در رعنا و بین مختلفه
است **عنوان** صورت استشهاد نامچه
چون در هر وقت از اوقات ادای شهادات باعث
اجر عظیم و کتمان شهادات باعث دخول جهنم
و مورد عذاب الیم است بمصداق آیه وافی هدایه
لا تکتموا الشهادة ومن یکتمها فانه آثم قلبه بنا
علیه استشهادا و استخبارا و استعلاما میرود از
علمای اعلام و فقهای کرام و سادات ذوی العزة
والاحترام و خوانین عظام و خواص چند از عوام
و از کسانیکه علم کامل و اطلاع شامل دارند براینکه
[illegible] فلان قدر آب و ملک از قریه فلان من محال
فلان مال طلق و ملک مطلق فلان بوجه و جهت
و در این اوقات باشتباه و بعنوان غصب از
تصرف ایشان بیرون کرده اند هر کله شهادت
خود را در این صفحه نوشته براینه از عصیان کتمان
شهادت مجتنب بوده باعث اجر عظیم خواهد
بود **عنوان** صورت سرخط ملازم نویسند
حاضر گردید [illegible] طور فلان و باجاره شرعیه
اسلامی واگذاشت نفس خود را به عالیحضرت
فلان که [illegible] از حالت تحریر الی انقضاء
مدت یکسال تمام کامل [illegible] ناجر ملازمت فلان

قیام و اقدام نماید بمبلغ معیّن مشخص فلان قدر را که
رقم ۲۱ بخودش مقرر بر اینکه وجه مزبور را مقسطاً علی
الشهور ادا دهم سازی نموده مذکور نموده وصیغه
اجاره شرعیه اسلامیه بالعربیه والفارسیه بین
الطرفین واقع و جاری گردید بتاریخ بیست پنجم شهر ربیع الثانی
سنه ۱۳۰۱ **عنوان** صورت مزارعه نامچه
بمزارعه شرعیه واگذاشت فلان ولد مرحوم فلان
مبذر بنم شعیر ملک است در پنج جریب مزرعه فولادی
معروف از مزارع قریه فرزیان از قرا سیلاخور سفلی
تعالیه بقدر فلان ولد مرحمت پناه فلان ساکن قریه
مرقومه از حال لغایت المدت یکسال تمام کامل که گندم
و جو و حب البقر و نخود و عدس و کرزر زرع نماید بنحو
محصول آن از آن ... و ربع آن از ... و صد پنج از کل و در
ضمن العقد شرط شد که صد بار خاک روبه در باغ جناب
معظم الیه در مزرعه مزبوره است بریزد از خود بعد اجرت
و ثلث محصول باغ هم از او است و مخارج اسپار و مور
در عهده او است و ملک مرقوم ملک جناب معظم الیه
و در ید فلان مرقوم بحسب المزارعه است و قد جرت
العقد علی حسب ما قرره بتاریخ فلان سنه ۱۳۰۱
احدی و ثلثمائه بعد الف من الهجرة النبویه **عنوان**
توبه نامچه چون جناب ... سید
فلان ولد مرحمت پناه آقا سید فلان غفر له چندی
قبل از این بعلت رفقای شیطان سیرت و انسان
صورت در لباس اهل ظلم در آمده بعد و لله الحمد
ملهم بالهام کارسازی گردیده بعلت حسن ذات

وار

وارجهت طینت اصلی از آن عمل برگشته و کمال ندامت
و پشیمانی از برای او حاصل شده بمضمون الدال لا
یختلف و لا یتخلف بری از اعمال سابقه خود جسته
حضور یافته در محضر فخر الدنیا و الدین و افخر العلماء
والفقهاء والمجتهدین قطب فلک السیاده و شمس
آسمان فتوت و مروت ملجأ الفقرا والمسلمین
ابو الایتام جناب آقای آقا فلان دام ظله ایام افادا
ته العالی و متع به العباد بدوام عمره و اجلاله در
مقام توبه بر آمده و الجناب ... ... خود
اجرا صیغه توبه بایشان القا
فرمودند و لهذا بمضمون التائب من الذنب کمن لا
ذنب له ان شاء الله از جمیع معاصی پاک خواهد بود
و عود هم نخواهد کرد ... که احداد ... چند
کلمه بر سبیل توبه نامچه قلمی شد السلام علی من اتبع
الهدی ... الدارین **عنوان**
بدوست نویسند سلام علیک فدیتک
روحی و جسمی در تعریفات رسمی پیچیدن و در تکلیفات
متعارفی کوشیدن ابواب بیگانگی گشادن است
و از راه یگانگی در افتادن است در میان دوستان
لا تکلف محبوب است و در شریعت یکجهتان بیگانگی
مندوب به ... که چند روزه مفارقت
چندان مؤثر افتاده و چنان خرمن شکیبائی بباد دا
ده که نه بزبان قلم تحریر و نه بقلم زبان تقریر
... توان نمود شرح شوق مشتاقان دل بدل
توان گفت این نه شیوه قاصدون و نه رسم

مکتوب است از آنجا که عرف تحریر را نصف ملاقات
فرموده اند مهجور از فیض خدمت بتحریر عریضه تسلی
قلب نموده ذات شریف است که روزی نمیگذرد که ذکر اخلاق
جمیله و اطوار پسندیده سرکار بزبان جاری نشود
و شبی نمیرود که با خیال محبتهای نمایان و عنایتهای
فراوان بخواب بروم بموی از موهای آن چشم جدا
قسم است که آنی از قلب دیده و ساعتی از خاطر محو
و مستور نخواهند بود در حقیقت پس از مرخصی
از بزم حضور فرایاد نمودن حضور بعریضه بقدر
روز محشر بطول کشیده که نه از این جانب سلامی
و نه از آنجانب پیامی رسیده از آنجا که سعی
حالی از خیال سرکار را استفسار رسید مزاج
شریف نموده ام شما هم یقین دارم جویان احوال
این جان نثار هستید بحمد الله زنده ام و روح در
کالبد بدن باقی است **عنوان** ایضاً بود دست
نوجسنی برادر با جان برابر ه آه فراقت کشم
سینه کباب میشود ه یاد وصال میکنم دیده پر آب
میشود ه گر بقلم در آورم شرح جدائی تو را ه از قطرات
چشم من نامه خراب میشود ه باری رقیمه کریمه عنبر
شمیمه ات در زمانی خوب و اوانی مطلوب شرف
وصول و عز نزول ارزانی فرمود و از زیارتش درد
هم تازه و فرحم بی اندازه گشت ه ای وقت تو خوش
ه وقت ما کردی خوش ه چون شعر از سعدی است
ذات کثیر البرکات بعوث طرب شعف افزود و
عنان سفر رفته را بحمد الله از خاطرم زدود چرا که از

من الشمس است ه هر آن نامه کز دوست گوید
سخن ه فزون از حیات است و تعویذ تن و لیکن
ضمناً علامت محبت و لطف جدید از تو واضح و آنچه
عذرخواهی لازم بود مشهور است ه صیاد دل صید دون
عجیب است ه صید از پی صیاد دویدن مزه دارد ه
باری رجا از خداوند متعال چنان است که سرکار
شما را موفق دارین و پیوسته از جمیع آفات میمون
و بصحت دارین مقرون گرداند بعدها **عنوان**
صورت اجاره نامچه ملازم مآب شاهی
قبول اجاره شرعیه نمودند حضرات فلان و فلان
ولدان مرحوم فلان و فلان ولد مرحوم فلان و فلان
ولد مرحوم فلان و فلان ولد مرحوم فلان نفس
فلان ولد علیقدر فلان را از حال تحریر الی انقضای
مدت چند سال تمام کامل بمبلغ فلان قدر تنخواه
رایج ربیع ٢٤ نخود عوض یکهزار دینار رایج و مقدار
دویست من با سیصد من بوزن قصبه بوجود
گندم سفید ابیض پاک پاکیزه پاکیزه زرین کوه اقرار
بر نیمه [illegible] هفت متفق نیم قصبه صیغه
اجاره شرعیه مشتمله علی الایجاب والقبول بینهم
واقع و جاری شد و حین العقد شرط شد که موجر
مزبور در ظرف مدت مشترطه از قبل مستاجرون
مزبورون متوقف نوکری شاهی نشود و فلان
قدر از تنخواه موصوف را در سال اول اخذ نماید
و تتمه را در شش سال بعد مقسطاً علی التساوی
از قرار سالی چهار تومان موصوف و مقدار

فلان فلان کنند تسلیم موجر نمایند و حاضر شد فلان
ابن مرحوم فلان ضامن و کفیل فلان سرباز مزبور گر
دید که هرگاه موجر مزبور در مدت مذکوره نکول کند و
تسامح ورزد از عهده برآید و صیغه
کفالة جاری گردید بتاریخ بیست پنجم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱

عنوان صورة وکالة نامچه وکیل و نایب
مناب شرعی خود گردانید مستوره بی بی حلیمه خانون بنت
مرحوم ابینی زوجه مرحوم اسیمان کاران عزت آثار اکرام
ولد مرحوم جعفر را در خصوص مرافعه رفتن با رستم
برادر مرحوم اسیمان مزبور از متروکات مرحوم اسیمان
مزبور که بعد از فوت اسیمان حسب الارث انتقال
یافته بمرحومه بی بی طلا و بعد از فوت او انتقال یا
فته بمستوره بی بی حلیمه خانون و در مرافعه رفتن
دادن و مصالحه کردن و طلب صدور حکم شرعی
نمودن بتاریخ بیست ششم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱

عنوان صورت طلاق نامچه باین طریق نویسند
للمطلق المطلقه
فلان ولد مرحمت پناه فلان فلانه بنت فلان
حاضر شد زوج مذکور و وکیل نمود خود را اقرار در
خصوص طلاق سابق خود زوجه مدخوله مزبوره قد
اوقعت الطلاق بحضور من العدل و نزد و وکیل کرد
در مصالحه حق الصداق و نفقه و کسوه ماضیه
و بوجه مصالحه نمود به شرط الخیار لهما فی سنة
فی صورت رجوعه فی العده و زوجه حامله نیست با
نفی بجهت اجرای طلاق او بیست بتاریخ فلان و ادعای

رجوعت را روح مصالحه کرد بر زوجه بمبلغ و تومان را
که از بابت نفقه ایام عده محسوب نماید مع شرط
الخیار لهما فی ظرف سنه فی صورت رجوعه فی العده
بتاریخ بیست ششم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ **عنوان**
صورة وقف نامچه نیز هو الواقف بالضمائر
وقف عام مؤبد و حبس تام مخلد گردانید علیا
جناب اکرم زن باشد و اکرم مرد باشد عالیجناب فلان
ولد فلان این یکجلد قران را برکافه مؤمنین و مسلمین
و شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام که تلاوت
کنند و ثواب او را هدیه نمایند بارواح مقدسات چهار
ده معصوم علیهم السلام که در یوم محشر از برکات
انوار وجود ایشان مستفیض گردد واقف گردد بشرط
لا یباع و لا یرهن و لا یوهب فمن بدله بعد ما سمعه
فانما اثمه علی الذین یبدلونه وقفا صحیحا صریحا
بتاریخ بیست ششم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۰۱ **عنوان**
نوشته جاتی که بجهت فقرا نویسند برد
نایان رموز آگاهی و دقیقه یابان حکمتهای نامتناهی
نابغه جناب اقدس الهی پوشیده و مخفی نماند
که خلاق عالم سبحانی و بهره بجهت فقرا در اموال
صاحبان مکنت و غنا مقرر فرموده و در اداء
حقوق ایشان اجرای عظیم و جزای جمیل از
فضل عمیم وعده داده و منع حقوق ایشان را
نوید جحیم و عذاب الیم مقرر داشته فلهذا حامل
ورقه فلان ولد فلان مردیست بی بضاعت
و فقیر مقروض و عیال بار و اعانت و رعایت

او از لوازم هر کس بقدر مقدور از وجوه بر اعم از زکوة
و فطره و تبرعات و نذورات تسلیم او نماید که صرف
معیشت عیال خود نماید فلذق عالم از خزانه مثل الذین
ینفقون اموالهم فی سبیل الله و از باب من
جاء بالحسنة فله عشر امثالها بحکم ما عندکم
ینفد و ما عند الله باق از سعامله من ذا الذی
یقرض الله قرضا حسنا بقوله ان احسنتم
احسنتم لانفسکم تسلیم و اما السائل فلا تنهر
نمایند تا بوقت حی سبه حسابا یسیرا در دیوان
فمن یعمل مثقال ذرة خیرا یره و ما تقدموا
لانفسکم من خیر تجدوه عند الله مجری کنند
ذخیره یوم لا ینفع مال و لا بنون گردد بنا علیه
جزاء عن الفقراء اعان اله لکم فی الدارین حتی
صاحب هذا الکتاب و السلام **عنوان** صورت
رهن گذاشتن ارض
راهنه
علیا جناب بلقیس انتساب اسوة المخدرات
و قدوة المحجبات آسیه عصمت مریم سیرت فلانه
دلمسر تعلقه علیا جناب مکرمه فلانه
بنت مرحمت و غفران پناه فلان مالک
مبلغ معین القدر و الوصف فلان قدر را که نام
رهن ساخت مفصل
فلان و فلان
جاری شد و شرط شد هر گاه راهنه مسطوره از
حال تحریر الی اخر مدة مرقومه رد مثل مال الرهانه
را بجانب مرتهنه مرقومه نموده مرتهنه ام رد رهن

نیابه

باید را هنه او حین قام مقامه و الدکاقرر فی الشرع عمل
نماید ساز بیت بنفتم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳ **عنوان**
اجاره نامچه که مجدد بجز هند قبول اجاره شرعیه
نمود فلان ولد فلان نفس فلان را از حال الی مدت
در سال هذا که بنیابت مرحوم فلان موصی بکیفیت
ستة جرم فوم اتیان نماید بیک حجة الاسلام حج
تمتع و از بلده بروجرد بنیابت امرحوم طی طریق
نماید الی اخر العمل با شرط تعجیل در عام اول بمبلغ
فلان که مبلغ شصت تومان آن را بازاء خوانه
متروکه از امرحوم که منتقل با و نموده بود محسوب
نمودند و باقی را نقد تسلیم نمودند تا واضح باشد
مبلغ چهل تومان آورا بازاء طریق فتح من بلد ابرو
جرد الی احد المواقیت و مبلغ فلان بازاء اصل
عمل حجة الاسلام من احد المواقیت الی اخر العمل و
و مبلغ فلان بازاء زیارت مدینه منوره که چهار
زیارت آنحضرت رسول و هشت زیارت ائمه بقیع
در میان کنند مطهر بنیابت امرحوم بعمل آورد و
شرط شد که در صورت مرور بهر یک از اماکن
متبرکه سنه زیارت بنیابت عمل آورد می باو
اصل عمل نیز موافق تقلید صحیح بعمل آورد و در صورت
فوت و موت یا مانع شرعی که مانع سوء ادا شرف
شدن مأذون است در استنابه عمل از شخصی
عادل ثقه که در حضور جمع از حاج با صواب دید
ایشان و معلومیة عدالة نائب استنابه نماید و در
مکه معظمه زیارت قبور مبنی لشم بنیابت

اهمز جوم وکذا در مدینه منوره زیارت شهداء احد
سیما حمزه سید الشهداء بنیابت اهمز جوم عمل اور
و چهار زیارت حضرت فاطمه در هر یک از چهار
موضع بعمل اورد بتاریخ فلان **عنوان** صو
رت شراکت نامحه صورت شراکت عن نیته فیما
بین فلان ولد فلان و فلان ولد فلان باین نحو نت
که هریک مبلغ دو تمان دو هزار با پنصد دینار رایج ازجنس
عین المال صرف موجود موصوف مخلوط نموفند بحیثی که
تمیز احدهما من احده و شریک و سهیم کردیدند که تمت
سرمایه شراکت مبلغ چهار تمان پنجهزار دینار که ریال
هست چهار نخود و عوض یکهزار دینار رست بالتمام در ید فلان
ست که صرف مشغول کسب شدا که حذق عالم
و کرامت فرماید علیهما بالهنا صفه میما شد و کذا الحرم
بتاریخ فلان **عنوان** بجهة محبوب نویسند
هو المحبوب القلوب مهربان نکارا نغیفه رفیعه
افتاب طبیعه در قیمه کریمه مودت شمیمه که در رد
لکث مطلع صبح سادکا میرسد و از حسن خطش
صورت را بر معنی ناز ست و از شیرینی تحریرش زبان
قلم بر صفحه دراز ضعف و قوت قلمش چون رنگ و
بوی بهم امیخته و معنی الفاظش در صورت چون شهد
و شکر بهم ریخته و شکسته خطش با شکستگی
زلف پرچینت توام درا وانی خوشتر از صبح نوز
وز وشب وصل عروس ان دل افروز ادل محفل
افروز و صول کردید خوش خبر باش ای نسیم
شمال ٭ که بما میرسد زمان وصال ٭

برین

بوبین مرده کرجان فشان رواست ٭ که این مژده
اسایش جان ماست ٭ بکذر دید باد یادم ای
باد شمال ٭ بو جاک رهش بجان من دیده
بمال ٭ کر قصه حال من کند از تو سئول ٭
قل مات من الهجر علی صعب حال ٭ شوخ ستمکارا
٭ قسم بطره مشکین افتاب جمالت ٭ که خانکی
ده کسی در دلم بغیر خیالت ٭ بدوستی که
ببازار نیکوان نفروشم ٭ هزار همچو زلیخا لهای
هندو خالت ٭ تو خاه چهره بپوشان خاه پرده
بر افکن ٭ براه رسم محبت یکی ست هجر و وصالت
رقیق باسک کویت نمیشوم که مبادا ٭ خدا نکرده
قصوری رسد بجاه جلالت ٭ ماه دل ازارا
چه نازک نقش بسته قدرت دهنت را ٭ اگر تو هم
کن اری لب توان دیدن زبانت را ٭ مثال شمع
کافوریست جسم تو ز پیراهن ٭ که از بیرون
توان دریافت مغز استخوانت را ٭ اگر خواهی که بیابی زا
کشانی صیتوان دیدن ٭ ز روی سینه ازصافی
خیالات نهانت را ٭ میان سنبل ریحان اگر اهسته
بخرامی ٭ دو نعینت بپا هر کز نمی یابم نشانت را
باری حدیث ـــــــ عشق بیش بسر که نوشتم
بیتو سخن یکیست دیگر عبارت ارائیست ٭ نا
زنین نکارا ٭ کاش معشوق ز عاشق طلب
جان میکرد ٭ تا که هر بی سروپائی نشود یار کسی
٭ جان چه باشد که نثار قدم یار کنی ٭ این
متاعیست که هر بی سروپائی دارد ٭ از هجر خدا

نداز برای دل من ٭ این نامه کر میرسد جوابی
بفرست ٭ ونستهدم علی المحبین الصادقین ٭ در
پشت کتابت همه کس نام نویسد ٭ من کشته عشق
توام نام ندارم ٭ **خاتمه** در انشاات است
بانحاء مختلفه **عنوان** از سرکار شرایع وحی مدار
مدار قضا یر و کالات اکتساب عوارف و معارف
اداب عمدة العلماء الراشدین قدوة الفقهاء و
المتجرین سلالة السادات الاطیاب الانجبین زبدة
المجتهدین المؤیدین عند الله اشرف الحاج والمعتمرین
سلمان زمانه و ابا ذر دهره جناب مستطاب الحاج
فلان ادام الله بقائه علی رؤس العالمین **عنوان**
متولی مصالح شرعیه نمود فلان از سرکار شریعت مدار
والارکان قبلة الانام مروج الاحکام اب الارامل
والایتام محی مراسم شریعت جده سید الانام
واگر سید نباشد جده را ننویسد ملجاء الضعفاء
والمساکین کهف الحاج غوث المعتمرین غیاث
الاسلام والمسلمین اقای حجة الاسلام ارواحنا
له الفداء ادامه الله تعالی تا مست منافع فلان سلا
عنوان نکاح نامه مختصر چون امر تزویج و
نکاح رکنی است از ارکان شرع مبین و زمره
عباد را از تطرق زنا و سفاح حصنی است حصین
و بحکم اخبار میمنت اثار ائمه اطهار علیهم صلوات
الله الملک الجبار نصف ایمان و دین بنا علیه
عقد مناکحه مبارکه واقع شد فیما بین فلان ولد
فلان و فلانه بنت فلان بصداق

مبلغ فلان الخ **عنوان** عالیجناب قدسی القاب
فضائل ماب حقایق انتساب الاعلام والاجلة
الفخام والاعالی العظام ملاذ الاماثل والاقران
الحاج فلان **عنوان** عالی رتبه نجابت منزلت سیادت
مرتبت فلان سمع عالیحضرت محبت فطرت فرخنده
طینت طالبی هم الله زائر رسول الله فلان **عنوان**
جناب مستطاب شیخ الالقاب محامد آداب
زبدة الانجاب فخر الاطیاب ذو العز والاحترام فلان
ماذون از جانب جناب مستطاب شریعت ماب
حجة الاسلام ملاذ الانام ملجأ الخواص والعوام اب الایتام
مروج الاحکام ایة العلامه جامع المعقول والمنقول
حاوی الفروع والاصول عمدة المحققین قدوة المدققین
سید العلماء والمجتهدین اقای کل فی الکل سرکار اقای
بزرگ روحی فداه از جانب سماه فلان **عنوان**
القاب زن علیا جناب قمر نقاب خورشید احتجاب
دره درج عصمت و طهارت شمس فلک عصمت و خدا
رت نخل زکیه بوستان جلالت نوار معظمه شاهزاده
ملک زاده خانم عالیقدر معلی مقدار حجسته اطوار حمیده
رفتار پسندیده کردار توفیق اثار تقوی شعار
فلانه **عنوان** عالیجاه رفیع جایگاه عزت و شرافت
دستگاه زبدة الاجلة والاعیان فلان **عنوان**
قبله وعیره عرض از تحریر اوراق که انار رفع شق
و انوار رفع نفاق از افق شریعت و وفاقش از
نهایت طلوع و اشراق است الخ **عنوان**
قبله النظام عرض از تحریر و تقریر و تذکره تسطیر و

عنوان
سرکار سپهر اقتدار عظمت مدار حضرت
کیوان رفعت سپهر منزلت سعادت
منقبت مریخ صولت خورشید
مرتبت دره نادره درج خلافت
و شهریاری ودری نا قدر برج
نصفت و عدالت و کامکاری
رافع اعلام دولت و اقبال فاتح
الواب عزت و اجلال الناس
دارای نامدار دادار کامرانی
جهانداری ... ...
... ...
فارس میدان ... ...
... ...
سخاوت و جود ... ...
بزم انصاف و فتوت ...
... ... شرف
درج سعادت ... ...
نور حضای ... ... ملک عزت
و عالی ... ...
... ...

ترقیم و تنظیم این کلمات شرعیة الدلالات واضحة البینات
مرعیة العقودات ملحوظة القیودات انست که فلان
الخ عنوان سرکار جلالت مدار عظیم المجد والعز
والاقتدار فلک شمس رفعت و جلالت بدر شجر
حکمرانی و فرمانروایی مستطاب کامیاب شاهزا
ده معظم وامیرزاده اجل افخم نواب اشرف والاقدس
ارفع اعلی عالیجناب کردون القاب مجد و معارف
انتساب سلیل الاماجد والاطیاب فخر الاعاظم
والاطیاب قرة عیون اولی الالباب المستغنی
عن المحامد والالقاب فلان عنوان حجة الاسلام
مروج الشریعة والاحکام ملجأ الضعفاء والمساکین
والارامل والایتام محیی مراسم شرع المبین مشید
قواعد الملة والدنیا آیة الله فی الارض علی العالمین الخ
عنوان جناب مستطاب حقایق و دقایق آداب
عوارف و معارف اکتساب جامع صفات الکمالیة
صاحب معارف الاکتسابیة سلالة السادات
المصطفویة اشرف ذریه فاطمیه طایف بیت الله زائر
روضه رسول الله فلان عنوان جناب مستطاب
قدسی القاب مجد و معارف آداب زبدة الاعاظم
والاطیاب فخر الاماجد والاکابر الطیب الطاهر جناب
میرزا فلان زید عمره و عزه و شرفه نجل زکی مرحوم
مغفور خلد آشیان الواصل الی رحمة الله رب الماجد
مرحمت و غفران پناه علیین آرامگاه آقا میرزا
فلان نور الله مضجعه الشریف حاجی الحرمین و کهف المعتمرین
طایفان بیت الله الحرام و زائران مراقد ائمة الانام

کامیاب کامرانی عیش ابرار
و نصرت کامران و کامکار
اعنی شاهزاده اعظم افخم
جلیل الشأن امیدگاه و افتخار
صفات کرامت ایات
آن زبده و نتیجه دوران
سلطنت و جهانداری
سلالهٔ اسپهبد و فرزند
نیکوی خاندان ایشان
وحیدالنهار شهریار زاده
و مکرمت و رفعت و
و رفعت و حشمت و
احتشام الی یوم القیام
و قوام الاسلام برقرار
و برقرار باد صح صح

جناب مستطاب ایالت پناه فلان زید توفیقه عنوان
القاب زین العابدین جناب قمر نقاب بلقیس احتجاب
حریم صفات خدیجه دوران و طاهره زمان فلانه
عنوان عقد مناکحه مبارکه دائمه واقع شد
فیما بین جناب قدسی انتساب سعادت و سعادا
ت ایاب النقی الزکی المطهر الاطهر نتیجة الاطیاب
والانجاب الطالب لرضاء الله فی عنفوان الشباب
السید الاجل الاعز الاکرم فلان نجل الزکی و نعم
الخلف المرضی جناب مستطاب مستغنی الالقاب
السید السند و نتیجة الرسول الاحمد سلالة السادا
ت العظام الکرام طائف بیت الله الحرام و زائر قبور
ائمة الانام فخر الحاج و المعتمرین الحاج فلان دام عزه
العالی و علیا جناب قمر نقاب خورشید احتجاب
یگانه گوهر صدف عصمت و خدارت و درخشنده
کوکب برج عفت و طهارت و زر دست افتخار
نجابت العاقلة البالغة العذراء الباکرة الرشیدة الهی
المسماة فلانه صبیه مرضیه عالیجاه رفیع جایگاه عزت
و سعادت همراه حشمت و جلالت دستگاه عمدة
الخوانین العظام الکرام و اشرف الاکابر والاعاظم
والاعیان فلان دام مجده العالی عنوان انث ازنها
علیا حضرت آسیه سولت هاجر مرتبت ساره ر
تبت صفورا صفوت دره درج عصمت و زهره
برج عفت عاقله عدل پرور عادله عدل گستر
بانوی حریم سلطنت نواب علیه عالیه دامت
عظمتها عنوان بشرف عرض واقفان دربار اجم

نتائج سلالة السادات الاحمد و نتیجه الرسول الامجد
و زهرة البتول المجد الذی صدق فی شأنه مدار العلماء
افضل من دماء الشهداء العالم النحریر الفقیه بلا مثل
العارف المتوقد بابه الکریم حجة الاسلام و المسلمین
مروج الاحکام ملجأ الانام عرض میشود عنوان
سرکار جلالت مدار عظیم العز و الرفعة مقرب
الخاقان و معتمد السلطان عالیجاه عزت و اقبال
همراه شوکت و جلالت دستگاه مهر سپهر فتوت
و اقتدار شمس فلک رفعت و جلالت عالیجاه
فلان زید عزه و عمره و اجلاله عنوان سرکار
شریعت مدار تقوی شعار نجابت انتساب قدسی
القاب گردون نصاب زبدة السادات و العلویة
و نخبة الاشراف و الفاطمیة سلالة العلماء و المجتهدین
نتیجة الفقهاء و المدققین جناب مستطاب فضیلت
و فضائل مآب زبدة الاطیاب و الاکیاب العالم
العامل و الفاضل الکامل فلان الطباطبائی دام
ظله العالی عنوان سرکار جلالت مدار عظیم
المجد و العز و الاقتدار فی نعمت و مناعت دستگاه
سلالة دودمان مرتضوی و ثمره ریاض مصطفوی
عنوان جناب مستطاب زبدة الامجاد و الا
طیاب عمدة الاعاظم و الانجاب جامع الکمالات
و مجمع السعادات صاحب السماحات فلان
حفظه تعالی عنوان القاب بزرگان سرکار
جلالت مدار رفعت و اقبال آثار سپهر همت
و سماحت و آثار نجابت و متانت اتیان جناب

المجد و الاحسان جامع العز و الامتنان سلالة الا
جلاء و الاعیان مقرب الحضرت الخاقان فلان
عنوان القاب مجتهدین نویسند از بنده کان
سرکار شریعت ارکان قبلة الانام مروج الاحکام
ملاذ الارامل و الایتام ملجأ اسم شریعت سید
الانام ملجأ الضعفاء و المساکین کهف الحاج غوث
المعترین غیاث الاسلام و المسلمین آقای حجة
الاسلام ارواحنا له الفداء دام ظله العالی متع
فلان عنوان سرکار شریعت مدار سبیل الاطهار
عمدة الاجلاء و الابرار ابو المعالی ذو الاقتدار فلان
عنوان عنوان استشهاد بر مرات خواطر
صفوت ذخایر سعادت مآثر کافه اهالی ایمان و
طبع صاحبان علم و ایقان منجلی ملبس رزد واستدعا
مینماید که بر هر یک از صافیه ضمیران سعادت اقرار
واضح و لایح و مبرهن و برحضر مبرهن هویدا و
معین است که هر که مطلع است که فلان عنوان
عنوان قباله غرض از این کتاب مستطاب مقرون
بصدق و صواب عدیم الشک و الارتیاب بلیغ
المبدأ و المآب که آثار صدق و صلاح از مضمون
میمنت مشحونش ظاهر و لایح و هویداست اظهار
این مطلب و ابراز این مرام است انست عنوان
جناب مستطاب حقایق و معارف اداب دقایق
و عوارف انتساب افادت و افاضت اکتساب
سیادت و نجابت پناه شرایع و بدایع دستگاه
حاوی الفروع و الاصول جامع المعقول و المنقول

زبدة الفضلاء العظام عمدة العلماء الاعلام ذوی
المعالی والمآثر صاحب المناقب والمفاخر فلان که
بفضلی ماهر و علمی ظاهر و طینتی بدیع و طبیعتی رفیع
مشهور ایام و محمود انام عنوان سرکار
شریعت مدار سلیل الاطهار عمدة العلماء الابرار
ابو المفاخر و الاقتدار فلان عنوان سرکار عظمت
مدار دولت اقتدار امیر الامراء العظام حکمران بروجرد
و لرستان فلان عنوان القاب سادات جناب
قدسی القاب سیادت انتساب سلالهٔ دودمان
نبوی و دوحهٔ شجرهٔ مرتضوی یگانه فرشته صورت
و فرزانهٔ بهشتی سریرت شمع شبستان دانش و بینش
و یکتا گوهر صدف آفرینش ثمرهٔ شجرهٔ فضل و فتوت
و شجرهٔ دوحهٔ ولایت و نبوت ابو الفضائل و اخو
المکارم نور ابن المصباح و فجر ابن الصباح قدوة ارباب
باب فضل و نهی و اسوه اصحاب زهد و تقوی
قرهٔ باصرهٔ سماحت و جود مولانا الاجل فلان
عنوان جناب مستطاب لب الالباب کامل
الالقاب فخر المجتهدین و نخبة الفقهاء الحکماء و المتکلمین
زبدة المحققین و المدققین نخل الفحول حاوی الفروع
و الاصول جامع المعقول و المنقول جناب فلان
دام مجده عنوان کارگذاران سرکار شریعتمدار
سامی القدر و المقدار طائف بیت الله الحرام و زائر مرقد
ائمة الانام غوث الحاج و کهف المعتمرین عالیجاه
مجدت داب فخر الاطیاب و زبدة الاحباب و قرة
عیون اولی الالباب المستغنی عن المدح و الالقاب

جناب الحاج فلان زید مجده العالی عنوان عالیجاه
رفیع جایگاه دولت و اقبال همراه حشمت و جلا
لت دستگاه عمدة الاعاظم و الارکان فلان خان
عنوان عریضه جات سلاطین نویسند
عریضه داشت داعیان دولت ابد مدت قاهره
بموقف عاکفان کعبه حضور معدلت دستور بندگا
ن اعلیحضرت قدر قدرت قضا مهابت بهرام
صولت سلیمان حشمت قبلهٔ عالم و عالمیان برسا
نند که قربان خاکپای جواهر آسای اقدست
گردم عنوان ایضاً بسلاطین نویسند عریضه
داشت داعیان دولت قاهره که تراب آستان
مروت نشان اقدس و خاکپای فلک فرسای
مقدس را کحل الجواهر دیده امیدواری و افتخار و
سرمایه کف نیازمندی و اعتبار خود ساخته
بموقف عاکفان حضور معدلت دستور بنده
گان خیر پاسبان فریدون مکان حضرت سلیمان
شوکت دارا حشمت سکندر عظمت مشتری طینت
بهرام صولت ستاره قدم ماه علم انجم حشم برسانند
عنوان جناب نواب فلک جناب ملک آیات
عدیم المثال دریا نوال سکندر جاه جمشید دستگاه
خورشید منزلت قمر طلعت مشتری سعادت بر
جیس مهابت مریخ صولت محمد خلق یوسف حسن
موسی دست عیسی دم زینت بخش اورنگ و
اقتدار و برازندهٔ اریکهٔ معدلت و اشتهار خورشید
آسمان اوج سلطنت ناهید اعلا مکان برج

حلادت صاحب العدل والبذل والاحسان فلا
ن شرح له صدره ورفع له قدره واعلى له لوا، دو
لته واكمل له بنا، لمسلطنته عنوان باستاد مجتهد
نوشتند جناب علامة الفهامة تاج العلما، والمتكلم
ورئيس الفقها، والمجتهدين اشرف الحاج وقدوة
المعتمدين المولى الاجل الاكرم الافخم الافخم مولا
نا واستادنا فلان الحال لا زال ايام بقائه مجدا وا له
عنوان القاب علما، ديگر عاليجناب فضايل
و كمالات اكتساب عوارف ومعارف اداب قدو
سي القاب زبدة العلما، الاعلام وقدوة الفقها
العظام فخر الحاج والعمار جناب مستطاب فلان سلمه
تعالى خلف صدق جنت جايگاه رضوان ارامگاه
الواصل الى رحمة الله فلان عنوان بطريقه ديگر
جناب مستطاب معلى القاب عوارف ومعارف
اداب حسبي وحسيني انتساب سلالة السادات
العظام الاطياب عمدة الانجاب لا زال ايرزا فلان
عنوان بطريقه ديگر عاليجناب قدسي القاب
فضايل ماب حقايق وعوارف انتساب زبدة
العلما، الفهام العلام عمدة الفضلا، العظام فخر
المجتهدين والفقها، الكرام فخر الحاج ملا فلان دام
فضله العالي عنوان بطريقه ديگر عاليجناب
فضايل و كمالات اكتساب عوارف ومعارف
اداب قدوسي القاب زبدة العلما، الاعلام
وقدوة الفقها، العظام فخر الحاج والعمار جناب
مستطاب حاجي فلان سلمه الله تعالى خلف صدق

عن ابن الفضل صاحب
انتساب سلالة السادات
حسيب العظام زبدة
والاجلة والاكارم زبدة
العلماء العظام نخبة الفقهاء
الكرام السيد فلان
الفاضل الاكبر سلمه الله

جنت جايگاه رضوان ارامگاه الواصل الى رحمة
الله فلان طاب ثراه عنوان طريقه ديگر عالى
جناب قدسي القاب فضايل ماب حقايق وعو
ارف انتساب زبدة الاجلة من الاعلام الفخام
فخر الحاج الكرام الحاج فلان دام مجده وعمره عنوان
طريقه ديگر القاب نوشتند جناب مستطاب و
رع و تقوى انتساب علامة العلما، العظام
وعمدة الفقها، الكرام قدوة المحققين وزبدة
المجتهدين الجناب المعتمد المولى المسدد الاخوند
ملا فلان الحال لا زال ايام بقائه مجده واله الاطهار

قد تم بالخير على يد مؤلفه الفقير
هذا الكتاب المستطاب المسمى
بعناوين الصور باعانة الله
وحسن توفيقه في يوم
الخميس تاسع عشر
من شهر ربيع
الثاني في
سنه ١٣٠١
الف ثلث
مائة

بانی شهر بابل قینان بن انوش بن شیث بن آدم عم باید شمرد
سوسی مهلائیل بن قینان است شام و روم و پسران اسود بن
سام بن نوح هستند و شام بنا شام و روم بنا روم است فراعنه مصر
از اولاد اسود بن سام بن نوح هستند استر و ناشر که بعد از او بود
از نبی جرهم از ان ملعنت که در شهر بیلا چون خانه که زنا کرده
خداوند هم دو را سنگ کرده ایشان را از چون خانه بیرون آوردند
اساس را بر سر کوه صفا و نائله را بر سر کوه مروه انداختند بعد از آن
مردم مکه آنها را به پرستیدند آغاز کردند یعقوب بن عیص بن اسحق بن
ابراهیم و ساره متولد شدند حوا بر تن از کوزیت یعنی بیتی بلخ
چون از آب حوض اینک و سفید میکردند یا ابن لقب ملقب شده جشید
اسم او جم بود شید لقب او را چون شید بمعنی روشنی است داده بود
او روشنی بود به کثرت استعمال جمشید شده

هذا
كتاب فوائد
الحسينية من مؤلفات
العالم الفاضل الكامل
المحقق المدقق محمد حسن
البروجردي
١٣٠١

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله خالق البرايا لاستكمال نفوسهم بالطا
عات وباعث الانبياء بالمعجزات اليهم
بالبينات والدلالات للارشاد الى طرق
القربات وسبيل النجات والصلوة و
السلام على خاتمهم غاية الممكنات واخرهم
فخر الكائنات محمد سيد السادات وآله
اصحاب المقامات الفاخرات وآباء الكرا
مات العاليات وبعد چنين گويد اين بنده
ذليل المقر بالذنوب المعترف بالعيوب احقر الناس
واضعفهم محمد حسن بن محمد حسين كمازاني الاصل
بروجردي المسكن طيبهم الله بوابل من رحمته
ومغفرته عن اوناس معاصي هذه وجيزة
مختصرة صنفتها الحقير المسكين في اوان اختلال
حواسي و بعض القيودات الى رجيه و بر كتبوي

علي ما تستلذ به الاسماع وتميل اليه الطباع ويروح
عند الى طرطرق الملال وبشحذ الذهن لدى عروض
الكلام من حكايات لطيفة معجبة وعلوم كثيرة غريبة
من المسائل الاصولية والختوم المختلفة والاقلام
المستنبطة والادويات المجربة وغيرها من الفوائد
المفيدة وجعلتها مرتقا للطلاب العلوم الدينية
اذا اختل حواسهم وانقص او ضاع عيشهم رجعوا
اليها حتى يحصل لهم الفرج وتفريج الانفس وغيرهم من
الاخوان الدينية واطلب منهم الدعاء عند الانتفاع
بها وسميت هذا المجموع الكثير الفوائد المتضمن
لانواع البدائع بالفوائد الحسينية وما توفيقي الا
بالله وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد
فائده بجهة فتح كارها و حوائج شرعي صد مرتبه بخواند
حمدا لك رب يجيئني منك فلاح ٥ شكرا لك في
كل مساء وصباح ٥ من عندك فتح كل باب و
فتوح ٥ افتح لي ابواب فتوح فتاح الضا بجهة
قضاء حوائج شرعية در جاي خلوتي برود و با كسي
سخن نگويد و هزار بار بگويد يا معينا اغثني بحق بسم
الله الرحمن الرحيم يا صاحب الرؤى واسمع
بحق آل طه و يس انت، ان شاء الله تعالى اجابت شود
فائده قال نصير الدين المحقق الطوسي ره
من اقوى الاسباب الجالبة للرزق اقامة الصلوة
بالتعظيم والخشوع وقرائة سورة الواقعة خصوصا
بالليل ووقت العشاء وقرائة سورة يس والملك
وقت الصبح ومما يزيد في الرزق ان تقول كل يوم

بعد انشقاق الفجر الى وقت الصلوة مائة مرة سبحان
الله العظيم استغفر الله واتوب اليه وان تقول
لا اله الا الله الملك الحق المبين كل يوم صباحاً و
مائة مرة وان تقول بعد صلوة الفجر كل يوم الحمد
لله وسبحان الله ولا اله الا الله والله اكبر
ثلثا وثلثين والله اكبر اربعا وثلثين وبعد صلوة
المغرب ايضاً وتستغفر الله سبعين مرة بعد
صلوة الفجر تكثر من قول لا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم **فائده** بدانکه از علوم معتبره هندو
یان وجوکیان علم وهم است که آنرا علم النفس
نیز گویند در میان علمای اسلام و ایرانیان متداول
نیست و صاحب نفایس الفنون در آن کتاب
اشاره مجملی بآن کرده ویکی از علمای اسلام که
بعنوان سیاحت بهند رفته شمه ازان را فرا
گرفته و اهل هند از جوکیان را اعتنا تمام باین
علم است بنای بسی احکام بران می نهند و یکی از
برهمنان جوکیان کتاب مختصری در بیان این علم
ساخته وپرداخته و بعضی از آنها بفارسی نقل
نموده اند چون اطلاع بران علم را فواید بسیار است
مختصری از آن در اینجا نقل میکنم بدانکه بعضی
چنین میگویند که شهریست در اقصای هند
که آنرا کامرو خوانند و در آن شهر ساحران و وهمیان
باشند و ایشانرا بزبان هند جوگی خوانند و در
آن مسکن زنیست جادو که آنرا کاماک دیو
و بعضی کام دیو خوانند و مردم اهل آن زمین

را علم وهم آموزد و گویند ساحران و وهمیان همه
هند او را می پرستند و خدمت میکنند پس از آن است
دان شهر شصت و چهار زن گرد آمدند که ایشان
ساحران زمانند و هرچهان بکنند و خود را بصو
رت دیگر بگردانند و چنان دانند که ایشان در هوا
روند همچنانکه روحانیان و ایشان این کتاب را
وضع کرده اند بزبان هندی و جمله علم وهم و تاثیرات
دل و علم دم و سحرهای روحانی که بوهم تعلق دا
رد در این کتاب یاد کرده اند و این کتاب را کامرو بیجا
سنکا یا بیجن سنکا نام کرده اند و در میان ایشان
کتابی شریفتر از آن نیست و هر که این کتاب یاد گیرد
او را بزرگ دانند و بغایت عالم شمرند و او را
خدمت کنند پس از زبان هندی بپارسی گردا
نیده اند و رنج بسیار برده و ملخص آن کتاب این
ست بدان اسعدک الله که هرگاه دم از سوراخ
بینی راست بر آید چنین گویند که این دم از آفتاب
بر آید و هرگاه دم از سوراخ بینی چپ بر آید گویند
این دم از ماه بر آید و این دو سوراخ بینی بآفتاب
و ماه منسوبست وقت باشد که دم از راست
رود و وقت باشد که دم از چپ رود و وقت باشد
که از هر دو بیرون آید برابر و وقت باشد که دم
بیرون نیاید و این تجربه باید نگاه داشت تا دم
در توان یافت و معلوم کرد و باید که پیوسته دم
خود را مینگرد که از کدام جانب بر آید و از هر سورا
خی چند دم میرود و باید دانست که این دم بر

بر ساعات شبانه روزی میرود چنانکه هر جهت
از سوئی میرود چنانکه هر ساعت نهصد دم می‌اید
شبانه روزی بیست و یکهزار و ششصد دم بر اید
و باشد که زیاده باشد و باشد که کمتر و نیز گویند که دم
پنج است چنانکه عناصر پنج است چهار خاکی و بادی و آبی
و آتشی و دیگر آسمانی زیاده می‌اید ۱ اول دم خاکی
است و این دم سوی زمین است رود تا دوازده
انگشت برود و رنگش زرد است و دوم دم آبی
است و آن نیز سوی زمین رود تا دو انگشت برسد
سیم دم هوائی است و آن برابر رود و رنگش سپید
است چهارم آتشی است سوی بالا رود تا چهار
انگشت برسد و کژ رود رنگش سبز است پنجم
دم سمانی است و او بسوی درون رود و رنگش
بسپیدی میل دارد و هر یکی را جداگانه حکمی است
که بجایگاه خود گفته اند و آنچه از دست راست است
و بس تعلق براست دارد و هر چه از جانب چپ
باشد و برابر روی آن تعلق بچپ دارد و چون سه
صفت دم معلوم گشت بعد از آن بگوییم که هر شغلی
را کدام وقت دم نکو باشد و کدام بد بود و این را بر
پنج فصل ترتیب داده اند فصل اول در عزیمت
کارها فصل دویم در آنچه کسی سئوال کند
فصل سیم در جهر گفتن فصل چهارم در شناختن
مرگ فصل پنجم در معرفت دم فصل اول
در عزیمت کارها اگر عزم سفر داری بنگر اگر از
جانب چپ اید در حال روان شو هیچ توقف

مکن که چیز خوب یابی و پای چپ را پیش باید نهاد
که نیکو باشد اگر پیش پادشاهی یا نزدیک بزرگی
خواهی شد نام آن بزرگ شمار کن اگر حرف نام طاق
اید از بینی راست باید و اگر بخدمت بزرگی و برای حاجت
یا مصلحتی دم از جانب راست باید و اگر دم از جانب
چپ باشد هیچ نباید گفت و اگر در مصاف بر امده باید
و با دو کس خصومت خواهد کرد اگر دم راست اید
هیچ توقف نباید کرد و پیش از آنکه خصم بر او حمله
کند حمله باید کرد بهمه حال آن شکسته شود و اگر دم
چپ می‌اید توقف باید کرد تا خصم حمله کند تا بر او
غالب گردد و اگر اسپ و استر و برده خواهد خرید دم
از جانب راست باید اگر چپ باشد زیان کند و اگر
تشریف و جامه خواهد پوشید و زر بینه خواهد بست
دم چپ باید داغ کردن ستور و نعل بستن و نا
خن چیدن و رفتن پیش پادشاهان و معالجه
کردن و کم شده طلب کردن و زرینه ساختن و
حجامت و کشتی ورزی را دم راست باید در عقد
و عروسی دم چپ باید اگر صحبت خواهد دم راست
باید اگر عمارت و زمین و باغ خواهد دم چپ باید
و اگر بر والی و امیر رود دم راست باید اگر بازرگانی
خواهد دم چپ باید اگر از کسی میترسد از خصم
یا از سلطان یا از ظالم دم راست باید بر این وقت
نزدیک او رود هیچ نتواند کرد بامداد از جامه خواب
برخیزد و اگر دم راست رود پای راست نخستین
بر زمین باید نهاد والله اعلم اگر کاری و شغلی

خواهد کرد اگر روز شنبه یا سه شنبه بود یا ادینه دم
راست باید کرد اگر یکشنبه و دوشنبه و پنجشنبه باشد
دم چپ باید کرد و اگر چهارشنبه باشد دم هر دو
سوراخ بینی باید تا ان کار بر اید و اگر دم شوریده
باشد هیچ کار نباید کرد اگر بر کسی دعوی کند یا پیش
بزرگی رود از جانب سوی او باید کرد که هیچ دم
نزود و اگر هر دو دم یکشبانه روز برود دیوانگی او
رود و اگر بداند که کدام می رود دیکشبانه روز فرزند
قوی حال باید و اگر چپ دو نوبت رود یعنی
چهار ساعت در عقب یکدیگر در امده باشد و اگر
چهار نوبت رود ثروت دی و تشریف یابد و اگر
هفت نوبت رود ثروت دی یابد و اگر یکشبانه روز
میان خوبان خود مهتر شود اگر دم راست دو
نوبت رود چیزی عنایت شود و اگر سه نوبت رود
یک دوستی باشد و اگر چهار نوبت رود رنجور شود
و اگر شش نوبت رود دشمنی پیدا شود و اورا
بهانه رسد و اگر هفت نوبت رود از زن اورا رنجی
رسد اگر شبانه روزی رود اجلش نزدیک امده
باشد و اگر جانب شمال و مشرق خواهد رفت دم
راست باید و اگر جانب جنوب و مغرب خواهد
دم چپ باید تا مراد حاصل شود انشاء الله تبارک و
تعالی فصل دوم در سؤال اگر کسی بیاید
و گوید که بجنگ میروم یا بسفر میروم اگر دم چپ
باشد گو روانه شو که نیکوست اگر حصاری پیچیده
باشند و گویند که بگیریم یا نه اگر دم چپ رود بگو

که فتح شود و اگر دم راست رود فتح نباشد و اگر خصم
اید و حصاری گوید بجنگ بیرون رویم یا نه اگر
دم راست اید بیرون روند و جنگ کنند و دشمن
زده شود و اگر دم چپ رود بگو بیرون نباید رفت
و اگر بگوید لشکری یا خواهی میروم بر اید یا نه اگر از
انجانب امد که دم از ان کمتر میرود بگو بر نیاید اگر
پرسد که برده گریخته است و یا کالائی دزدیده بر
ده است باز یابیم یا نه اگر سائل از انجا امد که دم از
ان برابر می رود باز یابد و اگر از انجانب امد که
کمتر میرود باز نیاید اگر پرسد که بیمار یا مجروح به
شود یا نه اگر سائل از انجا امد که کمتر میرود و باز
بر انجانب نشست که برابر رود بهتر شود و مقصود
یابد اگر پرسد که غایبی رفته است زنده است یا مرده
اگر سائل از انجانب امد که دم برابر میرود غایب
زنده است و سلامت و اگر از انجانب امد که دم
کمتر میرود و بدانجانب نشست یا ایستاد که دم
برابر می رود هم زنده است و اگر از انجانب امد که دم
برتر میرود و باز بدینجانب نشست که کمتر رود مرده شد
اگر پرسد که کسی را زهر داد ند و مارگزید سایل
از انجانب امد که دم برتر می رود هر نام پیش گویم
او غالب اید و اگر از انجانب که کمتر رود انکه باز
پس گوید غالب اید فصل سیم در چیز گفتنی
گفته شد که دم پنج است و شرح هر یک داده شد
اکنون بدانکه چون دم خاکی یا ابی دلیل کند
بر نعمت فراخ و ثروت دی و ارزانی نرخ و چون

غد [illegible] دم برابر رود و به شود
و اگر از ان جانب که دم کمتر رود به
اید و اگر از ان جانب [illegible]
شود و [illegible]
ایستد

دم آتشی رود یا بادی دلیل بود بر دلتنگی و بیماری
و رنج و غم و اگر دم آسمانی رود دلیل بود بر فرو بستگی
کارها و هیچ مقصود حاصل نشود و اگر به پیش تو آید
و گوید که چیزی اندیشیده ام بگو دم خود را بنگر
اگر از خاکی رود بگو چیز اندیشیده از درخت و
نبات و گیاه و آنچه از زمین روید و اگر بادی یا آبی
رود بگو از حیوان درنده و پرنده چیزی اندیشه
کرده اگر دم آتشی رود بگو از معدن اندیشه
کرده چون زر و نقره و مس و سرب و آنچه بدان
ماند و اگر دم آسمانی رود بگو هیچ نااندیشیده
اگر کسی پرسد که کاری خواهم کرد یا حاجتی
خواهم خواست حرف نام او بگیر د اگر طاق آید
و دم آفتابی رود بگو که کاری که خواهی کرد بر آید
و اگر جفت آید و دم ماه رود بگو که این کار بر
نیاید اگر پرسد بیمار بزید یا نه اگر حرف نام بیمار
طاق آید و دم آفتاب رود بزید و اگر نام بیمار
جفت و دم ماه رود و سائل از جانب ماه آید
نزید **فصل چهارم** در شناختن حرکت
بدانکه علامت حرکت چهار نوع است و از این چهار
نتوان دانست و تجربه کرده اند و شناخته اند
و همه علمای هند متقدمین و متاخرین بر این
متفقند **نوع اول** اگر دم یکشبانه روز از آفتاب
رود از ماه هیچ نرود علامت بد بود و اگر پنج
شبانه روز رود از زندگانی او دو سال مانده
است و اگر پانزده شبانه روز رود پیوسته از

زنده

زندگانی یک سال مانده است و اگر هشت شبانه
روز رود از زندگانی او شش ماه مانده است
و اگر هشت و پنج شبانه روز رود پیوسته از زندگانی
او سه ماه مانده است و اگر هشت و شش شبانه
روز رود از زندگانی او دو ماه مانده است و اگر
هشت و هفت شبانه روز رود یکماه مانده است
و اگر هشت و هشت شبانه روز رود یازده روز
مانده است و اگر هشت و نه شبانه روز رود ده
روز مانده است و اگر سی شبانه روز رود از
زندگانی او پنج روز مانده است و اگر سی و یک
شبانه روز رود از زندگانی او دو روز مانده
است و اگر سی و دو شبانه روز رود از زندگانی
او یکروز مانده است و اگر سی و سه شبانه رو
ز رود از زندگانی او در یکروز او را خطر باشد
و عمرش با خر رسد این حکم دم است که از جانب
آفتاب رود و اگر از جانب ماه رود بسیار
شادیها بیند و عمر دراز بیند **نوع دوم** اگر
کسی خواهد تا بداند که عمر مانده است یا باخر
رسیده بر خیزد و بصحرائی رود بوقت آنکه آفتاب
بر آمده باشد و بلند شده بر زمین هموار رو
سوی مغرب کند چنانکه سایه برابر او باشد
و راست بایستد چنانچه هیچ نجنبد آنگاه بر دو
دست بر زانو نهد و هم بر او کار د و هیچ در خاطر نیا
ورد و سر بر آورد با هستگی چنانکه در او هیچ
تفاوت نکند و نظر خود بر بالا برد و سایه

چو بینند در میان هوای بغایت بزرگ و سپید نماید
اگر سایه تمام اندام نماید که در او هیچ نقصانی نیست
دلیل است که سالها بسیار مزید و عمر دراز یابد و اگر
حت و اگر سایه بی بینی بینند در یک سال بمیرد و اگر
سایه بی دست بینند در دو سال بمیرد **نوع سیم** اگر
کسی را بول و غایط هر دو برابر بی مراد او بیرون
اید دران هفته بمیرد والله اعلم **نوع چهارم** هر که
در اینه بنگرد و سر و روی خود بینند و دیگر اندامها نبینند
بعد از پانزده روز بمیرد والله اعلم کسی کامل
گوید اگر ترا از این علامات پدید امده باشد و هم
حظر باشد و هم خواهی که این دفع شود اکنون چاره
ان کنم و شرح ان گویم بدانکه چاره ان استکه ماه
در میان سر می اندیشید و چنان وهم کند که ماه سپید
و روشن در میان سر بدل میگیرد تو هم درست
و اندیشه صادق انکه سکنی را که یاد کردیم که جا
بگاهش نافت او را بر هم بکشی و بیالد بری و با
ماه برسانی چنانکه با ماه بهم شود انگاه وهم کن
که از ایشان اب حیات می بارد چنانکه از هر دو زن
در حال صحت از ایشان اب منی بیرون می اید
همچنانکه وهم کند که ایشان ماه و سکنی هر دو در
میان سر بهم شدند و اب حیات بیرون امد و بر اندام
میریزد این وهم شب و روز باید پیوسته کرد تا انگاه
که ان علامتها که پیدا امده باشد زایل شود و ناپیدا
شود و پیش دیده نشود انگاه بدانی که ضرر
هم عظیم رفع شود و هیچ بیمی نمانده است اینست

شرح علامتهای حرکت برین چهار نوع که گفته شد
و شرح دفع وی اینست که گفته اند **فصل پنجم**
در معرفت دم اکنون علم دم را بگوییم که از بینی
بیرون اید منخر بینی راست و همیان افتاب گویند
و منخر بینی چپ را ماه و وقت باشد که دم از افتاب
رود و وقت باشد که از ماه رود و وقت باشد
که از هر دو برابر رود و وقت باشد که هر دو بسته
شود و هیچ بیرون نرود و این علمی بزرگ است باید
که پیوسته دم خود را نگه کنی تا معرفت ان بدانی
اگر کسی پرسد از معنی مهمی یا کاری اگر انکس
از سوی افتاب اید و دم از او بر تر رود و اگر از
جانب ماه امد و دم از ان بر تر رود کارش براید
و اگر کمتر رود بعکس این باشد و جمله عملها را بدین
افتاب و ماه دوازده حرکت است شش حرکت
در روز شش حرکت در شب هر حرکتی دو ساعت
چنانچه شبانه روز بیست و چهار ساعت است هر دو
ساعت دم افتاب رود و دو ساعت از ماه هم
چنین شبانه روزی دوازده حرکت است و این
پنج چیز را سمع و بصر و شم و ذوق و لمس خوانند
و بدین ماه و افتاب بسته است بتقدیر خدای عز
و جل اگر پرسند از مهر کاری اگر از انسوی امد که
دم از ان بر تر رود کار براید و اگر دم کمتر رود
کار بر نیاید میان ماه و افتاب اجتماع و استقبال
است استقبال بر دست راست و اجتماع بر دست
چپ اما میباید که اجتماع و استقبال بدانی که جمله

علم دم

وهمیان واستادان این علم بکفتند و باین طریق
رفتند اکر پرسند که بنده بکریخت باز یابیم یا نه یا
از جهت مارکز بیده یا زهر خورده یا کسی غایب ست
یا کسی زخمها دارد بزید یا نه یا بیمار عافیت یابد یا نه
اکر از انجانب امد که پرتر رود مقصود حاصل شود
واکر از انجا امد که کمتر رود هم بدی نشت کار بر نیاید
اکر پرسنده از هر جانب که امد دم تو در ان عت
برون نرود کارش نیکو شود و دم درون رفتن
علامت جان کندن ست و کار و مراد از دست
رفتن و هرچه از جانب دست راست است و پس
پشت از ان افتابست و هرچه از جانب دست چپ
و برابر روی از ان ماه ست اکر پرسند که جنک خوا
هم کرد یا مصاف خواهم داشت یا علم خواهم اموخت
یا بازرکانی خواهم کرد یا کشت دروزی یا عروسی
خواهم کرد اکر پرسنده از انجانب امد که از ان دم
بر نرود کار بر اید و بمقصود رسد واکر کمتر کار بر
نیاید **فائده** بدانکه در لغت ترکی علامت مصدر
ان بود که در اخر ان لفظ ماق باشد مانند کلماق
بمعنی امدن و کتماق بمعنی رفتن و وُرماق بضم
واو بمعنی زدن و بکسر واو بمعنی دادن و ترپنماق
بمعنی جنبیدن و هم چنانکه در لغت عرب از
مصدر نه وجه باز میکردد بعینه در لغت ترکی نیز
از مصدر نه وجه باز میکردد و هم چنانکه اقرب صیغ
در لغت عربی بمصدر ماضی ست و در لغت ترکی امر
حاضر مفرد ست زیراکه امر حاضر مفرد از هر مصدر

بحذف

بحذف لفظ ماق حاصل میشود بدون زیادتی چیزی چون
کل و کت و ور و توپن و امثال ان پس اصل امر
مصدر ست و اصل سایر صیغ امر ست همچنانکه
در عربی اصل ماضی مصدر ست و اصل سایر صیغها
ماضی ست پس نه وجه که از مصدر باز میکردد باین
ترتیب ذکر میشود امر ماضی مستقبل نهی و نفی جحد
استفهام اسم فاعل اسم مفعول و در ترکی در این
صیغ فرق میان تثنیه و جمع و مذکر و مؤنث نیست پس
هر یک از امر و ماضی و مستقبل و نهی و نفی و جحد
و استفهام را شش صیغه ست مفرد غائب و غیر
مفرد غائب و مفرد حاضر و غیر مفرد و متکلم وحده
و متکلم مع الغیر و هر یک از اسم فاعل و مفعول را
دو صیغه ست مفرد ست و غیر مفرد و **کلیدله** بفتح
لام و سکون هاء علامت تثنیه و جمع غایب ست
و علامت تثنیه و جمع حاضر **دای** ماقبل مضموم ست
با اشباع ضمه یا مکسور ست بدون اظهار واو بلکه
اکتفاء بمجرد اشباع و علامت متکلم وحده میم ماقبل
مضموم با اشباع ضمه و متکلم مع الغیر **خای** منقوط
ماقبل مضموم با اشباع یا الف و خاء ست و چون
دانستی که اصل امر حاضر مفرد ست پس میکوئیم
امر را شش صیغه ست اول حاضر مفرد و ان مصدر
ست بحذف ماق مثل کل و کت یعنی بیا و برو
در دویم حاضر غیر مفرد و ان امر حاضر ست بزیادتی
واو و نون یا واو ور با اشباع واو ونه با ظهار ان
مثل کلوز و کتوز اما زاء در صورت تعظیم مفرد

لهٔ خذ
لهٔ خذ

در حرا ابد الی سیم غایب مفرد وان بزیادتی سون
ست بواو اشباع چون کلسون یعنی بیاید چهارم
غیر مفرد وان بزیادتی لفظ لر بر مفرد بعد از حذف
نون چون کلسونلر یعنی بیایند و واو در همه شبا
عی ست پنجم متکلم وحده وان بزیادتی میم ماقبل
مضموم ست بر امر مفرد حاضر با اشباع ضمه چون
کلوم یعنی باید بیایم ششم متکلم مع الغیر وان
بزیادتی خاء ماقبل مضموم ست با اشباع چون
کلوخ با الف وخا چون کلاخ یعنی باید بیاییم واما
ماضی علامت کلیه ان که در شش صیغه است
دال ست که بر امر حاضر زیاد میشود و در غایب
مفرد بعد از دال یاء زیاد میشود مثل کلدی و
کتدی و در غایب غیر مفرد بعد از دال و یا لفظ
لر مثل کلدیلر و کتدیلر در حاضر مفرد بعد از
دال و واو و نون مثل کلدون و در حاضر غیر مفرد
واو و زاء مثل کلدوز زیاد میشود و در متکلم و
حده بعد از دال و میم مثل کلدوم و در مع الغیر
خاء مثل کلدوخ زیاد میشود واما مستقبل علامت
کلیه ان یا و راء مهمله ست بعد از امر حاضر پس در
غایب مفرد کوئی کلیر یعنی می اید و در غیر مفرد لر بر
ان زیاد میشود و میکویند کلیرلر و در حاضر مفرد
سن بران افزائی و کوئی کلیرسن و در غیر مفرد
سون و کوئی کلیرسون و در متکلم میم افزائی و
میکوئی کلیرم بفتح راء و در مع الغیر خاء افزائی
و کوئی کلیرخ بضم راء واما نهی علامت کلیه

ان میم مفتوح ست که زیاد میشود بر فعل امر پس
در مفرد حاضر کوئی کلمه و در غیر مفرد بران واو و نو
ن افزایند و کویند کلمون یعنی میایید و در مفرد غایب
بران سون افزایند کلمسون و در غیر مفرد
لر بر کلمسون افزایند و کویند کلمسونلر و در
متکلم وحده یا و میم افزایند و کویند کلمیم و در مع
الغیر یا و الف و خا افزایند و کویند کلمیاخ واما نفی
پس علامة کلیة ان افزودن میم نفی ست بر
مستقبل قبل از یاء و واو پس در مفرد غایب
کوئی کلمیر و در غیر مفرد کلمیرلر و در مفرد حاضر
کلمیرسن و در غیر مفرد کلمیرسون و در متکلم
وحده کلمیرم و در مع الغیر کلمیرخ واما جحد
بزیادتی میم نفی بر ماضی قبل از دال و اما
استفهام پس مثل ماضی و مستقبل و نفی ست
و استفهام از قرائن مقام مفهوم میشود غالبا
واما اسم فاعل فائده سر بعد الطعام ولو
خطوة ثم بعد الحمام ولو لحظة بل بعد الجماع ولو قطرة
حکی السید نعمة الله فی زهرة الربیع انه تمتع
رجل من اصحابنا فی شدة من الصیف فاعطاها
مجیدیة فاوقعت لهما صیغة التمتع و ذهبت سطح
المدرسه للنوم فلما قرب نصف اللیل سمعت
المرأة تصیح باعلا صوتها عباد الله هلموا الی
فقد قطع الموضع فنزلت الیهما فقلت ما شانکما
قالت انه جامعنی الی الان عشرین مرة وما
اقدر علی الدفع منه معه الی الصباح فقال کذبت

واد خلني حجرته وكان يخط المرآت على الجدار فعدد
تها فكان ثمانية عشر فقلت يا اخي ما كان في خا
طرك قال ابلغ الاربعين واحاسبها بكل قرة
نصف غاز فلما سمعت المحبة وفرحت عن
ساعتها **فائدة جليلة** مروی في فقه الرضا
من قرء سورة والصافات في كل جمعة لم يزل محفو
ظا من كل آفة مدفوعا عنه كل بلية في الدنيا مرزوقا
باوسع ما يكون من الرزق ولم يصبه في ماله ولا
في بدنه وولده ولده سوء من شيطان رجيم وجبار
عنيد وان مات في يومه او في ليلته بعثه الله
شهيدا من قبره **فائده** طريق ختم انعام صغير
بجهة بیمار هفت نفر در نزد بیمار نشسته در یک مجلس
هفت نوبت بخوانند هر یک یکمرتبه و همه یکدفعه شروع
کنند هر یک که بلفظ وجلاله برسند در آیه شر
یفه رسل به در ما بین دو الله این دعا را بخوانند چون
تمام شود شروع بخواندن کنند تا سوره تمام شود
ودعا این است و بسیار مجرب است بسم
الله الرحمن الرحيم اللهم ارحم جلده الرقيق وعظمه
الدقيق ونعوذ بك من شدة الحريق يا ام ملدم
ان كنت آمنت بالله الاعظم فلا تأكلي اللحم ولا
تشربي الدم ولا تقصدي الوش ولا تفودی
من الفم وتحولی عند الی من یزعم ان مع الله
الها آخر فانه يشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له وان محمدا عبده
ورسوله و هر که خواند حق بیمار باشد

کای جلده وعظمه جلدی و عظمی گوید و هم چنین
است یرحم یروا فعال و در نسخه دیگر چنین است بسم
الله الرحمن الرحيم اللهم ارحم جلده الرقيق وعظمه
الدقيق من شدة الحريق يا ام ملدم ان كنت آمنت
بالله الاعظم فلا تأكلي اللحم ولا تشربي الدم
ولا تقصدي عند الرأس وتحولي عنه الى من
اتخذ ان مع الله الها آخر **فائده** صورت
سؤال از مرحوم آقای مجلسی نور الله مضجعه الشر
یف وجواب نوشتن ایشان **سؤال** معرو
ض میدارد که چه معنی دارد این فقره که در کتاب
مستطاب مصباح الشریعه از حضرت امام جعفر
صادق علیه وعلی آبائه الطیبین الطاهرین سلام
الله ابدا روایت شده است که العبودية
جوهرة كنهها الربوبية فما فقد من العبود
ية وجد في الربوبية وما خفي من الربوبية
اصيب في العبودية **الجواب** بسم
الله الرحمن الرحيم این فقره از مصباح الشریعه ما
خوذ است و مصباح الشریعه بروایت شفیق
بلخی که از جمله صوفیه است از امام رسیده است و مشتمل
بر نقلی چند است که معلوم است از معصومین
علیهم السلام نیست و بر تقدیر ورود شاید مراد این
باشد که عبودیت و ربوبیت مقابل یکدیگرند
و حقیقت هر یک به دیگری معلوم میشود کما قیل
انما تعرف الاشياء باضدادها و حدیث
شریف من عرف نفسه فقد عرف ربه

را بعضی چنین تفسیر کرده اند و حاصلش آنست
که هر کس خود را بفقر و احتیاج شناخت و مراتب
افتقار خود را چنان باید دانست پروردگار خود را
باستغنا میشناسد و میداند که از مثل آن منزه
است و هر که خود را بدنائت و پستی شناخت پروردگار
خود را بعلو و رفعت شناخته و هر که نفس
خود را بجهل و نادانی شناخت پروردگار خود را بعلم
کامل شناخته و هکذا فی جمیع الصفات پس
حاصل کلام آن میشود الله اعلم که عبودیت جوهر
یست که کنه حقیقت آن از فهمیدن معنی ربوبیت
معلوم میشود پس در عبودیت یافت میشود
از صفات تقدس و کمال مانند وجوب وجود
و تجرد و استغنای مطلق و علم ذاتی و سایر کمالات
که ممکنات از آنها عاریند یافت میشود در ربوبیت
یعنی باید دانست که در جناب رب الارباب
حاصل است و آنچه مخفی است از خلق از جمله صفات
ربوبیت یافت میشود در عبودیت یعنی پی
بآنها میتوان برد از صفات بلکه جناب حق
را از آنها منزه دانی چنانچه در احادیث وارد
شده است که حق تعالی را بیرون کنی از دو حد
حد تعطیل که هیچ صفت از برای او اثبات نکنی و از حد تشبیه
که صفات مخلوقین را برای او اثبات کنی چنانچه میگوئی
خدا عالم است اصل علم را برای او اثبات کنی و در علم خود نظر کنی هر چه منقصی
نقص است از او سلب کنی چنانچه علم ما مسبوق بجهل است و از غیر است و در
معرض زوال است و ناقص است و اینها همه صفات نقص است

از حد اسلب کنی پس بگو دانا است نه مانند دانایان دیگر و همچنین است
صفات پس معلوم شد که از تفکر در صفات عبودیت پی بصفات ربوبیت
میتوان برد و مؤید این معرفت الکریمه سنریهم آیاتنا
فی الآفاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق اولم یکف بربک
انه علی کل شیء شهید فتدبر و این فقره را معنی دیگر است که ذکر
آنها موجب تطویل و از اکثر عقول دور است و ما بهمین وجه اکتفا کردیم
و به یعلم الحقایق الامور مولانا المجلسی من کتاب الملل والنحل
فی تقسیم الامم ان تقول من الناس من لا یقول بمحسوس و لا معقول
وهم السوفسطائیة ومنهم من یقول بالمحسوس المعقول وهم الطبیعیین
ومنهم من یقول بالمحسوس لا بالمعقول و لا یقول بحدود
و الاحکام وهم الفلاسفة الدهریة ومنهم
من یقول بالمحسوس والمعقول والحدود والاحکام
ولا یقول بالشریعة والاحکام وهم
الصابئیة ومنهم من یقول بهذه
کلها وبشریعة ما و لا یقول
بشریعة نبینا صلی الله علیه و
آله وهم
المجوس
والیهود
والنصاری

... ومنه ایضا ما روی عن النبی صلی الله علیه [illegible]

قال ایاکم والزنا فان فیه عشرة خصال
نقصان العقل والدین والرزق والعمر
وآفة الجنان وغضب الرحمن والهجوم النیران وبغی
اهل الدیار وذهاب ماء الوجه ورد الدعاء والعبادة و...
وقوع الوباء والطاعون نقل من سکن السجون ...

ختم یس

طریقه ختم یس وطریقه اداین است که پیش از شروع
در خواندن وبعد از تلاوت این دعا بخواند اللهم
انک جعلت فی سورة یس الف
شفاء والف دواء والف
برکة وتسمیتها علی
لسان نبیک ...
صلی الله علیه وآله [illegible]

فائدة ختم سوره

[illegible] سبحان الذی ... سبحان ...

این دعا را بخواند یا من اذا تضایقت الامور فتح لها بابا
لا تصل الیه الاوهام صل فافتح لی بابا لم
تصل الیه وهمی انک علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر
وصلی الله علی سیدنا محمد وآله اجمعین تحصنت بذی
الملک والملکوت واعتصمت بذی العزة والجبروت

واقعه ختم سوره

[illegible]

ختم یا ...

ختم یا الله

ختم سوره فاتحه

ختم یا رب

ختم یا ودود

تقصیر و اعوذ بك من الفضیحة ... وصلی الله علی محمد وآله

والدین وصلی الله علی ... الطاهرین اجمعین ...

ختم یا الله ... [illegible]

بعد از اربعین ... ختم سوره فاتحه الکتاب ... [illegible]

... ختم یا رب ... [illegible]

... یا رحمة للعالمین ... امیر المؤمنین وبحق ... بحق ... والتسعة ... من ذریة الحسین ...

ودر ... ختم یا ودود ... ابیك وبعلك وبنیك ... [illegible]

وبحق ولدیك الحسن والحسین

والتسعة المعصومین من ذریة الحسین علیهم السلام و بعد از

ذریة الحسین ... یا فاطمة ... بحق رسول الله ...

نماز عصر بگوید یا فاطمة الزهراء یا بنت رسول الله اشفعی لی ... [illegible]

و در ایام ... بحق امیر المؤمنین ... وبحق ابیك وبعلك وبنیك ... [illegible]

بحق تعلیك ... امیر المؤمنین ... الطیبین ... علیهم السلام

وبعد از نماز عشاء یکصد و بیست و هشت مرتبه بگوید یا حسین و در آخر بگوید

بحق ... [illegible]

ختم یا قیوم

... یکشنبه ... دوشنبه ... سه شنبه ... چهارشنبه ... پنجشنبه ... جمعه ... [illegible]

ختم یا ودود

خواهد شد طریقه ختم یا ودود باید که کینه و عداوه هیچ کس را در دل

نداشته باشد و در شب جمعه که اول ماه باشد غسل نموده و جامه پاک

بپوشد و بعد از نماز عشاء ... [illegible]

ختم یا ...

[illegible]

ارحم الراحمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين

[illegible]

است واسم جنبی [illegible] حال در سوره آیه دیکر در تطابق [illegible]

[illegible]

[illegible]

وما هذا ثانيا فالي نامه المجرب المعتوه هذا فان بقي في يده واحدة فهي للعزيزة
فالي جه مقضيه وان بقي اثنان فهي للمريخ فانها لا تقضى وان بقي ثلث
فهي للذنب يكون نحس لا يقضى وان بقي اربع فهي لزحل فانها لا يقضى
وان بقي خمس فهي للمشترى فانها تقضى سريعا وان بقي ست فهو للقمر
فانها تقضى وان بقي سبع فهي لعطارد فانها تقضى حسنا وان بقي
ثامن فلا تعرض لها بوجه من الوجوه فانها وقعت في التوقف نعلم
من قرائتي ايطختم يا من تحل به عقد المكاره يبتدئ به يوم الاحد
وتقرء كل يوم عشر مرات الى ثلثه عشر يوما وكلما تصل الى لفظ يا رب
تكرره حتى ينقطع النفس وتسبح وتطلب ما جه وقبل الدعاء تصلي عشر
مرات على محمد وال محمد وتقول يا الله اربعين مرة وتقول بعد الدعاء

اربعین مرة ویکفی ما بین الطلوعین بعد صلوة الفجر ویجتنب عن الحرام
وکثرة الاکل فی الایام ویراعی سایر شروط الدعاء من الطهارة والقبلة

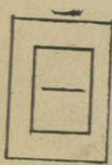
فائده فائده فائده [illegible]

میکنند وکنایه عبارت است از لفظی که ازان اراده شود لازم معنی [illegible]

[illegible]

النکته

النکته بار چه از طلق را بر روی خاکستر بگذارند و اطراف
آن طلق را آتش بچینند بشکل گنبد و سوراخی بگذارند
که طلق را ببینند و نگاه کنند تا نوشته عقیق سفید
شود بردارند فائده بجهت دفع زنگ غله در روز
دوشنبه در وقت زوال بر دو کدو بنویسد در میان
کشت بپاشد ویزرعاد قلیل و فوج المحل الوحمن بسم ذلك
وتخلا وسهلا وبسم الله الرحمن الرحیم وقیل جاد
والمرك ویحیی لا اتم غله فلان موضع فلان بن
فلان بن فلان ابن فلان فائده نقل عن بعض
الاکابر وجرب انه من کان له حاجة مهمة فلیخرج
من البلدة او القریة التی هی فیها الی مکان خال فی
الصحراء والیرسم مربعین ویکن احدهما فی جوف الآخر
وفی وسطهما خط اخر هکذا وأن یتصور لخط الاوسط

قبر رسول الله صلی الله علیه وآله ولیقل الصلوة صلی
الله علیك یا رسول الله ثم لیطلب حاجته
فان الله یقضی حاجته البتة فائده چون
رقعه نویسی درباب حاجتی و خواهی که روا باشد
بر سر رقعه بقلم بی مداد بنویس بسم الله الرحمن الرحیم
ان الله وعد الصابرین المخرج مما یکرهون
والرزق من حیث لا یحتسبون جعلنا الله وایاکم
من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون فائده
لدفع الفقر والفاقة یقرء سوره ال عمران ثلث مرات
لا یتکلم احدا من الناس واذا وصل الی آخر قل
اللهم مالك الملك یقرء هذا الدعاء سبع مرات اللهم
یا فارج الهم ویا کاشف الغم ویا صادق الوعد

و یا موفی العهد و یا لا اله الا انت فرج همی و حزنی
واقض علی دینی واغننی من الفقر والفاقة برحمتک
یا ارحم الراحمین و هکذا وجدته بخط بعض الاکابر
فائده طریقه ختم اقرا از برای بیمار بعضی از ثقات
و اخیار و صلحا این طریق را ذکر کرده اند و گفته اند مکرر
بتجربه رسیده چهل و یک قاز یا پول سیاه دیگر کوچک
از سر بیمار تا ناخن پای او بر ردیف چیده پس
چهل و یک اقرا خوانده شود و هر یک دفعه پول را بردا
شته از پایین رو به بالا بیاید و سجده هر دفعه بکند
و چون تمام شد آن پولها چهل و یک را بفقیر داده شود
جدا اگر نه یا با هم چیزی دیگر و فرمودند بسیار مجرب
است حکایت یکی از ثقات نقل میکرد از والد
خود که او نیز از ثقات بود که در وقتی که من در سن
شانزده یا هفده سال بودم عید نوروزی بود در
اصفهان باتفاق پدر خود و جمعی از دوستان
و هم صحبتان به بازدید عید بخانه های آشنایان
میرفتیم اتفاقا روز سه شنبه بود بعزم دیدن
رفتیم در قبرستان نزدیک خانه او بود مکث
کرده شخصی را فرستادیم تفحص کند که او در خانه
است یا نه بر سر قبری نشستیم یکی از رفقا بعنوان
مطایبه گفت ای صاحب قبر فردا ایام عید است
بدیدن ما بیا که رفتیم تعارف کرد و شیرینی و میوه
آورد و چرا تو چیزی تعارف نکنی ناگاه از قبر آوازی
برآمد که ببخشید ندانستم شما اینجا خواهید آمد سه
شنبه آینده وعده است همین جا تا من نیز تعارف

کنی آورم ما از شنیدن آواز متوحش شدیم و از
جا برخاستیم متحیر و مضطرب مانده بمنازل خود
مراجعت نمودیم و مستیقن شدیم که تا سه شنبه آینده
ما همه خواهیم مرد و مشغول توبه و وصیت و تنقیح
امور خود شدیم تا روز سه شنبه آینده با هم مجتمع
شده گفتیم بیایید تا بر سر قبر او رویم ببینیم چه
روی میدهد مجتمع بر سر قبر او رفتیم یکی از ما گفت
که ای صاحب قبر بوعده خود وفا کن ناگاه دیدیم قبر
شکافته شد و دری پیدا شد و آوازی آمد که بسم الله
قدم رنجه فرمایید و پله چند ظاهر شد ما در نهایت حیرانی
پایین رفتیم دهلیزی پیدا شد طولانی و سفید گچ
کرده و روشن و شخصی در انجا ایستاده پیش
افتاده دلالت میکرد چون دهلیز تمام شد باغی
در نهایت طراوت ظاهر و در انجا نهرهای آب
جاری ساخته و درختهای مشتمل بر انواع میوهها
جمیع فصول و بر آن درختان انواع مرغان خوش
الحان و آن خیابانی که مقابل دهلیز بود رفتیم در
میان باغ بعمارتی رسیدیم ساخته و پرداخته
در نهایت زینت و اطراف آن بباغ گشوده پس
داخل آن عمارت شدیم شخصی در نهایت جمال
و صفا نشسته و جمعی از ماه لقایان کمر خدمت
آن بر میان بسته چون ما را دید از جا برخاست
و عذرخواهی نمود و ترغیب کرد و انواع شربتها
و میوهها که مثل آن ندیده بودیم آورد و ما متحیر
که در اینجا خواهیم ماند یا بازگشتی خواهیم داشت

بعد از ساعتی برخواستیم تا به بینیم چه روی خواهد
داد آن شخص ما را اشارت کرد تا در دهلیز پس
پدر من از او سئوال کرد که تو کیستی و این جا کجا
است گفت من فلان مرد قصابم که در بازار چند
که نزدیک این قبرستان است دکان قصابی داشتم
و عملی بجز این نداشتم و هرگز کم نفروختم و اول وقت
نماز که داخل میشد و صدای اذان بلند میشد اگر
گوشت در ترازو بود نمی‌کشیدم و بمسجد کوچکی که در
آن نزدیک است بنماز جماعت حاضر میشدم و بعد
از مردن این موضع را بمن داده‌اند و در هفته
گذشته که شما این سخن را بمن گفتید ماذون
براه دادن نبودم و اذن این هفته را گرفتم
بعد هر یک از ما از مدت عمر خود سئوال کردیم و او
جواب میگفت از آنجمله شخصی گفت داری مرا
گفت تو زیاده از نود سال عمر خواهی کرد و او
هنوز زنده است و مرا گفت تو فلان قدر و حال
ده پانزده سال باقیست **فائده** خواندن
آیه نور سیما بحضور سیما در حین سفا شصت
و شش مرتبه بعدد الله در وقت خواب دیدن
موجب رؤیای ملائکه است **فائده** هر کس در
در جامه خواب ببیند دیگر در هر جزء از شب از خواب
بیدار شود این آیه را بخواند بیدار شود بسیار مجرب
و ازموده است و آن اینست قل انما انا بشر مثلکم
یوحی الیکم الخ و این آیه مبارکه در آخر سوره
کهف است مراجعه نمایند **فائده** ختم سوره

مریم چهل نوبت بخوانند بجهة خلاصی یافتن از تنگی
معیشت هفت مرتبه هم گفته اند بجهة مال و روزی
بسیار شود **فائده** چون شپش بر کسی غلبه کند
بر خواندن آیه مبارکه یا ذا القرنین الی قوله جمعا
مداومت کند از آن خلاص گردد و ایضا این آیه
در غرب باخر سوره مبارکه کهف است **فائده**
گرفتن عطر هر معطری اجزا در ظرفی کرده چنانچه
گل سرخ و سایر گلها را اسیکنند و آب یا گلاب
دران ریخته و پنجه گذارده و ورق بله روغن بادام
یا زنبق یا زیتون یا امثال آن داخل کرده اجزا
بطریق گلاب گرفتن بسوزانند آنچه از آن آب
داخل قابله شود گلاب است و آن روغن که برو
می افتد عطر است و همان آبی که در زیر روغن
است برداشته نگاه داشته و ثانیا آب یا گلاب
کرده بر همان روغن بطریق اول عمل کنند و در
مرتبه سیم باز همان آب اول و همین آب تا چند
ین مرتبه بلکه هفت و هشت و همان روغن را
در ظرفی کرده در آفتاب مدتی گذارند تا تمام
نیت آن جذب شود **فائده** دعاء قاموس
القدرة من قرء تسعة و تسعین مرة صار مطاعا
و فیه فوائد کثیرة من قتل العدو و تسخیر الملوک
و قیل نصابه تسع و تسعون یوما کل یوم تسعة
و تسعین مرة و الوسیط تسعة ایام بهذا العدد
و الصغیر ثلثة ایام بهذا العدد و الورد واحد
و احد و تسعین مرة و الخاتم خمس مرات نفلته

من لخزائن وصاحب لخزائن نقله من خط والده وهو نقله من خط مولينا محمد تقى المجلسى ره والدعاء
هذا بسم الله الرحمن الرحيم اللهى قد تلاطمت
امواج قاموس قدرتك فظهرت فى كل مقدور
اثار قدرة عجيبة غريبة لا يبلغ كنهها عقول
العقلاء واوهام الحكماء وفهوم العلماء فكل
شيء فى قبضة قدرتك اسير وان ذالك عليك
سهل يسير وانت على كل شيء قدير وبالاجابة
جدير يا شديد يا شديد يا شديد يا شديد يا
شديد يا ذا البطش الشديد اسئلك مددا
من قوتك واسئلك مددا من قدرتك وا
اسئلك مددا من حكمتك واسئلك مددا
من سلطانك واسئلك مددا من كل منك
تستخير كل متمرد وتلين كل صعب واذلال كل
منيع وقهر كل عدو ومحق كل خصم واذهاق
كل منافق ذى شقاق من الجن والانس والهوام •
ولا يبقى شيء من المكونات الا ولين بيك عريكته
وكسرت لى شدة شكيمته وفرط عتوه بعزتك
يا عزيز يا عزيز يا عزيز يا معز يا مذل يا مقدم
يا موخر وصلى الله على محمد واله اجمعين فائده
ماء الرئس صابونى تراب صابونى يكبار قليب
واهك را ممزوج نموده وقدرى معين اب بر رو
ى ان كرده انچه بعد از يكشبانه روز بر روى ... نشيند
تيزاب ست وهمان ابرا قدرى كه كسر كرده ست
بران افزوده تا بنا در قليب واهك ديكر چنان
... على جميع المرسلين والنبيين حتى يرضى الله تمام ست

ابى اورى ... بوشيده ... زن سم
وصى حضرت ... كه حد ...
... اكرم ... اورده ... سوره ...
دعا ... نه سبحان
الله كما ينبغى لله والحمد
لله كما ينبغى لله ولا
اله الا الله كما ينبغى
لله ولا حول ولا قوة
الا بالله وصلى الله
على محمد واهل بيته
الغر الكرام وعلى جميع المرسلين

كنند وهمچنين تا ده پانزده بار در ظرف چينى محكم
فائده تنكيس مينا در هرموز سركه در ظرفى
كرده كرباستى بر دران انداخته هرموز را دران
كرباس كرده مثل مجموعه روى بران كذارده
والتش كداخته دران مجموعه كرده تا هرموز هبا
شود فائده مرهم راحت المشهود
بتسكين الوجع لخو خامرار د نموده وبا زرده
تخم مرغ سلايه نمايد وبرروى ماده كه در بدن
ظاهر ميشود كذارد تسكين ميشود بسيار مجرب
وازموده ست فائده بدانكه انواع خطوط
والفاظ بسيار ست وهر طايفه را اصطلاحى است
بجهة اخفاء مطلب وچون در مقامات هريك از
انها بكار بر ميخورد لهذا متعرض از براى اقسامى از انها
كه يافته ام بعد التفحص شدم واز انجمله قلم سرو كش
ست وطريقه ان اين ست كه خط طولى بكشند
واز يمين ويسار ان خطوطى بطريق شاخها برون
كشند انچه بر طرف يمين ست علامت كلمات ابجد
ست وانچه بر طرف يسار ست علامت حروف ان
كلمه ست كه حرف مطلوب در انست وبحرف مطلوب
ختم شاخهاى يسار ميشود مثلا محمد را چنين نويسند
 پس شاخ اول از طرف يمين
از خط اول نشان ابجد ودوم هوز وسيم حطى ست
وشاخ اول از طرف يسار نشان كاف كلمن
ودويم نشان لام او وسيم نشان ميم ست كه مطلوب
ست وهمچنين خط دويم وسيم وچهارم وعلى ا

چنین نویسند [illegible] وحسن را چنین نو
یسند [illegible] وحسین را چنین نویسند [illegible]
و فاطمه را چنین نویسند [illegible]

فائده قلم کاشغی بطریق و ترتیب ابتث

[illegible]

فائده بدانکه احتیاج بقلم داودی بسیار است
و قلم مذکور را در جانبان بنموده اند و نه حرف ان باین ترتیب
ابن تب شمع زیتون سون [illegible]

فائده قلم سریانی ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

فائده قلم طبیعی ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

ایضا ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

فائده قلم قلفطرات ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

فائده قلم مراد بترتیب ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

فائده قلم اسرافی بطریق ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

[illegible]

قلم عبرانی ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

قلم داودی ایضا بطریق ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

قلم طبیعی نیز بطریق ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

ایضا قلم طبیعی بترتیب ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

قلم یونانی انیست بترتیب ابتث ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

غ ف ق ك ل م ن و ه ى

ايضا قلم دیگر یونانی بترتیب ابتث ا ب ت ث

ج ح خ د ذ ر ز س ش ص

ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م

ن و ه لا ى قلم زهره ومشتری بترتیب ابتث

الفا این نسخه ترك شده سب از جهة نداشتن نسخه صحیح

الصا

قلم قمر بترتیب ابتث

قلم عطارد

نوع دیگر

قلم طبیعی مشهور بترتیب

قلم فرهس حکیم

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س

ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل

م ن و ه لا ى قلم اوسراس حکیم که

نقیم طیسی مشهور بترتیب ابتث

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل

ايضا قلم قلیسطین نوش

ن و ه لا ى حکیم بترتیب ابتث

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س

ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك

ايضا قلم هرمس

ل م ن و ه لا ى حکیم بترتیب ابتث

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س

ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك

ل م ن و ه لا ى قلم ریحان بترتیب ابتث

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م

ن و ه ايضا قلم كاشفى كذشت ودر بعضى نسخ
ا ب ت ث
باين نوع نوشته اندكه فى الجمله تفاوتى دارد
ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط
ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه ى
اسرار رقمى ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر
ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق
ك ل م ن و ه لا ى **خط نوديتر موسى عليه السلام**
ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س
ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل
م ن و ه لا ى **ايضا طبيعى** بطرز ايلث
وهم ربطى قلم طبيعى
ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س
ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك
ل م ن و ه لا ى **طرز خط كتابيه موزون بترتيب ابجد**
ا ب ج د ه و ز ح ط ى ك ل م ن

س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ
غ **نسمه رمزى** ا ب ج د ه و ز ح ط ى ك
ل م س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ
ض ظ غ و ش مد فتحه ضمه كسره جزم تشديد
فائده يكى از شهيد ثانى وبعضى ديكر بهاما مجرب بوده
باشدكه در دو ماه هر روز چهارصد مرتبه بخواند خداوند
عالم علم بسيار با مال بسيار با كرامت فرمايد استغفر الله
لا اله الا هو الحى القيوم بديع السموات والارض من جميع
ظلمى وجرمى واسرافى على نفسى واتوب اليه **فائده** از حضرت

[illegible]

ثم عد الى السجود وقل كذلك ثم ضع خدك الايسر على الارض و
قل كذلك ثم عد الى السجود وقل كذالك مائة مرة وعشر مرات
واذكر حاجتك تقضى **فائده** ينبغى للمرء ان يتخيل عند الجماع
وحصورها عند الانزال احسن ما يكون من الصور من النساء
والرجال وكذالك الرجال فان لذالك مدخلا عظيما فى صورة

علم نشان مد
نشان فتحه
نشان ضمه
نشان كسره
نشان جزم
نشان تشديد
وقف

الولد عند الدطب قال العلامة الشيرازي في شرح القانون حكى لي
الفاضل جلال الدين صاعد بن محمد الكاشغري ان بنت الامام نجم
الدين الحفصي الخوارزمي ولدت ولدا له راسان وباقي بدنه
بدن حية وكان يجيء الى امه ويرتضع ثم يخلع الدم ويرمي نفسه
في بركة ماء هناك ويغوص ويخرج منها كالحية ثم يعود الى
امه ثم يرمي نفسه في الماء وعلى هذا بقي الى مدة شهر ثم ان الائمة
افتوا بانه واجب القتل فقتل ولما سئل عن المرئية كان يسبع
قالت لا ادري الا اني خفت حينئذ وعندا [illegible] الانزال تخيلت
في صورتها **فائدة** اذا اردت معرفة ان القمر في اي برج فاضعف
ما مضى من الشهر وزد عليه خمسة فاجتمع فالق لكل
برج خمسة وابدء بالعدد من برج الشمس فاذا انتهى الى برج فهو
في ذلك البرج مثاله ان يكون الشمس في برج الدلو وقد مضى
من الشهر احد عشر يوما ضعفنا وزدنا عليه خمسة صار سبعة

[illegible] **فائدة** [illegible]

يا حيدر صفدر بكو ۵ يا نفس پيغمبر بكو ۵ يا سيد سرور بكو ۵ يا ساقي
كوثر بكو ۵ فلان سعادت ميكنه ۵ جا بزاغند ست ميكنه ۵ مستي
زجات ميكنه ۵ فلان سعادت ميكنه **فائدة** در اسم مادر حضرت
موسى روايات چند ست ومشهور انست كه يوخابد ست
فائدة في معرفة المفردة اذا اخفت امرا فاقرأ مائة اية من القران

ثم قل

ثم قل اللهم اكشف عني البلاء ثلث مرات وفي رواية اخرى قل سبع مرات
يا الله **فائدة** عن بعض الاولياء اذا اردت ان تقدم على جبار او سلطان
فاذا وقع بصرك عليه فكبر ثلثا وقل ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير بعد ان تستغفر سبعين مرة قبل ذالك وهو سر من اسرار
الله تعالى **فائدة** الجدبغر بدان هوذ درباب حطي بيك فهم كن كلمن نكه دار
سعفص قرشت دانا باش ثخذ واقف باش ضظغ
از هيش بدان دكوبيد سريانى هستند **فائدة** قرحي جهت درد سر وشقيقه
وبيخوابي نافع ست بالند برجبهه وشقيقتين بكيرند ترياق اودون
كافور از هر يك چهار مثقال كندر انزروت را مك كل ارمني از
هر يك اثار زعفران بزر البنج بيخ لفاح از هر يك ده ر بكوبند و
به بزند وقرص كنند باب كاهو قرص مثلث وخشك كنند ونگاه دا
رند وبوقت حاجت باب كشنيز تر يا باب كاهو وسركه حل ساييند
وبر سر بمالند نافع ست نقل من منهاج **فائدة** طلسم للامساك
اين نقش را بر كاغذ نويسد و با ريسمان كه دوختن با بافتن رشته باشد
در كمر بندد انزال نشود طلسعا طلسعا طلسعا طلسعا طلسعا
طلسعا پنج مرتبه **فائدة** ماليدن دندان كه سفيد كند وجلد دهد
بگيرد شاخ بز كوهي سوخته وچيني را در اتش سرخ كند ودر اب اندا
زد تا خاك شود بعد كوفته وبيخته همواره بدندان ماليدن **فائدة**
جهت كرم دندان بزر البنج تخم تره تراس از هر يك جزوي
تخم پياز نيم جزو بكوبند وبا پيه بز حب كنند ودر اتش نهند ودخانش
بر بالاي ان نگاه دارند تا بخار بدندان رسد كرم بيفتد **فائدة**
محمد بن زكريا رازي گويد شخصي شكايت نزد من از ليس ري ابدي
كه چيزي نميتوانست خورد پس فرمودم مر او را كه غرغره نمايد با
كرم وور وزي يكبار چنين كرد وفا يده كرد **فائدة** درد دندان راشته
چغندر بجوش نه واب ان به بيني برانه عطسه مر اورد ودرد

وندان زایل شود بسیار کسرا بدین معالجه علاج کرده اند مفید
افتاده است فائده در خروج مقعد و برون امدن و باز کر دفعه
دیدن ان کودکان را بسیار افتد و درد کند از برک مورد
و مازو و کلنار و کل سرخ و بعد ازان که [illegible]
بر دخن کل سرخ چرب کرده باشند بجای [illegible]
ریزند و باندرون فرستند [illegible]

فائده عمل شنجرف [illegible]

[illegible]

فائده اکر ستاره مغلوب [illegible]
باشد پا ورد نعل اسب اندوت و ا [illegible] بنویسد این عظمت را تا
شبانه روز در اتش کذارد اکر صد فرسنک [illegible] باشد پا بید وارام
نکیرد ۱۳۱ ۲ ۲ م ۱۱ ط ۱ اسم [illegible]

فائده کات ایلچی جروس بقم ایلط جوزی [illegible] را در میان اب اندا خته
بجوش بعد کات را میان او اندازد [illegible] شود لباس یا چیز دیگر را

[illegible]

لمتیا رعا فان بقی ثلث یکون بینهما حبا شدیدا و یکون رزقهما
بالتقدیر وان بقی اربعة بینهما لقمة سابقة و رزقهما کثیرا
فائده ازا اردت ان تعلم ان الفلان و الفلانة برزقهما
ان یکونا معا احسب اسم الرجل والمرئة بحساب الجمل الکبیر ثم
یطرح خمسة خمسة ان بقی مفرد ا ثم یرزقهما ان یکونا معا فان بقی
الزوج یرزقهما الشر فائده من اراد ان یعلم من یموت من
الزوجین قبل صاحبه فیاخذ اسم المرئة و اسم الرجل ثم
خمسة خمسة فان سفرا الرجل یموت قبل المرئة فان بقی اثنان
فتموت المرئة قبل الزوج فائده احضار بر نعل نوشته و
در اتش اندازند [illegible]

فائده احضار در [illegible] در خوانه دفن کنند [illegible]
علص [illegible]

فائده احضار سینه کف دست طفل نابالغ را مرکب
سیاه کننده بقدر زیاده از [illegible] و روغن غیر حیوانی چرب نمایند
و سر انکشتان طفل را بدلوانه بکیرد و این اوراد را بخواند که
از شیاطین حاضر شود با بر دست یا زن باید او را قسم دهد که
از احوال دزد و غائب و مسروق و مدفون و کرکه و غیر ذلک
وصف و لباس [illegible] بیابد [illegible] الطفل شخص کند
و اکر بنویسد بخواند یا ملیخا مسکمینا لرمینا منفته
طوطا طا طبا طس قطمیر یا ملیخا ما الخالا الله
الا انت یا ذا الجلال والاکرام فائده اکر خواهی کی نزد
و کسی تو را نبیند و سک هم ترا نکند این حروف را
بنویس و با خود دار بقول ائمه اطهار مجرب هو هو هو
لها لها وافتتم و لا الی لتم فائده از جهت غائب این

حروف ترا بنویسد و در زیر سر نهند و خواب رود اگر خفته
ببیند دلیل مرگ بود و اگر نشسته ببیند زنده باشد و اگر ایستاده
ببیند زود بیاید و حروفات این است صح ه معصصع مسطع
٥ طح ه مصعح مصهع طح ه معصصح مسطح

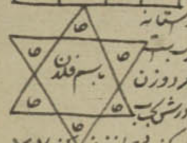
فائده جهت تفریق بنویسد این مربع را باسم قاهر با مادر
و مقهور با مادر فتیل کرده با آب روان اندازد یا در زیر سنگ
عظیم نهد اما زنهار بحرام نکند که گناه عظیم دارد و نعوذ
بالله من غضب الجبار المتعال و سخطه جل جلاله و عم نواله

تفریق

١٩	٢٣	١٢٠	١١٦
١٢١	١١٥	١١	١٢٢
١١٤	١١٨	١٢٥	١١١
١٢٤	٢٢	١١٣	١١٩

١	١٠٤	١١٠	٨
١٠٢	٧	٢	١٣
٦	٩	١٠٦	٣
١٥	٤	٥	١٠

فائده الطم بجهة تفریق در ستانه
او دفن نماید این شکل با تجربست

تفریق

فائده اگر خواهی بدانی میان مرد و زن
فراق افتد یا نه نام مرد با مادر شی بحساب
ابجد کبیر در آورد و هرچه از ماه گذشته افزون کند ٧٠٧
طرح کند اگر زوج ماند صلح است اگر فرد ماند فراق شود البته
فائده هرگاه طفلی بجهت کسی بهم رسد نام پدر و مادر او
بحساب ابجد بگیرد ٣٠ عدد بر او اضافه کنند ٧٧ طرح نمایند
اگر زوج ماند پسر باشد اگر طاق باشد دختر باشد فائده دعای حضرت
یوسف ع جهت هر مراد ٧ بار بخواند خصوصاً بجهت اولاد
بسم الله الرحمن الرحیم یا من یعز و یذل یا من یرفع و
یضع و یمنع و من هو قادر علی کل شیء تو دانی و قدر
قلتا ذکیا یا الله یا الله یا الله برحمتك یا ارحم الراحمین

فائده جدول اسرار القلوب بدانکه علمای یونان
بجهت اسکندر ذوالقرنین جدولی وضع نموده اند و او را اسرار
القلوب نام کرده اند زیرا که اسرار قلوب خلایق ازین
جدول معلوم توان کرد چون خواهی بدانی دو کس با یکدیگر
محبت دارند یا عداوت یا اطاعت یا خصومت یا محبتی
یا اتفاق باید که اسم طالب و مطلوب بطریقی که بدان
مشهور اند بحساب جمل آن دو اسم را حساب کنند و نه نه
طرح کنند هر یک علیحده و آنچه نوشته از آن عدد باقی
مانده با آن در برابر اسمین به بینند که در آنجا چه نوشته
است و از اسرار این جدول بدانند و اسرار هر دو آن
معلوم گردد والله اعلم بالصواب

جدول اسرار القلوب

	١								
١	اطاعت	٢							
٢	محبت وصدق	[illegible]	٣						
٣	في لطف وصلح	محبت	اتفاق	٤					
٤	محبت	محبت	[illegible]	نفاق	٥				
٥	اتفاق	خصومت	[illegible]	[illegible]	[illegible]	٦			
٦	هوا نفقت	خصومت	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	٧		
٧	محبت	خصومت	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	٨	
٨	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	٩
٩	اتفاق	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

فائده طریقه ختم لعین ضرب اینست که اگر خواهی کسی را ذلیل کنی
یا اینکه کسی را عزیز کنی یا اینکه زنی یا دختری خواهند بهند یا پسری
یا اولادی از خدا خواسته باشی یا خواهی صاحب منصبی باشی
و بزرگی یا پی یا صاحب آبرو شوی از جمیع مهمات کلی و جزئی
از هر امری که روی دهد بدین ختم مذکور میسر شود بشرط آنکه
با وضو و پاکیزه باشد در روز شنبه و یا پنج شنبه و در ساعتهای
مذکور در جای خلوت دو رکعت نماز حاجت بجای آورد و
سیصد و شصت و شش دانه ریگ سخت بر دارد که شکسته
و کور نباشد در همان مکان خلوت بعد از نماز رو بقبله کرده
بعد ریگها را در دامن خود بریزد و یک یک را بر دارد و بیکی یکی
بر هر یکی اللهم العن عمر ثم ابابکر و عمر ثم عثمان
و عمر ثم عمر بگوید بعد آن ریگ را در گود مذکور ابتدا
رد و یک یک را باید ضرب در بالای هم بزند و بعد سر گود را
خاک بریزد و یکصد مرتبه صلوة بگوید و باید هفت روز این عمل
را بجای آورد در یکوقت و اگر مطلب حاصل نشود تا چهارده
یوم بجا آورد اگر خواسته باشد که همای عالم طلا گردد این
ختم را بکرات و مرات تجربه کرده اند و یکشوث بیه ندارد
فائده جهت دفع پشه این اسم در دیوار خانه رسم کند پشه
در آنجا نیاید و هذا مجرب است العلیم الحکیم ایضا خواص
این آیه است که هر که بخواند و در اثنای خواندن در دور خود
حد و یا با انگشت خود بکشد پشه از آن موضع مندفع شود
کَاَنَّمَا یُسَاقُونَ اِلَی الْمَوْتِ وَهُمْ یَنْظُرُونَ ایضا در دره
مکنون آورده اند جهت برطرف شدن پشه این اشکال را
با این عدد بنویسد و در هر مکانی که بیاویزد پشه از آن
مکان مندفع شود فائده

٥	٧٩٨١١٨٣٢
١٣	٥٧١٤٢٣٢
١٣٤	.٧١٢٨٢

روایت

روایت است از ائمه صلوات الله علیهم اجمعین که هرگاه شیعه
ما روزی پریشان شود باید که این تسبیح را مداومت
نماید هر روز هزار بار که از ضرب جمعیت عاجز باشد ان
جمعه ۹۹۵ دفعه اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم
شنبه ۴۰۳ دفعه یا رب العالمین یکشنبه ۳۳۳ دفعه
یا ذا الجلال والاکرام دوشنبه ۵۰۰ دفعه یا قاضی الحا
جات سه شنبه ۸۰۸ دفعه یا ارحم الراحمین
چهارشنبه ۱۰۷۴ دفعه یا حی یا قیوم پنجشنبه ۱۰۷ دفعه
لا اله الا الله الملک الحق المبین فائده اگر کسی
انگشتری یا چیزی دیگر در یکدست گیرد و خواهی بدانی که در کدام
دست است او را امر کن که از برای دستی که انگشتر دارد دیگر
عدد زوجی بگیرد و از برای دست خالی یکعدد فردی پس او را
امر کن که ضرب کند عدد دست راست را در عدد زوج و حاصل
را با عدد دست چپ جمع کند پس مجموع اگر فرد باشد انگشتر
در دست راست است و اگر زوج باشد در دست چپ است
فائده جهت حافظ بعد از هر نماز بگوید سُبْحَانَ مَنْ لَا یَعْتَدِی
عَلَی اَهْلِ مَمْلَکَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَاْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ
بِاَلْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ
اِجْعَلْ لِی فِی قَلْبِی نُوْرًا وَ بَصَرًا وَ فَهْمًا وَ عِلْمًا اِنَّکَ عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ باب دوازدهم در معالجات چشم است

بسم الله الرحمن الرحیم

فائده دارو لک سنگ لا سرخ ۳ مردار سنگ ۲
نبات مصری ۱ تخم حنظل ۲ کهندر یا جثمیجه
کثیرا سفید ۱ خون سیاوشان ۱ جهت لک چشم ایضا
قند ۲ نبات ۲ تریاق ۱ کفدریا ۱ زنگار ۱

جهت سولبلری

مامیران چشم زعفران فائده ازبرای چشم
سولبلری اجزاسنی کوفته بودب بیذ بچشم کشند شفا یابد
عینی دیکه روح کشته نبات طوتیا کبود
ظرف زنکار دارفلفل ترک سپید عناب زعفران
زاج تمر تریاق نبات فائده از جهت لکه چشم
قند نبات ترند کفدریا بیضه یرقی زنکار

جهت لکه چشم

مامیران چشم رعفی کشته ایضا طریق دیکر
هزمایه ملک ارق هوجوبه زرد چوبه
املهٔ مقشر کزنکبابی شیرخشت نبات مصری وقی
کمر فائده از جهت خارش چشم دردی که از نزله باشد چشم
[illegible] اندروت زعفران نبات مصری
اجزارا کوبیده و بیخته در چشم ریزد جهت نزله کرم برای چشم
چشم کفدریا کیجه سفید تریاق نبات
اجزارا نرم کوبیده در چشم اندارد فائده جهت غبار چشم

غبار چشم

روح کشته ~~[illegible]~~ افیون لدسرخ
دارفلفل نبات سفید صمغ عربی مامیران
تریاق نبات مومیان کیجه سفید زرد
چوبه چشم فائده از جهت چشمی که سرخ باشد دکلری
واشک بریزد دواها کوبیده و بیخته در چشم اندازد
تخم تربتی مغز چشم کفدریا کثیرا اسحاق شکر
تیغاله خون سیاوشی تریاق نبات
فائده جهت چشمی که غبار کهنه داشته باشد

جهت غبار کهنه

اینهارا کوفته و بیخته در چشم اندازد کلم وراز
مامیران خون چکیده کرم شکر تیغاله نبات مصری
کیجه سفید فائده دیگر جهت چشمی که سرد اشک

اشک بریزد و خاب باشد اندروت چشم ز
زعفران سولیجان نبات مصری تریاق فائده
شاف چشم زاج سوخته مامیز تریاق اسارون
ربه زرنک فائده دارو جوزیه خون سیاوشان
سک لدسرخ کیجه مامیثا نبات فائده دوای
دهن تباشیر هندی توتیا معدنی گل نار فارسی
کثیرا انزروت صمغ عربی برگ عدس گل ارمنی
فائده ایضا جهت لکه چشم این دواها را کوبیده
داجرا سوخته و داخل کنند و از کتان برون کرده با
میل در چشم کشد مجرب است مامیران نبات مصری
کفدریا چینی فغفوری خون چکیده زاج سوخته
فائده جهت نزله سعیداب صمغ عربی تریاق
کثیرا سفید با تخم مرغ فائده دارو زرده یلم زرد
کیجه سفید نبات چشم فائده ایضا جهت لکه چشم روح
کشته مامیران کفدریا چشم زنکار فرنکی
قند سفید نبات سفید تریاق فائده جهت چشمی
که دائما خاب باشد و سرخ باشد مجرب است سرنج
~~[illegible]~~ کفدریا مامیران روح کشته نبات
سفید فائده جهت چشمی که غبار داشته باشد چشم
کثیرا اسحاق شکر تیغاله تریاق کفدریا تخم تربتی
خون چکیده فائده جهت باد نزله و خارش و خرابی
که لکه پیدا نماید تریاق کیجه سفید زعفران
سولیجان چشم نبات سفید مجرب است فائده
دارو زرده سرکه یلم دان شنبلیله کیجه سفید
نبات زرد چوبه فائده دوا چشم مامیران

خون سیاه وشی کیچه باید کیچه را در میان شیر خر
خیسانیده سه مرتبه بعد سه دفعه بکوبد داخل اجزا کند
فایده جهت لک سفیدی که در چشم کهنه شده باشد صدف
ماهیران نبات سفید اینها را نرم کوبیده در چشم
بریزد فایده از جهت چشم کیچه سفید مغز چشم تریاق
صمغ عربی نبات مصری فایده لعاب دارو تخمه
سفید سفیده تخم مرغ نبات مصری فایده دوا چشم
خون سیاوشی کیچه چشم زعفران تریاق نبات
کفدریا صمغ عربی فایده دوای دهن تباشیر سفید
تباشیر استخالی گل نار فارسی صمغ عربی کتیرا
فایده ناسور دارو مغز چشم در میان پیاز سفید
باید پخته کرد تریاق مامیث کیچه نبات سفید فایده
داروی زرد سرکف کیچه سفید صبر زرد زعفران
تخم گل سرخ مامیثا افیون همه را کوبیده و پخته
در چشم کند فایده جهت چشم درد نبات سفید چشم
تریاق سورنجان مصری کیچه سفید فایده دوا چشم
کیچه چشم صمغ عربی خون سیاوشی نبات
فایده جهت ساکن شدن درد چشم سفیداب سرا
در آتش اندازد و چشم را دود دهد ... سنگ
فایده جهت عطسه کردن قدری کندش را بگیرد با قدری
گل حنظلی کوبیده داخل کرده صاف کند و در دماغ کند
عطسه کند فایده ایضا لعاب دارو بارهنگ بالنگو
تخم شربتی تخم سفید کفدریا نبات سفید فایده
دوا چشم که جوش داشته باشد پوست هلیله زرد
قند سفید صلایه کرده در چشم ریزد نافع است

جهت لک سفید

لعاب دارو

دوا چشم

ناسور دارو

دوا زرد سرکف

جهت چشم درد

جهت عطسه

بجهت درد گوش از جمله دواهای مجرب است آب پیاز زهره گاو روغن
اجزا را با هم بجوشانند و در گوش بچکانند فورا خوب شود کارکنی
جهت درد دل و درد پهلو و باد و درد بسیار مجرب و آزموده است ماهودانه
هلیله سیاه تربد مجوف گل بنفشه اسقند رب ریوند پوست
هلیله زرد رب السوس غاریقون دوا را بکوبند و از سوشیه
روزنا نیند و با عسل مخلوط نماید خوراک سه نخود بخورند بجهت مارگزیده
شکم مرغ را پاره نمایند و بر جای مارگزیده ببندند فورا خوب میشود
ایضا حب کارکنی که از جهت بخار معده و درد سر و باد نزله بسیار مجرب است
تربد مجوف سقمونیا گل بنفشه ریوند چینی حب النیل تخم حنظل
غاریقون اجزا را بکوبند و با آب خمیر نمایند و حب زنند مقدار
نخودی خوراک هفت عدد بخورند و قدری آب گرم بخورد تا بقدر شش
هفت مرتبه کار کند تمام است غذا ترحلو بخورد حب کارکنی که از جمله مجربات
است از جهت باد نزله و بخار معده تربد مجوف گل بنفشه اثر ریوند
حب سلاطین رب السوس ریوند چینی غاریقون تخم حنظل
اجزا را کوبیده و با عسل داخل نماید خوراک سه نخود بخورد و غذا را
شوربا بخورد دارو جوزنیه از جهت درد چشم و آب ریزش چشم و جهت
سودا بسیار مجرب است راسخ نبات سرمه کوبانی دار فلفل

بکوبند و بیزند و در چشم بمرور بریزند غبار دارو زنگار فرنگی صمغ
عربی قند سفید شاه داجی ایران کف دریا تریاق مالیده
مغز چشم انزروت اجزا را صلایه نماید از پارچه رد نماید صبح و عصر
در چشم بریزند دوای مروارید از جهة درد چشم هر قسم که باشد نجی
باید از جمیع کحلیات بهتر است و مثل اکسیر در چشم کارگر است در حقیقه
کیمیا است تریاق سورنجان کف دریا سفیداب قلعی صمغ
عربی نبات انزروت اجزا را صلایه نماید صبح و شام در چشم
بریزند واز ترشی و داغ نخورد تا باشد حب کوفت و سوداوی درد دست
و پا چوب چینی است ریشه فرجان گل انار زنجبیل تباشیر هندی
فوفل هلیله سیاه کات کبود شنجرف اجزا را کوبیده حب
ببازد بقدر نخودی یک حب صبح و یکی عصر تا چهارده روز تا دم بند
جهة سوزنک شش ماشه چهار ریک تریزی در یک کاسه آب بگیسانند صبح
صاف نماید با این دو هله بجوشانند زعفران ریزند چینی پیر هفت
تریاق بجوشانند تا خوب غلیظ شود بردارند و در روزی بقدر نخود
خوری بخورد تا ده روز و غذا شیر برنج بخورد جهة اولاد علامه فرزند
زنانی را که فرزند نمیشود از هفت علت است که گفته میشود اول باد
رحم داشته باشد دوم بچه دان را پرده رسته باشد سیم حیض او بسته باشد

دوای مروارید

حب کوفت

جهة اولاد

چهارم زرد آب داشته باشد پنجم گوشت زیاد داشته باشد ششم رحم
سیاه شده باشد هفتم انکه سودا داشته باشد علامه انکه باد رحم
دارد چون مرد با او جمع شود باد از زن بدر آید و عرق بیاید
کند علاج وی انست عنبر پیه روباه خایه روباه سقل
هر جوبه حزبا سیاه خاکشیر اجزا را بکوبند و چهارده فندق
ب زنند و بعد از مسهل خوردن این دوا را روزی یکدانه صبح
و یکی شام فرزجه نماید و بعد از هفت روز حایض رفته مرد با او جمع شود
اولاد شود انکه پیه زیاد داشته باشد علامه او این است چون مرد
با او جمع شود در پیش آن زن درد پیدا شود بعد از جماع جراحه از
او پیدا شود علاج این است مشک قرنفل زهره گاو زهره
روباه زهره گوسفند سیاه سقل مریکی تخم حنظل اجزا را
خوب بکوبند بقدر فندق در میان پشم شتر گذاشته و فرزجه باید
یکی صبح و یکی شام تا هفت روز علامه انکه حیض او بسته شده
باشد چون مرد با او جمع شود پهلوی چپ او درد کند و او را بیاید
خوشی آید علاج این است زهره زاغ سیاه مشک بازهر جوی
جوبه سقل نبات هر جوبه حزبا سیاه لادن حوب
اجزا را بکوبند و در میان پشم میشی سیاه بقدر فندق بگذا

[illegible]

یک صبح و یک شام فرزجه نماید تا هفت روز انکه زرداب داشته باشد
علامت انکه چون مردباد جمع شود پشت وی درد کند و اورا خوش
اید و بعد از فارغ شدن زرد اب پیدا شود علاج انکه اول سوده را
پاک نمایند و از معجون مرید الحیات روزی بقدر نخودی بخورد و این
دوا را اعمال نمایند تا هفت روز دوا این است اسپرجه لادن
زهره روباه پنبه دانه سرباد نجان فلفل حزما بیخ مقل
ازرق تخم حنظل نبات ویکی پیاز عنصل اجزا را کوفته
تا هفت روز فرزجه نماید و ترشی و چرب نخورد انکه کولنج زیاد
داشته باشد علامت انکه چون مرد باوی جمع شود او را خوش نیاید
و قولنج وی درد نماید و حیض او بس و کم بیند از علاج وی
این است زهره پلنگ زهره بز کوهی مشک جدوار خطائی
شتر و رنجی زعفران جوبه نبات دبیه حزما سیاه
اجزا را کوفته بقدر فندقی در میان پشم ملتی سیاه بگذارند
تا هفت روز یک روز و یک شب فرزجه نماید انکه رحم سیاه شده باشد
از ماده سودا است علامت انکه چون مرد باو جمع شود تمام اعضای
سست شود که بیکه خود داری نتواند بکند و میل او بسیار باشد
علاج این است کات کبود سوخته روغن زیتون بادرنجبویه

سورنجان عود فرنجمشک پر مرغ سیاه خایه روباه مریکی
عسل اجزا را بکوبند بقدر فندقی در میان پشم شتر بگذارند
صبح یکدفعه و شام یکدفعه بعد از پاک شدن از حیض تا هفت روز
فرزجه نماید انکه سودا داشته باشد علامت این است چون مرد باو
جمع شود او را خوش نیاید و حرارت اختیار نماید و پاهای وی
مانند اتش گرم شود که بیکه ارام نداشته باشد علاج انکه زهره گرگ
قضیب گرگ روغن بادام پنبه کهنه سقز تلخ با زهره بزی چون
اجزا را بکوبند میان پشم شتر گذاشته فرزجه نماید مجربه ضیغ الفرج
کل نار فارسی کهربا کل سفید جفت مازو عنبر اشهب ...
طفت حزنبا کلاب بکوشانند تا غلیظ شود الوقت با پنبه
الوده نماید و بقدر یک ساعت با خود نگاه دارد تمام است مجربه دل درد
معجون از استراز جهة دل درد کهنه بسیار مجرب است اب ترب سیاه
اب پودینه سرکه کهنه عسل دار فلفل فلفل منقی قاقله
زنجبیل راز یانه اجزا را بکوبند و بعد اب ترب سیاه با سرکه
و اب پودینه با عسل را در میان پاطیلی ریخته و اجزا را بکوبند
خوب نرم نمایند و در پاطیلی ریخته چندان بکوشانند تا بقوام
بیاید برداشته در شیشه ریخته نگاه دارد و در وقت حاجت خوراک

در مثقال صبح و دو مثقال شام بخورد جهت سپرز انجیر زرد سی دانه
دانگ کاسه ای سرکه بخیسانند و فردا بجوشانند تا بقوام آید و بعد
تخم کرفس داخل نمایند و بر سپرز بربندند تا ده روز همه روزه
عوض کنند تمام شود دارو نقره کش روح کتیلا سفیداب قلع نبات
انزروت اجزا را بکوبند و بیزند و در چشم بمرور بریزند نافع
است معجون فلاسفه جهت تب دایمی و فراموشی و سستی کمر
و نسیان و درد دل مغز جلغوزه جوز هندی مویز منقی
فلفل دارفلفل زنجبیل دارچینی پوست امله شیطرج
... هندی زراوند مدحرج بیخ بابونه خوب بکوبند و با جو
مساوی عسل آب ندیده معجون سازند و خوراک یک مثقال بخورد
خشک زخم کوفته در زخم که محتاج بخشکی داشته باشد انزروت
کات کبود خون سیاوشان سفیداب قلع مقل سوخته
مرغ سوخته ابریشم سوخته صبر سقوطری اجزا را بکوبند
و بپاشند خشک شود بخور کوفت زیبق شنجرف سندروس
ناگور بادیان حنا برگ اجزا را بکوبند در روزی دو وقت
بخورد دهند یک صبح و یک شام تا هفت روز غذا شیر برنج بخورد
و ترشی و روغن نخورد ضیق النفس ابریسم کثیرا کوت

تریاق

تریاق نبات اجزا را بکوبند و با آب حنظل بسایند و حب بسازند
بقدر فلفل خوراک یک حب تا سه حب بخورانند و از ترشی و روغن
پرهیز کنند فائدهٔ جدیده دستور مراهم و جراحات و در این ترقی
لابدیم از بیان در مقصد تا مطلب معین گردد مطلب اول در ذکر
جراحات است بدانکه جراحت در اصطلاح تفرق اتصالی را گویند
که در گوشت واقع شود و هنوز چرک نیامده باشد و قرحه تفرق اتصال
را گویند هم در گوشت که چرک داده باشد اعم از آنکه ابتدای جراحت باشد
و چرک آید یا ورم بوده باشد منفجر شود و قرحه هرگاه دیر بماند و غور
بهم رساند کنارهای او کنده شود و صلابت پیدا کند و در دست
شود و چرک بفضای یافته بر طرف شود زرداب متعفن از آن بیرون
در این صورت ناصوری نامند و اما قانون علاج جراحات آنست
که اگر جراحت اندک باشد و به بستن تنها قفران و لبهای آن فراهم
آید در این صورت هیچ احتیاج بعلاج دیگر سوای بستن ندارد که
از هر طرف اول چیزی که از پارچه لته یا پنبه کهنه موافق وضع و مقدار
جراحت هر سازند و از اطراف ده گوشه بگذارند و به پارچه کرباس
که جراحات و شکستگیها را با وی می پیچند و ازار باطه گویند ببندند
و ملاحظه از غذاهای غلیظ و امتلاء از طعام و شراب بکنند

و نگذارند که در جراحت چیزی واقع شود مثل موی یا روغن یا غبار
زیرا که اینها مانع التیام میشود و مجرد همین قدر از تدبیر این قسم جراحت
نهایتش سه روز باید ترک نکنند بدون آنکه احتیاج بدوائی داشته
باشد و بسیار از متطببین بلباس جراحی نادانسته از راه تزویر
باشند که نادانسته مرهمهای و روغن میگذارند و غذای غلیظ
میدهند علی الخصوص باعث ورم میشود و جراحت تازه میشود و مدت
مدید طول میکشد و هرگاه که الجراحت مشرف بر تعفن شود خصوصا
در تابستان و موجب ... و کرده اگر جراحت بزرگ باشد و عمق
داشته باشد و مجرد رباط بهم نیاید درین صورت بدوائی که گوشت
برویاند از قبیل مرهم ... دارد و در هنگام وقت احتیاج اگر ...
باشد بگذارند و نوعی نمایند که در جراحت و حوالی آن ورمی احداث
نشود باینکه آن عضو را سخت نه بندند و حرکت ندهند و حوالی آنرا
ساعت بساعت ... بارد ... و رباط را باب ... ترکرده
در مقام مجروح اندکی بالاتر از آن بگذارند خصوصا هرگاه که
... جراحت ... باشد که این تدبیرات منع انتشار ماده از آن
عضو می نماید و اگر از آن موضع مجروح خون بکثرت بیرون آمده باشد
درین صورت غالبا موجب ورم میشود اگر بگیرد فصد از عضوی

که مقابل عضو مجروح باشد لازم شود تا ماده کم شود و از آن عضو
بطرف دیگر منجذب شود و اگر جراحت عمق داشته باشد و دهنش تنگ
باشد درین صورت اندیشه باید کرد و مبادا مرهمی بگذارند که دهن
جراحت را بهم آورد و چرک در عمق باقی ماند زیرا اگر چنین شود چرک
بسیار در اندرون جمع شود خزانه میکند و محتاج میشود که از جای
مقام با مقام دیگر منفذ نمایند و چرک را دفع نمایند و این عمل باعث
زیادتی جراحت شده و ... میشود که تمام عضو را فاسد سازد و پس لازم
است که همیشه در دهن جراحت پنبه یا فتیله بگذارند و بر روغن چرب
سازند بعضی جهال در فتیله روغن مالیدن باعث ... سر جراحت بهم
آمدن میشود و ... از غور جراحت گوشت بروید تا دهن جراحت بسته
و اگر جراحت بزرگ باشد و دهنش ... باشد باز اگر به بستن
لبهایش و ... بهم بیاید اولی بستن است و اگر به بستن درست
بهم نیاید درچنین صورت محتاج بدوختن و بخیه زدن است چند
بخیه که ضرور باشد باید زد و دوختنها در جراحتی لازم میشود که او
درعرض بدن واقع شده باشد و اگر در طول باشد اگر او را ...
بر ... و رباط بهم می آید و طریق بستن جراحت آنست که رباط
بعنوانی بجراحت به بندند که استحکام و سختی آن در جوف جراحت

بیشتر و در دهن جراحت نرم تر باشد و بکلی جراحت را به بکشایند که ریم

جراحت در اسفل واقع شود که اگر زرداب بهم رسد از دهن جراحت

بیرون اید و اگر ممکن نشود اسفل واقع سافلی او را هر روز ملاحظه

نمایند اگر جراحت میل به بهبودی شود و چرک کم میشود و غور ش

کم میشود و در اندرون جراحت چرک جمع نمیشود باف تد پر که دارند

ملاحظه نمایند تا به شود و اگر در جراحت چرک جمع میشود که چون دست کذارند

چرک از دهن جراحت بیرون می اید علامت خزانه که دون او سبب از اسفل

جراحت شکافند تا مجری اجزای چرک بهم رسد تا جمع نشود که هر را

ف و کهنه **مطلب مرهم** دستور مرهمات **مرهم سفیدآب** که حرارت باشد و دلم

سنگ سفیداب حنا نقره موم سفید روغن کل سرخ مرا

در روغن بکذارند و اجزا را نرم سلایه نمایند شسته داخل کنند و مرهم

سازند **مرهم الیض** سفیداب قلع شسته موم سفید روغن کل سرخ

مرهمی که کوشت را برویاند و قرحه را خشک کرداند حنا نقره

اقلیمیا نقره سفیداب مرداسنگ توتیا هندی دیدقیمو

کار قرسر زردچوبه روغن کل بقدر کفایت **مرهم خل** که کوشت برویاند

و قرحه را خشک کند و حرارت را دفع کند مرداسنگ یک حصه

نمک روغن زیت سرکه در هاون چندان بر هم زنند

وصلیه

وصلایه کنند تا مرهم شود و اگر خواهند تحقیقی مرهم زیاده شود زردچوبه

سنگ صلایه نمود اضافه نمایند **مرهم شنجرف** برای جراحتی که با او خوارش

و سوزش باشد نافع و رویاننده لحم بعد دور تا بستان بکار اتوان

برد شنجرف مرداسنگ نرم صلایه نموده اند که سرکه داخل نموده

بر هم زنند بعد قدری روغن زیتون داخل کنند و بر هم زنند دیگر

یکدفعه سرکه و یکدفعه روغن زیت اضافه کنند و صلایه نمایند تا

مرهم شود بعد موم روغن کل سرخ داخل کنند و در تابستان روغن

زیت داخل نکنند عوض او روغن کل بکذارند بهتر است روغن زیت

مخصوص زمستان است و عوض شنجرف سرنج میتوان کرد اگر مرهم را

نیز بکذارند بهتر است **مرهم اسفیداج** به چند قسم میتوان درست کرد اسفیداج را

با ب جوش بزنند و صاف میکنند بعد از ان اب مقابل ان روغن

زیت یا روغن کنجد یا روغن کل سرخ اگر مهیا که در وقت کفی

و موم بقدر ربع روغن چندان بجوشانند که اب بر چیند از روغن

باشد و اگر موم را بعد از ذهاب اب و ماندن روغن بیندازد خوب

طریق دیگر انکه اسفیداج را با کوبیده در روغن و موم اینقدر بجوشانند

تا تمام رنگ پس دهد بعد از ان بیرون اورند و تحقیقا روغن

موم اسفیداج بلکه بیشتر میتوان داخل نمود **مرهم باسلیقون** کویند

برویانند و قروح عصبانی را با صلاح در حرارت و صلابت و ورمهای
سخت تحلیل کنند ناردین زفت راتینج موم روغن زیت و اگر قدری
اضافه کنند کبیر گویند **زافلیون** خنازیر و اورام صلب مردار سنگ
نرم صلایه نموده روغن زیت در پاتیل کنند آتش ملایم مردار سنگ
در روغن مذکور حل کنند و بجوشانند تا بحدی غلظت بهم رساند و
رنگش بگردد بعد لعاب تخم خطمی و لعاب حلبه و لعاب بزرک
و لعاب اسپغوزه و لعاب تخم مرو داخل کنند سکبینه و آهسته بجوشانند
پس از آن داخل کنند تمام است **مرهم رسل** جراحات کهنه و قروح و منع
خبیثه را که دیر مانده و بواسیر و بقایای ماده خنازیر را بتحلیل برد
برای گزنده سگ دیوانه موم سفید راتینج زراوند طویل کندر
سفیده مرداسنگ جاوشیر زنگار اشق سکنج قنه الخ
صمغ است در سرکه حل کنند و بقیه ادویه را نرم صلایه نموده با موم
در روغن بر هم زنند تا خوب مرهم شود **مرهم نخلی** جراحات تازه و
ریشهای کرساله گذارند و صاف نمایند روغن زیت قلقطیس
یکجزو را نرم بپزند و روغن زیت را داخل کنند و خوب بر هم
زنند و پاره را بروی آتش گذارند و مرداسنگ و قلقطیس با روغن
زیت صلایه کرده را در آن ریزند و آتش آهسته طبخ نمایند و بچ

کتی

کتان تازه که پوست او را جدا کرده باشند بر هم زنند در ورمهای بلغمی
و ریشهای پستان و عضیه و اورام مقعد و سکنجه استسقا نافع است
مرهم احمر لحم زاید فاسد و مردار پاک کند اشق را در سرکه حل کنند
و یکسر بر هم زنند و قدری زنگار را اضافه کنند **مرهم زنگار** قروح خبیثه را
و تحقیقه رطوبت کند و گوشت زاید را بخورد موم اشق صمغ عربی
موم در روغن زیت بگذارند و اشق را داخل کنند و صمغ و زنگار را
نرم صلایه نموده اضافه نموده بر هم زنند تا مرهم شود **مرهم مصری** قروح
کهنه را پاک کند از چرک و گوشت فاسد را بخورد عسل سرکه کهنه
بجوشانند القدر که سرکه برود و قوام عسل یابد زنگار نرم صلایه
نموده داخل کنند و مرهم سازند **مرهم اسود** گوشت فاسد را بخورد و گوشت
صالح برویاند از زخمها را نافع است موم صاف زفت صاف سقز
روغن زیت اجزا را سوای موم در روغن زیت بگذارند و زفت و
سقز را در او داخل نموده مرهم سازند تمام است **مرهم عسل** که دنبل را منفجر
سازد عسل را صاف نموده بقوام آورد و مثل آن آرد داخل
نموده مرهم سازند تمام است **ایضا برای سرطان** بی‌نظیر است و صفحه سرب را
با هم ببندند با روغن گل سرخ و آب گشنیز تازه صلایه کنند **مرهم کتان**
برای التیام جراحات کتان پاکیزه بکوبند تا مثل غبار شود و با روغن زیت

القاق با روغن مورد ترکیب سازند و پیش از انکه کتان را داخل کنند
مقدار قند قند با روغن مذکور در ظرف آهنی بکنند و بر روی اتش
بگذارد تا قند حل شود بعد کتان کوبیده را در ان حل کنند تمام شد **مرهم ادویه**
برای هر جراحت کهنه نافع است روغن زیت سرکه مرداسنگ سرکه را
با روغن زیت باهم بجوشانند تا سرکه برود و روغن بماند از اتش فرود
کیرد و بعد از ان مرداسنگ را داخل نموده باز بر روی اتش نرم گذارند طبخ دهند تا سرخ
و غلیظ شود تمام است **مرهم زنگار** مرحاق سفیداب درد شراب
زنگار زیبق برزقطونا مرداسنگ کندر مصطکی بقم سرکه تند
روغن گل سرخ مورد پیه خوک روغن زیت اقلیمیا زاج
سفید سوخته سداب اب لیمون زنگار را با سفیداب صلایه نموده
زیبق با سرکه بسایند تا حل شود زنگار و سفیداب را با ان ممزوج کنند بعد
زیبق را کشته داخل کنند و اسفرزه را لعاب گرفته داخل نمایند و ربادان
بساوند مرهم شود تابستان ۲ دفعه زمستان ۲ دفعه تمام است **مرهم لقلقی**
مارابله و غیره هر ن بزرک دانه شنبلیله شاه دانه البجه گل حفظی
مرداسنگ اجزا را کوبیده و ده مثقال روغن کنجد اول اب غوزه و
مرداسنگ را داخل نموده بر هم زنند بعد دواهای کوبیده را داخل کنند تمام است
دوای ملحمه دوائیکه مناسب لحم است که در جراحات و قروح کوشت

زاج سفید از ... باروغن ... برای ... [illegible]

برو ماند و خونیکه در موضع جراحت واقع شده مبدل بمزاج و قوام ان
خون کنند تا الحمن کوشت شود مرداسنگ دم الاخوین سفیداب
زرد چوبه کلنار و اما **مرهمی که خون** را که وارد جراحت شود او را قوام
اورده و چسبندگی بخشد تا جراحت زود با صلاح اید انزروت صمغ
ساق سفید روکسی کندر کاغذ سوخته مصطکی مرقشیشا و مانند
اینها دوای **ناصور زخم چرکی و جرب جرح** کف دریا کات هندی خون
سیاوشان مرجوبه زرد چوبه انزروت اجزا مساوی پی بزمرم
بقدر کفایه **ایضا مرهم ناصور** زرد چوبه مرداسنگ روغن گل سرخ
اب خالص بجوشانند تا مرهم شود **صفت مرهم** تخم مرو تخم کتان گل
بابونه مرجوبه گل خطمی سرگین با شیر پخته مرهم سازد تمام است **فائده**
شیاف دردی صعوبت درد چشم و ورم بنشاند گل سرخ زعفران
افیون سنبل صمغ عربی **شیاف زنگار** برای جرب و سبل نافع
زنگار صمغ عربی سفیداب اجزا مساوی با اب باران شیاف
سازند نافع و مجرب است **بجهة اسکات نزله** پوست خشخاش تخم
تخم خشخاش تخم کشنیز پوست نارنج رزمیا سفید قند اجزا را
بجز از قند کوبیده بیک نخود بند با قند صلایه کنند صبح و عصر
هر دفعه بقدر سه مثقال بخورد نافع و مجرب و ازموده است

شاف بجهت چشم حزء الحجر عناب مامیز تاجریزی زاج اجزاء
حب نیده شب بگذارد صبح بجوشانند صاف کند مامیز و زاج اسلایه
کرده میان او ریزد و ثانیا سر آتش گذارد بقوام بیاورد حب کند
شاف قسم دیگر پوست هلیله زرد تریاق صمغ عربی ریش هندی
پوست هلیله کابلی فائده مستند بقول میرزا عماد الدین علیه الرحمه در
ساختن مرکب اعلا نوبت چون ده مثقال دوده چراغ گرفته بدست آورد
باید که چهل مثقال صمغ را در آب کند تا چون عسل شهد شود و آن دوده را
در کاسه کند و چهار دنگ صمغ را هم در کاسه کند بمقدار کف پیاله که اندوده
کنند و بعد از آن هر اندک صمغ را یکمقابل آب اضافه کند تا روانتر
شود و از آن در کاسه ریزد با نمره بیامیزد چنانکه از آن در شیشه کند تا در
ظرفی که مثل آن باشد چنانکه تا نصف آن نشود و سر آن را محکم بگیرد و آن را
بجنباند تا کمال امتحک پیدا کند و هرچند بیشتر بجنباند صلایه بیشتر خواهد
یافت و اقل مرتبه ده روز باید جنبانید و بعد از آن چهل مثقال زاج
سیاه در آب کنند و بعد از آن هشت مثقال مازو را خرد کرده و هم رنگ
صبر و هم مثقال افتیمون و ده مثقال گرد گل سبز و هم مثقال نیل را در
همین آب بجوشانند تا آب بنصف آید و آن را صاف کنند و از آب زاج اندک
اندک در او ریزد و قلم برای آن زنند و بنویسد و تجربه کنند تا رنگ آن قرینه

شود و این را نیز اگر اندک صمغ اضافه کند مرکبی قرینه خواهد بود عرقی
که اعتدال او آن است که قرینه اعلا شود و واقف باشد که زاج زیاد باشد
که مرکب را می‌سوزد و بعد از آن مرکب را در شیشه کند و در او دو و ازین آب زاج
و مازو اندک اندک بریزد و تجربه کند تا باعتدال آید باید که صمغ
و دوده که در شیشه میکنند که بجنبانند چنان باشد که قبول نقش نکند
یعنی چنین غلیظ باشد و الا چندانکه بجنبانند صلایه نخواهد یافت این نوع مرکب
ساختن چند فایده دارد که آن نوع که در کموون میسازند ندارد یکی آنکه
چون در اندرون شیشه است از گرد و خاک محفوظ است فائده در عمل زله
بندی اگر خواهی زله کیر اه بندی بیاور و بقدر رنگش میان او را بشکافی
بالای دست راست را بنویسی جبرئیل میکائیل بر بالای دست چپ بنویسی
اسرافیل عزرائیل بعد شروع بخواندن سوره مبارکه حمد کند بعد این دعا
بخواند تا بالکه نیایم اید و او را ببندند بسیار مجرب است بسم الله الرحمن الرحیم
قرناما هو کش اما عوش بعاش شنا طرا کبوش الوحا قرناه انه
من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحیم الا تعلوا علی واتونی مسلمین
اجب یا جبرائیل انت وحق اسمائک من الروحانیة اللهم صل علی محمد
و آل محمد و بحق یا حی یا قیوم اهیا شراهیا برحمتک یا ارحم الراحمین
الخ بجهت زله بندی روز سه شنبه و یا چهارشنبه و یا شنبه هر سه این دعا را

بعده منخ اهنی در میم فرو برد شفا یابد آن تو منقطع **فائده** جهة کم برون
اوردن این شکلرا برای صاحب ابله باید نوشته چهار در چهار و نقش
فاتحه در خانهای ان نزده کانه باید و بر صاحب ابله ببندند ابله برون
نیاورد واکر برون اورده باشد دیکر برون نیاورد انشاء الله تعالی واینست

فائده ازجهة کرکیز و دزد
این مربع را در بیضه نوشته
در کنار رتش دفن کنند دوم
خانه وا بی دسر قرار
وران رسم کنند و چنان

الرحیم	الرحمن	رب العالمین	الحمد لله
ایاک	نعبد	ایاک	مالک یوم الدین
صراط الذین	المستقیم	اهدنا الصراط	نستعین
ولا الضالین	علیهم	غیر المغضوب	انعمت علیهم

کنند که سوزد و حرارت اتش عبور سد بر روی سد انشود وانی مکرر مجرب است

فائده سم کرکیز را در تشریف منقوش
در خانه نخ نویسند و منخ این بیابان
نخ در روی زمین در مکان کرکان
بزنند بسیار مجرب و ازموده شد

٢		٤
٧	٥	٣
٦	١	٨

فرجعناک الی امک

بجهة درد سر نوشته بر سر کذارد
ملصق کلمه بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم ارحم اسئلک اشفاجی
محمد المصطفی صلی الله علیه واله

٨	٧	٦
	٥	١
٤	٣	٢

فائده بجهة فرار در هر جا که سر فک و ب یر کزندکان باشند نیست
و بجهت نند فرار نماید تکاجو کم یکلتی اودنک بیلین تبسته دم باد
از ماطی بو سعید ابو الخیر بجهة مار و عقرب و ب یر کزندکان سه مرتبه باید
خواند و هر مرتبه که بعبارت کف برسد باید اب دهن بر موضع نیش اندازد
کری یکی یکالی این محل کرسالی تری جری مری جری چاره
پاره پاره کن دت کن دت ابلوس منکوس دو دنرد کلی
اکلی پیر شیر کوه که چکنیاه ه ساد بو ماد نو چکاو ن کف

فائده در خواص اسم اعظم شیخ بهاء الدین محمد بن الشیخ حسین العاملی بیان کرده

اولین فاتحی همی باید که پنج کوشه ای تمام ... لیک شرط از نقش انست که از اهل جان بار هم
بنولیه عقیب ان سه الف که صد و یازده ... بر سر هر چون سنان مدی بکشد الجن که هم
بعد از ان میم ... که بود کول ... پس لیو زانان سه باید که نباشد از ان نیز ...
بعد ازان چهار الف ... سر چون انامل ... هست الکه ها و پس واوی که بود کج ... محکم
سیزده حرف ما بنده این صورت ... چهار حرف ونیست از ترتیب چهار الخیل ...
پنج حرف دکر ز قران اسم اعظم ... ای تو کر حامل ... اسمی المبنی ... وسعیم
ارد باء علی تو ازادی و ز تب ... لمکر زمار و عقرب کرکز نشو ... زجمیع ...

﷼ ١١١١م ١١١١ ه **فائده** مرهم که جراحات را مرزا
بیکد فعه ... التی ... دید چون بر صلعه و قد ... ما یعی الحیات ...

بسرعة زایل سازد وازمجربات واسرار صاحب کفه این را نوشته که ...
مرهم صاف کلفار حبقت البلود کل ارمنی کل سرخ هریک ده مثقال
کذرانیده استعمال نمایند فائده مرهم للسلعه حب الرساس را با روغن
زیتون بر روی لتی مخلوط سازند والک البکی را دران حل کنند فائده
مرهم سرطان که در یکهفته تحلیل سرطان وسایر سلعات کند خرده
...الله کوکرد کف دریا زراوند طویل الحتی که صمغ خرفا رست
که حوز شرا هم اگر تنها با سرکه مخلوط کنی لسعه کذاری نافع ست مقل
هریک یکجزء روغن زیتون کهنه مثل جمیع موم سرخ ربع روغن فائده
سرح دلستن مغربی اگر خواهی کسیرا از محبت خود بیقرار کنی چنانکه بی تو
یکدم ارام نگیرد هر چند از خود دور کنی نزد تو اید و هرچه تو گویی چنان کند بردز
تا یکهفته یکباه ستق قب هم بنام او بکند البته عاشق و حیران تو شود واگر
خواهی چنان کنی که دل و جان او در پیش تو باشد و بغیر از تو دل بکسی دیگر
ننهد بکیر ... کاغذ زرد و این نقش ... و ...
و برپر سوزنی هفت مرتبه بخوان و بران سه چهار مرتبه بزن بعد از ان در ...
بپیچیده در زیر خاک دفن کند چنانکه قرار نشود و بغیر از تو کسی دیگرا
نخواهد از مجربات وان هم علاین ست بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
رب العالمین کرفتم سرو دل فلان ابن فلان را بمهر و درستی با بسر ودل

حوذم یحی قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء وتنزع الملک
ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بیدک الخیر انک علی کل
شیء قدیر تولج اللیل فی النهار وتولج النهار فی اللیل وتخرج الحی
من المیت وتخرج المیت من الحی وترزق من تشاء بغیر حساب اذ
غدوت من اهلک تبوئ المؤمنین مقاعد للقتال والله سمیع
علیم الرحمن الرحیم بستم در چشم فلان ابن فلان بمهر و درستی با دو چشم
ودل حوذم یحی یا ایتینی بعرشها قبل ان تقوم من مقامک وانی علیه لقوی
امین مالک یوم الدین بستم در گوش ودل فلان ابن فلان را بمهر و
درستی با دو گوش ودل حوذم یحی فلما راه مستقرا عنده قال هذا من
فضل ربی لیبلونی ءاشکر ام اکفر فان ربی غنی کریم عسی الله
ان یجعل بینکم وبین الذین عادیتم منهم مودة والله قدیر
والله غفور رحیم ایاک نعبد بستم لب ودندان ودل فلان ابن
فلان را بمهر و درستی با لب ودندان ودل حوذم یحی وراودته التی
هو فی بیتها عن نفسه وغلقت الابواب وقالت هیت لک قال
معاذ الله انه ربی احسن مثوای انه لا یفلح الظالمون
ولقد همت به وهم بها لولا ان رای برهان ربه کذلک
لنصرف عنه السوء انه من عبادنا المخلصین وایاک نستعین

بستم اللہ وسینہ ودل فہ ۲ فہ را بمہر ودوستی باربّ وسینہ ودل خودم بحق
فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا
من حولك فاعف عنهم واغفر لهم وشاورهم فاذا عزمت فتوكل
على الله ان الله يحب المتوكلين وننزل من القرآن ما هو
شفاء ورحمة للمؤمنين اهدنا الصراط المستقيم بستم دل وجان
فہ ۲ فہ را بمہر ودوستی با دل وجان خودم بحق تاكل منها وتطمئن
قلوبنا ونعلم ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين
قال عیسے ابن مریم اللهم انزل علینا مائدة من السماء
تكون لنا عيدا لاولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وانت
خير الرازقين وآمنوا بما نزل على محمد وهو الحق من ربهم كفر
عنهم سيئاتهم واصلح بالهم اليه يصعد الكلم الطيب و
العمل الصالح يرفعه فناداها من تحتها الا تحزني قد جعل
ربك تحتك سريا ورحمة وسعت كل شيء اليك هم المومن
حق بحق كهيعص وطه وطسم وبحق حمعسق صراط الذين
بستم دل وجمیع اعضا فہ ۲ فہ با دل وجمیع اعضاء خودم بحق و
القيت عليك محبة مني ولتصنع على عيني اذ تمشي اختك
فتقول هل ادلكم على من يكفله فرجعناك الى امك كي

تقر

تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا فنجيناك من الغم وفتناك
فتونا زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين و
القناطير المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة و
الانعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن
المآب ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان
لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا
عليه حقا في التورية والانجيل والقرآن ومن اوفى بعهده
من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به وذلك هو
الفوز العظيم اللهم یا رب بحق توریت موسی و انجیل عیسے
و زبور داود و صحف ابراهیم و فرقان محمد مصطفی صلعم بستم
دل وجان وہفت اندام فہ ۲ فہ را بمہر ودوستی با دل وجان وہفت
اندام خودم بحق آدم وحوا وہابیل وشیث وخضر والیاس
وذو القرنین ویونس ویوشع والیسع ودانیال وعزیر
ویحیی وشمعون ونوح وابراہیم واسماعیل واسحق ویعقوب
والاسباط ولوط وموسی وہارون وعیسی ومحمد مصطفی
اللہم بحرمة ہذہ الاسماء العظام مہربان گردان فہ ۲ فہ را بمہر ودوستی
ودل خودم بحق ہذہ الآیات ومکتوبات الہی یا رحمن یا رحیم بحق عشق

محمد مصطفی را تو بمعراج بردی که مرا بچشم و دل خود عزیز و گرامی کردن
یا اله یا رب بحق آن نامیکه بر چشمه آفتاب و ماهتاب نوشته است چنانکه
عالم را منور او منور و روشنی کرد ایزدی یا الله یا رب بحق آن نامیکه بر نگین
سلیمان ع نوشته است که پادشاهی بروی میسر گشت یا الله یا رب بحق
آن نامیکه درمیان تو و دوستان تو است چنانکه مهر محمد مصطفی ص مرا بر
ایشان است که مرا بر دل خود مهربان گردان یا الله یا رب بحق
صد و بیست و چهار هزار پیغمبران تو و جمله انبیاء و اولیاء و بحق جمله فاضلان
از یک صدران و یک زبان و بحق هزار و یک نام تو و بحق نود و نه نام
بزرگوار تو و بحق آسمان و زمین و بحق هرچه در عالم عزیز و گرامی گردانی که حاجت
من بنده مسکین را روا گردان یا ذالجلال والاکرام و بحق انه
من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم و بحق توریت موسی
و انجیل عیسی و زبور داود و صحف ابراهیم و فرقان محمد ص
بستم زبان و دست و پا و چشم و گوش و جسم و جان و هفت اندام
جمله خصمان از خصم خرد و بزرگ و خصم پنهان و آشکار و خصم
درویش و توانگر و خصم سفید و سیاه و خصم سرخ گون و خصم
رعیت مهر بستم زبان فلان بحق لا اله الا الله و مهر کردم بحق
محمد رسول الله ص و علیا ولی الله بستم زبان فلان بحق کهیعص

بحق

وبحق حمعسق وبحق یس والقران الحکیم و بحق تبارک
الذی بیده الملک وهو علی کل شیء قدیر و بستم بنام خدای
عزوجل و بحرمت توریت موسی و انجیل عیسی و زبور داود و صحف ابراهیم
و فرقان محمد مصطفی و بحق کل شیء و الیه ترجعون یا معشر الجن
والانس کردستم جان و دل و هفت اندام خود را بمهر دوستی
دل و جان و هفت اندام خود زم بحق واصلحنا له زوجه انهم
کانوا یسارعون فی الخیرات والف بین قلوبهم لو انفقت
ما فی الارض جمیعا ما الفت بین قلوبهم ولکن الله الف
بینهم انه عزیز حکیم یحبونهم کحب الله والذین امنوا اشد
حبا لله بستم بحرمت الم نجعل الارض مهادا والجبال
اوتادا و خلقناکم ازواجا و جعلنا نومکم سباتا و جعلنا
اللیل لباسا و جعلنا النهار معاشا و بنینا فوقکم سبعا
شدادا و جعلنا سراجا وهاجا و انزلنا من المعصرات
ماء ثجاجا لنخرج به حبا و نباتا و جنات الفافا بحق
قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله و یغفر لکم
ذنوبکم والله غفور رحیم فان تولوا فان الله لا یحب
الکافرین ان الله اصطفی آدم و نوحا و آل ابراهیم و آل

عمران على العالمين ذرية بعضها من بعض والله سميع
عليم ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا قد شغفها حبا انا
لنريك في ضلال مبين انعمت عليهم بسم زبانت ن يحق
همه پیغمبران اول ادم واخر حضرت محمد مصطفى ص وبحق على مرتضى
وبحق فاطمة الزهراء والحسن المجتبى والحسين الشهيد بكربلاء
غير المغضوب عليهم ولا الضالين برحمتك يا ارحم الراحمين
وسلموا تسليما **فائده** جهة دفع افراكرم وغيره از نباتات نیکی ترا بر جهار
پاره كاغذ نويسد ودر ميان چهار بگذارد و سر انها را موم كرد و در چهار طرف زمين
یا سر تریاق بیاویزند صدبرکت و وارد شود بحوله يا ايها الذين والهوام والحيوانات
اخرجوا من هذه الارض والزرع الى الخراب كما خرج ابن من بطن الحوت
وان لم تخرجوا ارسل عليكم شواظ من النار ونحاس فلا تنتصران
الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم
لهم الله موتوا فما تواخرج منها فانك رجيم فخرج منها خائفا
يترقب سبحان الله الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام
الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله كانهم يوم يرونها
لم يلبثوا الا عشية او ضحيها فاخرجناهم من جنات وعيون
وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين فما يبكت عليهم

السماء

السماء والارض وما كانوا منظرين اخرج منها ما تها ومرعاها
فما يكون لك ان [illegible] فيها فاخرج انك من الصاغرين اخرج منها
مذؤما مدحورا فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم
منها اذلة وهم صاغرون **فائده** جهت بر سطیبی تا چهل روز بعد از نماز
صبح صد ده مرتبه این رباعی را بخواند ، هر اورده بیتوان ای شیر خدا امیر حیدر
فتحی ای قلعه کشا در خیبر فتحی درهای امید بر رخم بسته شده ای صاحب
ذو الفقار قنبر فتحی **فائده** بجهت سعدت امدن از سفر از خانه که بیرون
می آئی اول هفت مرتبه صلوة بر محمد وال محمد ص بفرست بعد هفت مرتبه این رباعی
و عقب سر نگاه مکن تا وطن از چشم مفقود شود **رباعی** بده تو بار خدایا درین
مجلسه سفر هزار نصرت و شادی هزار فتح ظفر بحق چهار محمد بحق چهار علی
بدو حسن بحسین وموسی جعفر از جمله مجربات بهتر **فائده** بجهت قطع تب
عنب اول ریسمان کبودی یا سفیدی ببند دست راست تب کن به بندد بگو
یا علی یا علی یا ابو الحسن یا ابو تراب حل مشکل سردردی شافع روز الحساب
لا فتى الا على لا سیف الا ذو الفقار تا سه دفعه بخواند و بر دفعه یک گره
بزند بعد چهار قل را بخواند بعد این رباعی را بخواند **رباعی** از گردش افلاک
نفاق انجم سررشته کار خویش گم کردم گم از پا فتاده ام چرا دست بگیر
ای قبلهٔ هفتم و امام هشتم بعد نیت کند چنانکه من ریسمان را قطع میکنم

ستباي مريض قطع شود واز پهلوي ان سه گره بكا چو سران رئيسانرا قطع كند
دگره باقي ماند مجرب است فائده اگر خواهي بداني ايام هفته وليالي هفته هر كدام
بكدام يكي از سبعه سياره تعلق دارد ملاحظه كن اول را الحروفات سرخ
د يعني ابتدا از يكشنبه ميشود يعني شمس است دوشنبه ر قمر است سه شنبه خ مريخ است
٤ د عطارد ٥ ى مشترى جمعه ۶ زهره شنبه ل زحل است در هر كه بخواهي است
عكس است سرخ د يعني فائده اگر خواهي مردي راكه بسته باشند بگشائي
اين شكلرا نوشته بر طهارت بنده باز شود | ١٢ ١١١ | | ٩ | ده ده
ده صله ملاه مراد ب جبرائيل ميكائيل اسرافيل
عزرائيل كت دم دگر قم ٢ ٢ فم فائده در شياف است جهة چشم تمر هندي
زاج سفيد چشم مايز حولنجان مصري ترياق جهة الك چشم و سرخي وقرحه
ورگ سبل بسيار نافع است نبات مصري زعفران كف دريا كف شيشه
دارفلفل سفر چشم روح كشته انزروت ترياق اجزائرا كوبيده
وبخته بعد از خشك شده به سحوق چشم كشد بعد شير دختر در او جكانند نافع است
غبار ودارو خون سياوشي نبات مصري كثيرا انماق سفر چشم شكر تيغي
جهة چشم جرب وسبل وغراب چشم وكل زدن روح كشته قند سفيد
نبات مصري ترياق كف دريا مايران زنگار چشم دارفلفل
نوع ديگر جهة درد چشم مجرب است نبات چشم كبجه سفيد زعفران

لفتح الرجال

جهة لك وغبار چشم شوره قلم صمغ عربي زنگار فرنگي نمك هندي نبات
دارفلفل جهة سرخي چشم كثيرا انماق لد سرخ چشم انزروت نبات
نوع ديگر جهة زرد چشم سفر چشم كبجه مايران ترياق خون سياوشي
نسخه كاركن عناب بنفشه گل سرخ تمر هندي سنا مكي آلوبخارا
ترنجبين غذاي روز سيم كاركن بخورد با روز كاركن جلو سهل شود فائده جهة
ملك نفس مارليون [illegible] سوس كثيرا اسپند صمغ عربي انيسون فائده
نسخه شافي ريح كه از مجربات است تمر هندي ليمو ترياق رشي هندي
مايز عناب پوست هليله زرد سبحك زاج سوخته زرنباد فائده
قسم ديگر عناب اسپند زاج مايز تخم كاسه پشت سنگ لد سرخ
جلدال سرمه سبحك جوز ماثل سبحك هندي توتيا كبود كف دريا بادنج
گشنيز ريشه زرسنگ زاج اين چهار جزء را از اوزان سواء فائده دواي
چشم جهة سرخي وغبار طوطيا كبود نبات مصري تخم شربتي كثيرا ق
قسم ديگر از دواي چشم سفر چشم كبجه مايران ترياق خون سياوشي
كوبيده وبخته بكار برند قسم ديگر توتيا كرماني زنجبيل زردچوبه هليله
دارفلفل مايران چيني تمر هندي اجزاء هفت يوم در آب غوره بابر
بعد خشك كنند سوده به سحوق بكار برند مجرب است نوع ديگر نسخه كاركن
عناب بنفشه گل سرخ تمر هندي سنا مكي آلوبخارا ترنجبين

غذا اثور با عمر حلو شاف چشم نوع دیگر زاج سوخته تریاق پوست
هلیله زرد ریشی هندی تمر هندی تمر راجوت نیده اب اورا گرفته
تمام اجزاها را سلایه نموده از پارچه برون کرده داخل اب تر نموده
تا بقوام اید خشک کنند در مقام حاجت سائیده در اطراف چشم بمالند
قدری هم بچشم برود نافع است قسم دیگر دوای چشم روح کلیته مغسول نموده
بعد از ان مغسول را بر دارد خشک نماید مقابل ان سفیداب قلع و مقابل
برابر نبات سفید کوبیده سلایه کرده ده نیم تریاق داخل نموده صبح
و عصر بدفعه در چشم بریزند نافع و مجرب است قسم دیگر دوای چشم صمغ
عربی نبات سفید زعفران تریاق سنگ سرمه قسم دیگر دوای چشم
یلم بچه زاج نبات تریاق قسم دیگر دوای چشم زعفران حزن
سیاوشان تریاق شیرخشت کبیچه مامیران چشمیجه فائده
شافی براسیر در مزاج رطوبه هر کدام از الواعشی باشد نافع است نبات
مصری شحم حنظل شیرخشت بیدخشت تخم شنبلید
کوملان اجزاها کوبیده مخلوط نماید با زرده تخم مرغ خمیر نموده
شیاف سازد مقام حاجت عمل شود نافع و مجرب است فائده مرهم للسلعه
ضبس الرسامی را با روغن زیتون بر روی اتش مخلوط ساخته زند و
الکبریت النبطی را در ان حل کنند نافع است قسم دیگر دوای چشم نبات مصری کبیچه

زعفران تریاق چشم فائده جهت دارو چشم دوای
شیرخشت تریاق شیرخشت صمغ عربی کف دریا
نبات کبیچه تخم شربتی فائده ایضا ٢ ریش هندی
تمر زاج سوخته تریاق زعفران سیره یلم بچه
برشته عناب فائده شیاف سفید شیرخشت
سفیداب صمغ عربی تریاق شیرخشت کف دریا
سفیده تخم مرغ فائده شیاف یلمه مجرب است
یلمه کبیچه چشم مامیران تریاق فائده جهت
دارو مامیران تا در چشم مامیران کف دریا چشم
انزروت تریاق نبات یاقوت مروارید
~~[illegible]~~ اقلیمیای طلا اقلیمیای نقره صمغ عربی
نبات مصری ریشی هندی تمر هندی تریاق
زعفران زاج سوخته یلم اسفرزه عناب خضوص
مامیز فائده از برای سبل بادی تریاق چشم
نبات شیرخشت زعفران مامیران ~~[illegible]~~
فائده جهت جرب چشم شوره سبوت کرده افیون
کتیرا سماق دارفلفل مامیران طوطیا کرمانی
زنجبیل فائده دارو بله از برای سوزشی و اب
ریختن صلایه کرده کار برند مجرب است مامیران
سورنجان مصری نبات مصری انزروت سفید
افیون فائده ایارج فیقرا از برای سر درد و
چشم درد و باد نزله و از برای بخارات معده کرد
عود بلسان حب بلسان زعفران [illegible] مسکی
سنبل طیب اسارون دارچینی جنزبر فائده
دارو بیله لغاب [illegible] مغز چشم کف دریا

انزروت فائده دفع بیاضی لکه چشم قرنفل دارفلفل
کف دریا نبات فائده دارو سودا سنبل هلیله سیاه
زاج سوخته پوست هلیله زرد هلیله کابلی افیون
صبر زرد صبر سیاه رکشی هندی اینهارا باب
لیمو پرورده کرده در چشم اندازد مجربست فائده
دارو سودا از جهة بیاضی طوطیا کرمانی شادنج
نحاس محرق صبر زرد فلفل دارفلفل شادنج
مامیثا عفص چشم انزروت زبد البحر
اینهارا باب اناربی در افتاب خشک کند فائده
داروی جوش لعاب دارد مغز چشم کبچه کف دریا
نبات فائده دارو با دنزله جوش مغز چشم کبچه
زیبق جدیلنی ن کف دریا نبات فائده دارو
نقره کش زوج نبات فائده شیاف مامیران
مجربست زاج سفید مامیران رکشی هندی
زیبق ریشه زرنگ صبر زرد تمر هندی فائده
دوای چشم جرب کف دریا مامیران پوست هلیله زرد
صبر سقوطری تنکار سیطونیا قرحف بوره
ارمنی اقلیمیا طلا شوره قلم انزروت صمغ عربی
خون سیاوشان نبات زعفران فائده لعاب
دارو الیضا کبچه چشم کف دریا نبات زیبق
صمغ عربی فائده دوا در چشم سنگ لاسرخ
سرمه سنگ نبات دارفلفل فائده این دوا
جهة سودا چشم نافعست دارو نبات بحری
زوج کشته اینهارا از تا فنه بیرون کنند
و با میل در چشم کند بغایت مجربست و از موده است

دارو سودا

دارو با دنزله

دارو نقره کش

دوا خصی جرب

جهة سودا چشم

فائده

فائده بجهة لک سفید چشم فلفل دارفلفل نشادر
سفید از فر بیرون کند بهر چشم نیست سنبل بکشند نافع
ست فائده دوای دهن شوره کل ارمنی زاج
سفید فائده دوای باشیدن دهن کل ارمنی
کات بیزی فائده الضا دوای دهن صمغ عربی
تباشیر هندی حضوض مکی کات بیزی کلنار
فارسی شاه دانه عدسی کل ارمنی فائده
چشمیکه غبار کهنه داشته باشد و اب بریزد سنگ
لاسرخ کبچه اینهارا کوبیده و در میان پیاز سفید
کنند و در خمیر کش کیرد و بالای خمیر را کل کیرد و در میان
اتش بریز کند تا پخته شود بعد از ان خوشک کند و
صلایه نماید و سرمه سنگ بسته مثقال در ان کند
و بمیل در چشم کند بسیار مجرب و ازموده است فائده
شیاف بجهة دفع بواسیر ملک ارزق کوهان شتر
حصه شفتالو با هم سوخته امیخته شیاف سا
خته بردارد نافعست و غذای او خرازکوشت انچه
میخواهد بخورد و اکر ورم دارد از بیرون سفیداب
قلیا پی با خاکستری شیرکه و با چله اب نه بیده
سوخته با هم امیخته مالش بدهد فائده دفع ناخوشی
کوفت سرخ کات کبچه لانه زنبور اردبریج پی
نمک کل ارمنی با هم کوبیده خمیر کرده بمثل دشوره
کلوچه کرده در سایه بخوشکی ند بعد سورت را
بسر قلیان کذاشته و اجزای مذکوره عمل امده بسر
سورت کذاشته و اتش کند و بکشد نافعست
قصنا نان بی نمک شوربا بی نمک فائده دفع

شیاف بجهة دفع بواسیر

ومعالجه جرب سودا زیبق برگ حنا گرمالی
طوطیا گرمالی روغن دنبه برگ حنا را کوبیده
صلایه کرده زیبق را از میان او ریخته ب بیده
کشته شود بعد طوطیا را داخل کرده روغن دنبه را
گرم کرده ادویه مذکوره را کرده به بدن مالد فائده
جهته دفع سوزنک میان ترب را خالی بمقدار چهار
درم تخم شلغم در میان ترب ریخته در خمیر گرفته زیر آتش
پر کرده پخته شود گرما گرم روزی چهار درم بخورد
نافع است فائده شیخ شبلی فرمود بر دار الشفا
رفتم گذشتم دیدم طبیبی بیماری را علاج میکند گفتم ای
طبیب هیچ شربت گناه داری در جواب عاجز شد د
یوانه گفت نزد من ای پیش وی شدم گفت بروبیخ
نیاز مندی و برگ پشیمانی در هاون توبه بنه و
بدستهٔ تقوی بکوب و باب ندامت حل کن و از دیگ
محبت بریز و باتش عشق بجوشان و بکفچه عبادت
بجنبان تا کف حکمت بر آید و بکنان سبحان
الذی اسری بعبده بپالد و درپیاله الحمد لله
و هر صباح از آن نوشش کن شفا یابی فائده
حساب سال ترکی باسم دوازده چیز سیچقان ییل
موش اود ییل بقر بارس ییل پلنگ توشقان
ییل خرگوش لوی ییل نهنگ ایلان ییل
مار یونت ییل اسب قوی ییل گوسفند بیچ
ییل میمون تخاقوی ییل مرغ ایت ییل سگ
تنگوز ییل خوک فائده زنیکه عقیم باشد باید
که روزه دارد بعد از افطار بیت یکبار این نام بدین

[illegible]

دستور بخواند المصور الذی یصورکم فی الارحام
کیف یشاء براب دمد و بخورد بفرمان حق تعالی حامله
گردد فائده المومن حافظ الحدود قلیل الضحک
کثیر البکاء دائم الفکر طالب العلم کامل العقل
لطیف اللسان حسن الخلق قلیل الاکل کثیر
الذکر دائم الحزن قلیل الهوی تارک الشهوات
مخالف الشیطان موافق الرحمن زاهد فی الد
نیا راغب فی الآخرة ابله فی امور الدنیا
کیس فی امور الآخرة مشغول بعیب نفسه
مشتغل عن عیوب الناس والقرآن حدیثه
والصالحون جلیسه والله انیسه فائده
هرکه در روز پنجشنبه سیصد بار این آیه را بخواند نزد
علما و فضلا عزیز و تحصیل علوم بر او آسان گردد
و چیزهای حفظ شود که از آن حفظ وقت گردد
و غنی گردد از مال دنیا و بر دشمن ظفر یابد و بمراد
برسد من کان یرید العزة فلله العزة جمیعا
فائده در روز جمعه هرکه هفت بار بخواند خداوند جل
و علا در رزق بر او گشاده گرداند و دائم در عشرت
باشد و در نزد خلایق و اکابر عزیز گردد و غنی شود
قل یجمع بیننا ربنا ثم یفتح بیننا بالحق وهو
الفتاح العلیم برحمتک یا ارحم الراحمین فائده
هرکه در یوم چهارشنبه هفتاد نوبت این آیه را بخوا
ند بر جمله اهل علم و قلم غالب گردد و از عالم غیب
او را فتوحات حاصل شود و غنی گردد و در نزد مردم
عزیز و مکرم شود هو الله الذی لا اله الا هو

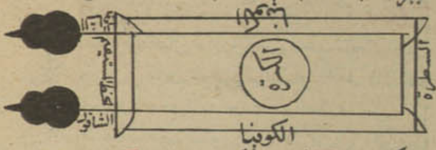
عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم فائدة
بجهة فتح مهمات وكشايش كارها بايد كه اين دعارا
بنويسد و در ميان نقره كذارد و اكر نقره نباشد
بر كاغذ زرد بنويسد و در موم كيرد و با خود دارد هنوز
سه هفته بر نيامده باشد كه خداى تعالى اورا توانكر
كردانيده و هيچ نداند كه بركت از كجا مى آيد و چندان بر
كت بر ان دهد كه حصر و عدد ان نداند بسم الله
الرحمن الرحيم يا الله يا حى يا قيوم يا مسبب الاسباب
يا مفتح الابواب افتح على صاحب كتابى هذا
العبد ابواب فضلك وابواب رحمتك وابواب
رزقك وابواب خيرك وابواب كرامتك
وابواب نعمتك وابواب سعادتك وابواب
سلامتك وابواب عظمتك وابواب بر
كتك وابواب منتك وابواب احسانك
وابواب عطائك وابواب عنايتك وابواب
الغناء وابواب الجنة اللهم تكفل برزق كل
دابة انت اخذ بناصيتها ان ربى على صرا
ط مستقيم ويا افضل من اعطى ويا خير
من ادعى اللهم انى اسئلك بحق محمد و
اله اجمعين وجميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات برحمتك يا ارحم
الراحمين فائدة سير بعد الطعام ولو خطوة
ثم بعد الحمام ولو لحظة بل بعد الجماع ولو قطرة فائدة
بدانكه طريق شناختن چوب ابنوس انستكه چون
در اب اندازد فرو رود و اكر در اتش نهند بكدازد

وبوى

وبوى خوش دارد درخت او را كسى نديده و نبات
او پيدا نيست اب دريا او را مى اورد و مردم از اينجا مى كيرند
وان بر دو نوع است سياه و ملمع و سليع ان بر دو
نوع است يكنوع همچو ان برنك سياهى است زرد
فام و يكنوع ملمعى ان برنك سرخ لكى است و سفيد
هندى فائدة بدانكه از جمله چيزهائيكه دفع سرعت
انزال ميكند و از جمله مجربات است تخم انجره را
كوبيده و با پيه نمك ممزوج كنند و چند دفعه بر
قضيب طلا كنند بغايت نافع است فائدة بدانكه
فادزهر حيوانى را از شكم بز كوهى كيرند و بغير از شبا
نكاره بهيچ موضع ديكر پيدا نميشود و كويند غذاى ان
كوسفند مار باشد و فادزهر در شيردان ان كو
سفند ميباشد و در شم مانند ان مهره زنكل
كه بشكل نميتوان فرق كرد و امتحان انكه ايا اصلى
است يا مصنوعيست انستكه سوزن را باتش سرخ
كنند و بر ان نهند اكر مصنوعيست چون سوزن در
ان فرو رود دودى سياه از ان بر ايد و اكر فادزهر
است دود زرد كه بوكه سوز نواز زرد كنند بر ايد و از
خواص ان انستكه چون بر كزيده مار طلا كنند
در حال درد ساكن شود و از مردن ايمن شود و خواص
ديكر بسيار دارد فائدة طريق شناختن مهره مار
انستكه چون بر جامه صوف سياه بمالند سفيد شود
و چون بمبالغه بمالند ان سياه شود و سفيدى
بمانند و ان بر دو نوع است معدنى و حيوانى و حيوانى
ان برنك مار بود خاكسترى و مى شود كه بيناه

رنگ باشد وطریق شناختش آن است که
مذکور شد واما معدنی آن زبرجدی وسیاه
رنگ وخاکستری رنگ میشود بشکل نگینی بزرگ
مربع بود وامتحان آنستکه چون در میان آب بیمو
اندازند در صحن چینی وبعضی آب سرکه نیز گفته
اند بحرکت آید ودوران کرد دو هر نوع در خاصیت
شریکند فائدة بدانکه در ابتدای اگر طفل آبله
بیرون کند هرگاه حنا را بآب بسرشند وبر پای وی
نهند ایمن باشد از اینکه آبله در چشم او بیرون آید
واز مجربست فائدة التفاضل بین کل مربعین
بقدر حاصل ضرب مجموع جذریهما فی التفاضل بین
ذینک الجذرین مثلا ۴ و۱۶ امربعان والفضل
بینهما ۱۲ وهو حاصل ضرب ۲ و۴ فی ۲ فائدة
یکی از شعرا در کتابی که در علم عروض تالیف نموده
است گفته است که هرکه بسرعت تمام چند مرتبه
پی در پی بگوید خواجه توحید تجارت کنی آن شخص
فصیح است فائدة اذا اردت ان تعرف قطر کرة
مصمتة کانت او مجوفة فان کانت بحیث امکن رفعها
وتحریکها فارسم علی سطح مستو خطا مستقیما وضع
علی ذالک الخط الیتین من المسماة بالکونیا بحیث تکونان
عمودین علی السطح واضع الکرة من بینهما مماسة
لهما فما وقع من الخط مثل قطر الکرة وان لم یمکن
تحریکها فنصب مسطرة موازیة للافق وتعلق
منها خیطین مستقلین بشاقولین بحیث یماسان
الکرة فما بین الخطین من المسطرة مثل قطرها وقد

خیطا الی البالی وجه آخر فیهما یجری یمکن

تحریکه وما لا یمکن تحریکه وهو ان تطبق خیطا
علی عظیمة من عظامها فتقسم الی اثنین وعشرین قسما
فسبعة اقسام منها مثل قطر الکرة فائدة حیله
للمحبة وعطوفة الملوک والحکام یکتب یوم الخمیس اول
الشهر الله اکبر ۷ مرة ولا حول ولا قوة الا بالله العلی
العظیم ۷ مرة ثم علقه علی ۱۴ ۲ ۲ ادیم ثلثة ایام فانک تطاع
ولا تعصی ما دام ذالک معلق علیک ولا تخشی من حیة
ولا عقرب ولا سبع ولا شیئی مما خلقه الله تعالی وذا
لک من الاسرار المجربة من اکابر هذا الفن الشریف
نقلته من خط مولانا آخوند ملا مهدی النراقی طاب
ثراه وهو کتب فی آخره انی نقلته من خط ملا محمد
تقی المجلسی ره فائدة قال فی الکشکول رایت فی
بعض الکتب المعتبرة اذا اجتمعت طرق لحدله وقسمت
المجتمع علی ودوها الاربعة وضربت ... من القسمة
فی عدد لحدله اعنی ۴ یبلغ ۹۹ عدد الاسماء الحسنی
لغز باسم ۲۵۳۲ ۳۴۴۵۵ دو مرغ آذر
غازی کرد پرواز ه بقصد هر دو شان آهنگ
کردم ه یکی را پا بریدم گشت بی سر ه یکی را
سر بریدم لنگ کردم فائدة الحروف النورانیة

هى الحروف المقطعة فى اوائل السور وهى بعد حذف المكررات
اربعة عشر حرفا يجمعها صراط على حق نمسكه فائدة اعلم
ان الحرف الكامل هو الذى زبره وبيناته ملث وبان
وهو حرف واحد لا غير وهو السين المهملة فان لفظ
السين ستون وهو زبره والياء والنون الذى
هما بيناته ايضا ستون واما باقى الحروف المعجم فاما
يكون بيناته اقل كالعين فائدة لكل عدد كمالان
كمال شعورى وكمال ظهورى والكمال الشعورى
للعدد هو حاصل جمع الاعداد التى تحته من الواحد
اليه مع حاصل جمع الاعداد التى تحت العدد الى
الواحد والكمال الظهورى هو الاول فقط اى
حاصل جمع الواحد الى هذا العدد فالكمال الشعورى
للتسعة مثلا واحد وثمانون لانك اذا جمعت
من الواحد الى التسعة يحصل خمسة واربعون
واذا جمعت من الثمانية الى الواحد يحصل ستة
وثلثون والمجموع واحد وثمانون والكمال الظهو
رى لها خمسة واربعون وقد اتفق وقوع
التسعة بين كماليها فى اسم فاطمة وذالك من
من خواص هذا الاسم الشريف فائدة يسمى الالف
هيولى الحروف وقطبها اما تسميتها بالهيولى لان
هيولى الشىء مادته وما لا يمكن وجوده بدونها بل
يتوقف وجوده بكونه مركبا منها ومن شىء اخر وكذلك
كذلك بالنسبة الى الحروف فان كل واحد منها ومن
غيرها لا يمكن وجوده بدونها وذالك مثل الباء
والتاء والدال ظاهر واما فى مثل الجيم والشين

[illegible]

فلتوقف

فلتوقف وجوده على الباء وتركبه منها ومن غيرها و
جودها موقوف على الالف واما تسميتها بالقطب
فلان قطب الشىء وسطه والالف وسط جميع
الحروف اما بدون الواسطة كالقاف والكاف و
امثالهما واما بواسطة غيرها كالجيم والعين فان
وسطها الياء ووسط الياء الالف فوسطها الالف
وقد يطلق القطب عن الالف لتساوى عدد
حروفيهما فان عدد كل منهما مائة واحدى عشر
فائدة اعلم ان لكل عددى الزوج والفرد اقساما
اما الزوج فينقسم تارة الى اول الازواج وهو الاثنان
والزوج الثانى هو الاربعة والزوج الثالث هو
الستة وهكذا وتارة الى زوج الزوج وزوج الفرد
فزوج الزوج هو الزوج الذى لا يعد من الافراد
غير الواحد وبعبارة اخرى هو الذى يقبل القسمة
الى النصف مرة بعد اخرى حتى ينتهى الى الوا
حد كالثمانية وستة عشر وامثالهما وزوج الفرد
مقابل زوج الزوج كالعشرة والعشرين والثلثين
وامثالها واما الفرد فهو ايضا ينقسم تارة الى
اول الافراد وهو الثلثة بناء على ان الواحد ليس
من الاعداد والفرد الثانى هو خمسة والفرد
الثالث هو السبعة وهكذا واما اذا قلنا يكون
الواحد عددا فهو اول الافراد والفرد الثانى
هو الثلثة وهكذا وتارة الى الفرد الاول وهو
الذى لا يعده من الافراد غير الواحد كالخمسة
والسبعة وامثالها وغيره وهو مقابله فائدة

اعلم ان للعدد اقساما كثيرة فمنها التام والناقص
والزايد والمتعادلان والمتحابان فالعدد التام
الذي اجزائه العادة له مساوية له كالستة و
الناقص هو الذي يكون اجزائه العادة اكثر منه كا
ثني عشر والزايد هو الذي اجزائه العادة له اقل
منه كالثمانية واما العددان المتعادلان فهما
العددان المتعادلان فيهما العددان اللذان يكون
الاجزاء العادة منهما مساوية كالسبعة والخمسين
والخمسة والثمانين والعددان المتحابان فهما
العددان اللذان يكون الاجزاء العادة لكل منهما
نفس الآخر كالمائتين والعشرين والمائتين واربعة
وثمانين وللعددين المتحابين خواص كثيرة يطلب
في مقامه ويمكن ان نذكر شطرا منها في بعض المجلدات
هذا الكتاب ثم ان لتحصيل كل من هذه الاقسام طرق
مضبوطة ذكرها مولانا اخوند ملا مهدي النراقي في
كتاب مشكلات العلوم فائدة كان تلامذة افلا
طون ثلث فرق وهم الاشراقيون والرواقيون
والمشاؤن فالاشراقيون هم الذين جردوا عقو
لهم عن النقوش الكونية فاشرقت عليهم انوار
الحكمة من لوح النفس الافلاطونية من غير توسط
العبارات وتخلل الاشارات والرواقيون هم
الذين كانوا يجلسون في رواق بيته ويقتبسون
الحكمة من عباراته والمشاؤن هم الذين كانوا
يمشون في ركابه ويتلقون منه فوائد الحكمة
في تلك الحالة وكان ارسطو من هؤلاء وربما

تج

بقي ان المشائين هم الذين كانوا يمشون في ركاب
ارسطو لا في ركاب افلاطون فائدة بدل آنكه تير
از اوار خروس دکر بر واز چوب زدن بر ظرف
سپس نو هم نمايد وايضا کوبند اگر دم موشی را
بر بند و در خوانه دفن كنند دیگر موش ها بجا نیاید
فائدة انما سميت الجمعة جمعة لان الله تعالى
فرغ فيه من خلق الاشياء فاجتمعت المخلوقات
فيه وقيل سميت بذلك لاجتماع الناس فيه
للصلوة وقيل اول من سماها جمعة الانصار
وذلك قبل قدوم النبي صم الى المدينة وقبل نزول
سورة الجمعة فانهم اجتمعوا وقالوا ان لليهود
يوما يجتمعون فيه كل سبعة ايام هو السبت وللنصار
ى يوما آخر هو يوم الاحد فلنجعل لنا يوما نجتمع
فيه فنذكره الله ونشكره فجعلوه يوم الجمعة وكانوا
يسمون يوم الجمعة قبل ذلك يوم العروبة فا
جتمعوا الى اسعد بن زرارة فصلى بهم يومئذ
فذكرهم فسموه يوم الجمعة وقيل اول من سماها
جمعة كعب بن لوي لاجتماع الناس فيه اليه و
هذا الرجل اول من قال كلمة اما بعد فائدة قيل من
لدغته عقرب او حية فجعل في دبره قطعة ملح
سكن الالم فائدة ماية خرگوش را هرگاه زنی
سه روز بعد از طهر با سرکه بخورد دیگر آبستن
نشود فائدة من خواص الافيون انه اذا حل بخل
وطلي به انف الحمار دمعت عينه واخذ بالنهيق
فائدة اذا اريد نقب الخشخاش في جعل الحبيب

نشة ايام فيعظم فيخرج وينقب باله وينظم شعراوو
بره فائده مرارة الخطاف يسود الشعر وهو الذى
يقال له بالفارسية پرستوك فائدة يق انه اذا
ذبح الخفاش وطلى بدمه عانة الصبى قبل بلوغه
فيمنع من انبات الشعر عليها ويطلى به ثدى البكر
فيمنعه ان يعظم واذا دفن براس الخفاش فى برج
الحمام الفه ولم تذهب عنه فائدة اذا انقعت
البيضة فى الخل تلين فح تدخل فى زجاجة راسها
اصغر منها وايضا تشمع البيضة وتنقش قلعة
ثم تنقع فى الخل ثم تقلع بالة فتبقى البيضة منقشة
فائده فى بعض الكتب من لف عودا من الزاد
شعتان فى حريرة صفراء ووضعها تحته ليلة
البدر رائى فى منامه ما يريد وكذا المرتشباء الذى
هيئته فائده قيل من ابتلع من الجلنار بقدر الحمص
سبع حبات يوم الاحد الاول من نيسان الرو
قبل طلوع الشمس منع من الرمد سنة فيتل
اذا ارضعت سوداء بيضاء زرقاء اسودت
عينها وكذا اذا طلى بالمخ الطفل الدرزق ببندق
محرق مخلوط بزيت فائده طلاء الذبل جالبه
بذ بيها فائده قيل اذا مسح خيط بالقطران او
الحلتيت ويدار على الموضع فلا تقربه نملة فائده
عن الامام عليه السلام ابى عبد الله ع قال اذا
عسر عليك امر فصل عند الزوال ركعتين
تقرء فى الاولى بفاتحة الكتاب وقل هو الله احد و
انا فتحنا الى قوله وينصرك الله نصرا عزيزا

ومن تبينه

و فى الثانية بفاتحة الكتاب وقل هو الله احد
والم نشرح فائدة اذا طلى بشوكران موضع
الشعر فيمنع انباته واذ ضربه الثدى منع عظمه
فائدة قال ابن شيخ فى القانون اذا اخذ من النو
رة جزءان ومن الزرنيخ جزءان ويطلى بهما
مع قليل صبر مجعول فيهما فيحلق فى الحال فائدة
بدانكه خطوط ساعات معوجه را بر عضاده
اسطرلاب كشيده اند وطريق دانستن س
اعات معوجه ماضيه بطريقيكه خواجه وغيره ذكر
كرده اند انستكه غايت ارتفاع هر روز راكه خواهند
پيدا وشظيه ارتفاع را بر ان نهند واسطرلاب
تجرد انند چنانكه پهلوى با فتاب باشد تا سايه
لبنه بر عضاده افتد چنانچه از هيچ جانب منحرف نشود
ونگاه كنند تا طرف سايه بر كدام خط افتاده
ان خط كه باشد عدد ان عدد ساعات معوجه
ست ومراد ايشان از پهلو پهلوى ما ست
ودر اينجا ملا عبد العلى برجندى در شرح بيست
باب اصطرلاب سهوى فاحش كرده اند
زيرا كه پهلو را بر پهلوى اصطرلاب تفسير كرده
وگفته چنانكه پهلوى اصطرلاب يعنى الطرف
كه اجزاء ارتفاع بر ان منقش بود واين بيان
از فاضل مذكور دور ست زيرا كه وقتيكه شظيه
ارتفاع را بر غايت ارتفاع نهند و پهلوى اسطر
لاب را بجانب افتاب كنند حتى لست كه سايه
لبنه بر عضاده افتد بلكه البته منحرف ميشود

مکر در وقتیکه شمس در غایه ارتفاع باشد و ان
وقت در تعیین ساعات معوجه احتیاج باسطر
لدب نیت و سبب انحراف سایه ان انستکه
البته همیشه سایه در خلاف جهة ذی ظل ان شخص
می باشد و خلاف جهة در اینصورت جی لست که
عضاده باشد همچنانکه گذشت هست **فائده** بدا
نکه غزوات حضرت پیغمبر بیست و شش غزوه
بود ۱ ابوا ۲ بواط ۳ عشیره ۴ اولی ۵ بدر کبری
و در ان جنگ لشکر حضرت سیصد و سیزده
نفر بودند و در این حرب ملائکه بمعاونت پیغمبر
امدند ۶ غزوه بنی سلیم ۷ سویق ۸ غزوه
ذی امر ۹ غزوه احد و لشکرهای حضرت در
این جنگ هفتصد نفر بودند و حمزه سید الشهدا
در اینجنگ شهید ۱۰ غزوه نجران ۱۰۱ غزوه اسد
۱۰۲ غزوه بنی نضیر و قریضه ۱۰۳ غزوه ذات الر
قاع ۱۰۴ غزوه بدر اخیره ۱۰۵ غزوه دومة
الجندل ۱۰۶ غزوه خندق و احزاب و عمرو بن
عبد ود در این جنگ بدست امیر المؤمنین
کشته شد ۱۰۷ غزوه بنی قریضه و در این حرب
لشکر حضرت قریب به پنج هزار کس بوده ۱۰۸
غزوه بنی لحیان ۱۰۹ غزوه بنی قرده ۲۰ غزوه
بنی المصطلق ۲۰۱ غزوه حدیبیه ۲۰۲ غزوه
خیبر و در این حرب لشکر انحضرت هفت هزار
کس بودند و جعفر بن ابی طالب در این حرب
از حبشه امده ۲۰۳ غزوه فتح مکه و لشکر

و لشکر حضرت دوازده هزار کس بودند ۲۰۴ غز
وه حنین ۲۰۵ غزوه طایف ۲۰۶ غزوه تبوک
فائده بدانکه ولایتیکه در ایام حضرت پیغمبر
فتح شده و متصرف انحضرت امد کما فی تذکرة الائمة
مکه معظمه و مدینه طیبه و ولایت یمن و مکه و نجد
و تهامه و صنعا و عمان و قطیف و لحسا و حجاز
و بادیه و نجران و خیبر و فدک و قلعه خیبر و کل قبائل
عرب و ولایت بحرین و توابع ان و بعضی از
شام و نجران و طایف و در سال ششم یا پنجم
انحضرت مامور شد که نامه بملوک و سلاطین
جهان نویسد و ایشانرا باسلام دعوت کند
اول نامه بهرقل قیصر روم نوشت و ان مسلمان
شد و اسلام خود را مخفی داشت و دیگر نامه بپا
دشاه شام نوشت و ان هدیه چند فرستاد
و توفیق اسلام نیافت و دیگر با صحمه ملقب بنجا
شی پادشاه حبشه نوشت و او مسلمان شد
و دیگر نامه بخسرو پادشاه عجم نوشت و او کاغذ
حضرت را درید لعنة الله علیه و در جواب انحضرت
مشت خاک بکیسه کرده فرستاد و انحضرت تفال
زدند که ولایت او بدست ما خواهد امد و اخر
چنان شد و نامه دیگر بپادشاه یمن فرستاد و ان
نیز مسلمان شد و ولایت یمن را بعد از زمان انحضرت
واگذاشت حرمت و وقتیکه شهر بابوزا اسیر کردند
بنزد عمر اوردند اورا محبس مردم طلبید پس شهر
بابو بزبان خود جد خود پرویز را دشنام داد

فائده طریقه [illegible] ... صنع [illegible] ... [illegible]

کردیم چو و پرسید کاغذش بادة که منٔ بیند که
کفیتن عمر بفهمید چنان تصور کرد که دشنام داد
حضرت امیر ع فرمود که نه بلکه بفرزین پرویز کرد
فائده بدانکه حروف بیست و هشت که نه ابجد بر سه
قسم است اول سروری و ان دو حرفی بود و مجموع
ان دوازده حرف است و دویم ملفوظی و ان سه
حرفی بود که اخرش حرف اول نباشد و ان سیزده
حرف است و سیم ملفوظی و ان سه حرفی بود که اخر
ش حرف اول باشد و ان سه حرف است و اینها
را مکتوبی نیز گویند فائده بدانکه بسیاری میشود
که در حفر قنوات و چاهها و امثال اینها عمق
بسیار میشود و کشیدن دلو و امثال ان از قعر
چاه طول بهم میرسد و باین سبب کار صعوبتی
بهم میرسد لهذا قاعده در این جا بیان میکنیم
که باعث سهولت این امر شود بنوعی که از چاهی
که چهل زرع عمق او باشد دلو بقدری که از چاه ده
زرعی بیرون می آید در اید یعنی باین سرعت و
باین قدر از زمان کشیده شود و از چاهی که صد
زرع باشد بقدر چاه بیست و پنج زرعی و هم چنین
و طریقش انست که باید در وسط دیوار چاه یعنی
جائیکه دوری ان از قعر چاه و در چاه مساوی
باشد میخی باتری فرو برد و ریسمانی که بقدر نصف
چاه مقدار ان باشد برای بستن دلو را بران ریسمان
بست چنین نصف بالای چاه را نزد و نصف کرد
و بر وسط ان بزمیخی باتری فرو برد و ریسمانی

که بقدر نصف نصف چاه باشد بران ببت چنین ریسمانی
دیگر را حلقه بر سران ببت و ریسمان دویم را
دران حلقه کرده سران ریسمان را از حلقه بنا
مثل ان کرده ریسمان اول را داخل دران حلقه
کرده سر ریسمان سیم را که در سر چاه است بگیرد
و بالا کشد دلو بزودی بقدری که گفتیم ببالا برسد
فائده رجل ابتاع من رجل قطعة ارض بالف در
هم علی ان طولها مائة ذراع و عرضها مائة ذراع ثم قال
له خذ منی عوضا عنها قطعتین کل واحد طولها خمسون
و عرضها خمسون و توهم ان ذالک حقه فتحاکما الی قاضی
جز مهندس فقضی بمثل ذالک ثم تحاکما الی حاکم مهند
س فحکم بان ذالک نصف حقه فائده بدانکه هر چیزی
که باب فرو میرود چیز است که هرگاه بقدر ساخت
ان از اب بردارند وزن ان ثقیل تر است و هرگاه
وزن ان مساوی اب باشد یا بیشتر باب فرو
می رود فائده اذا مسح مقناطیس بالثوم فانه
لا یجذب الحدید قط و الحیلة فی ان یجذب اذا صار کذ
ان یغسل بالخل فائده اعلم انه اذا تزوج رجلان
کل منهما ام الاخر و ولدت کل منهما ابنا فکل منهما عم
لاخر فائده مشهور است که هر که عطارد را به پند
و این اشعار را که منسوب است بحضرت امیر المؤ
منین ع بخواند بیخ و توانگری بسیار روزگار
او عاید گردد عَطارِدُ وَاللهِ طالَ ترَقّبی ه
عَشاءً وَصُبحاً کی اراکَ فی عَتما ه فَها انا فَامنَحنی
قُویً ابلغ المُنی ه وَذلِّل لنا العُلوم الغامِضات

تکرما وان نکفی الحزن و دوا کثر کلمه بامر
ملیک خالق الارض والسماء **فائده** بدانکه
یک نیار شش دنک و هر دنکی چهار طسوج وهر
طسوجی چهار شعیر و هر شعیری شش خردل و هر
خردلی دوازده فلس و هر فلسی شش فتیل و هر
فتیلی شش نقیر و هر نقیری هشت قطمیر و هر قطمیری
دوازده ذره و هر ذره شش هبه **فائده** جامه
که ابریشم یا پشم باشد هرگاه چرب شود باید
نخاله را جوشانید و جامه را باب ان شست
و نکو کرد در رو کرد و هرگاه اهک بر ان موضع بریزند
با نمک و سنگی بر روی ان بگذارند باز چربی را تا
بر دو پشتن و هرگاه زهره زبران بمالند و باشنان
و کلیاب بشویند باز پاک میشود و هرگاه روغن کنجد
بجامه ابریشم یا پشم ریخته شود باب با قلد پاک
میشود و هرگاه کاغذ چرب شود استخوان سوخته
را بکوبند و بران بریزند و سنگی را بان بگذارند
و بگذارند بوری و نمک و اهک و کلیاب نیز پاک
میشود و جامه که مداد بران ریخته باشد نخ یا برف بر
ان موضع بمالند ازاله میشود و اگر جامه بروغن
چراغ بیالاید بنان گرم وارد نخود بسیار بران
بمالند پاک میشود و موها اگر گرم کنند و بر روی
کاغذی که بمرکب سیاه شده باشد بریزند و بعد
ازان موها بتراشند سیاهی ان زایل میشود **فائده**
حروف بر سه قسم است لفظیه و فکریه و رقمیه
لفظیه و رقمیه معلوم است و فکریه حروف متصوره

در

در نفس است و انها را علویه نیز گویند **فائده** بدانکه
حروف ابجد که انها را شرفیه نیز گویند هفت و هفت
است ۷ اتشی است ۷ بادی و ۷ ابی و ۷ خاکی
و هر حرفی بمزاج عنصریت که منسوب بانست و
ضابطه انست که حروف ابجد را بترتیب چهار چهار
بگیرند اول را اتشی و دویم را بادی و سیم را
ابی و چهارم را خاکی حساب کنند جمع باین نحو است
واتشی اهطمفشذ **هوائی** بوینصتض **مائی**
جزکسقثظ **ترابی** دحلعرخغ و بدانکه چون
هر یک ازاین حروف بجهة عددی است پس هر عد
دی نیز بر طبیعت همان حرف است که این حرف
بازای انست و مرکب را باید بر حسب نقط خودش
کرد **فائده** اذا اردنا ان نعرف ارتفاع الشمس
من غیر اسطرلاب وآلة ارتفاع نقیم شخصا
فی ارض موزونة ثم نعلم علی طرف الظل فی ذلک الوقت
ونمد خطا مستقیما من محل قیام الشخص یجوز
علی طرف الظل الی ما لا نهایة له معینة ثم یخرج من
ذلک المحل الی خط الظل فی ذلک السطح الی طرف
الظل فیحدث مثلث قائم الزاوية ثم نجعل طرف
الظل مرکزا و ندیر علیه دائرة بای قدر شئنا
و نقسم الدائرة باربعة اقسام متساوية علی زوا
یا قائمة یجمعها المرکز و نقسم المربع الذی قطعه
المثلث من الدائرة بتسعین جزء فما قطعه
الضلع الذی یوتر الزاوية القائمة من الدائرة
مما یلی خط الظل هو الارتفاع و لیکن محل الشخص

نقطة او طرف الظلّ ب والخط المخرج اب والعمود
في السطح اد وا الزايد الف ثمّة او المستقيم الواصل
بين طرف العمود وطرف الظلّ د ب والمثلث
اب دو مركز الدائرة ب والدايرة ى رح والربع
المقسوم بتسعين ى ه والضلع الموتر للزاوية القائمة
من المثلث ضلع ب و فاذا كان قاطعًا للربع على
نقطة ك كانت قوس ى ك مقدار الارتفاع
في ذالك الوقت وبرهانه يطلب من محل اخر
بي ديگر واين مخصوص ست بانچه بمسقط الحجر
توان رسيد ست حفی نصب کنند موازی الحجر
وسايه ازا بيما بيندو ازانسبت بقامت شاخص
حفی چنی سايه الحجر را بيما بيند چنی نسبت ان
بقامت الحجر بعينه مثل نسبت سايه شاخص
ست بشاخص فائده الفرق بين الخوف والحزن
ان الخوف على المتوقع والحزن على الواقع وهذا هو
المراد من قوله سبحانه فلا خوف عليهم ولا هم
يحزنون فائده الفرق بين الضر بالفتح والضر
بالضم ان الاول هو الضرر في كل شيئ والثاني الضرر
في النفس من مرض او هزال كذا قال الزمخشري في
الكشاف فائده محمد بن جرير بن غالب طبري
اسم دو نفر ست يكي محمد بن جرير بن غالب طبري
كه سني مذهب ست و ديگري محمد بن جرير بن رستم
طبري كه از جمله شيعه ست و صاحب كتاب نجم البلاغه
ست كه از ان جمله سنيان ست حال اين دو طبري
مشتبه شده ست فائده الحامله حمل

الف ن شش ماه ست و در مرغات هفت يكروز
و در سگ چهل روز و در گربه دو ماه و در كوسفند
پنج ماه و در شتر و اسب و خر يك سال ست و در فيل
بعضي دو سال و بعضي هفت سال و بعضي
يازده سال گفته اند فائده بدانكه ذراع
شرعي دو شبر ست و هر شبري بعرض دوازده اصبع
و هر اصبعي عرض شش جو كه هر يك از انها بشكم
ديگري چسبيده باشد و عرض هر جو هفت مو
از يال يابو و جمعي شش مو گفته اند هم چنانكه
بعضي شش جو نيز گفته اند و ذراعهاي ديگر هست
مثل ذراع اسود كه عندم هرون الرشيد ست
وان كمتر ست از ذراع شرعي بدو ثلث اصبع
بر تقديريكه اصبع شش جو و شش مو باشد و
ذراع ابن ابي ليلى كه كمتر از ذراع اسود بيك اصبع
و ذراع هاشمي صغير كه واضع ان بلال بن
ابي برده ست وان بيشتر ست از ذراع اسود
بدو اصبع و دو ثلث اصبع و ذراع هاشمي
كبير كه از مخترعات منصور دوانقي
ست و زياده ست از ذراع اسود به پنج اصبع
و دو ثلث اصبع و ذراع عمري كه واضع ان
عمر بن خطاب ست وان زايد ست بر ذراع
شرعي بعرض چهار انگشت كه طول يك انگشت
ابهام ست و ذراع ميزاني كه از مخترعات مامون
ست وان زايد ست بر ذراع اسود بدو ثلث
ذراع و دو ثلث اصبع و ذراع كسرى

که از اسحری خوانند و نوشیروان وضع کرده ست
و زاید ست بر زراع شرعی بچهار انکشت فائده
هرکاه سکی کیوابکزد و ندانند که انسک دیوانه بوده
ست یا نه قدری خمیر بر همان موضع که سک کزیده
باشد بمالند اکر سکان دیکر انخمیر را بخورند انسک
دیوانه نبوده ست و اکر نخورند دیوانه بوده و اکر خمیر را
بخروس دهند بخورد و بمیرد دیوانه بوده فائده فی
محاسن النساء ینبغی ان یکون فی المرئة اربع سود
الشعر والحواجب والعینان والذوائب واربع بیض
الاظفار والاسنان والساقان والترائب و
اربع حمر اللسان والشفتان والوجنتان والبنان
واربع مدورة الرأس والعنق والساعد والعجزه
واربع ضیقة الفرج والسرة والمنخرة والصماخ و
اربعة واسعة الجبهة والصدر والفخذ والعین و
اربع طوال القامة والشعر والانف والحاجبان
واربع صغار الفم واللسان والکف والثدیان
واربع غلاظ العجزة والکعب والرکبتین والساعد
واربع رقاق الحاجب والانف والشفة والاسنان
واربع طیب الرائحة الفم والانف والابط والفرج
فائده اعلم ان الجفر ثمانیة وعشرون جزء کل
جزء ثمانیة وعشرون صفحة کل صفحة ثمانیة وعشرون
سطرا کل سطر ثمانیة وعشرون بیتا فی کل بیت
اربعة احرف الحرف الاول بعدد الجزء الثانی بعدد
الصفحة الثالثة بعدد السطر الرابع بعدد البیوت
فاسم جعفر مثلا یطلب من البیت العشرین

من

من السطر الرابع عشر من الصفحة السادس
عشر من الجزء الثالث وعلی ذالک فقس فائده
بدانکه هر حرفی انچه ملفوظی است حرف اول را زبر
می نامند و ما بقی را بینات مثلا الف مکتوبی
ان یکحرف ست و ملفوظی ان سه حرف الف زبر
ست و لام و فا بینات ست فائده نقل ست
که ملا جلال جون روزی درس میداد به یکی
از شاکردان خود کفت که سالبه کلیه کنفسها
منعکس میشود شاکرد نقض کرد بمثل سوم وکبک
وکبک ان در جواب کفت که دیروز مذکور شد
که عکس موجبه کلیه موجبه جزئیه ست مخفی نماند
که مراد از موجبه کلیه قضیه اولی ست یعنی اینکه
سالبه کلیه کنفسها منعکس میشود و تتمه
مطلب واضح ست فائده ابن بابویه در کتاب
اکمال الدین در باب ذکر معمرین نقل کرده ست
که نوح ع دو هزار و سیصد سال عمر کرد هشت
صد و پنجاه سال قبل البعثة و لهصد و پنجاه سال
بعد از بعثت و قبل از طوفان و پانصد سال
بعد از طوفان و ابراهیم ع صد و هفتاد و
پنجسال زندکانی کرد و اسمعیل صد و سی
سال و اسحق صد و هشتاد سال و یعقوب
صد و سی و سه سال و داود صد سال
چهل سال ان نبوت و پادشاهی کرد و سلیمان
هفتصد و دوازده سال و لقمان پانصد و
شصت سال و عزیز مصر که در عهد یوسف

بوده هفتصد سال عمر کرد و بعد ان هزار و هفتصد
سال وجدّش که درمغ نام بود سه هزار سال
عمر کرد وایضاً روایت که حبابه والبیة که زنی بود
بخدمت حضرت سیّد الشّ جدین ع رسید
در وقتیکه صد و سیزده سال داشت و بدعای
حضرت جوان شده و حایض شد و زنده بود تا
بخدمت حضرت امام رضا ع رسید و بعد ازان
نه ماه ازان وفات شد وایضاً روایت کرده
است که عبید بن شریه جرهمی سیصد و پنجاه سال
عمر کرد و بخدمت حضرت پیغمبر ص رسید و اسلام
اورد و باقی ماند تا زمان غلبه معاویه فائده
روی الصّدوق فی کتاب عیون اخبار الرّضا ع
قال حدّثنا القطان عن عبد الرحمن الحسینی عن
محمّد القرادی عن عبد الله الاهوازی عن علی بن
عمر عن ابی جهود عن علی بن بلال عن علی بن مو
سی الرضا ع عن موسی بن جعفر عن جعفر بن محمّد
عن محمد بن علی عن علی بن الحسین عن الحسین بن علی
عن علی بن ابی طالب عن النبی ص عن جبرائیل عن
اسرافیل عن میکائیل عن اللوح عن القلم قال
یقول الله عزّ وجلّ ولایة علی بن ابی طالب حصنی
فمن دخل حصنی امن من عذابی قال مؤلف
کتاب زهر الربیع السیّد نعمة الله الموسوی الحسینی
الجزائری ثم الشوشتری بعد نقل هذه الروایة
اقول هذا السند ورد فی الروایة انه ما قرئ
علی مریض الّا شفی وعلی مصروع الّا افاق وقد جرّ

هرارا وان کتب وشرب فی ما، شفی من الالم فجربه
وانظروا الی اسماء ذکرهم وحدیثهم روی جل ثنا
عن جبرئیل عن جبرئیل عن الباری ثم قال قال الا
ستاد ابو القاسم القشیری ان هذا الحدیث
بهذا السند بلغ الی بعض امراء السامانیة فکتبه
بالذهب واوصی ان یدفن معه فلمّا مات رای
فی المنام فقیل ما فعل الله بک فقال غفر لی بان
کتبت هذا الحدیث بالذهب تعظیماً واحتراماً
فائدة قال بعض الصلحاء الفضلاء لوجع
الضرس ادعیة کثیرة وایات من القران اکثر
وهذه الکیفیة قد جربناها لحق وغیر من العلماء ولی
اذا اتاک انسان فاقرء البسملة اثنا عشر مرّة و
اسئله عن اسمه امه واقرء البسملة اثنی عشر مرّة
واسئله عن وجع الضرس هل هو شیء فی ضرس او ضربان
واقرء البسملة اثنی عشر مرّة وقل کم سنة تؤید
اربط لک الضرس الموجوع واقرء البسملة اثنا عشر
مرّة ثم مره ان یضع اصبعه علی الضرس الموجوع
وکرر هذه العظیمة حتی یسکن الضرس وهی هذه
بسم الله الرحمن الرحیم اسکن ایها الضرس المغروس
فی الحنک المغروس فی اللحم المجوس بقدرة الملک
القدوس الله خلقک وفی اللحم انبتک ویسئلونک
عن الجبال فقل ینسفها ربی نسفا فیذرها
قاعا صفصفا لا تری فیها عوجا ولا امتا
او کالذی مرّ علی قریة وهی خاویة علی عروشها
قال انّی یحیی هذه الله بعد موتها فاماته الله

ما اتدعام مت عن فلان بن فلان نقدرة من
لا يموت **فائدة** الحمد لله الذي يفعل ما يشاء
ولا يفعل ما يشاء غيره الف على في الدولتين ظاهر وانما
في الاخيرين فاما في كليهما كلمة غيره او في اوليهما كالا
ولين و في الاخر غيره او بالعكس او في الاول عام
مقدر و في الاخر راجع اليه وهي بمنزلة الا والمستثنى
مفرغ والمعنى لا يفعل احد ما يشاء الا الله وعلى
التقدير الواو اما عاطفة او حالية فهذه اربعة
معان بل ثمانية **فائدة ٤ ٣ ١ ٥ ٣ ١ ٣ ٤ ٣ ٥**
الحلق فليصل **٤** ركعات **٣ ٢ ١ ٢ ٣ ٢ ٣ ٣ ٣ ٢**
يقرء في كل ركعة الفاتحة مرة **٤** عسى الله ان
يجعل بينكم وبين الذين عاديتم منهم مودة والله
قدير والله غفور الرحيم ويقرء بعد الصلوة
٤ مرة يا مسخر الفيل يا مجري النيل يا فالق البحر
على بني اسرائيل رب سخر لي ذلك انك على ما
تشاء قدير وبحكم ما تريد كن فيكون قال الراوي
مجرب **فائدة** يطلق الفلزات على الجواهر التي
لا تحرقها النار عند الملاقات تذيبها فاذا فارقتها
عادت الى عادتها الدولي **فائدة** قال صلاح
الدين الصفدي في شرح لامية العجم ان لفظة الواو
قد تزاد في رسوم الخط على عمرو فرقا بينه وبين عمر
فاذا دل التنوين عمرا فلا يدخله الواو لان الفرق
ح لكون عمر غير منصرف **فائدة** قد تزيد الواو
بعد لا ناهية مثل لا واطال الله بقاك اذا سئل
عن شيء للتفرقة بين الدعاء له وعليه يحكي

عن الصاحب بن عباد انه قال هذه الواو احسن
من واو الاصداغ في خدود الملاح **فائدة** قال
الصفدي سمي المنصور العباسي بالدوانيقي لانه
مع خلافته كان يحاسب على الدوانيق فسمي بهذا
الاسم قال **ايضا** بغداد فيه لغات بغداذ بالذا
ل المعجمة آخره وبالمعجمتين وبالمهملتين وبغدان بدل
الدال الاخرة ويسمى بالزوراء لانحراف قبلتها
وبدار السلام لانه كان يسلم فيها على الخلفاء اولان
اسم نهر الدجلة **حكي** ان رجلا ادعى ان كل
احول يرى كل شيء اثنين وكان له ابن احول فقال
يا ابت ليس هذا بصحيح لانه لو كان كذلك لكنت
ارى القمرين اربعة **فائدة** قال الشيخ الرئيس
ان الصبي يضحك بعد اربعين يوما في حال اليقظة
اما في حال النوم فيضحك قبله كما شاهد يوما وذلك
اول ما تفعل النفس في بدنه ويرى المنامات
بعد شهرين ولا يرى مناما يعتد به الا بعد اربع
سنين وقال **الظ** قد يرى في النوم اشياء عن
الان ناس من ذوات الاربع **فائدة** هر عددي
را چون از واحد تا آن عدد بنظم طبيعي جمع كنند
حاصل را كمال ظهوري آن عدد گويند وكمال دوري
هر عددي مربع آن عدد است وآنچه از رساله
شرف ظاهر ميشود آن است كه كمال شعوري با
دوري يكي باشد **دعا قول** بحضرت كاظم عم
بجهة جميع دردها خصوصا درد چشم مجرب است
بگويد اللهم بحق وليك موسى بن جعفر الكاظم

ا ض ۱۱۱۱ ط ۱۱۱۱ ظ ۱۱۱۱ ع ۱۱۱۱ غ ۱۱۱۱ ف ا
۱۱۱ ق ۱۱۱۱ ک ۱۱۱۱ ل ۱۱۱۱ م ۱۱۱۱ ن ۱۱۱۱
و ۱۱۱۱ ه ۱۱۱۱ لا ۱۱۱۱ ی ۱۱۱۱ ه ۱۱۱۱ ة ۱۱۱
اسم سطر بالغ ملدن بحق سلطان و بحق حنان
و بحق سنان و بحق برهان لا اله الا الله برهان
و بحق سبحان و بحق سلطان فائده بدانکه
اهل عدد بجهة بسیاری از خواص اسمی را یا کلا
مرا تکثیر کنند و تکثیر اسم یا کلام انستکه حروف
انرا بر سبیل تقطیع نویسند در یک سطر بعد از
ان در اول سطر دوم حرف اخر سطر اول
نویسند پس اول حرف السطر را پس حرف
ما قبل اخر را پس ما بعد اول را و هم چنین تا سطر
اول تمام شود و بعد از ان در اول سطر سیم
اخر حرف سطر دوم را و بعد از ان حرف اول
را پس ما قبل اخر را پس ما بعد اول را تا سطر
سیم تمام شود و بعد از ان باین نحو سطر چهارم
را تا سطری رسد که بعینه اصل اسم یا کلام
عود نماید و همان عود را زمام کویند و مکسر همان
سطوریست که قبل از زمام است و عدد
مجموع سطور قبل از زمام را عدد تکسیر ان
اسم کویند مثلا تکثیر اسم منان چنین است

و عدد تکثیر	م ن ا ن	و تکثیر کلام قل
اسم منان	ن م ا ن	هو الله احد
این است	ن ن ا م	چنین است
۴۲۳	م ن ا ن	ق

ق ل ه و ا ل ل ه ا ح د	پس در قل هو الله احد
د ق ح ل ا ه و ل ا ل	یازده سطر اول تکثیر
ل د ا ق ل ح و ل ه ا ه	است و سطر دوازدهم
ه ل ا د ه ا ق ل ل و ح	زمام و در بسم الله
ح ه ل ل ق و ا ل ه د ا	سه سطر اول تکسیر است
ا ح ه ه ل ل د ل ق و ا	و سطر ازدهم زمام است
ا ا و ح ق ه ل ه د ل ل	پس تکثیر عدد
ل ا ل ا د و ه ح ل ق ه	قل هو الله احد
ه ل ق ا ل ل ح ا ه د و	این است
و ه د ل ه ق ا ا ح ل ل	۲ ۲ ۲
ل و ل ه ح د ا ل ا ه ق	و این عدد که مذکور
ق ل و ل ه ل ل ح د	شد بدون صدر و موخر است

فائده استنطاق در عرف اهل اعداد عبا
رت است از اینکه عدد را بحرف در آورند مثل
۱۲۴ را کویند دباو نوع دیکر انکه حروف را
بلفظ در اورند مثل اینکه ادا کویند الف و ج
دا جیم و هکذا فائده چون حروف بیست و هشت
است مثل منازل قمر پس هر حرفی حصه منزلی
منزلی است و بر طبیعت ان منزل و در سعادت
و نحوست تابع انست و چون بروج دوازده
است هر برجی را دو حرف و ثلثی رسد چنانچه
از منازل و حروف هر برجی بر طبیعت ان برج
و منسوب بان باشد و تقسیم منازل
و بروج بحروف در این جدول ثبت است
ملاحظه نمایند تا معلوم و مبرهن کردد

			ثور		
شرطین	بطین	ثلث ثریا	ثلثان ثریا	دبران	هقعه ثلثان
ا	ب	ثلث ج	ج ثلثان	د	ه ثلثان
جوزا			سرطان		
هقعه ثلث	هنعه	ذراع	نثره	طرفه	جبهه ثلث
ه ثلث	و	ز	ح	ط	ی ثلث
اسد			سنبله		
جبهه ثلثان	زبره	صرفه ثلثان	صرفه ثلث	عوا	سماك
ی ثلثان	ك	ل ثلثان	ل ثلث	م	ن
میزان			عقرب		
غفر	زبانا	اکلیل ثلث	اکلیل ثلثان	قلب	شوله ثلثان
س	زبانا ع	ف ثلث	ف ثلثان	ص	ق ثلثان
قوس			جدی		
شوله ثلث	نعایم	بلده	ذابح	بلع	سعود ثلث
ق ثلث	ر	ش	ت	ث	خ ثلث
دلو			حوت		
سعود ثلثان	اخبیه	مقدم ثلثان	مقدم ثلث	موخر	رشا
غ ثلثان	ذ	ض ثلثان	ض ثلث	ظ	غ

فائده در

فائده در مطاوی این کتاب کذشت که حروف بست و هشت کانه ابجد هفت ناری هستند و هفت هوائی و هفت مائی و هفت خاکی و خاصیت ان اینکه حروف ابجد را ترتیب چهار گیرند اول اتشی دوم هوائی سیم مائی چهارم خاکی بترتیب عناصر چنانچه در این جدول ثبت است

ناری		هوائی		مائی		ترابی	
اَ	هَ	بْ	وْ	جُ	زُ	دِ	حِ
طَ	مَ	یْ	نْ	كُ	سُ	لِ	عِ
فَ	شَ	صْ	ظْ	قُ	تُ	رِ	خِ
ذَ		ض		ظ		غِ	

واعراب حرف ناری فتح است و هوائی جزم و مائی ضم و خاکی کسر و طبع هر حرفی موافق عنصر یست که بان منسوب است مثلا ا حار و یابس است و ب حار و رطب وهم چنین و در بعضی از رسائل بو ینصطص را مضموم گفته اند و اهطفشذ را مفتوح و جزکس را مکسور خوانند و دحلعرخغ را مجزوم و اگر در اول مرکب حروف مجزوم افتد بقاعدهٔ الساکن اذا حرك حرك بالکسر باید عمل نمود و بعضی گفته اند که هر حرفی که بعد از الف باشد مفتوح

وبعد از ان واو مضموم و باء مکسور والله اعلم
فائده اعداد نیز مانند حروف هر یک
منسوب بعنصری و بطبع ان هستند و طبع
هر عددی موافق طبع هر حرفی است که بان
عدد است مثلا یک آتشی ودو هوائی وسه
آبی و۴ خاکی وهم چنین تا آخر و هر عددی که مرکب
است از بسائط خودش رد باید کرد پس
پانزده پنج آتشی است وده بادی فائده در
اعداد احتیاج میشود بدانستن طالع شخص
وکوکب مربی ان پس اگر درجه طالع شخص مضبوط
باشد اشکالی نیست وهرگاه معلوم نباشد
بجهة تعیین درجه طالعش دو طریق سلوک
است یکی طریقیکه در کتاب مفاتیح المغالیق
مسطور است وان این است که اسم شخص
مطلوب و اسم مادرش را جمع نموده دوازده
دوازده طرح نمایند انچه باند از حمل ابتدا کرده
بروج را بشمرند بجهت هر برجی یکی گیرند تا هر برجی
که منتهی شود برج طالع الشخص است پس اسم
الشخص را با اسم پدرش جمع کرده سی سی
طرح نمایند انچه باند ابتدا از اول برجی که طالع
قرار داده شده بشمارند بهر جا که منتهی شود در
جه طالع است وطریق دویم در بعضی از
کتاب مذکور بنظر رسیده وان انستکه از
اسم شخص مطلوب دوازده دوازده طرح
نموده برجرا بدست اورند و سی سی طرح کرده

درجه

درجه را پیدا نمایند بار هفت هفت طرح نمایند انچه
باند ابتدا بقمر کرده بهر جا منتهی شود کوکب مربی
طالع قرار دهند فائده در عمل اعداد احتیاج میشود
بدانستن طبیعت نام شخص و در نوشتن
تعویذات تفاوت میکند چیزی که بران می
نویسند و در دانستن اینها نیز دو طریق سلو
کست یکی در مفاتیح وان انستکه طبایع حروف
اسم را جمع نموده انچه غالب باشد طبیعت
اسم است و تعویذ را باید بر چیزی نوشت که
طبیعت ان موافق با طبیعت اسم باشد
ویکی دیگر در جای دیگر بنظر رسیده که از اسم
چهار چهار طرح نمایند انچه باند ابتدا از اتش
کرده طبیعت قرار دهند و سه سه طرح نمایند
انچه باند تعویذ عمل را بان قرار دهند چنانچه
اگر سه باند حیوانیست بر ورق اهو بنویسند
و دو نباتیست بر کاغذ بنویسند و یک معدنی
است انرا بر لوح مس یا اهن یا نقره یا مثل ان
نویسند و روز عمل روز منسوب بکوکب مربی
است فائده در طبیعت ستارگان زحل
سرد و خشک است بافراط مشتری گرم و تر است
باعتدال مریخ گرم و خشک است بافراط شمس
گرم و خشک است باعتدال زهره سرد و تر است
باعتدال عطارد با هر کوکب که متصل شود
طبیعت ان گیرد و چون بهیچ کوکبی نظری
نداشته باشد ببرد و خشکی میل کند قمر سرد

وزنست و معتدل فائده بدانکه این منازل بیست
و هشتگانه قمر بعضی سعدند و بعضی نحس
چنانچه ازین شعر معلوم میشود ه از منازل
کد بوین چوخ بوین داد دجای ه انچه نحس
است همین است که گفتم حاشاک ه شوله وا
خبته صرفه طرفه دبران ه بلده و ذابح اکلیل
و ذبانا سماک فائده بدانکه بتیکه در تقو
یم اورند ابتدای ان از اجتماع شمس و قمر
است و تا دوازده ساعت بت باشد چون
هفتاد و دو ساعت بت نباشد باز دوازده
ساعت بت است و همچنین تا باز باجتماع رسد
باز همین بت است و اهل تجربه گویند باید در د
وازده ساعت بت از جمله جهات احتیاط
نمود که ابتدای کاری در ثلث اول ان زیان
بجان دارد و ثلث دوم بجاه و ثلث سیم بمال
و بعضی دو ساعت پیش از بت را نیز احتیاط
لازم دانسته اند فائده بدانکه اهل نجوم روز
های هفته را میان کواکب هفتگانه قسمت کر
دند و همچنین شبهای هفته و ساعتهای معوجه
هر روز و شبی را و تقسیم ایام و لیالی بر کواکب
ازین شعر معلوم میشود ه هفته ابجد هوز از
باب او ه سرخ دمقل رود زد مقل سرخ
شب ه ش سرخ علامت شمس است
از روز یکشنبه که الف ابجد اشاره بان است و د
ثان قمر است ه از دوشنبه است که ب ابجد

رنزه

اشاره بان است و همچنین تا اخر و ساعت اول از
ساعات معوجه هر روز و شبی را بکوکبی دهند
که صاحب ان روز یا شب باشد و ساعت دوم
بکوکبی که در تحت ان است و هم چنین تا بقمر منتهی
شود پس بعد ان را بزحل دهند پس بکوکبی که
در تحت انست تا تمام شود فائده بدانکه برجهای
دوازده گانه که طالع مردمان و طالع سال افتد
هر برجی دلیل بر چیزی کند اول دلیل است بر تن
و جان و روح و نفس و بدن و انچه تعلق بشخص
دارد و خانه و موضع که در وی زاده باشد و عمر
و زندگانی و ابتدای کارها ثانی دلیل است بر
کسب و مال و معاش و یاران و ثالث دلیل
است بر برادران و خواهران و خویشان و سفر
های نزدیک و نقل و تحویل رابع دلیل است
بر پدر و عاقبت کار و املاک و چیزهائی که در ز
مین دفن باشد خامس دلیل است بفرزندان
و هدیه و لباسها و رقعها و شادی سادس
دلیل است بر بیماریها و علتها و رنجها و بندگان و خد
متکاران و چارپای خورد سابع دلیل است بر
بر زنان و شوهران و شریکان و خصمان و معا
ملت و مقصودها و دزدی و گریختن و گم شدن
چیزها ثامن دلیل است بر مرگ و نکبت و خوف
و خطر و مال از جهة میراث و تاسع دلیل است
بر دین و علم و عبادت و طاعت و خواب دیدن
و سفرهای دور عاشر دلیل است بعمل

سلطان و پیشه ماوران و جاه و حرمت و بزرگی حادی عشر دلیل ست بر دوستان و معشوقان و امید و سعادت و نیکوئی کار ثانی عشر دلیل ست بر دشمنان و چارپایان بزرگ و غم و اندوه و زندان فائده طلوع برج ب عش مفصل گفتم مجمل میا الک الی بطن جنبک ذذنک هو بل فائده اگر از آب پیاز برگ کاغذ چیزی نویسند ظاهر نباشد چون نزدیک آتش برند خطی سبز ظاهر شود فائده بدانکه در تقویم تام در صفحه دست چپ در بالای جدول مراکز ثمانیه بحرانرا ثبت مینمایند و حقیقت آن این ست که بطلیموس در کتاب ثمره بیان نموده که همچنانکه بیماررا بحران می باشد هم چنان عالم کون و فسادرا بحرانیست که در روز بحران اگر هوا صاف باشد متغیر گردد و اگر مکدر بود صاف شود و گفته که چون فلک را هشت قسم کنیم و مثمن سازیم ابتدا از اجتماع قمر با شمس و چون قمر بهر زاویه از زوایای ثمانیه برسد تغیر در عالم کون و فساد مناسب وقت هم رسد و از جای بجای بگردد و مرکز اول برج در جه اجتماع ست و مرکز ثالث موضع تربیع اول می شود مرکز خامس موضع استقبال میشود مرکز سابع موضع تربیع دویم میشود و این چهار مرکز لحند مرکز دویم میان مرکز اول و ثالث ست که متصل ست بتسدیس قمر با شمس و مرکز چهارم میان سیم و پنجم ست

که منصرف از تثلیث ست و مرکز ششم میان پنجم و هفتم ست که متصل بتثلیث دویم ست و مرکز هشتم بعد از هفتم ح ع و پیش از اجتماع و متصل بتسدیس دویم و این چهار سعد بل و صورتش چنین ست ملاحظه شود

و از برای بحران تقسیم دیگر هست که باز ابتدای آن جزو اجتماع ست بدوازده مرکز و آنرا تا سیاحه گویند مرکز اول جزو اجتماع مرکز دویم بعد از دوازده درجه سیم بعد از ۳ ۳ از دویم و چهارم بعد از ۵ ۴ پنجم بعد از ۵ ۴ ششم بعد از ۳ ۳ ۳ هفتم بعد از ۱۲ هشتم بعد از دو ۳ ۳ نهم بعد از ۳ ۳ ۳ دهم بعد از ۵ ۴ یازدهم بعد از ۵ ۴ دوازدهم بعد از ۳ ۳ فائده اهل احکام نجوم در فلک چند نقطه نحس یافته اند متحرک بحرکت معکوس مثلا

دروه درجه حمل نحوستی یافته اند بعد از مدتی در پنج در
جه حمل همان نحوست دیده اند واسماء ان هشت
نقطه این ست ۱ عطید ۲ عریم ۳ سرهوس ۴
کلاب ۵ دوزاویه ۶ ذلجیان ۷ کیس ۸ دوالفرس
ومحل این نقاط را در تقویم تامه در صفحه قمری
در فوق جداول جبد ولی در عرض رسم
کنند وحرکت یکماهی ایشان در هر ماه ثبت کنند

نج	ح	ط	د	ه	ــ	ما	ز
قی	ط	ج	ــ	ما	د	ه	طالع
٢	س	ی	ل	ی	خج	ه	د

فائده بدانکه هریک از کواکب هفتگانه را در خانهای
دوازده گانه طالع هابکهای هست که چون دران
جابکهاه باشند موافق مزاج وطبع ایشان وان
خانه فرح ان کوکب گویند وچون در مقابل ان
باشد ازا توح گویند یعنی دلتنگی وفرح وترح
کواکب از این جدول فوق معلوم میشود فائده
اختیار هرچه داری هفت چیز اور بجا تا شود
کار تو نیکو دین همین دان مفتوح حال مه
مسعود باید حال بیت وصاحبش حال طالع
صاحبش صاحب غرض بیت الغرض فائده
بدانکه از بروج دوازده گانه شش نر ند وشش
ماده وشش نهاری هستند وشش لیلی نشان

شش از بروج نهاری وشش لیلی
شش ماده وشش نهاری
شش نر وشش ماده
وشش لیلی

شناس ز بروج ماده نر ه تا در احکام باشد
وهبو برحمل دان نور ماه شناس ه همچنین
کیوتا بجوت قیاس ه و هم چنین تا ز بکیرج نر
ست و نهاری ویکی ماده ولیلی فائده بدانکه
از کواکب هفتگانه چهار نر ند زحل ومشتری
ومریخ وشمس ودو ماده زهره وقمر واما عطا
رد نه نر ست ونه ماده وهر کوکب نرهاری ست
وهر ماده لیلی وبودن کواکب نهاری بروز فوق
الارض وبشب تحت الارض ولیلیه برعکس
جز ان کوکب را خوانند وموجب قوت ان کوکب
ست خصوصی هرگاه کوکب نهاری در برج نهاری
ولیلی در برج لیلی باشد فائده امیر عنصر
کیکاوس بن اسکندر وقابوس وشکیر در پند
نامه که بجهة فرزند خود مسعود کیلان شاه نوشته
نصایح بسیار درانجا ذکر نموده مختصری ازان یعنی
چند نصیحت که فائده ان اتم ست ذکر میشود
اوّل چون گفتی بنده ام در بنده گی باید بودن
وچون گفتی او خداوند ست در حکم خدا باید رفت
دویم ای فرزند بدانکه نماز وروزه فاضی خدای
ست دران تقصیر مکن که چون در فاضی خدای
تقصیری کنی از عام همه جهان بازمانی زنهار ای
پسر که در نماز سستی واستهزا مکن برناتمامی
رکوع وسجود ومطایبه کردن که هلاک دین
ودنیا بود سیم با مادر وپدر چنان باش که
از فرزندان خویش طمع داری که با تو باشند

۴ با مرداد مسکر بحال کسی که حال او از حال تو
بهتر باشد بنگر بحال کسی که حال او از حال تو کمتر
بود تا دایم از خدای تعالی خشنود باشی ۵
سخن ناپرسیده مگو و کسی را که پند نشنود پند
مده و بر ملا کس را پند مده ۶ تا بتوانی از کسی
نیکوئی دریغ مدار که یکروزی نیکوئی بر دهد ۷ اگر
غم دوست داری به غم دوستداری خویش پیش مردم
اظهار مکن خصوصی غم ۸ هر نیک و بد زود دشا
دو زود غمگین و دلتنگ مشو که این فعل کودکان
باشد ۹ اگر کسی با تو ستیزه کند بخاموشی
آن ستیزه را بنشان و جواب احمق خاموشی
دادن ۱۰ پیران قبیله خویشتن را حرمت بدار
۱۰۱ کاهلی فا دتی بود زنهار کاهلی مکن اگر
ترا فرمان برداری نکنند ستم تن خویش را
فرمان بردار کن و بعهد از اطاعت در آور ۱۰۲
از گفتار و کردار با صلاح شرم مدار که بسیار
مردم بود که از شرمگینی از غرضهای خویش
باز مانند ۱۰۳ بتیزی و تندی عادت مکن و
از حلم خالی مباش و لیکن چنان نرم مباش
که بخورندت ۱۰۴ با همه گروه موافق باش
که بموافقت از دوست و دشمن مراد تو
حاصل گردد ۱۰۵ چون ترا شغلی پیش آید
هر چند ترا کفایت آن باشد مستبد برای
خود مباش که هر که مستبد برای خود باشد پشیمان
شود و از مشورت کردن عیب مدار با پیران

عاقل

عاقل و دوستان مشفق ۱۰۶ ای پسر سخن راست
گوی و دروغگو مباش و خود را براست گوئی معر
وف کن ۱۰۷ زنهار آنچه بدروغ ماند مگوئی که درو
غی که براست ماند بهتر است از راستی که بدروغ
ماند ۱۰۸ چنانچه عیب دوستی یا عیب سخنی
محتشم ترا معلوم شود زنهار مگوئی ۱۰۹ چنانکه
سخنی دانی که موافق مذهب عامه ناس
نباشد مگوی که موجب غوغای عامه بود ۲۰
در دانستن رازی که به نیک و بدی تو تعلق
ندارد سعی مکن ۲۰۱ پیش مردمان ناکس
راز مگوی که اگر سخن نیکوئی بود کان زشتی برند
۲۰۲ هرچه بگوئی ناندیشیده مگوی تا بر گفتار
پشیمان نشوی ۲۰۳ سرد سخن مباش
که سخن سرد تخمی است که از آن دشمنی روید
۲۰۴ بسیار دان و کم گو باش نه کم دان و بسیار
گوی که بسیار گوئی اگرچه از خردمند باشد مردم
از بیخرد دانند ۲۰۵ با هر که سخن گوئی بنگر که سخن
تو را خریدار هست یا نه اگر مشتری یابی بفروش
و اگر نه بگذار ۲۰۶ زنهار دوست خود مخوان کسی
که دشمن دوستان تو بود ۲۰۷ بپرهیز از نادا
نی که خود را دانا شمرد ۲۰۸ اگر خواهی راز تو
را دشمن نداند با دوست مگوی ۲۰۹ هر که
نسبت بتو زشتی گوید معذورتر از آن دار
که آن سخن بتو رساند ۲۱۰ اگر خواهی مردم
نیکو گوی تو باشند زنهار که نیکو گوی مردم باش

۳۰۱ اکر خواهی که بر دولت جراحتی نیفتد که بوجه
حمه بد نشود با هیچ نادانی مناظره مکن ۳۲ شب
طعام خوردن سخت زیان کارست که ادمی
دایم با تخمه ست ۳۳ چون مهمان کنی در
خوردن و بدی خورد بینها از مهمان عذر مخواه
که این طبع بازاریان باشد هر ساعت مکو
ی فلان چیز بخور خوبست یا چرا نمیخوری یا
من نتوانستم سزای تو کنم که اینها سخن
محتشمان نباشد سخن کسی ست که یکبار
مهمان کنند ۳۴ چاکران مهمان را نکو دار
که نام نیک ایشان بیرون برند ۳۵ اکر چا
کران تو خطایی کنند در پیش مهمان با ایشان
جنگ مکن و مؤاخذه مکن ۳۶ مهمان پرس
مشو که حشمت راز بان دارد ۳۷ با چاکران
میزبان مکو که ایفلان این طبق فلان جای نه
و بان دکاسه دیگر کسی را تکلیف مکن خلا
ف حد مهمان فضول نباشد ۳۸ از مزاح نا
خوش و فحش شرم دار و مکن ۳۹ زنهار با
کمتر از خویش مزاح مکوی و مکن تا حشمت خویش
در سر آنکار نکنی و بدانکه خار کننده همه قدر
ها مزاح ست الحق کوی شنوی ع با هیچکس
جنگ مکن که جنگ نه کار محتشمان بلکه شغل
زنان ست با کودکان ۱ ع طریقه محتشمان
ست چنین که تابستان نیمروز قیلوله کنند
و اکر خواب نیاید در خلوت خانه خود باشند

تا کرما شکسته شود ۲ ع چون بر سر نشینی بر
سر کوچک منشین که مرد اکر چه بزرگ منظر با
شد بر سر کوچک حقیر نماید و اکر چه حقیر بود بر
سر بزرگ بشکوه نماید ۳ ع از مرگ مترس
و بدانکه تا تن خود را اگر رکان ندهی خود را
بنام شیران توان کرد هر که بزاید روزی بمیرد
۴ ع مال را نگاه دار کیخری به دشمن بگذار
ی به از دوستان بخواهی چیزی اکر چه کم بود
نگاه داشتن ان واجب دان که هر که چیز
کم نگاه نتواند داشت بسیار را هم نگاه ندارد
۵ ع امانت نگاه داری مکن زنهار که سعی عیب
بتو ماند هرگاه رد نکنی خاین و بته روزگار خواهی
بود و چنانچه رد کنی کاری نکرده باشی مال مرد هرا
داده باشی و اصلا صاحب ان ممنون نباشد
و چنانچه تلف شود بد نام شوی ۶ ع تا توانی
سوکند مخور ۷ ع در معامله از مماکسه و سعی در
قیمت کوتاهی مکن که ان نیمی از تجارت است
۸ ع صبور باش که صبوری دوم عاقلی ست
۹ ع در خانه خریدن اول همسایه را ملاحظه کن
ف سعی کن تا خانه در جایی خری که توان کرترین
همسایگان باشی و فقیرتر بلکه سر وی نباشی
۱ ف همسایه را هدیه فرست و طعام ده تا محتشم
ترین ایشان باشی ۲ ف طفلان همسایه
را بنواز ۳ ف بام خود را از بام همسایگان
بلند تر کن تا مرد ما را در ته دیدار نباشد ۴ ف

زنیکه محتشم تر از تو باشد مخواه ۵۵ هیچ بزرگی را
در خانه خود در برابر زن راه مده اگرچه پیر و سیاه
باشد ۵۶ با فرزندان و برادران خود همیشه
باش تا ترا خوار ندارند و از تو ترسان باشند
۵۷ فرزندان را پیشه بیاموز که آن عیب نیست بلکه
هنر است هرچند از محتشمان باشند ۵۸ هرچند
داری اول خرج دختر کن و شغل وی بار دوی
را در گردن کسی بند که تا از غم او برهی اما دختر
دوشیزه را شوی دوشیزه گزین ۵۹ داماد باید
که از تو فروتر بود هم بنعمت و هم بحشمت تا او بتو
فخر کند نه تو با او ۶۰ دوستی که از تو بدون حجت
بر گله شود بدوستی آن اعتماد مکن ۶۱ با نیکان
و بدان دوستی کن با نیکان بدل و با بدان بز
بزبان ۶۲ بدوستی کسیکه بدشمن تو دوست
باشد زنهار و هزار زنهار اعتماد مکن ۶۳ اگر
ترا دوشمن باشد دلتنگ مشو که هر که را دشمن
نباشد بیقدر و بها باشد ۶۴ خویشتن را
بدشمن بزرگ نما اگرچه افتاده باشی چون
ترا کار بر خود را از افتادگان منمای ۶۵
پیشتر از دشمن خایف و هم پنهان و حرب
حذر کن ۶۶ با هیچ کس یکدلی مکن و لیکن دوستی
دوستی مجازی کن ۶۷ از سفیهان و جنگجو
یان دور باش یعنی کسی که از سخن بد
کفش مضایقه ندارد بر دبار باش و لیکن
باکردن کف نشان کردن کش باش ۶۸

با دوست

با دوست و دشمن آهسته و جدیکوی و هرچه
گویی از نیک و بد همه را چشم دار ۶۹ هرچه نخواهی
بشنوی مردمان را مشنوان البته ۷۰ هرچه پیش
مردمان نتوانی گفتش از پس مردم مگوی ۷۱
بر ناکرده لاف مزن و چون گفتی مگوی و چون کردی
گوی ۷۲ زبان خویش را از کسی بسته دار که
اگر خواهد زبان خویش بر تو تواند گشاد ۷۳ از
اژدهای هفت سر بترس و از مردم سخن
چین بترس ۷۴ هیچ کس را بیقدر ستایش
مکن که اگر وقتی بباید نکوهید نتوانی ۷۵ هر که
دانی که از تو ایدا از اعراض و خشم خویش
بترسان و اگر گناهی کند درگذران ۷۶ هر
سخن را که شنیدی انگشت در آن مپیچ ۷۷
زودی بهر چیز خشمناک مشو و در وقت خشم
خشم فرو بر ۷۸ اگر جای باید تورا عفو و عذر
خواست ننگ مدار ۷۹ ای پسر اگر واعظ شوی
بر سر منبر روی پاک مدار و چنان دان که
مجلسیان تو بها همیند تا سخن در نانی و اگر
سخن احیانا در مانی باک مدار و بصلوات
و تهلیل و امثال آن بگذران و بزودی بسخن
دیگر رو و بر منبر ترش رو مباش ۸۰ ای
پسر اگر قاضی و مفتی شوی باید در مجلس
حکم مهیب باشی و بی خنده و ترش اندک
گوی بسیار شنو ۸۱ اگر تاجر شوی معامله
با گروهی کن که زیردست تو باشند و اگر با قوی

تر از خود معامله کنی با کسی کن که صاحب مروت
و دیانت باشد ۸۲ تا توانی بنسیه معامله مکن
نقد کم نفع به از سود بسیار نسیه است ۸۳ بهترین
متاعهای تجارت آن بود که بمن و سنگ
خرند و بمثقال و درم فروشند ۸۴ تاجر باید چیزی
که تغییر در آن هم رسد و خورده و شکستگی باشد نخرد
۸۵ تاجر باید بهر شهر رود حیل را جیفه مذهب
و در خرج خویش مطلق تقصیر نکند و خوردن احدی را
بدون ضرورت نگوید ۸۶ در سفر باید مکاری
را از خود خوشنود نگاه دارد ۸۷ در شهری که
وارد شد باید طایفه را شناسد که کنند توانگران
با مروت جوان مردان عیار پیشه راه بانان و
بوم شناسان ۸۸ اگر لابد معامله بنسیه
کنی با چند طایفه مکن کم چیز و نوکیسه و کودک
و قاضی و مفتی و شیخ الاسلام ۸۹ هیچ توشته
را بر خود حجت ساز یعنی چیزی منویس که رو
زی بر تو حجت شود ۹۰ روز بروز با اهل حساب
خود محاسبه کن ۹۱ ای فرزند اکتفا بدوستان
مکن و پیوسته دوستان نو گیر اما دوستان
کهن را از دست مده ۹۲ اگر دهقان باشی
هر چه کاری مگذار که از وقت بگذرد و اگر
ده روز پیش از وقت کاری بهتر از آنست که
ده روز پس از وقت ۹۳ چون زراعت
کنی تدبیر سال دیگر امسال کن ۹۴ اگر کاسب
باشی زود کار باشی و باندک سود قناعت

سخن

کن تا یکباره ده یازده کنی دو باره ده نیم توان کرد
و مردم را بلجاج و مسخره مگریزان ۹۵ ای فرزند
اگر مقرب پادشاه باشی بدون ضرورت
سخنی بر خلاف مراد پادشاه مگوی و با او لجاج
مکن او را چیزی نیکو که میاموز ۹۶ در پیش پا
دشاه عیب کسی را مگوی که ترا بد نفس
شناسند ۹۷ از آن سفره که نان خوری
بد مکن ۹۸ جوان مرد باش و اصل جوان
مردی ستر چیزیست هر چه بگوی بکنی خلاف را
ست مگوی شکیب و صبر را کار بندی ۹۹ زنهار
که مال خود را ضایع مگذاری اگر چه پوست خربزه
باشد که کاه هست ترا بکار آید و اگر چه زیادتی
یک شربت آب باشد یا برگ درختان باشد
۱۰۰ قانع باش قناعت پیشه کن که اصل همه
پندها آن است و سایر فرع است والله اعلم
فائده طریقه کم صلا این است که صلا او
حط لا دد سع شمار حروف منقوطش بجای
خود گذارد پس حروف منقوطه تغییری ندارد
و حروف غیر منقوطه مبدل است کاف بمیم
و میم بکاف و صاد بلام الف و بر عکس و
الف بواو و بر عکس پس محمد را کطکل نو
یسند و علی را سمی و نافذ را بوقد و همچنین
فائده بدانکه انواع خطوط و الفاظ بسیار
است و هر طایفه را اصطلاحی است بجهة اخفاء مطلب
و طریقه آنها گذشت و از آن جمله است این طریق

كه خط عرضی کشند و حروف را بقلم هندسه نویسند
یعنی باعداد ابجد دنباله او بخط عرضی نرسد آحاد
بود و ابجد برسد و تجاوز نکند عشرات بود و ابجد
برسد و تجاوز کند مئات بود و از برای الوف
الحرف در تحت خط بسمت یمین باشد پس
محمد را چنین نویسند ٤ ٤ ٨ ٤ و علی را چنین
١ ٣ ٧ و باقر را چنین ٢ ١١٢ والغ را
چنین ١ ٣ ١ فائده قال شیخنا المفید
ره في كتاب الاختصاص اعلم انه اذا قرنت الزهرة
مع المريخ في برج واحد هلك ملك الروم او يكون
او يكون بالروم مصيبات عظيمة او بلايا واذا
قرنت مع الزحل كان في العامة شدة وضيق
واذا قرنت مع المشترى اصاب الناس رخاء
من العيش واذا قرنت عطارد يكون اهراق
الدماء وفتح عظيم واذا قرن بهرام زحل في برج
واحد هلك ملك حدث في ارض ذالك البرج
وان اجتمع بهرام والمشترى مات ملك عظيم
الشأن واذا اجتمع زحل وعطارد وقع في
الناس الخوف والحزن كل في اهل الادب واذا
اجتمع زحل والمشترى في برج واحد تغيرت
الدنيا في ساير الاحوال ويتغير امور الناس
ويخرج الخوارج من النواحي كلها وخاصة من الجبال
والديلم والاكراد ويقتلون الناس قتالا
شديدا ويشتد الامر عليهم من الخوف والحزن
وترتفع السفلة شأنهم ويتغير طباع الناس

كلهم ويذهب الحيا والادب بينهم ويزيد فيهم كثرة
الفساد وخاصة في الزنا واسقط الوالدات
اولاد الحرام واهراق الدماء والقتل والجوع واذا
اجتمع المشترى وعطارد اصاب الارض طاعون
ويقع في ما بين الناس العداوة والبغض واذا
ركب القمر فوق زحل ذهب ملك واذا اجتمع
بهرام وعطارد في العقرب فذالك اية قتل
ملك بابل واذا اجتمع الزهرة والمشترى في
العقرب فذالك اية فزع ومرض بارض بابل و
ان اجتمعت الشمس وزحل في العقرب فذالك
اية اختلاف الروم وقتل ملكهم واذا اجتمع المريخ
وعطارد في شولة العقرب فذالك اية خراب
بيت ملك بابل واذا اجتمعت الشمس والقمر
في شولة العقرب وبهرام في السرطان فان
استطعت ان تتخذ سربا لتدخل فيه فافعل واذا
اجتمعت الزهرة والمشترى فان النساء تخشين
ازواجهن عداوة وكيوان اذا نزل الطرفة والدبران
وقع الطاعون بالعراق ومات كثير من
الناس واذا نزل الطرفة على اجزه يكون في
ارض العراق قتال وفتنة واذا نزل النثرة بدلت
اعمال العراق ولقوا بلاء وشدة واذا نزل
كيوان الخضر يكون بارض العراق قتال و
فتنة واذا نزل كيوان الجبهة وقع الموت في البقر
والسباع والوحش واذا نزل كيوان والزباني
الاكليل والقلب والشولة يقع في الشرق

والغرب طاعون شديد ويموت من الناس
اناث كثيرة ويقع الف روالبلايا في الارض
كلها ويكون بلايا عليهم كلها في الناس ويقتل
الملوك والعلماء ويرتفع سفلة من الناس
واعلم ان مع الشمس كواكب لها اذناب
بعضها فوق بعض نفر فاذا بدا كوكب منها في برج من
البروج وقع في ارض ذالك البروج شر وبلاء وفتنة
وخلع الملوك واذا رايت كوكب احمر لا تعرفه
وليس على مجرى النجوم ينتقل في السماء من
مكان الى مكان يشبه العموم وليس به فان
ذالك اية لحرب والبلايا وقتل العظماء وكثرة
الشرور والهموم والاشوب في الناس وفي اخر
النسخ التي انتسخت منها كان مكتوبا **اقول** وكان
في اصل الكتاب هكذا قوبل ونسخ في خط ابن الحسن
بن شاذان رحمة الله عليه **فائده** بدانكه نشان
اسب خوب انست كه باريك دندان و پيوسته
دندان و سفيد دندان باشد لبهاى زيرين دراز
تر بود بينى بلند و فراخ بينى و كشيده بود و
پهن پيشانى دراز گوش ميان گوشها گشا
ده باريك تن كاه و بن كردن سطبر باشد و
خورد كاه السطبر و خورد موى و سمهاى ان
دراز و سياه باشد و گرد پاشنه و بلند پشت باشد
و فراخ ابرو باشد و سينه و ميان دستها و
پاهاى ان گشاده باشد دم باريك و كوتاه
و سياه چشم و مژه و خانه باشد و سعلق

بسم الله الرحمن الرحيم يا رب تقبل اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible] اللهم يا مفتح الابواب افتح لنا ابواب فضلك وابواب رحمتك وابواب جنتك وابواب سعادتك وابواب عظمتك وابواب نعمتك وابواب منتك وابواب سلامتك وابواب رفعتك وابواب احسانك وابواب عطائك [illegible] [illegible] المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات [illegible]

سرين

سرين و عريض كفل و درون ران او پر گوشت
بوده باشد با جز باشد از حركت سوار و بدانكه
اسب كميت نيكو بود و در سرما و گرما طاقت بسيار
دارد و اسب ابلق بد است و بدانكه اسب كنك
بد است و ان اسبى است كه چون ماديان ببيند
اگر چه نرى هر و هلد بانگ نكند و چنين اسبى
راه بسيار غلط كند و اسب شبكور بد است
و علامتش انست كه شب از چيزها نرمد و شب
نهرهاى بد والى راست برود و اسبى كه چون
بانگ اسبان شنود جواب نده بد باشد
و اسب چپ بد بود و علامتش انستكه چون
بر خيزد نخستين دست چپ پيش نهد و چنين
اسبى شناورى نداند و اسب احول اگر چه
بظاهر معيوب است اما عرب و عجم متفق اند كه مبا
رك و ميمون باشد و شنيدم كه دلدل احول
بوده است اسب دست و پا سفيد بد بود مگر
كه پاى چپ يا دست چپ ان سفيد بود شوم
باشد و اسب ازرق چشم بد بود و اسب سياه
كام فراموش كار بود و اسب زاغ چشم شبكور
بود كه در وقت سرگين كردن درنگ كند
بد بود و بدانكه بيشتر اسبان استخوان پهلو
راست يكى زيادت باشد از پهلوى چپ اگر
اسبى استخوانهاى دو پهلوى او مساوى باشد
بهر جهد توانى بخر كه هيچ اسبى از ان در دويدن
سبق نبرد **فائده** من افادات السيد

٩ [illegible] [illegible] وجعيت [illegible] عواودانرا ندرع

[illegible] سرين و اسبى

الذا قال بباید دانست که تسبیح فاطمه زهراء علیها السلام که در احادیث اهل بیت و اطلاقات اصحاب دو اطلاق دارد یکی ازان اطلاق شایع است که عبارت است از سی و چهار بتکبیر و سی وسه تحمید و سی وسه تسبیح و دیگر بتسبیحی که در اوراد از سیدة النساء رسیده است و در اصول معتبره وارد شده است و ان این است سبحان ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی العز الشامخ المنیف سبحان ذی الملک الفاخر القدیم سبحان ذی البهجة والجمال سبحان من تردّی بالنور والوقار سبحان من یری اثر النمل فی الصفا و رفع الطیر فی الهوا

فائده فی الکشکول وجد بخط الشهید ره یرفعه الی داینال النبی قال اذا اراد احدکم ان حاجته یقضی ام لا فلیقبض علی شیء من الحبوب ویضمر حاجته و یاخذ ثمانا ثمانا من الحبوب المقبوضه فان بقی فی یده واحدة فهی للزهرة فالحاجة مقضیة وان بقی اثنان فهی للمریخ فانها لا تقضی وان بقی ثلث فهی للذنب یکون کذلک لا یقضی وان بقی اربع فهی لزحل فانها لا یقضی وان بقی خمس فهی للمشتری فانها تقضی سریعا وان بقی ست فهو للقمر فانها تقضی وان بقی سبع فهی لعطارد فانها تقضی حسنا وان بقی ثمان فلا تعرض لها بوجه من الوجوه فانها وقعت فی التوقف

فائده بدانکه هر طالبی که بخواهد از حروف

واسماء، و آیات تحصیل مطالب نماید بهر یک از طرق ثلثه باید چند چیز را رعایت کنند ۱ اجتناب طعام و تقلیل ان ۲ ترک حیوانی ۳ اجتناب از بقولات کریهة الروایح چون سیر و پیاز و کندنا و امثال ان ۴ طهارت بدن و لباس و منزل و وضو یا غسل قبل از عمل ۵ حلیت حتی گفته اند اگر یک رشته ان از وجه حلال نباشد اثر نبخشد ۶ تعطیر ۷ انکه منزل از الات دنیویه و مصالح معاش بالمرة خالی باشد و از خس و خاشاک رفته باشند ۸ ملاحظه زمان از ازمنه شرعیة مثل ایام و لیالی شریفه و از ازمنه حکمیه مثل ملاحظه طالع وقت و ساعات سعوده و ملاحظه شرف و هبوط و بیت و وبال کواکب ۹ ملاحظه مکان شریف ۱۰ خلوت خصوصا از عوام و زنان و اطفال ۱۰۱ استقبال ۱۰۲ اخفاء عمل و کتمان اثر از انشاء و بیک نه و این اوجب شروط است ۱۰۳ بخور سوختن در جائیکه لازم باشد و بعضی در جمیع اعمال خیر سوختن بخور خوش بو و در جمیع اعمال شر سوختن بخورات کریهه لازم دانسته اند ۱۰۴ صبر بر تاخیر و عدم تعجیل و ملول نشدن از تاخیر ۱۰۵ افتتاح و اختتام عمل بذکر و تسبیح و صلوات فائده خلوت در اذکار بزرگ کلیه تیره و انزوای از ناس از شرایط کلیه است و باید تا عمل با تمام نرسد از خلوت بدون ضرورت بیرون نیاید و باید وسعت

خلوتخانه بقدری باشد که توان ایستاد و نماز کذا
ر دور زیاده بران نشاید و باید یکدر داشته باشد
و روزنه و فرجه دیگر نبود و از مردم و مواضع ازدحام
دور باشد فائده عامل باید که چون بیکی از اعمال
کتابت عمل نماید قلم نو اختیار کند که هنوز اورا تراشیده
باشند و بان حرفی ننوشته باشند و غیر ازاین
مطلقا اثر نبخشد و هم چنین قلم فولاد و باید از وجه
حلال باشد والا در لطفیات اثر نکند و در قهریات
رجعت کند فائده باید عامل لون مداد در اعمال
حفظ و مراعات کند و در اعمال لطیفه کتابت
بلونی کند که منسوب بکواکب سعد ست چون
سفید و سبز و زرد و اعمال عداوت بلونی که
تعلق بکواکب نحس دارد چون سیاه و کبود
و سرخ و ملاحظه حلیت مداد نیز از لوازم است
فائده بدانکه هر سه حرف از حروف بیست هشت
کانه متعلق بفلکی از افلاک تسعه و فلک الافلاک
را چهار حرف ست و باین ترتیب ست احاد
و عشرات و مات و الوف که ا ی ق غ باشد
از فلک الافلاک ست و دوم که ب ک ر ش
از فلک ثوابت و همچنین تا نهم که ط ص ظ با
شد ان فلک قمر است فائده بدانکه از حروف
بیست هشتگانه هر چهار حرف تعلق بکوکبی دارد
باین که از ابجد مشرقی چهار حرف اول از زحل
ست و چهار حرف بعد از ان از مشتری و چهار حرف
بعد از ان از مریخ تا چهار حرف اخر از قمر ست

ودرین

واین قول مشهور ست و قول دیگر که بعضی اختیار
کرده اند انستکه نون و خا معجمه و دال مهمله و غین
معجمه بزحل منسوب ست و ظا معجمه و قاف و کا
ف و ضاد معجمه بمشتری و الف و تا مثناة فوقا
نیه و میم و را مهمله بمریخ و حا مهمله و ها و عین
مهمله و یا مثناة تحتانیه بشمس و شین معجمه
و واو و طا مهمله و ظا معجمه بزهره و با موحده
و صاد مهمله و ثا مثلثه و ذال معجمه بعطارد و
جیم و لام و سین مهمله و فا بقمر فائده بدا
نکه اهل اعداد گویند که هر برجی را عونی است
یعنی ملکی که موکل ان برج ست و عامل حروف باید
که ببیند هر حرفی بکدام برج منسوب ست پس بملک
ان برج توسل جوید و نام وی بتعظیم برد و از
وی استعانت جوید و باین نحو ست ملک حمل
شراحیل و ملک ثور عزرائیل و ملک جوزا ا
سرافیل سرطان هنفائیل اسد سراطیل سنبله
شهکیل میزان سمهرائیل عقرب صرصائیل
قوس سرحطائیل جدی شمکائیل دلو حمکا
ئیل حوت نفتائیل و هفت ملک مقربند معا
ون ارواح کواکب سبعه سیاره عامل حروف
باید نظر کند که حرف معمول تعلق بکدام کوکب
دارد از ملکان کوکب نیز استعانت بخضوع
جوید ملک زحل قربائیل ملک مشتری سمخا
ئیل مریخ کاکائیل شمس صاصائیل زهره بیذ
بائیل عطارد شیخائیل قمر اسماعیل فائده

بدانکه هر یک از حروف نیز عونی دارند و استمداد
از ایشان نیز شرطست و اسماء ایشان بدین
طریق است ا اسرافیل ب جبرائیل ج کلکائیل
و بعضی عنیائیل گفته اند د اطرائیل و بعضی اهرا
طیل گفته اند ه دوزبائیل و دقیمتائیل ز سرفیا
ئیل و بقولی شمائیل ح شکائیل ط اسماعیل
ی تنزاکیطائیل ک حدودائیل ل طاطائیل
م روبائیل ن حولالائیل س همراکیل ع لوقائیل
ف سرطائیل و بقولی حصبقائیل و بقول
دیگر حقیقائیل ص همجلکائیل ق عطرائیل ر اهوا
کیل ش همراطیل و بقولی جبرئیل ت عزرائیل
ث میکائیل و بقولی مرفیائیل خ حمیکائیل و
بقولی ددفیائیل ذ دردائیل ض عطکائیل ظ
لوظائیل و بقولی میکائیل غ لوحائیل فائده
بدانکه هر یک از ایام هفته نیز دو عون دارند یکی علوی
و دیگری سفلی و عامل را لازم است که در هر روزی
نام آن دو عون از ورد برده استمداد و طلب کند
الاحد علوی روفائیل نف و بعضی نقاق گفته
اند و سفلی ابو عبدالله المذهب الاثنین جبر
ئیل و ابو عبده الحارث و جبرئیل را اعاذ می است
اسم او شمکائیل او را نیز یاد باید کرد الثلثا
سلسائیل بین حمله و بعضی نسخ نصبا داست
و بعضی سمسائیل گویند سفلی الدهر الاربعا
علوی میکائیل سفلی دو نام دارد برو و بعضی
برقان و میکائیل را اعاذ می است نام وی نوائیل

الخمیس علوی صرفیائیل نفا و گویند نقاق و سفلی
السید الشهورش الجمعه علوی عینائیل
و سفلی سید عبدالرحمن لعتبه ی ابیض
السبت علوی حبضفئیل نفا و گویند نقاق
و سفلی ابو نوح میمون السیح فائده در
فوائد متعدد در کیفیت استخراج بعضی از سهام
گذشت و از جمله سهام که استخراج بعضی از
از احکام از آن می شود سهم الحوادث است
و آن از قراریکه در تنبیهات ملا مظفر است بر آن
نهج است که تقویم آفتاب را از تقویم قمر
نقصان کنند و ما بقی را بر تقویم زحل افزا
یند حاصل موضع سهم الحوادث باشد و لا
محه در وقت اجتماع این سهم مقارن زحل
باشد و در استقبال مقابل آن و از بعضی علوم
می شود که در سهم الحوادث باید تقویم آفتاب را
از تقویم زحل نقصان نموده ما بقی را بر تقویم
قمر افزود فائده بدانکه از برای خط انواع
بسیار است از آن جمله است محقق و ثلث و نسخ
و رقاع و عهود و توقیع و تعلیق و ریحان و منثور
و مدور و طومار و مسلسل و مثنی و غبار و جز آن
فائده بدانکه تا، مثل رحمت و آیت و شکا
یت و امثال اینها را در عربی جا، باید نوشت
و در فارسی تای کشیده و سر در آن آنست
که همچنانکه ارباب خط بر آن تصریح کرده اند و
صاحب نفایس الفنون نیز گفته که اصل در

نوشتن حروف الف که بطرنقیکه وقف بان
میکنند یا ابتداء بان میکنند نوشته شود همچنانکه
اناکه ضمیر متکلم ست انا نویسند با بحهد و در عرف
وقف بر رحمت وامثال ان هاء میشود و در فارسی
رسی بتاء **فائده** بدانکه لفظ ما حرفی می باشد
واسم نیز می شود و ما حرفی را متصل بما قبل ان
نویسند چون انّما الحکم الله واینما تکونوا وکلما
اتیتنی واسمی را جدا نویسند چون کلّما عندک
لک واین ما وعدتنی جنتک وسر ان انست
که حروف بجهت عدم استقلال متصل بغیر کرفته
اند بخلاف اسم **فائده** در نفایس الفنون
مذکورست که الف ابن در وقتیکه بین العلمین
واقع شود و در غیر مثنی و صفت باشد نه
خبر در کتابت حذف میشود مثل هذا زید بن عمرو
و در غیر این حذف نمی شود مثل زید ابن عمرو
که این خبر زید باشد **فائده** بدانکه حروفیرا
که در حرف دیگر ادغام کنند اگر هر دو از یک کلمه با
شند یک حرف بیش ننویسند چون مدّ
و دقّ و اگر از کلمه باشند هر دو را نویسند چون
اللّحم والرّجل که الف ولام کلمه ایست غیر از
رجل و لحم پس لام اورا نیز نویسند مگر در الّذی
والّتی والّذین که بجهت عدم انفکاک اینها از
الف ولام حکم یک کلمه دارند بلی در تثنیه
اللّذین را دو لام نویسند تا فرق میان
تثنیه و جمع باشد جمع و تثنیه الّتی را نیز

بران حمل کنند **فائده** در نفایس الفنون و
غیره مذکورست که در الفاظ عربیت هر الفی که در
چهارم یا زیاده واقع شود بیا نویسند چون موسی
و عیسی مگر ما قبل او یا باشد و علم نباشد
که در این صورت بالف نویسند و با علمیت باز
بیاء نویسند چون یحیی و چون در اسم افتد
که واوی باشد چون عصا و دعا بالف نویسند
و اگر یائی باشد بیا نویسند چون رحی و
دحی **فائده** چند چیز مراعات ان در نامه نو
شتن ضرورست **اوّل** انکه ابتدا بنام حق کند
۲ سعی کند که هر چند سطر با خر می رسد میل
ان ببالا باشد بسبب انکه خط بیهوده و ترسا
میل بنشیب دارد **۳** انکه دعا را بسیار مکرر نکند
۴ انکه از تکرار الفاظ احتراز کند **۵** انکه لفظ
مشترک میان مدح و ذم نیاورد **۶** انکه خط را بی
نقطه ننویسد چه ان تنبیه بود بر جهل مکتوب الیه
۷ انکه بر ظهر مکتوب بزرکتر از خود هیچ ننویسد
۸ انکه نامه را بمکان بعیدی میفرستد تاریخ
مقید کند **۹** انکه بعد از فراق تباین سطر لغه کند تا
اگر سهوی باشد معلوم شود **۱۰** انکه در وقت
اصلاح قلم را بدهان نگیرد چه ان نزد اهل تمیز
مستقبح باشد **۱۱** اگر در مکتوب نام صاحب
شوکتی باشد در سطر ننویسد بلکه اندکی
بیاضی گذارد و نام او بر بالای صفحه در سمت
دست راست نویسد **۱۲** انکه بر هیچ وجه

در مکتوب دشنام ننویسد و هم چنین احتراز
کند از نوشتن چیزیکه امکان داشته باشد که انکار
او ضرور باشد ١٠٣ انکه چون نامه تمام کنند اندکی
خاک بران افشانند چه حدیث است که اذا کتب احد
کم کتابا فلیترّبه فانه انجح للحاجة ١٠٤ انکه نامه
را بر زمین اندازد تا قاصد بردارد و بدست او ندهد
چه نقل است که رسول صلعم نامه که بنجاشی نوشته
بود بر زمین انداخت تا قاصد برداشت لاجرم
نجاشی نامه را بانواع اعزاز تلقی نمود و نامه
پیغمبر بدست قاصد داد ١٠٥ انکه نامه را مربع
نگذارد چه تربیع نظر عداوت است فائده
بدانکه قرآن بنابر روایت اصح ٦٢٣٦ ایت است
و سایر اقوال کم از این است اما تفاوت بزیاده از
سی و روایت نمیرسد و مجموع ایات ٧٦٥٤١
کلمه است و بقولی ٧٧٤٣٩ کلمه و بقولی مجموع کلمات
٣٢١٢٥٢ حرف است و بقولی ٣٢١١٨ و بقولی
٣٢٣٥٥ از انجمله الف ٤٨٨٠٠ و با ١١٢٠٠ و تا
١٠١٩٩ و ثاء ٩٢٧ و جیم ٣٢٧٣ و حاء ٣٩٣٩
و خاء ٢٤١٨ و دال ٥٣٤٢ و ذال ٤٣٩٩ و
راء ١١٧٩٣ و زای ١٥٩٠ و سین ٥٨٩١ و شین
٢٢٥٣ و صاد ٢٠٨١ و ضاد ٢٦٠٧ و طاء ٢٢٧٤
و ظاء ٨٤٢ و عین ٩٢٠ و غین ٢٢٠٨ و فاء
٨٤٧ و قاف ٦٨١٣ و کاف ١٠٣٥٤٦ و لام ٣٢٢
٣٣٥ و میم ٢٦٣٥ و نون ٢٦٥٦٥ و واو
٢٥٥٣٦ و هاء ٩٠٧٦ و یاء ٢٥٩١٩ حکایت

حکایت البیضاوی صاحب التفسیر اسمه
عبد الله ولقبه ناصر الدین وکنیته ابو الخیر بن محمد بن
علی البیضاوی و بیضا قریة من اعمال شیراز توفی
فی سنة خمس و ثمانین و ستمائة فی تبریز وقبره
هناک و دخل قبل القضاء تبریز فصادف دخوله
مجلس احد درس بعض الفضلاء فجلس فی صف
النعال فاورد المدرس اعتراضات و زعم ان
احدا من الحاضرین لا یقدر جوابها فلما فرغ من التقریر
شرع البیضاوی فی الجواب فقال له المدرس لا
اسمع کلامک حتی اعلم انک فهمت ما قررته
فقال البیضاوی اعید کلامک بلفظه ام بمعناه
فبهت المدرس فقال اعدها بلفظها فاعادها
وبین ان فی ترکیب الفاظها لحنا ثم انه اجاب
عن تلک الاعتراضات باجوبة شافیة ثم
اورد لنفسه اعتراضات وطلب الجواب فلم یدر
المدرس فقال الوزیر من المجلس واجلس
البیضاوی مکانه و سئل عنه و طلب البیضاوی
القضاء فاعطاه واکرمه قال خیر لحضاسته الذی
یظهر لنفسی ان یکثر کلامه فیما لا نفع فیه او یخبر بما لا
یسئل عنه فائده از برای سالک ادابی
چند است ١ انکه تا تواند در سئول از حق تعالی
خطاب بامر و نهی نکند بلکه طریق ادب ملاحظه
کند چنانچه گوید خداوندا اگر من گناه کارم تو امرز
نده و بخشنده چیز محتاجم و تو بخشنده حتی یا از فلان
چیز خائفم و تو ملجا و حامی و امثال این ٢ انکه

رسول را بر ظاهر و باطن خود مطلع داند و از مخالفت
او حذر کند ۳ آنکه در متابعت سنت او غایت
جهد مبذول دارد ۴ هر که با او نسبت دارد بصورت
نسب ذات یا بمعنی چون علما همه را از برای
او دوست دارد و تعظیم و احترام ایشان واجب
داند ۵ آنکه تا تواند رو بقبله بنشیند خصوص
در خلوت ۶ آنکه همیشه بهیئت تشهد نشیند
و با خود چنان خیال کند و متصور در اورد که بر
بساط رب الارباب در حضور او نشسته
است و رسول الله حاضر است تا بقید و وقار و احترام
مقید بود **فائده** آداب محاورة از جمله
لوازم است هر کس را که با مردم معاشرت می
نمایند و آن بسیار است از آنجمله آنکه چون بمجلس
بزرگی حاضر شود بدو زانوی ادب بنشیند و از زانو
بزانو نگردد چه آن دلالت بر عدم ثبات و قلت
مبالات میکند و اگر بزرگی با او سخن گوید بغیر
او ملتفت نشود و اگر بزرگی او را بتفصیلی تحسین
کند و بر فقدان برخود تاسف نماید بآن نازش
و افتخار نکند بلکه بوجهی عذر آن خواهد که بر خا
طرش گران نشود و در محاورات
بلفظی که سامع بانها تطیر نماید احتراز نماید و
از نقل چیزیکه صدق آن معلوم نباشد در نزد بزر
گان و همچنین از اراجیف احتراز نماید و از کذب
و لاف و گزاف خصوص نزد بزرگان و از راستی
که دروغ نماید و از کثرت مزاح و هزل دوری کند

واز

و از حنث و غیبت کسان احتراز نماید و پیوسته
نیکو گو باشد تا پیش همه کس محبوب باشد
و اگر کسی حکایتی یا سخنی گوید بگذارد تا او
حدیث را تمام کند و اگر او مطلع باشد و وقوف
آن از آن سخن بیشتر باشد آنها را اظهار نکند
تا گوینده منفعل نشود و با جهال و سفله مجادله
و مناظره نکند و تا سامع را راغب در استماع
حدیث و سخن نه بیند شروع در سخن نکند
و از کثرت مکالمه مجانبت لازم شمرد و آنچه از
غیر او پرسند او جواب نگوید و اگر کسی بجواب
مشغول شود و او بهتر قادر باشد صبر کند تا سخن
او تمام شود پس خود بر وجهیکه جواب اول مطعون
نشود تقریر کند و اگر سخن از او پوشیده دا
رند استراق سمع نکند و در مجلس اکابر
با کسی سر نگوید و در نوشته کسان نظر نکند
مگر باذن ایشان و باطراف خانه و سقف و
دیوار مکرر نظر نکند و از چیزیکه شان آن
نیست سئوال نکند و اگر دو نفر با هم سخنی گویند
بجهت از آن استفسار نکند و در نزد اکابر
در دعا و تملق مبالغه و افراط نکند که آن دلیل
ضعف نفس است و آنچه خواهد بگوید اول در خاطر
مقرر گرداند و باطراف آن برخورد و در اثناء
سخن بدست و چشم و ابرو اشارت نکند و
حرکات و افعال و اقوال کسی را حکایت یعنی
تقلید نکند و تا تواند سخن چنان گوید که از

میزان شرع و عقل خارج نیفتد و اندیشه نکند که اگر
من بحذف خواهش مستمع سخن گویم او را خوش
نیاید چه مستمع اگر دانا و خردمند بود از سخن سنجیده
نرنجد و در حضرت سلاطین و حکام بسیار
دعوای فضل و دانش نکند و در الزام ایشان
نکوشد و از کثرت مجالست و محاورت با ایشان
گستاخ نگردد و بر معاشرت مبادرت ننماید چه
مؤاخذه ایشان سخت و تمهید معذرت دشوار
باشد و تا ممکن باشد سخنی که بر خاطر بعضی
از مستمعان گران باشد نگوید **فائده**
فی الهیبة المفردة اذا خفت امراً فاقرء مائة آیة
من القرآن ثم قل اللهم اکشف عنی البلاء ثلث
مرات و فی روایة اخری قل سبع مرات یا الله
فائده فیه ایضاً من قرء سورة النحل فی
کل شهر کفی المغرم فی الدنیا و سبعین نوعا من
البلاء **حکایت** ثقه نقل کرد از شیخ محمد کلید
دار روضه مقدسه کاظمین ع و شیخ مذکور خود مرد
متدینی بود که شیخ مذکور گفت در هنگامی که حسن
پاشا بعد از زمان سلطنت نادرشاه افشار در
ایران او پادشاه عراق عرب بود در بغداد متمکن
بود روزی در ایام ماه جمادی الثانیه در وقتیکه جمعی
از امراء و افندیان و اعیان آل عثمان در مجمع او حاضر
بودند پرسید که سبب چیست که اول ماه رجب را
شب نور باران گویند یکی از ایشان مذکور ساخت
که در این شب بر قبور ائمه دین نور فرو میریزد

پاشا

پاشا گفت در این مملکت که قبور ائمه بسیار است
و البته مجاورین این قبور ائمه مشاهده خواهند نمود
پس کلیددار ابوحنیفه که امام اعظم ایشان است
و کلیددار شیخ عبدالقادر را طلبیده مطلب را از
ایشان استفسار نمود و ایشان گفتند ما چنین
چیزی مشاهده نکرده ایم حسن پاشا گفت که
موسی بن جعفر و حضرت جواد علیهما السلام نیز
از اکابر دینند بلکه جماعت روافض ایشان را واجب
الاطاعه میدانند سزاوار است که از کلیددار روضه
ایشان نیز پرسیم و همان ساعت متعدد بطلب
کلیددار کاظمین ع آمد شیخ محمد گوید که کلیددار در آن
وقت پدر من بود و من تقریباً در سن هشت سال
بودم و با پدرم در کاظمین ع بودیم که ناگاه چوخه دار
باحضار پدرم آمد و او نمی دانست که با او چه شغل
داشت روانه بغداد شد و من نیز باتفاق او رفتم
و من بر در خانه پاشا ماندم و پدرم را بحضور بردند
بعد از حضور پاشا از پدرم سئوال کرد که گویند شب
اول رجب را شب نور باران گویند بجهت نزول نور
از آسمان بر قبور ائمه دین آیا تو هیچ آثار در قبور کا
ظمین ع مشاهده کرده پدرم خالی از ذهن و بی تامل
گفت بلی چنین است و من مکرر دیده ام پاشای
مذکور گفت این امر غریبی است و اول رجب نز
دیک است مهیا باش که من در شب اول رجب
در روضه مقدسه کاظمین بسر خواهم برد پدرم از
این سخن بفکر افتاد که این چه جزافی بود که

من کردم و چه سخنی بود از من سر زد و با خود گفت که یحتمل مراد نور ظاهری نشد بد نباشد و من نور محسوسی ندیده ام و متحیر و غمناک برون امده و من چون اورا دیدم اثار تغیر و ملال در بشره او یافتم و سبب استفسار کردم گفت الیفرزند خود را بکشتن داده و با حال تباه روانه کاظمین شدیم و در بقیه ایام پدرم مشغول وداع بود و وصیت می نمود و امور خود را انجام میداد و خود در جواب او تمام شد و روز و شب بگریه و زاری مشغول بود و شبها در روضه مقدسه تضرع میکرد و بارواح مقدسه ایشان توسل میجست تا روز اخر ماه جمادی الاخر چون روز بحوالة غروب رسید کوکبه پاشا ظاهر شد و خود او نیز وارد شد و پدر مرا طلبید و گفت بعد از غروب روضه را خلوت نما و زوار را بیرون کنید پدرم حسب الامر چنان کرد هنگام نماز شام پاشا بروضه داخل شد امر کرد که شمعهای روضه که روشن بودند خاموش نمودند و روضه مقدسه تاریک ماند خود چنانکه طریقه سنیان است فاتحه خوانده رفت بعقب ضریح مقدس و مشغول نماز و ادعیه شد و پدرم در سمت پیش روی ضریح مقدس را گرفته بود و می سن خود را بر زمین می مالید و رو خود را در الی مرتب بود و تضرع و زاری می کرد ما ننداز بهار اشک از دیده او جاری بود و من نیز از عجز و زاری او بگریه افتاده بودم و بر این حال تقریبا دو ساعت گذشته و نزدیک بود که پدرم

قالب

قالب تهی کند که ناگاه سقف محاذی بالای ضریح مقدس شق شد و ملاحظه شد که گویا بیکبار صد هزار خورشید و ماه و شمع و مشعل بر ضریح مقدس و روضه مقدسه ریخت که مجموع روضه هزار مرتبه از روز روشن و نورانی تر شد و صدای حسن پاشا بلند شد که باواز بلند مکرر میگفت صلی الله علی النبی محمد واله پس پاشا برخواست و ضریح مقدس را بوسید پس پدر مرا طلبیده و می سن او را گرفت و بخود کشید و میان دو چشم پدر مرا بوسید و گفت بزرگ مخدوم من داری خادم چنین سولد که باید بود و انعام بسیار بر پدرم داد و سایر خدام را خلعت نمود و در همان شب ببغداد مراجعت نموده فائده قال البهائی فی المجلد الخامس من الکشکول ان المذاهب فی حقیقة النفس اعنی ما یشیر الیه کل احد بقوله انا کثیرة و الدائر منها علی الالسنة و المذکور فی الکتب المشهور اربعة عشر مذهبا احدها انها هذا الهیکل المعبر عنه بالبدن وثانیها انها القلب الصنوبری اللحمی المخصوص وثالثها انها الدماغ ورابعها انها اجزاء لا یتجزی فی القلب و هو مذهب النظام و متابعیه وخامسها انها الاعضاء الاصلیة المتولدة من المنی وسادسها انها المزاج وسابعها انها الروح الحیوانی و یقرب منه ما قیل انها جسم لطیف سار فی البدن کسریان الماء فی الورد والدهن فی السمسم وثامنها انها الماء وتاسعها انها النار والحرارة الغریزیة وعاشرها انها النفس

بفتح الفاء وحادیعشرها انها الواجب تعالی عن ذالک علوا کبیرا وثانیعشرها انها الارکان الاربعة وثالث عشرها انها صورت نوعیة قائمة بمادة البدن و هو الطبیعیین ورابع عشرها انها جوهر مجرد عن المادة الجسمانیة وعوارضات الجسمانیات لها تعلق بالبدن تعلق التدبیر والتصرف والموت هو قطع هذا التعلق و هو مذهب الحکماء الالهیین واکابر الصوفیة والاشراقیین وعلیه استقرار رای المحققین من المتکلمین و هو الذی الیه اشارت الکتب السماویة والنطوقت علیه الانبیاء النبویة و دلت علیه الاخبار المعصومیة واقدت له الامارات الحدسیة والمکاشفات الذوقیة فائده المن رطلان والرطل المکی مائتان وستون درهما فالمصری ستة عشر اوقیة والرومی عشرون اوقیة والاسکندری ثلثون اوقیة فائده الرطل اثنی عشر اوقیة وقیل الاوقیة فی الحدیث اربعون درهما کذا الکشف فیما کان فیما مضی و اما الیوم عند الاطباء والناس وزن عشرة دراهم و هو استار و ثلث استار وزن اربعة مثاقیل ونصف وثلثاه و هو عشرة دراهم وستة سباع درهم فائده فی کتاب بعض الادباء ان الضیف علی اقسام المشبع و هو الذی معه خریطة شمعه یقلب فیها الحلوا والطعام ویاخذه معه والمطفل و هو الذی یستصحب ولده الصغیر والمتشاوف و هو الذی لا یزال متلفتا علی ناحیة الباب لینظر متی یدخل الطعام وکلما دخل یظن انه طعام و العداد و هو الذی یشتغل بعد الالوان الاطعمة

والظروف

والظروف والصوات و هو الذی یسمع صوت مضغه واکله والرشاف والوشاف و هو الذی یحین ببلعه و یسمع منه صوت والنقاض و هو الذی یجعل اللقمة فی فیه و ینفض اصابعه فی المائدة والقراض و هو الذی یقرض اللقمة باسنانه ثم یضع فی الطعام واللتات و هو الذی یلت اللقم باصابعه قبل وضعها فی الطعام والغوام و هو الذی یمیل ذراعه بیمینه ولیره لاخذ الظروف والقسام و هو الذی یاکل نصف اللقمة و یعیدها بقیتها فی الطعام والمخلل و هو الذی یخلل اسنانه فی اثناء الطعام والمزیج و هو الذی یزیج اللقم فی المرق فی یبلع الاولی الا لاثناء الثانیة والمرشش و هو الذی یفسح الدجاجة ونحوها فیرش علی مواکلیه والمفتش و هو الذی یفتش عن اللحم ونحوه باصبعه والصیاغ و هو الذی ینقل الطعام من ظرف الی ظرف یریده والنفاخ و هو الذی ینفخ فی الطعام فیاکله والحامی و هو الذی یجعل اللحم بین یدیه فیحمیه عن مواکلیه و المجنح و هو الذی یزاحم مواکلیه بجناحیه والشطرنجی و هو الذی یطبع طرفا و یرفع اخری والمهندس و هو الذی یقول ضع هذا الظرف هنا و هذا هنا حتی یا فی قدامه ما یحبه والفضولی و هو الذی یقول لصاحب الطعام ان کان عندک شیء من الطعام فاعطه فلانا و فلانا والمعطل و هو الذی یحدث عند غسل الیدین فیبقی الغلام واقفا والابریق بیده معطل والناس منتظرون والمسلسل و هو الذی یدخل الدار فیبدی بالترتیب و یقول

كان ينبغي ان يكون باب المجلس من هنا والديوان هنا وترتيب الفرش كذا وهكذا والمفضح وهو الذي فيخبر من يعرف صاحب البيت لجنيا فته حتى يتجر عليه والمداخل وهو الذي يرى صاحبه المنزل قد ناجي شخصا فقال ما الذي قال سولد نالصاحبه والمتجلا وهو الذي يستحي بالاكل ويشكو الجوع والمتناصر وهو الذي يتاهر على غلمان صاحب الدار ويهين اولاده ويعد ذالك من الاخلاص فائده الحروف الزروحانية هو النورانية التي يجمعها صراط على حق نمسكه والجسمانية هي الظلمانية والنهارية هي التي للكواكب النهارية زحل والمشترى والشمس وعطارد ان كان مشرق والليلية هي التي للكواكب الليلية الزهرة والمريخ والقمر وعطارد ان كان مغربا فلزحل ص ث ض ق ظ وللمشترى يخ وخ غ ف ش ذ وللشمس ط م ن ولعطارد د ى ص ج ذ ك وللمريخ ل ع ا ه ط و للزهرة نوى ك س ق وللقمر د ح ل والحروف الصامتة المهملة والناطقة المنطوقة والشرقية النارية والغربية الهوائية والشمالية المائية والجنوبية الترابية فائده قيل في صنعة المكتوم ان اصله صعوه قوي الدف ن وهو يفارق من الدف ن من الكيلوس

مثال الدول

ی	و	ق
و	ی	ق
ق	ی	و
و	ق	ی
ی	ق	و
ق	و	ی
م	م	ج

مثال الثانی

ی	و	ف
ق	ی	و
و	ق	ی
و	ی	ق
ی	ق	و
ق	و	ح

وليصعد

وليصعد على ذروة طور سيناء وينبت ملك القوى شجرة ليس في الاشياء احسن منها فخذها عبيطا في فصل الربيعه واعصرماءها وصفه مرة واحدة بخرقة ضعيفة ثم رد على ثفله عليب فله واطبخه به حتى يكون سافله عاليا واخلطه وهكذا واعقده ثم اغسله حتى يبيض ثم زوجه في مدة اربعين يوما بابنته ويكون كفوا له ثم زوجه ثلث وح كان حجرا واخلطه واحدمه لبث جاريات متوالية وح يكون سحرا وطف به في البيت الحرام اسبوعا وغذله ماء من ارض مصر ونار من ارض فارس وقتجنه تراب من بيت المقدس وانفخ عليه من الهواء يعني ريح الجنوب واجعل ذالك ثلثا وستين في لجة بالفلاقة المصلحة بالثلث اولا فاذا تمت الثلث ظهر القمر في ثالث برج الثور ثم عالج هذا بالست فاذا تمت الست ظهر الشمس في التاسع عشر من برج الحمل فاذا رايت ذالك فاسجد لله شكرا واعفر خديك لجلال وجهه الكريم واعلم انك قد ملكت الدنيا وكنوزها فاملك بها الاخرة فائده عظيمه در كيفيت نوشتن جفر جامع بدانكه بايد هشت و هشت جزو كاغذ وضع كرد و هر جزوی چهار ده ورق كه هشت و هشت صفحه باشد و در هر صفحه هشت و هشت سطر باشد و در هر سطری هشت و هشت خانه باشد و در هر خانه چهار حرف رسم ميشود و در اصطلاح هر جزو را اقليمی و هر صفحه شهری و هر شهری محله و هر محله مشتمل بر هشت و هشت خانه است و حروفی كه در خانها رسم ميشود

بايد نظر نمود كه هر خانه چهار حرف حرف اول علامت جزو دويم علامة صفحه سيم علامات سطر چهارم علامة خانه پس در خانه اول از سطر اول از صفحه اول از جزو اول چهار الف است اولين علامت جزو اول و ثاني علامة صفحه اولى ثالث علامة سطر اول رابع علامت خانه اول و در خانه دويم از سطر اول سه الف و يك ب رسم كنند و هم چنين تا خانه هشت و هشتم سه الف و يك غ كه علامت هشت و هشتم ست رسم كنند و در خانه اول از سطر دوم از صفحه اول از اين جزو دو الف و يك ب و يك الف رسم كنند كه علامة جزو اول و صفحه اول و سطر دوم و خانه اول ست و در خانه دوم دو الف و دو ب نويسند و هم چنين تا اخر سطر و در سطر سيم از صفحه اول در خانه اول دو الف و يك ج و الف نويسند و در خانه دوم دو الف و ج و ب نويسند و هم چنين تا اخر سطر و در صفحه دوم در خانه اول از سطر اول يك الف بجهة جزو و يك ب بجهة صفحه و دو الف بجهة سطر و خانه نويسند و على هذا القياس تا در خانه اخر از سطر اخر از جزو اخر چهار غ نويسند فائده در بعضی از رسائل بنظر رسيده كه هر كه اين جفر جامع را بنويسد و با خود دارد همه مخلوقات اورا مطيع و منقاد گردند و كسی در مدت العمر با او دشمنی نتواند كرد و هر خانه كه اين جفر جامع باشد از زوك فجاة و طاعون در امان باشد و اگر با لشكری باشد فتح ايشان را باشد و هر كه بنويسد

بهر مراد كه خواهد برسد و هر افريده كه در بلدی عظيم افتد اين را بنويسد و با خود دارد حقتعالى اورا از ان ورطه براند و اگر حاجتی داشته باشد و بان نتواند رسيد چهل روز هر روز نظر براين اوراق افكند حاجتش روا شود بشرط تقوی و كتمان سر و پرهيزكاری و هر روز بعد از نماز دويست مرتبه بگويد يا رَحْمٰنَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَاحِمَهُ و بعد ازان نظر براوراق كند و اگر دشمنی داشته باشد كه بهيچ نوع دفع او را نتواند كرد هر روز بعد از نماز صبح چهل مرتبه بگويد يا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ و نظر براوراق كند تا چهل روز روز اخر حروف اسم الشخص را بسط كند بسط عددی مثل انكه اسم محمد را كه ى ميم اربعين و كه ح ثمانيه و كه ى ميم ايضا اربعين و كه ى دال اربعة ثبت نمايد و ترتيب تكسير كند باين نحو ا ر ب ع ى ن ث م ا ن ى ه ا ر ب ع ى ن ا ر ب ع ه و بسط حرفی مثل انكه حروف اسم الشخص را تكسير كند و حروف را جدا گانه و بسطی را جدا گانه بر كاغذی نويسد يكی را در گورستان بسوزاند و يكی را در خاك كند بشرط انكه انكس بحسب شرع دفع ان واجب باشد پس ان كس ناچيز گردد فائده از جهت باز امدن گريخته مربعی سه در سه بكشد كه خطها همه خانها متساوی باشد بنيت گريخته پس خانها را بر نظم طبيعی پر كند و بايد در هر يك از چهار كنج رقم حروف بدوح باشد پس نام گريخته را بالای رقم بنويسند و بر روی سنگی گران در جايگاه او بگذارند

البته باز آید وصورت آن
مربع این است باآنکه نام
او بربالای رقم ۵ نوشته
میخی برخانه میان فروبرند
بطریقیکه برقم پنج نرسد
ودرخانه ایکه برزمین بکوبند

۲	۷	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

واگر این عمل در زیر بالین گرگیته بکنند بهتر است
فائده اگر زنی دشوار زاید این مربع را بر سه
پاره سفال آب ندیده کشند و پر کنند پس دو پاره
را در زیر هر دو زانوی او بگذارند و یکی دیگر را در برابر
برچشم او بدارند تا او نظر کند باسانی بزاید واگر
اتفاق بیفتد اینعمل در وقت طلوع آفتاب کنند
بهتر است واگر قمر در منزل جبهه یا زبانا یا سعود باشد
باشد بهتر واگر بمشک و زعفران و گلاب بکشند
و به آب قند بشویند وزن حامله از آن بخورد وضع حمل
بر او آسان شود فائده در استخراج عدد مضمر
عددی را که سائل در دل گرفته واحد فرض کنند وسایر
را بتضعیف وضرب وتنصیف وقسمت عدد مضمر
مأمور سازند بهر عنوان که خواهند وبهر چه او را مأمور
سازند تو نیز با واحد همان کن تا بجایی که خواستی
که سائل نفهمد چه شد بعد از آن ملاحظه کن که از آنچه
که با واحد کرده چه حاصل شده از هر یک از آحاد مضمر
نیز همان حاصل شده که مرة بعد اخری حاصل واحد
را که تو داری از آن مجموع که سائل حاصل کرده
اسقاط کند وبهر مرتبه اسقاط تو یکی در خاطر گیر

تاوقتی

تاوقتی که بگوید دیگر چیزی نماند پس آنچه در خاطر جمع
نموده عدد مضمر باشد طریق آخر بفرما عدد
مضمر را تضعیف کند پس هر یکبار ده گیرد پس ده
ده طرح کند و بهر بیست که طرح مینماید تو یکی بخاطر
گیر آنچه حاصل شود مضمر است ایضا طریق آخر بفرما
او را تضعیف کند و حاصل را در نه ضرب کند واز حاصل
ضرب شش شش طرح کند و بهر شش تو یکی بخاطر گیر و آنچه
حاصل شود در سه قسمت کند خارج قسمت عدد مضمر
باشد فائده اعداد ابجدی را انواع بسیار
است یکی آنکه مشهور است که الف یکی است تا غ هزار
ویکی دیگر بحسب تکرار حروف باشد واین اعداد را اجزاء
حرفی خوانند وجدا بیعدد از بیست وهشت در نگذرد
الف یک باشد وغ بیست وهشت پس لفظ ملک
بنابراین سی وشش می شود ودر بعضی اجازت
خواندن اسما، به این نحو وارد شده فائده
عدد عکس ابجدی غ را یکی میگیرند تا الف هزار
میشود ونظیره ابجدی بجهة استخراج اسماء بکار
آید واز احروف مذکوره خوانند وآن این است
که تمام ابجد را بدو قسم کنند هر قسمی چهارده حرف
واول قسم اول نظیره اول قسم دویم است وهم
چنین تا آخر حروف پس س نظیره الف باشد
وع نظیره ب وهم چنین تا غ نظیره ن حکایت
لای راقی قدس سره روحه در فرائد خود میفرماید
که در سنه هزار و دویست و ده که حقیر بعزم زیارت
بیت الله الحرام وارد بغداد شدم چند یومی در

بقعه متبرکه کاظمین علیهما السلام بجهة اجتماع توقف اتفاق
افتاد در شب جمعه در روضه متبرکه امامین همامین
بودم با جمعی از احباب وهم صفران وبعد از آنکه از
تعقیبات نماز عشا فارغ شدم واز دحام مردم کم شد
برخواستم ببالای سر مبارک آمدم که دعای
کمیل را در آن موضع کامل تلاوت نمایم با حضور
قلب ناگاه از جمعی از زنان و مردان عرب بر در روضه
مقدسه شنیدم بنحویکه مانع شد از حضور قلب و
صدا بسیار بلند شد بیکی از رفقا گفتم سوء ادب اعراب
را ببینید که در چنین موضعی در چنین وقتی چنین
صدا بلند میکنند چون صدای ایشان طول کشید
من با بعضی از رفقا برخواسته بپایین پای مقدس
آمدیم که ملاحظه کنیم سبب غوغا چیست دیدم شیخ
محمد کلیددار در در روضه مقدسه ایستاده وچند
زن از اعراب داخل روضه مقدسه شدند ویکی
از آنها گریبان سه زن دیگر را دارد ومیگوید که کیسه
پول مرا یکی از شما دزدیده اید وایشان منکر بودند
گفت در همین موضع متبرکه قفل ضریح را گرفته قسم
باین دو بزرگوار یاد کنید تا من از شما مطمئن شوم
وگریبان شما را رها کنم من ورفقا ایستادیم که
ببینیم مقدمه ایشان بکجا میرسد پس یکی از زنان
در نهایت اطمینان قدم پیش نهاده وقفل را
گرفته گفت یا ابا الجوادین انت تعلم انی بریئة
ای پدر دو جواد تو می دانی که من از این تهمت بری
هستم آن زن صاحب پول گفت برو که من از تو

مطمئن

مطمئن شدم پس دیگری نیز قدم پیش گذارده بنحو
اول تکلم نموده و رفت سیم آمده وقفل را گرفته همین
که گفت یا ابا الجوادین انت تعلم انی بریئة دیدم
که از زمین بنحوی بلند شد که گویا که از سر ضریح مقد
س گذشته و بر زمین خورد و دفعه رنگ او مانند
خون بسته و چشمهای او نیز چنین شد و زبان او
بند شد پس شیخ محمد صدا را بتکبیر بلند کرده سایر
اهل روضه نیز تکبیر گفتند پس شیخ محمد امر کرد که
تا پای او را کشیده در یکی از صفهای رواق مقد
س گذاردند وما نیز ماندیم که ببینیم امر بکجا منتهی
میشود آن زن چنین بیهوش بود تا حوالی سحر
اینقدر بهوش آمد که باشاره فهمانید که کیسه
پول آن زن را کجا گذارده ام بیاورید وبدهید وگوسفند
او چند گوسفند بجهة کفاره عمل او ذبح کرده تصدق
کردند که آن زن مستخلص شود وچنان بود تا صبح
ودر همان روز وفات یافت فائده دواء
الغضب الصمت دم علی الطهارة یوسع علیک
رزقک فائده اتفقت حکماء الهند والروم والفر
س ان الامراض یتولد من ستة اشیاء سهر
اللیل ونوم النهار والشرب فی جوف اللیل وحبس
البول وکثرة الجماع والاکل علی الشبع فائده
ینسب الی بعض اذا سئلت عن الحامل هل فی بطنها
ذکر او انثی فاحسب اسمها واسم امها واسم
یوم الذی فیه واسقط ثلثة ثلثة فان بقی واحد فمذکر
واثنان فانثی وثلثة فهو سقط وعن الخبر هل

هو صحیح او غیر صحیح فاحسب اسم السائل واسم امه و
اسم یوم السؤال واطرح اثنین اثنین فالواحد
غیر صحیح والاثنان صحیح وعن المریض فاحسب اسم
السائل والمسؤل واحدها والیوم واطرح ثلثة ثلثة
فالواحد یموت والاثنان یبرء بالسهولة والثالثة
یطول مرضه **فائده** در کتاب عجایب المخلوقات
مذکورست که اگر دو ختر باکره بزن حامله بگوید
اگر برای ولد ترا بر شتر بندم و در بیابان رها کنم
فی الحال بزاید **حکایت** حکی السید نعمة الله الجزایری
فی کتابه المسمی بزهرة الربیع قال حکی لی شیخنا
العمرونی ان رجلا من اقاربه من اهل الشام
اتی اصفهان یزوره ونزل الیه وقال فاتیت به الی الجامع
وفیه جمع کثیر من الاعاظم دعوتهم احتراما لذلک
الشخص فبعد ما جلسنا ضرط هذا العربی ضرطة قویة
فخجلت فاذا ضرط اخری فصحت علیه وقلت لا
تفعل هکذا قال لا باس یا اخی انا اضرط بلسان
العربی وهؤلاء اعجام لا یفهمون لغتنا **مطایبه**
مرویست که حضرت امیر ع روزی در مسجد
نماز میگذارد ندیکی از صحابه که بسیار بلند بالا بود در
آمد بمطایبه نعلین حضرت را برداشته بر طاق بلند
گذاشت و بپای ستونی بنماز مشغول شد چون تشهد
نشست حضرت امیر ستون مسجد را برداشته دامن
جبه او را بزیر ستون نهاد و دست مبارک را دراز کرده
نعلین خود را برداشت و قصد رفتن کرد آن مرد از نماز
فارغ شده اضطراب کرد والتماس نمود تا حضرت او را

خلاص کرد

خلاص کرد **فائده** منقول و مجربست که هرگاه
کسی خواهد طفل پسر شود بعد از آنکه چهار ماه از حمل بگذرد
روی زن را بقبله کند وآیة الکرسی بخواند و دست
بر پهلوی او زند و دست بر شکم او گذارد و بگوید
اللهم انی قد سمیته محمد صلی الله علیه وآله و قصد
کند که او را محمد نام کند و بعد از آنکه پسر شد او را محمد نام
دهد **فائده** روی الشیخ الجلیل الصدوق محمد بن با
بویه القمی بسنده عن الامام الباقر عن آبائه عن
امیر المؤمنین ع قال شکوت الی رسول الله ص دینا
کان علی فقال یا علی **قل** اللهم اغننی بحلالک عن حرا
مک وبفضلک عمن سواک الحدیث قال شیخنا
البهائی فی الاربعین بعد نقل هذا الحدیث کثر علی الدین
فی بعض السنین حتی تجاوز الفا وخمسمائة مثقال
ذهبا وکان اصحابه متشددین فی تقاضیه
غایة التشدد حتی شغلنی الاهتمام به عن اکثر اشغالی
ولم یکن لی فی وفائه حیلة فواظبت علی هذا الدعاء
فکنت اکرره کل یوم بعد صلوة الصبح وربما دعوت
عقیب الصلوة الاخر ایضا فیسر الله سبحانه قضائه وعجل
ادائه فی مدة یسیرة باسباب غریبة **فائده**
تقول الله الله وتنوی من اردت فانه کسر رقبة
المدعو علیه قبل تکرره سبعین مرة لجمیع الحروف
والاعداد **فائده** لدفع الضالة قال فی کتاب
المستطرف انه مجرب اقرء سورة والضحی ثلث ثم
قل یا جامع الناس لیوم لا ریب فیه اجمع علی ضا
لتی وبطریق آخر یقول یا جامع الناس لیوم لا

ریب فیه ان الله لا یخلف المیعاد اجمع بینی وبین کذا
فائده ذکر خلافت شجره خبیثه ملعونه بنی
امیه لعنهم الله واز ایشان عثمان ابن عفان و
معویه ابن ابی سفیان و یزید بن معاویه و معویه ابن
یزید و بنی مروان علیهم اللعنة والنیران خلافت کردند
اما عثمان عفان دوازده سال دوازده روز کم خلا
فت کرد و در سنه ٣٥ به تیغ غیرت اهل اسلام کشته
شد و اما **معویة بن** ابی سفیان بعد از محاربه صفین نو
زده سال دیگری حکومت کرد و در سنه ٦٠ بجهنم
رفت و اما **یزید** بن معویه علیه اللعنة ما لا یتصور
علیه المزید در ربیع الاول در سنه ٦٤ بقعر سجین
شتافت اللهم العنه و زد علیه اللعنة فی کل آن
وحین و پسر او **معویة بن** یزید بر جای او نشست بعد
از چند روز خود را عزل کرد بعد از آن ابن زیاد ملعون
مهم گرفت حکومت کرد **مروان** بن حکم طرید رسول الله
اللعین بن اللعین علی لسان الرسول الامین قرار
داد و آن ملعون مطرود ده ماه حکومت کرده شبی
منکوحه او که زن یزید پلید بود با کنیزان آن ملعون را
بجهنم فرستادند بعد از آن پسر منحوسش **عبد الملک**
بن مروان حاکم شد و در زمان او مختار بن ابی عبیده
ثقفی ره و سایر شیعیان امیر المؤمنین علیهم السلام
بطلب خون خواهی امام حسین علیه السلام کمر بسته قریب
به دویست هزار از کفار شام و کوفیان نافرجام را بجهنم
فرستادند از الجمله ابن زیاد و عمر بن سعد و پسرش
و شمر ذی الجوشن و خولی اصبحی و حصین بن نمیر

وذی

وذی الکلاع و غیرهم و بعضی را زنده پوست کندند
و برخی را تیرباران کردند و عبد الملک بعد از استقلال
و قتل عبد الله بن زبیر بر جمیع ممالک اسلام فرمان روا
شد و حجاج را امارت عراقین و فارس و خراسان
و الکه و در داد و بعد از استقلال هفت و یک سال و شش
ماه حکومت کرد و در سنه ٨٦ بجهنم رفت و بعد از آن
پسرش **ولید بن** عبد الملک بر جای او نشست و در زما
ن او حجاج بجهنم رفت و با مر او سمرقند مفتوح شد
و در سنه ٩٦ بنا بر این حکومت او قریب به ده سال
باشد و بعضی از مورخین شش سال و شش
ماه گفته اند و مسجد جامع بنی امیه در شام بنا کرد
این نا فرجام است و بعد از آن برادرش **سلیمان بن**
عبد الملک بر جای او قرار گرفت و او دو سال و هشت
ماه حکومت کرد و بعد از آن **عمر بن** عبد العزیز بجای
او نشست و آن لشکر بهندوستان فرستاده بسیا
ری از ملوک هند را باسلام در آورده و او امر کرد
که سب حضرت امیر مؤمنان را که شجره ملعونه طر
یقه خود قرار داده بودند متروک کردند و او در
سنه ١٠١ وفات کرد مدت خلافتش دو سال
و پنج ماه بود و مدت عمر او سی و نه سال و بعد از
او **یزید بن** عبد الملک که سلیمان بن عبد الملک
بعد از عمر عبد العزیز او را ولی و ولیعهد ساخته
بود بر سریر خلافت نشست و در آن اوان یزید
بن مهلب خروج کرد ابن عبد الملک لشکر بحرب
او فرستاده او را کشت و در سنه ١٠٥ وفات یافت

وفات یافت

و مدت عمرش چهل سال و کسری بود و بعد از ان
هشام بن عبد الملک بولایت عهد برادر بر سریر
سلطنت نشست و عمر بن هبیره را بامارت خراسان
فرستاد و دران زمان جمعی از اتراک اذربایجان
مسلط شده او لشکر فرستاد و ایشان را کشته و
لشکر منهدم با اهل دشت قبچاق محاربه بسیار نمودند
و در سنه ۱۱۷ نصر سیار را بامارت فارس و عراق
و خراسان و خوارزم فرستاد و از وقایع عهد او
خروج زید بن علی بود در کوفه و شهید شدن او و در
سنه ۱۲۵ هشام جان بقابض ارواح سپرد ایام سلطنتش
نوزده سال و نه ماه و نه روز و مدت حیاتش
شصت و دو سال بود و بعد از ان ولید بن
ولید بن یزید بن عبد الملک بر تخت خلافت نشست
و چون او بر تخت نشست در رنجانیدن اصحاب هشام
سعی بسیار کرد و منشور ایالت ایالت خراسان
و عراق بنام یوسف بن عمر نوشت و او نصر را از
خراسان طلبیده نصر در امدن تعلل میکرد تا
خبر کشته شدن ولید رسید و بالجمله نصر مشغول
عیش و عشرت شد و در هدم اساس اسلام
جدی کوشید که مسلمین او را بکفر و زندقه منسوب
کردند تا انکه یزید بن ولید بن عبد الملک را بر
ان داشتند که خروج کرده در وقتیکه ولید بجهة
عفونت هوا از دمشق بیرون رفته بود دمشق
را متصرف شد و از انجا متوجه ولید شد و نظر
بانکه ولید بدون استعداد بیرون رفته بود

در قلعه

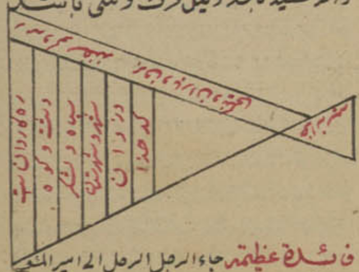
در قلعه محصور شده تا انکه قلعه را گرفتند سر ولید
را از بدن جدا کردند زمان سلطنت او یکسال
و سه ماه بود و مدت حیاتش سی و شش سال
و بعد از ان یزید بن ولید بن عبد الملک در سنه ۱۲۶
بر مسند سلطنت تکیه کرد و در زمان سلطنت او
امر مملکت مختل شده هر کسی در طرفی سرکشی
اغاز کرد و امارت عراق و خراسان را بمنصور
بن جمهور داد و او عامل بخراسان فرستاد و نصر
در مقام مخالفت بر امده عامل او را راه نداد و
بعد از گذشتن قریب شش ماه از سلطنتش
وفات یافت و مدت عمرش سی و هفت
سال بود و بعد از ان برادرش ابراهیم بن ولید
بن عبد الملک بولایت عهد برادر بر تخت سلطنت
نشست و دران ال مروان حمار که در ارمنیه بود
لشکرها جمع کرده بشام امده ابراهیم را از خلافت
خلع کرد پس مروان حمار بر تخت سلطنت
نشست و او اخر خلفای بنی امیه لعنهم الله بود و در
حرب عباسیان کشته شد فائده در سا
ختن عطر گل بگیرد سه چهار یک گل و انرا پاک کند
و در دیگ سفید بریزد و یک من و نیم اب با گلاب
بر روی ان بریزد و در انرا بدر دیگ سفال محکم
کند بنوعیکه بخار بیرون نیاید و نیچه را در ان استوار
کند و شده و وصل را محکم نماید و هر چه نیچه بلندتر شد
بهتر است و هشتاد مثقال روغن بادام یا روغن
دیگر که بقدر یک مثقال کافور جدا نه در ان حل

کرده باشند در افتاب و ان روغن را بپاکیزگی
گرفته باشند و در پارچه سفید گذارده و در انرا محکم
کند و انرا در اب سرد بگذارد و هر وقت که اب گرم
شود انرا عوض کند و اتش در زیر دیگ بنهد و از
ابتدا اتش تا بجوش اید بعد از ان اتش را ملایم
کند مثل چراغ تا انکه اب در دیگ تمام شود بعد از
ان پارچه را برداشته در ظرفی بریزد و ان روغن را
از اب جدا کند بنوعیکه در اب جزئی از روغن باقی
نماند و باز روغن را در پارچه بریزد و اب باگلاب
جز ان گلاب در روی ارحنیه یعنی گل تازه بریزد
و بنهج سابق کما و کیفا عمل سابق را بریزد و اب
لاحق را بگذارد و بعد از اتمام شدن اب لاحق
را بریزد و اب سابق را انکه دارد و هکذا یکرر
العمل حتی یبلغ الی حد الکمال و یتصل الی مقصوده
غایة الاتصال و لا حاجة الی بیان ما فی الامور نظهو
ره غایة الظهور فائده طریقه منقوله از مرحوم
مبرور زبدة العارفین اقا محمد بیدابادی در تصفیه
قلب و سلوک سالک مدتی قبل از شروع در اربعین
در ایام بیکاری مداومت نماید بر ذکر یا خاطری
و ناظری و نوافل را با خشوع بجا اورد تا میل کاملی
بهم رسد بعد از ان شروع در اربعین نماید و از حیوانی
احتراز نماید و نوافل را نیز با خشوع تمام بجا اورد و
در بین نافله شب و شفع سجده و شصت مرتبه
یا حی یا قیوم را متصلا تکرار نماید تا نفس قطع شده
چون نفس قطع شود نفس کشیده بگوید برحمتک

استغیث

استغیث اللهم احی قلبی و چون نفس را تازه کرد
باز شروع بتکرار بنهج سابق تا تمام شود بعد از ان
باتمام باقی نوافل بپردازد و اربعین را بدین نهج
تمام کند بعد از اتمام شروع باین نور نماید در بامداد
و در هر نوری از انوار پنجگانه متوسل شود سرا
بیکی از اصحاب کسا و ال عبا ع در نور اول باول
و در ثانی بثانی و هکذا این عمل باعث حیات
قلب که عبارت است از علم بمطالب کلیه میشود
و مکرر بتجربه رسیده است فائده ایه مبارکه
نور شصت و شش مرتبه در وقت خواب مثبت
حصول سیر در عالم رؤیا می شود مجربا و الله العالم
فائده بدانکه علم الکتاف و شانه از علوم معتبره
است و در اینجا شمه قلیلی از ان ذکر میشود بدانکه
مراد شناختن شانه گوسفند است و حکما گفته اند
که علم شانه با علم نجوم برابر است هر که خواهد که نیکی و بدی
امر کدخدائی و ایمنی راه و امدن لشکر و امدن برف
و باران و سرما و رمه گوسفندان و ستوران
را بداند باید که ماه در افزونی باشد بسیار خوب
است و بعضی برانند که همه وقت و شانه هر گوسفند
خوبست و حکم میتوان کرد بجمله انکه از شانه
چپ حکم کند راه کاروانی که فراخ است بر سر شانه
اگر لختی سیاه بود دلیل است بر سختی کاروان
و اگر همان جا سفید باشد دلیل بیامدن کاروان
بود و اگر همان جا سرخ بود دلیل است که در کاروان
جنگ افتاده و اگر بر کناره ان سیاهی بیند دلیل

بود نزدیک رسیدن کاروان لشهر دشت وکوه اکر
بجای دشت وکوه سیاهی بیند دلیل ست بر بسیاری
علف واکر سفیدی بیند دلیل بی علفی ست وخشکی
دشت سیاه ولشکر اکر بجای سیاه ولشکر سیاهی
بکنار یا یعنی کمرانها در آمده بود وشانه دراز سیرا
کنده جنبش لشکر ست در انشهر واکر سیاهی باشد
ومقدار دوا نکشت بیش نباشد دلیل خلد صحی
دارام ست از لشکر واکر هم درجای سیاهی سرخ
باشد دلیل حزن رکخش بود در انشهر ولشکر شهر
وشهرستان اکر درجای سشد وشهرستان سر
خی بیند دلیل حزن رنجش ست در انشهر ولشکر
واکر سفید باشد دلیل حرکت وسکی باشد

فائدة عظیمة جاء الرجل الرجل الى امیر المؤ
منین ع فقال اسئلک عن اربع سئل ولو عن اربعین
قال ما الواجب وما الاوجب ما القریب وما الا
قرب ما العجیب وما الاعجب ما الصعب وما الا
صعب فقال ع الواجب التوبة والاوجب ترک الذنب
والقریب القیمة والاقرب الموت والعجیب الدنیا

والعجب

والاعجب حب الدنیا والصعب القبر والاصعب
الذهاب الیه بلا زاد **فائدة** فی المسئلة الفقهیة
الطهارة غسل بالماء ومسح بالتراب اذا دخل
الدول یخرج الثانی خرج الثانی لدخول الدول افهم
فائدة فی البحار فی ذکر القائم ع وفی خراطیس
بلدة الدیخرج معه منهم طایفة الدار اهل البصرة فانه لا
یخرج معه منهم احد **فائدة** قال بعض الحکماء من علا
مات الحمق رفع الصوت ورذالة الصوت واللفظ
والاشارة بالید والقهقهة فی الضحک وایراد ما لا
تقتضیه الوقت وسوء الروایة کثرة الشیء الاعز
قبله والغیبة والنمیمة وسبقه عزه الى ما تحفظ
والزیادة وشبهها بالمقاطعة واللدکشار الموجب
للملل وزیارة من لا یزار فیجلب المهانة والاطالة
فی المجلس والمماکسة فی البیع والشراء فانها تذ
هب المروة **فائدة** دواء کچلی حنه الوکچار ا
زفت شام خاکستر تلخ پوست نارنج روغن
دنبه حنه الوکچار را با خاکستر تلخ وپوست نارنج را
سوزانیده قدری ساییده با روغن دنبه وزفت شام
سیده ساییده وبر سر یکه کچل باشد زماد نماید
نافع ومجرب ست **فائدة** هر کرا قبض وبسط
در کار واقع شده باشد که چون قمر از منحوسات
خارج بود وبسعد ناظر این نقش را در ظرف سفید یا طبق
چینی یا آبکینه بمشک وزعفران نویسد وان آب
در شیشه کند ومحکم نکاه دارد وهر روز از ان قدری
برکف دست کند وبروی مالد هنوز خشک ناشده

رو برا باب روان شوید فتح در کارهای او پیدا شود
ودرمیان مردم با ابروی کردد واین اب بهر کشت
وزرع که رسد خدا تعالى برکت وجمعیت دران مزرعه
زیاد کرداند ودر زمینی که دخل کم دهد اکر از ان اب شیشه
قدری باب باغ ریزد چندان بر دهد که متصور زارع
نباشد وهر که از اب قدری بر روی مالد یا بخورد فتح
او بفتح مبدل شود واکر دلی به دشواری زاید از این
اب در شربت اوداخل سازند باسانی بار دهد
وان مربع این است

١٢٤	١٣٠	١٣٦	١١٠	ن	ی	ت	م
١٣٤	١١٣	١٢٢	١٣٢	ت	م	ن	ی
١١٤	[illegible]	١٢٦	١٢٠	م	ت	ی	ن
١٢٨	١١٨	١١٦	١٣٨	ی	ن	م	ت

١٤

فائدة بعض [illegible] از برای حقیر نقل نمودند که
این دعای جلیل القدر را در فراهان جهت غش
تجربه نموده اند وان دعا این ست بسم الله الرحمن الرحیم
بسمه المبتلاء رب الاخرة والاولى ولا غایة
له ولا منتهاها ما فی السموات وما فی الارض و
ما تحت الثرا وان تجهر بالقول فانه یعلم السر
واخفى الله لا اله الا هو له اسماء الحسنى اوهل
اتاک حدیث موسى الله العظیم الالاء دائم
السماء قاهر الاعداء الرحمن الرحیم رحماء علیم
العلماء بصیر البصراء غفور غفراء حکیم الحکماء
صاحب الانبیاء سبحانه قادر على ما یشاء

سبحا

سبحان الله الملک الحمید ذا العرش المجید فعال
لما یرید رب الارباب ومسبب الاسباب وخالق
الاخلاق ورازق الارزاق قدیر المقدار و
قاهر المقهور وعادل الحکیم یوم الواقعة الحشر
والنشور جامع الناس یوم القیمة ربنا رحیم
غفور شکور الحمد لله رب العالمین رب العر
ش العظیم والحمد لله الملک الرحیم الاول قدیم
خالق العرش العظیم والسموات والارضین
وهو السمیع العلیم وقابل التوبة حلیم شکور
رحیم غفور وهو الاول والاخر والظاهر و
الباطن والدائم الرزاق الى الخلائق والبهائم
صاحب العطایا ویا مانع البلایا واشفی السقیم ویعف
الخاطئین ویغفر المذنبین ویؤمن الخائفین ویعفو
عن الخاطئین ویحب الصالحین وینجی المغمومین ویتب
النادمین وسل المذنبین سبوحا قدوسا لا اله الا انت
الکریم الغفور سبحانک لا اله الا انت الکریم الغفور غفور الرحیم
العلیم عالم بما فی الصدور والحرور ومنبت الزروع والاشجار
مدبر اللیل والنهار وفالق الحبوب مذهب الهموم الهی انت
الذی سجد لک سواء اللیل والنهار وضوء القمر وشعاع
الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر الهی انت الذی یسجد لک
سواد اللیل ونور النهار الهی انت الذی تعلم السر والعلانیة
وما فی القلوب الهی انت الذی تعفو عن المعاصی بعد ان تعرف
فی الذنوب الیک منسوب الهی انت الذی تغفر لی خطیئتی
وتقضی حاجتی کلها کما قلت ادعونی استجب لکم وانت موعدک
مصدقا نجنی من الکرب العظیم والهم والغم والکرب والذی و

البعلوق والغياث والشدة والمرض وانت غياث كل مكروب
ومضروب ومطلوب ومظلوم الهي انت الذی قلت لا تقنطوا
من الرحمة وانت بقولك صادق لست بكاذب الهي انت الحافظ
احفظني من آفات الدنيا والآخرة واحوالها يا موجود ولا تفضحني
سيدی ومولای علی رؤس الخلائق في يوم الموعود الله اكبر
الله اكبر الله اكبر لا ضد له ولا ند له ولا شبه له ولا احد له ولا كفو له
ولا شريك له في الملك ولا مثل له في الملك ولا وزير له في الملك
اسئلك يا عزيز يا عزيز يا عزيز يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم ان لا توفني فضائحي فارحمني و
ارحمني واكرمني بمغفرتك خطيئتي انك على كل شيء قدير ولا قوة
الا بالله العلي العظيم اللهم يا حنان يا منان يا ديان يا برهان يا سبحان
يا سلطان يا ذا الجلال والاكرام اشهد ان كل معبود من دون عرشك
الى قرار الارضين باطل دون وجهك الكريم آمنت بك لا اله
الا انت يا غياث المستغيثين اغثني ونجني من سخطك وفرج
عني همي وغمي واصرف عني شر جميع خلقك وارزقني رزقا وا
سعا مبارکا حلالا طيبا لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام وصلى
الله على محمد وآله اجمعين **فائدة** نيز در غش و سره اين
دعای مجرب بسم الله الرحمن الرحيم
يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحيم يا علي يا احد يا صمد يا فرد
يا وتر يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا سميع يا بصير يا عليم يا واحد
يا وارث يا كريم يا لطيف يا عالم يا قديم يا متكبر يا جليل يا جميل يا
قوی يا عزيز يا متعز يا جبار يا منان يا ديان يا تواب يا باعث
يا مجيد يا حميد يا محمود يا معبود يا موجود يا ظاهر يا باطن يا بارئ
يا اول يا آخر يا حی يا قيوم يا نافع يا واسع يا نور يا ذا القوة المتين
يا سلطان يا رافع يا ذا العرش يا رحيم يا رحمن ت ... تمام مجرب

وار

		یا حفیظ	یا حافظ
بسم	الله	الرحمن	الرحیم
الرحیم	الرحمن	الله	بسم
الله	بسم	الرحیم	الرحمن
الرحمن	الرحیم	بسم	الله

واثر عظیم خواهد بخشید
واین طلسم نیز از برای
غش مجرب است و
او این است چهار خوا
در چهار و تکثیر این مبا
رکه بسم الله الرحمن الرحیم

فائده هرکه این چهار اسم را در مربع بهند بای
طریق و با خود دارد در هر کار از ده این لوح محاربه کند مقهور گردد

القادر	المقتدر	القوی	القائم		۱۷۸	۱۹۲	۱۸۹	۱۸۵
القائم	القوی	المقتدر	القادر		۱۹۰	۱۸۴	۱۷۹	۱۹۱
المقتدر	القادر	القائم	القوی		۱۸۳	۱۸۷		۱۸۰
القوی	القائم	القادر	المقتدر		۱۹۳	۱۸۱	۱۸۲	۱۸۸

۱۹۴

فائده در احکام غالب و مغلوب که حکیم ارسطاطا
لیس ارسطو بن نقوماخس مقدونی وزیر حضرت ذوالقر
نین از رای او وضع کرده و بعضی ارسطو را پیغمبر میدانند
چون سکندر لشکر می برد بدشمن مسیر است و با کسی
داوری و جنگ داشت اسم او را حساب میکرد
با خصم و غلبه و ظفر از آن معلوم میکرد پس اگر جنگ
در میان دو قوم واقع شود یا کسی مناظره و جدال
داشته باشد و خواهد نزد حکام رود باید اسم هر یک از
اسم خصمان را جدا گانه بحساب جمل ابجدی عدد بگیرد
و ۹۹ طرح کند تا آنچه از طرفین ماند و سزاوار است
که در اسم ابراهیم و اسحق و اسمعیل و هرون الف

الف را وضع نمایند و القاب و کنایات و صفات را
حساب نکنند و اسم مرکب که در میان عجم متعارف
است مثل محمد حسین و محمد علی حساب کنند و بعضی
برآنند که آق را در اسم واحد هر گاه در روز مو
لود گذاشته باشند و تعریفات مثل آقا حسن
و آقا بیک و آقا خان و بابا خان حساب کنند
هر چند آق و خان تعریفند اما باید حساب کرد
و هر غالب و مغلوب که از دور حضرت آدم ع
بود تا حال همه باین حساب درست آمده است
و دلیل براین قصه داود ع و جالوت و در اسم
داود بعد از طرح یکی از واو ین شش میماند
و اسم جالوت هشت و شش بر هشت غالب است
و از اسم موسی ع شش میماند و از اسم فرعون
یک و شش بر یک غالب است و از اسم هلاکو
خان یک و از اسم معتصم بالله که خلیفه آخری
بنی عباس بود چهار می ماند و یک بر چهار غالب
است و این حساب را وضع نکرده اند مگر بر اصل صحیح
قدیم از خواص اعداد و طبایع که اول او منسوب
است بفیثاغورث حکیم و اصل این علم الهی
است و در نزد ائمه معصومین ع بوده و بهتر است
نظر کردن در این امر وقت طلوع آفتاب تا
وقت زوال و تمام این احکام و قواعد آن را در
این دو بیت درج کرده اند ملاحظه شود **بیت**
در زوج فرد نصرت اعداد کمتر است ۵ و در
مختلف شود ظفر زان اکثر است ۵ مطلوب

بیت

غالب است اگر زوج مستوی است ۵ و در فرد مستوی
است چه طالب مظفر است **الواحد** یک
با نه یک غالب است یک با هشت هشت غالب است
یک با هفت یک غالب است یک با شش شش
غالب است یک با پنج یک غالب است یک با چهار
چهار غالب است یک با سه یک غالب است یک
با دو دو غالب است یک با یک طالب غالب
است **الاثنين** دو با نه نه غالب است دو با هشت
دو غالب است دو با هفت هفت غالب است
دو با شش دو غالب است دو با پنج پنج غالب
است دو با چهار دو غالب است دو با سه سه غا
لب است دو با دو مطلوب غالب است دو با یک
یک غالب است بدین دستور تا نه نه که طالب
غالب است **الثالثة** سه و نه سه غالب است
سه و هشت هشت غالب است سه و هفت سه
غالب است سه و شش سه غالب است سه و پنج
سه غالب است سه و چهار چهار غالب است
سه و سه طالب غالب است سه و دو سه غالب
است **الرابعة** چهار و نه نه غالب است چهار و هشت
چهار غالب است چهار و هفت هفت غالب است
چهار و شش چهار غالب است چهار و پنج پنج غالب
است چهار و چهار مطلوب غالب است چهار و سه
چهار غالب است چهار و دو دو غالب است چهار و
یک چهار غالب است **الخامسة** پنج و نه پنج غالب
است پنج و هشت هشت غالب است پنج و هفت پنج

غالب ست پنج و شش شش غالب ست پنج پنج طا
لب غالب ست پنج و چهار پنج غالب ست پنج و سه
سه غالب ست پنج و دو پنج غالب ست پنج و یک
یک غالب ست السادس شش و نه نه غالب
ست شش و هشت شش غالب ست شش و هفت
هفت غالب ست شش و شش مطلوب غالب
ست شش و پنج شش غالب ست شش و چهار چهار
غالب ست شش و سه شش غالب ست شش
و دو دو غالب ست شش و یک یک غالب ست
السابع هفت و نه هفت غالب ست هفت
و هشت هشت غالب ست هفت و هفت طالب
غالب ست هفت و شش هفت غالب ست هفت
و پنج پنج غالب ست هفت و چهار هفت غالب
ست هفت و سه سه غالب ست هفت و دو
دو غالب ست هفت و یک یک غالب ست
الثامن هشت و نه نه غالب ست هشت و هشت
مطلوب غالب ست هشت و هفت هشت غالب
ست هشت و شش شش غالب است
هشت و پنج هشت غالب ست هشت و چهار چهار غا
لب ست هشت و سه هشت غالب ست هشت و دو
دو غالب ست هشت و یک هشت غالب است
التاسع نه و نه طالب غالب ست نه و هشت
نه غالب ست نه و هفت هفت غالب است
نه و شش نه غالب ست نه و پنج پنج غالب ست
نه و چهار چهار غالب ست نه و سه سه غالب

ست نه و دو نه غالب ست نه و یک یک غالب
ست والله العالم فائده قال رسول الله صلی الله
علیه وآله خمسة تورث الحفظ اکل اللحم مما یلی العنق
اکل الحلو بالریق اکل الخبز البارد واکل العدس
وقرائة آیة الکرسی فائده وقال علیه السلام
اثنی عشر شیئا یورث النسیان الحجامة علی نقرة
القفا اکل سؤر الفارة اکل التفاح الحامض قتل
القمل البول فی الماء الراکد اکل الکزبرة الاکل علی
الجنابة اللعب بالذکر قرائة الواح المقابر اکل شیئ
مما لم یذکر اسم الله علیه المشی بین المرأتین النظر
الی المصلوب فائده روی شیخنا البهائی ره
فی کشکوله قال قال رسول الله ص لا تقوم الساعة
علی امتی حتی یخرج قوم منهم یقال لهم الصوفیة لیسوا
منی وانهم یهود امتی یحلقون للذکر رؤسهم
ویرفعون للذکر اصواتهم یظنون انهم علی طریق
الابرار بل هم اضل من الکفار وهم اهل النار لهم شهقة
کشهقة الحمار قولهم قول الابرار وعملهم عمل الفجار
وهم ینازعون للعلماء لیس لهم ایمان وهم معجبون
باعمالهم ولیس لهم من عملهم الا التعب انتهی
حکایت ابراهیم ادهم گوید در شبی تاریک
طواف میکردم در حالتیکه مطاف خالی بود گفتم ای
پروردگار حفظ کن مرا تا معصیت تو را نکنم هرگز
هاتفی از خانه صدا داد که ای ابراهیم تو سؤال
میکنی عصمت را و همه مؤمنان نیز طلب میکنند
عصمت را پس هرگاه همه خلق معصوم شوند

تفضل بر که خواهد بود و کرا خواهم آمرزید فائده
در کتاب معیشت از حضرت امام جعفر صادق
ع نقل است که نیست زهد در دنیا اینکه کسی مال خود
را ضایع کند و حرام سازد آنچه را خدا حلال کرده
است بلکه زهد این است که اعتماد تو بر آنچه در دست
است بیشتر نباشد از آنچه در نزد خداست فائده فی
اصحاب الاجماع ٥ اجمعت فرقة علی تصحیح ما ٥
یصح عن جماعة فلیعلما ٥ وهم اولو نجابة ورفعة
اربعة وخمسة وهم تسعة ٥ فالستة الاولی من الا
مجادی ٥ اربعة منهم من الامجادی ٥ زرا
رة کذا برید قد اتی ٥ ثم محمد ولیث یا فتی
کذا فضیل بعده معروف ٥ وهو الذی ما
بیننا معروف ٥ والستة الوسطی اولو فضائل
رتبتهم ادنی من الاوائل ٥ جمیل الجمیل مع
ابان ٥ والعبدلان ثم حمادان ٥ والستة
الاخری وهم صفوان ٥ ویونس علیهم
الرضوان ٥ ثم ابن محبوب کذا محمد ٥ کذاک
عبد الله ثم احمد فائده از حضرت امام زین
العابدین ع روایت است با پنج کس مصاحبت مکن
و سخن مگو و بیک راه مرو ١ فاسق بدرستیکه ترا
میفروشد بیک لقمه و کمتر از آن گفتند کمتر از یک
لقمه چیست فرمود گمان کند لقمه را خواهد گرفت
٢ بخیل زیرا که قطع کند از تو چیزیکه ترا محتاج تر کند
٣ دروغگو که بمنزله سراب است دور میبرد از
تو نزدیک را و نزدیک میکند بتو دور را ٤ احمق

که چون خواهد بتو نفع رساند ضرر میرساند ٥ قطع رحم
کننده جای ملعون است و فرمود من عرف الرب
فلم ینفعه الرب فهذا شقی ماضر فی الطاعة من نا
له فی طاعة الله وماذا یبقی ما یصنع العبد بعز
الغنی والعز کل العز للمتقی فائده از حضرت
رسول مرویست که مصاحب و رفیق وصله ایست
بر جامه تو پس نظر کن که وصله خویش مناسب
باشد فائده روایت کرده است کلینی از ابن
ابی یعفور که گفت شنیدم از حضرت ابی عبدالله
ع که فرمود کسیکه تعلق گرفته است دل او بدنیا
همانا تعلق گرفته است دل او به سه خصلت اول
همی که بر طرف نشود دویم آرزوئی که در نیابد سیم امیدی
که بآن نرسد حکایت از حکیمی پرسیدند که
چرا شنیدن تو بیش از گفتن تو است گفت مرا
دو گوش داده اند و یک زبان یعنی دو بشنو
و یک بیش مگو فائده فی وجع الاعضاء مراد
دردیست که بسبب افتادن از بلندی یا لگد حیوانی
یا از ضرب مشت یا چوب یا سنگ در عضوی بهم
رسد و جای آن کبود شود چون قدری اقاقیا و جز
وی از صبر و جزوی از ماش و جزوی از مغاث
و جزوی از طین ارمنی مجموع را با هم کوبیده و بماء
الآس تر کنند و از پر مرغ بر آن عضو طلا کنند در
همان لحظه وجع تسکین یابد و کبودی عضو زایل
گردد و بستن جبیره از زرد چوبه که هر این کار کند
و سبوس نیز بدین دستور فائده از جعفر

جعفر بن محمد الصادق ع روایت است که هلاک
شش طایفه شش خصلت است الامراء بالجور
والعرب بالعصبیة والدهاقین بالکبر والتجا
ر بالخیانة واهل الرستاق بالجهل و العلماء
بالحسد و منع الجود و سوء الظن بالمعبود و فر
مود که من سعی در کار دشمن میکنم که مبادا کار
او از جای دیگر ساخته شود و از من ممنون نباشد
و فرمود من اکرمک فاکرمه و من استخف بک
فاکرم نفسک منه صلة الارحام منشاة فی الا
عمار و حسن الجوار عمارة الدیار و صدقة السر
مثراة للمال و فرمود من صدق لسانه زکی
عمله و من حسن عمله زید فی رزقه فرمود سه چیز
عزت بخشش با کسی که ظلم بتو کند عطای که ترا محروم
کرده باشد **فائده** قال النبی ص الفرق بین النطق
والسکوت کالفرق بین الضفدع والحوت **موعظة**
بلیغه انسان مسافر است و منازل او شش است
قطع کرده است از او سه منزل و باقی مانده است سه
منزل دیگر پس منازلی که از او قطع کرده است
اول آن از کتم عدم است تا صلب پدر و سینه مادر
کما قال الله تعالی یخرج من بین الصلب والترائب
منزل **دویم** رحم است و قد قال الله تعالی هو الذی
یصورکم فی الارحام کیف یشاء منزل **سیم**
از رحم است تا فضای دنیا کما قال تعالی و حمله و فصا
له ثلثون شهرا اما منازلی که قطع نکرده و باقی
است **اول** قبر است کما قال رسول الله القبر اول منزل

من منازل الاخرة و اخر منزل من منازل الدنیا
دویم فضای محشر است کما قال الله تعالی و عرضوا علی
ربک صفا **سیم** بهشت و دوزخ است کما قال سبحانه
فریق فی الجنة و فریق فی السعیر و ما تا حال در طی
کردن منزل سیم و مدت آن مدت اعمار ماست
پس روزها مانند فرسخها است و ساعتها مانند
میلها است جمعی از ما چند فرسخ و بعضی چند میل و
برخی چند گام پس پناه میبریم بخدا از مردن زاد
و بی تهیه اسباب **فائده** من مصابیح العقول
قال امیر المؤمنین ع فی وصیته لابنه محمد بن الحنفیة یا بنی
اقبل من الحکماء مواعظهم و تدبر احکامهم و کن
اخذ الناس بما تامر به واکف الناس عما تنهی عنه
وأمر بالمعروف تکن من اهله فان استتمام الامور
عند الله الامر بالمعروف والنهی عن المنکر واحسن
الی جمیع الناس کما تحب ان یحسنوا الیک وارض
لهم بما ترضاه لنفسک واستقبح لنفسک ما تستقبح
من غیرک واحسن من جمیع الناس خلقک حتی اذا
غبت عنهم حنوا الیک وان مت بکوا علیک
وقالوا انا لله وانا الیه راجعون ولا تکن من الذ
ین یقال عند موتهم الحمد لله رب العالمین
فائده قال علی ع طوبی لمن عیشه کعیش
الکلب لان فیه عشرة خصال ینبغی ان یکون کلها
فی المؤمن **اولها** لیس له مقدار بین الناس
وثانیها یکون فقیرا لیس له شیء **وثالثها** الارض
کلها بساطه **ورابعها** اکثر اوقاتها جایع **وخامسها**

لحفظ باب صاحبه **وسادسها** لا ینام **وسابعها** یا
خذ عدو صاحبه و یترک صدیقه **وثامنها** اکثر عمله
السکوت **وتاسعها** رضاه بما یدفع الیه **وعاشرها**
اذا مات لم یبق له میراث **فائده** من کلام الاکابر
من طلب فی هذا الزمان عالما عاملا بعلمه بقی بلا علم
و من طلب طعاما حلالا بقی بلا طعام و من طلب
صدیقا بلا عیب بقی بلا صدیق و من زاد فی العلم رشدا
و لم یزد من الدنیا زهدا فقد زاد من الله بعدا **فائده**
قال ع البنات حسنة والبنون نعمة والله تعالی
یعطی الجنة بالحسنة لا بالنعمة و عن ابی عبد الله ع قال
و لا واحد یقدم الرجل افضل من سبعین ولا یبقون
بعده یدرکون القائم و قال رسول الله ص ما من بیت
فیه البنات الا نزلت کل یوم اثنی عشر برکة و رحمة
من السماء و لا ینقطع زیارة الملائکة من ذالک البیت
یکتبون لابیهم کل یوم و لیلة عبادة سنة **حکایة**
قال الاصمعی انی رایت امرأة حسناء فاشتغل
قلبی بها فقلت کلی بکلک مشغول فقالت لو کان
کلک بکلی مشغول فکلی بکلک مبذول و لکن لی
اخت لو رایتها لم تذکرنی و جائی فقلت این
هی فقالت من قفاک فالتفت الی الخلف فلطمتنی
لطمة و قالت یا بطال لو کان کلک بکلی مشغول
لم تلتفت الی غیری ابدا **فائده** جماع ایام هفته
شب دوشنبه فرزند حافظ قران شود
شب سه شنبه فرزند سعادتمند گردد
شب پنجشنبه فرزند رحیم دل شود

شب جمعه فرزند خطیب گردد
روز جمعه فرزند ابدال گردد
عصر پنجشنبه فرزند اعاظم علما و حافظ قران گردد
سخن گفتن فرزند لال میشود
محرمات مکروهات از ائمه اطهار علیهم
السلام مرویست هر که در اول ماه و میان ماه
و اخر ماه عرب با حلال خود جماع فرزند دیوانه گردد
و ایام حیض فرزند دشمن اهل بیت گردد و نظر کر
دن بفرج زن فرزند کور گردد و جماع در شب عید
فطر و شب عید قربان فرزند شش انگشت گردد
جماع زیر درخت میوه فرزند ظالم گردد و جماع
ساعت اول شب فرزند جادوگر گردد و جماع
بخیال زن دیگر فرزند خنثی گردد **فائده**
قد نقل عن بعض العلماء ان النوم علی خمسة اقسام
الاول هیلولة وهی النوم فی اول النهار وهی التی
تورث الفقر **الثانی** فیلولة وهی النوم قبل ا
لضحی وهی تورث الفتور **الثالث** قیلولة وهی
النوم قبل الزوال وهی تورث الزیادة فی العقل
الرابع حیلولة وهی النوم بعد الزوال وهی حا
یلة بین الاذان و بین الصلوة **الخامس** غیلولة
وهی النوم فی اخر النهار وهی تورث الهلاک
فائده کتب علی ابن عمران الی معویة ابن ابو
سفیان عرک عرک فصار فصار ذلک
ذلک فاحس فاحس فعلک فعلک هذا
تهدی فکتب فی جوابه علی قدری علی قدری

ری امنت بکلامک لابك قال ع من فصل بنی
وبین الی بعلی فقد جفی فائده فنشر علی
هذه الاشکال ههههه ﷲ ۶۶۶۶
۶۶۶ووم صرم هذه الابیات ه خمس
هانات وخط بعد خط ه وصلیب حوله
اربع نقط ه وهمزات اذا اعد دتها ه
فهی سبع لم تجد فیها غلط ه ثم واو ثم هاء
بعدها ه ثم صاد ثم میم فی الوسط تلك
اسماء عظام قدرها ه احتفظ فیها وایاك
الغلط ه تشفی الاسقام والداء التی ه
عجزت عند الاطباء النمط ه وبها یدفع عن
حاملها ه کل سحر وبلاء وسخط ه فائده
وفی کل شهر یومان نحس اکبر محرم
صفر ربیع الاول ربیع الاخر
جمادی الاول جمادی الاخر رجب
شعبان رمضان شوال ذی
القعده ذی الحجه فائده ایضا
لمعرفة ان القمر فی ای برج بگذشته زماه
ضرب کن ای دلبر در سیزده سیزده را برابر
بر انکه لجب طرح کن سی سی ساله از
منزل افتاب تا برج قمر ولعلی علیهم فی بیان
ایام الخیر والشر ه محبك یرعی هواك فهل ه
تعود لیال بعید الامل ه فما کان منقوط
شر جل ه وما کان مسقوط خیر کمل
فائده فی ساعات الاستخاره از برای

استخاره بقران مجید اختیار وقت نسبت باسا
عات ایام اسبوع مشهور تواردود رکتاب امان
الاخطار بمطلق استخاره نسبت داده ومنسوب
ساخته که درین اوقات مختاره وعاستحب است
واکنان است که روز شنبه نیك است تا
چاشت بد است تا ظهر پس نیك است تا عشا روز
یکشنبه نیك است تا ظهر بد است تا عصر نیك
است تا مغرب بد است تا عشا دوشنبه
نیك است تا طلوع افتاب بد است تا چاشت ونیك
است تا ظهر بد است تا عصر نیك است تا عشا
سه شنبه بد است تا چاشت نیك است تا ظهر
بد است تا عصر نیك است تا عشا چهارشنبه نیك
است تا ظهر بد است تا عصر نیك است تا عشا
پنجشنبه نیك است تا طلوع افتاب بد است
تا ظهر نیك است تا عشا جمعه نیك است تا
طلوع افتاب بد است تا چاشت نیك است تا عصر
بد است تا مغرب بد است تا عشا ونظما این جدول را
درحساب جمل در سه بیت سکه ودر یک بیت ضبط
کردیم تا حفظ ان بر یاران اسان گردد ه
ابتدای وقتهای استخاره نیك وبد ه صبح
مطلع چاشت ظهر عصر مغرب شش بود ه انتهای
هر یکی اعدا ابتدای دیگری ه نیك را خواهی
بدانی ضبط کن اوقات بد ه جیم ست دواهد
اثنین بد ثلثا بد ه بح خمیس جمعه به ازار بعداً
ل است بد ه فائده از حضرت موسی علی

بنینا واله وعلیه السلام منقول است که هرکه درین
روزها که مذکور میشود بوجود اید عمرش کوتاه میشود
واگر سفر کند بر او نرسد واگر بیمار شود شفا نیابد
واگر درخت نشاند میوه ندهد واگر بجنگ رود
کشته گردد واگر تجارت کند نقصان یابد واگر
بنای عمارت گذارد زود خراب گردد واگر کاه
ریز بنا کند اب جاری نشود وهمه کار مذموم است والله اعلم

فائده ایضا غالب ومغلوب را باین طریق نمایند و
این اسهل از قسم سابق است لکن فرق
با هم ندارند باید نام هریک را حدا لحساب
الجمل بر گیرد انچه جمع اید ۹۹ طرح نماید
تا نه عدد یا کمتر باند انچه باند درین جد
ول نظر نماید اگر یکی در جدول غالب
ویکی در جدول مغلوب اید انکه

جدول انکشت	٤	
اذار ماه	٣	٢٥
نیسان ماه	٦	٥
ایار ماه	٥	٨
حزیران ماه	٦	٨
تموز ماه	٤	٢٥
اب ماه	١	١٠٥
ایلول ماه	١٠	٣
تشرین الاول	١	٢٠٥
تشرین الاخر	٩	٢٥
کانون الاول	٣	١٠١
کانون الاخر	١٣	١٤
شباط ماه		٢٠١

در جدول غالب است غالب اید وانکه
مغلوب است مغلوب گردد واگر سوا فوق
اید صلح شود والذ دیگر نام او در غالب

اورد چنانچه هر دو در برابر یکدیگر اید وهو هذا

فائده اذا کان بین شخصین نزاع فتحسب بالجمل اسمهما ثم تسقط اسم کل واحد منهما تسعة تسعة فان کان کلاهما زوجا فالادعی غالب علی الذکرون کانا فردین فکذالك وان کان واحد منهما فردا والاخر زوجا فالحکم علی الاکثر وان کانا نستا وبین

غالب		·حج·		نصالح	
١	٣	٥	٧	٩	١
٢	٤	٦	٨	١	٢
٣	٥	٧	٩	٢	٣
٤	٦	٨	١	٣	٤
٥	٧	٩	٢	٤	٥
٦	٨	١	٣	٥	٦
٧	٩	٢	٤	٦	٧
٨	١	٣	٥	٧	٨
٩	٢	٤	٦	٨	٩

فی الزوجیة فالمطلوب غالب وان کانا نستا
وبین فی الفردیة فالطالب غالب وبهذا المضمون
قیل بیتان ست ففی الزوج وفی الافراد فیهما اقلهما
واکثر عند التخالف غالب ه ویغلب مطلوب
اذا الزوج استوی ه وعند استواء الفرد یغلب
طالب ه فائده اذا اردت ان تسکن فی
بلد او قریة فاحسب اسمك واسم امك واسم
ذالك البلد واسم مکة واسقط اربعة اربعة
فان بقی واحد فانت فیها تعبان وان بقی
اثنان فانت فیها متوسط الحال وان بقی ثلثه
فالرزق فیها سهل علیك وان بقی اربعة

فعل ذلك في ذلك البلد او القرية **فائدة** ازكس
بعد رسم خط اين رباعي را هر روز بخواند بهر حاجت
رواكردد **مد** يا امير المؤمنين ياذا النعم ٥
يا امام المتقين ياذا الكرم ٥ انما جئناك
في حاجاتنا ٥ لا تخيبنا وقل فيها نعم ٥
فائدة قال امير المؤمنين عم سئل ابن الدنيا
اربعة ١ البنت ولو كانت واحدة ٢ والدين ولو كان
درهما ٣ والسفر ولو كان فرسخا ٤ والرفيق
المخالف ولو كان لحظة **فائدة** هذه كلمات
اختارها امير البررة من التورات وهي اثنى عشر
كلمة وعمل بها وكان ينظر اليها كل يوم ثلث مرات
الاولى يا ابن ادم لا تخافن فوت الرزق ما
دامت خزائني مملوة ابدا **الثانية** يا ابن ادم لا
تخف سلطان ما دام سلطاني باقيا ابدا
الثالثة يا ابن ادم انا وحقي لك محب فبحقي
عليك كن لي محبا **الرابعة** يا ابن ادم لا تامن
مكري ما وجدتني ومتى اردتني وجد
تني جارا قريبا **الخامسة** يا ابن ادم خلقت
الاشياء كلها لاجلك **السادسة** يا ابن ادم
خلقتك من تراب ولم اعي بخلقك ايعييني رغيف
اسوقه اليك **السابعة** يا ابن ادم اتغضب
علي من اجل نفسك ولا تغضب لاجلي **الثامنة**
يا ابن ادم كل يريدك لنفسه وانا اريدك
لنفسك وانت على نفسك تفر مني الا
تنصفني **التاسعة** يا ابن ادم لي عليك فريضتي

ولك

ولك علي رزقك فان خالفتني فيما لي عليك
لم اخالفك فيما لك علي **العاشرة** يا ابن ادم
انا كما لم اطالبك بعمل غد فلم تطالبني برز
ق غد **الحادية عشر** يا ابن ادم ان رضيت
بما قسمت لك ارحت قلبك وبدنك و
وانت محمود وان لم ترض به سلطت عليك
الدنيا تركض الوحوش في البرية ثم لم تنل
الا ما قدرت لك وانت مذموم **الثاني
عشر** يا ابن ادم ان قمت بين يدي فقم كما
يقوم العبد الذليل بين يدي الملك الجليل
فكن كانك تراني فان لم تراني فاني اراك
فائدة قال رسول الله صلعم عشرة تمنع عشرة
سورة الفاتحة تمنع الرب **سورة** يس تمنع
عطش القيمة **سورة** الدخان تمنع اهوال
القيمة **سورة** الواقعة تمنع الفقر والحاجة **سورة**
الملك تمنع عذاب القبر **سورة** الكوثر تمنع
خصومة الخصماء **سورة** الكافرون تمنع الكفر
عند نزع الموت **سورة** الاخلاص تمنع النفاق
سورة الفلق تمنع حسد الحاسدين **سورة**
الناس تمنع الوسواس **فائدة** سئل
زين العابدين ما التوفيق بين قول النبي عليه
السلام الفقر فخري وبه افتخر وبين قوله ع
الفقر سواد الوجه في الدارين وبين قوله
ع كاد الفقر ان يكون كفرا فقال عليه السلام
اعلم ان للفقر ثلث معان الاحتياج الى الله

تعالى والاحتياج الى الخلق والاحتياج اليهما فالاول
اشارة الى الاول والثاني الى الثاني والثالث الى
الثالث **فائدة** هذا كتاب نثر اللئالي من كلام
مولانا امير المؤمنين عليه السلام والتحية ابدا
على ترتيب حروف المعجم رواه الشيخ الاجل ابو علي
الطبرسي صاحب مجمع البيان في تفسير
القران برد الله مضجعه **حرف الالف** ايمان
المرء يعرف بايمانه ٥ اخوان هذا الزمان
جواسيس العيوب ٥ اخوانك من واساك في
الشدة ٥ اخوك من واساك في الشدة لا
من واساك في النسب ٥ ادب المرء خير من
ذهبه ٥ اظهار الغنى من الشكر ٥ احسن الى
المسيء تسده ٥ اداء الدين من الدين ٥ ا
خفاء الشدائد من المروة ٥ افضل الزهد
اخفائه ٥ استراحة النفس في اليأس ٥ ادب
عيالك ينفعهم **حرف الباء** بر الوالدين سلف
بركة العمر في حسن العمل ٥ بشر نفسك بالظفر
بعد الصبر ٥ بطن المرء عدوه باكور تسعد ٥
بكرة السبت والخميس بركة ٥ بشاشة الوجه
عطية ثانية ٥ بع الدنيا بالاخرة تربح ٥ بلاء
الانسان من اللسان ٥ بكاء المرء من خشية
الله قرة عين ٥ بركة المال في اداء الزكوة
بادر لا تستطل بالمنية ٥ بقية العمر لا قيمة
لها **حرف التاء** تدارك في اخر العمر ما فاتك
في اوله ٥ تكاسل المرء في الصلوة من ضعف

الايمان ٥ تزاحم الايدي في الطعام بركة ٥
توكل على الله يكفيك ٥ تقال بالخير تسلم ٥
تطرف تولك تواضع المرء يكرمه ٥ تغافل
عن المكروه توقر ٥ تاكيد المودة بالحرمة
تاخير الاساءة من الاحسان **حرف الثاء**
ثلث مهلكات ٥ بخل وهوى وعجب ٥ ثلث
الايمان حياء وثلثه عقل وثلثه جود ٥ ثلمة
الحرص لا يسدها الا التراب ٥ ثلمة الدين
موت العلماء ٥ ثواب الاخرة خير من نعيم
الدنيا ٥ ثبات الملك بالعدل ٥ ثوب السلامة
لا يبلى ٥ ثن احسانك بالاعتذار ٥ ثناء
الرجل على معطيه مستزيد ٥ ثبات النفس
بالغذاء ٥ وثبات الروح بالغناء **حرف الجيم**
جد بما تجد ٥ جليس السوء شيطان ٥ جليس
الخير غنيمة ٥ جمال المرء في الحلم ٥ جل من لا يموت
جودة الكلام في الاختصار ٥ جولة الباطل
ساعة ٥ وجولة الحق الى الساعة ٥ جد
بالكثير واقنع بالقليل ٥ جليس المرء مثله
جالس الفقراء تزدد شكرا ٥ جهد القليل
كثير **حرف الحاء** حسن الخلق غنيمة ٥ حدة
المرء تهلكه ٥ حموضات الطعام خير من حموضات
الكلام ٥ حرفة المرء كنزه ٥ حياء المرء
ستره ٥ حلم المرء عونه ٥ حرم الوفاء على من لا
اصل له ٥ حرفة الاولاد محرقة للاكباد
حلي الرجال الادب وحلي النساء الذهب

حرف الخاء خوف الله يجلي القلب ۰ خير الا
صحاب من يدلك على الخير ۰ خف الله تأمن
من غيره ۰ خلوص الود من حسن العهد ۰ خا
بت صفقة من باع الدين بالدنيا ۰ خير المال
ما انفق في سبيل الله ۰ خالف نفسك تسترح
۰ خلو القلب خير من ملء الكيس ۰ خليل
المرء دليل عقله ۰ خير النساء الودود الولود
حرف الدال دولة الملوك في العدل ۰
دوام السرور رؤية الاخوان ۰ دواء القلب
الرضاء بالقضاء ۰ دليل عقل المرء قوله
ودليل اصله فعله ۰ دواء النفس دفع الحر
دم على كظم الغيظ تحمد عواقبك ۰ دين المرء
خدينه ۰ دينار الشحيح حجر ۰ دولة الارذال
آفة الرجال ۰ دار من جفاك تخجيلا **حرف
الذال** ذكر الاولياء ينزل الرحمة ۰ ذليل
الفقر عزيز عند الله ۰ ذلاقة اللسان رأس
المال ۰ ذم الشيء من الاشتغال به ۰ ذوائب
السلاطين محرقة الشفتين ۰ ذنب واحد كثير
والف طاعة قليل ۰ ذل الطاغي في طغيانه ۰
ذكر الموت جلاء القلوب ۰ ذكر الشباب حسرة
۰ ذل المرء في الطمع **حرف الراء** رتبة العلم
اعلى الرتب ۰ راع اباك يراعك ابنك ۰
رسول الموت الولادة ۰ رفيق المرء دليل
عقله ۰ رعونات النفس تتبعها ۰ رؤية
الحبيب جلاء العين ۰ رزقك يطلبك فاسترح

راع

راع الحق عند غلبات النفس ۰ رفاهية
العيش في الامن ۰ رواية الحديث انتساب
الى رسول الله **حرف الزاء** زهد العالم
رحمة ۰ زهد العامي مضلة ۰ زوال العلم
اهون من موت العلماء ۰ زوايا الدنيا
مشحونة بالرزايا ۰ زينة الباطن خير من ز
ينة الظاهر ۰ زيارة الحبيب اطراء المحبة
۰ زيارة الضعفاء من التواضع ۰ زن الرجا
ل بموازينهم ۰ زلة العالم كبيرة ۰ زحمة الصا
لحين رحمة ۰ زر المرء يقبل اكرامك
حرف السين سرورك في الدنيا غرو
ر ۰ سوء الخلق وحشة لاخلاص منها ۰ سلا
مة الانسان في حفظ اللسان ۰
سوء الظن من الحزم ۰ سيرة المرء تنبئ عن
سريرته ۰ سمو المرء من التواضع ۰ سكوت
اللسان سلامة الانسان ۰ سادة الامة
الفقهاء ۰ سكر الحكومة اشد من سكر
الخمر ۰ سكرة الاحياء سوء الخلق ۰ سلاح
الضعفاء الشكاية **حرف الشين** شفاء الجنان
في قراءة القرآن غنى شحيح افقر من فقير سخي
شين العلم الصلف شر الامور الجدها
من الشرع شمة من المعرفة خير من كثير العمل
۰ شح الغني عقوبة ۰ شيبك ناعيك ۰ شرط
الالفة ترك الكلفة ۰ شر الناس من يتقيد النا
س ۰ شمر في طلب الجنة ۰ شر الامور اقربها

من الشر **حرف الصاد** صدق المرء نجاته ۰ صحة
البدن في الصوم ۰ صبرك يورث الظفر ۰ صلا
ح الانسان في حفظ اللسان ۰ صلاح البدن
في السكوت ۰ صفاء القلب من الايمان ۰ صفو
العيش في القناعة ۰ صل الارحام يكثر حشمك
صاحب الاخيار تأمن الاشرار ۰ صلاح الدين
في الورع وفساده في الطمع ۰ صلوة الليل
بهاء النهار ۰ صمت الجاهل ستره **حرف الضاد**
ضمير الاحرار محل الاسرار ۰ ضياء القلب من اكل
الحلال ۰ ضمن الله رزق كل احد ۰ ضرب اللسا
ن اوجع من طعن السنان ۰ ضاقت الدنيا على
المتباغضين ۰ ضرب الحبيب اوجع ۰ ضيق اليد
اشد من ضيق القلب ۰ ضل من ركن الى الا
شرار ۰ ضل من باع الدين بالدنيا ۰ ضاق
صدر من ضاقت يده ۰ ضل سعي من رجى غير
الله **حرف الطاء** طول العمر مع الطاعة من
خلع الانبياء ۰ طلب الادب خير من طلب الذهب
۰ طمع الاشكال ۰ طال حزن من طال رجاؤه
۰ طاب وقت من وثق بالله ۰ طوبى لمن رزق
بالعافية ۰ طاعة الله غنيمة ۰ طاعة العدو هلاك
طال عمر من قصر تعبه ۰ طوبى لمن لا اهل له
حرف الظاء ظل السلطان ظل الله ۰ ظماء المال
اشد من ظماء الماء ۰ ظلم الملوك اولى من دلال
الرعية ۰ ظلمة الظلم تظلم الايمان ۰ ظل عمر
الظالم قصير ۰ ظلم المرء يصرعه ۰ ظلامة

المظلوم

المظلوم لا تضيع ۰ ظلم الظالم يقوده الى الهلكة ۰
ظلم الكريم قبيح ۰ ظل الاعوج اعوج **حرف العين**
عش قنعا تكن ملكا ۰ علو الهمة من الايمان ۰
عليك بالحفظ دون الجمع من الكتب ۰ عاقبة
الظلم وخيمة ۰ عز المؤمن في القناعة ۰ عدو
عاقل خير من صديق جاهل ۰ عسر الامر مقدمة
اليسر ۰ عيب الكلام تطويله ۰ عقيب كل يوم
ليل ۰ عقوبة الظالم سرعة الموت **حرف الغين**
غنيمة المؤمن وجدان الحكمة ۰ غنم من سلم ۰
غاب حظ من غاب نفسه ۰ غلاء قلب المتو
كلين ۰ غلاء قدر المتقين ۰ عنتك من سخطك
بالباطل ۰ غمرة الموت اهون من مجالسة
من لا يهوى ۰ غلام عاقل خير من شيخ جاهل
۰ غل ذنبك من ذلك على الاسائة ۰ غضبك
عن الحق مقبحة **حرف الفاء** فخر المرء بفضله
اولى من فخره باصله ۰ في كل قلب شغل ۰ فاز من
ظفر بالدين ۰ فاز من سلم عن شر نفسه
۰ فلك على خصمك بالاحتمال ۰ فسدت نعمة
من كفرها ۰ فعل المرء يدل على اصله ۰ فرع
الشيء يخبر عن اصله ۰ فضل العاقل على الجاهل
كفضل البدر على السهى ۰ فكاك المرء في
الصدق ۰ فرقة الاخوان محرقة الجنان ۰
فطنة المرء تدل على اصله **حرف القاف**
قرين المرء دليل دينه ۰ قبول الحق من الكرم
۰ قدر في العمل تنج من الزلل ۰ قسوة القلب

من الشبع قول المرء يخبر عمّا فى اصله • قوت القلب
من صحة الايمان • قتل الحريص حرصه • قيمة المرء
ما يحسنه • قرب الاشرار مضرّ قلد المرء ما يهمّه
حرف الكاف كلام الحقّ دواء القلب • كلّ العلم
في الحلم • كفاك همّا علمك بالموت • كمال الجود الا
عند ارمعه كان سخىّ ارجى الى الجنة من مسلم شحيح
• كفاك من عيوب الدنيا ان لا تبقى • كفى بالموت
واعظا • كفى بالشيب ناعيا • كفى بالشيب داء
كفران النعمة من يلها • كفى للمحسود حسده
حرف اللام لين الكلام قيد القلوب • ليس
لسلطان العلم زوال • لو يرى العبد الاجل
ومروره نقص الامل وغروره • لكل غم فرج و
لكل داء دواء • ليس الشهوة من الرعونة •
ليس الشيب من العمر • ليس قولك تحبب •
لكلّ عداوة مصلحة الاعداوة الحصود • ليس
للحسود راحة حرف الميم ما ندم من سكت •
مجلس العلم روضة الجنة • من علت همّه طا
لت هموه • مصاحبة الاشرار ركوب البحر •
من كثر كلامه كثر ملامه • مشرب العذب
مزدحم • مجلس الكرام حصون الكلام • منقبة
المرء تحت لسانه • مجالسة الاحداث مفسدة
الدّين • مهلك المرء حدّته حرف النون نيل
المنى في الغنى • نوّر قلبك بالصّلوة فى الظّلم •
نوّر مشيبك لا تظلمه بالمعصية • نار الفرقة
احرّ من نار جهنم • نور المؤمن من قيام الليل •

نسيان الموت صدأ القلوب • نعيت الى
نفسك حين شاب راسك • نضرة وجه
المؤمن فى الصّدق • نم امنا في امهد الفرش
نضرة وجه المؤمن فى التّقى حرف الواو وضع
الاحسان فى غير موضعه ظلم • وزر صدقة
المنان اكبر من اجره • وحدة المؤمن خير
من جليس السّوء • ولاية الاحمق سريع الزّ
وال • والاك من لا يعاديك • واساك
من تغافل عنك • ولىّ الطّفل مرزوق •
ويل لمن وتر الاحرار • ويل لمن ساء خلقه
وقبح خلقه • ويل للمحسود من حسده حرف
الهاء هموم المرء بقدر همّه • همّ السعيد اخرته
وهم الشقى دنياه • هربك من نفسك انفع من
هربك من الاسد • هات ما عندك تعرف
به • همة المرء قيمته • هامة المرء همّته
هلك الحريص وهو لا يعلم • هتم التبديل غير
اكله هيهات من فضيحة العدوّ • هلاك المرء
فى العجب حرف لا لا ايمان لمن لا امانة له •
لا دين لمن لا مروّة له • لا غنى لمن لا فضل له • لا
كرامة للكاذب • لا غمّ للقانع • لا راحة للملوك
لا فقر للعاقل • لا حرمة للفاسق • لا قذف للفا
حش • لا وفاء للمرئة • لا راحة للحسود حرف
الياء يأتيك ما قدّر لك • يسود المرء قومه
بالاحسان اليهم • تزيد الصدقة فى العمر
• يسعد الرجل بمصاحبة السعيد • يامن

الخائف اذا وصل الى ما خافه • يصير امر القبور
الى مراده • يأس القلب راحة النفس • يعمل النمّام
فى ساعة فتنة اشهر • يطلبك الرزق كما تطلبه
• يبلغ المرء بالصّدق الى منازل الكبار فائده
وجد هذه الاشكال على صخرة منقوشة
وفسّرها بهذه الابيات

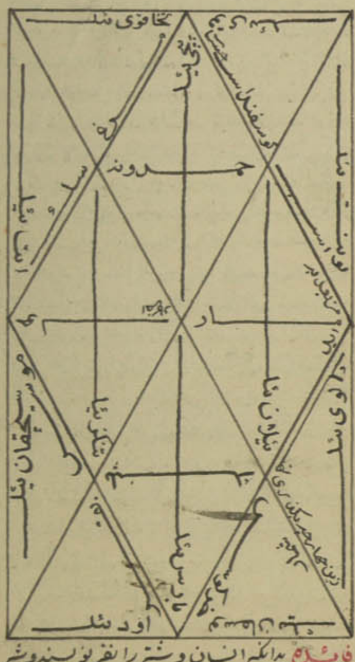
ثلث عصىّ صففت بعد خاتم	على راسها مثل السنان المقوّم
وميم طميس ابتر ثم سلّم	الى كل مأمول وليس بسلّم
وخاتم خيرتم واو مقوّس	عليها اذا يبل واكانبوب محجم
وأربعة مثل الاصابع صففت	تشير الى الخيرات من غير معصم
فيا حامل الاسم الذى ليس مثله	توقّ به كلّ المكاره تسلم
فذلكم اسم الله جلّ جلاله	الى كلّ انسان فصيح واعجم

لطيفة قال هارون الرشيد لموسى بن جعفر
عليه السّلام انصحنى لتنصحنى قال ع في جوابه من ارا
د الاخرة لا يصحبك ومن اراد الدّنيا لا ينصحك
فائده جهة دفع افت ٧ در وقت امدن با
دان بگويد صبّا هنيئا از سوده ست و تجربه رسيده
ست كه از جهة قطع باريدن باران و برف چهل يك
قاف بنويسد رو بقبله بياويزد باران و برف قطع
گردد فائده زياد شدن شير گاو و گوسفند
و مواشى ايه ثم قست قلوبكم من بعد ذالك
فهى كالحجارة او اشدّ قسوة وان من الحجارة
لما يتفجر منه الانهار وان منها لما يشقق
فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من
خشية الله وما الله بغافل عمّا تعملون

را بر طشتى از مس سفيد نكرده بنويسد بشويد
با بها بخورانند شير زياد گردد و از براى شير زنان
كم باشد همين تاثير دارد انشا تعو فائده بدانكه
ماههاى رومى بنابش بر حركت افتاب ست و
عدد اينها دوازده ست باين ترتيب تشرين الاوّل
تشرين الاخر كانون الاوّل كانون الاخر شباط
اذار نيسان ايار حزيران تموز اب ايلول
و چهار ماه راسى ميگيرند كه تشرين الاخر و نيسان
و حزيران و ايلول اند و هفت ديگر غير از شباط
را سى يك ميگيرند و شباط را در سه سال متوالى
بيست و هشت ميگيرند و در سال چهارم كه سال
كبيسه ايشانست بيست و نه ميگيرند و سال
ايشان سيصد و پنجاه و پنج روز و ربعيست و
تشرين الاوّل كه اوّل سال ايشانست در
اين سالها موافق نوزده درجه ميزان ست
فائده فى تقليم الاظفار قال على عليه السّلام
قلّموا اظفاركم فى بهو يعنى بگيريد ناخونهاى خود
را در روز دوشنبه و پنجشنبه و جمعه خصوصا
روز جمعه كه موجب استنزال رزق ست
و در پنجشنبه باعث دفع رمد و فقر ست و در
بعضى از احاديث روز چهارشنبه را نيز بجهت
اين كار ستوده اند فائده لطيفه هذه
الخطبة قد كتبتها لنظام عباراتها ولطف اشاراتها
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذى كيف الكيف وتنزه عن الكيفية

واين الابن وتعزز عن الابنية ٥ ووجد
في كل شيئ وتقدس عن الظرفية ٥ وحضر
عند كل شيئ وتعالى عن العندية ٥ وهو
اول كل شيئ وليس له اولية واخر كل شيئ
وليس له اخرية ٥ ان قلت اين فقد طا
لبته بالاينية ٥ وان قلت كيف فقد طالبته
بالكيفية ٥ وان قلت متى فقد زاحمته بالو
قتية ٥ وان قلت ليس فقد عطلته عن
الكونية ٥ وان قلت لو فقد قيدته بالتقييد
وان قلت لم فقد عارضته في الملكوتية ٥
لا يسبق بقبلية ولا يلحق ببعدية ولا يقابل
بمثلية ٥ ولا يقرن بشكلية ولا يعاب بزو
جية ولا يوصف بجوهرية ولا يعرف بجسمية
لو كان سبحانه شيئا لكان معروف الكمية
ولو كان جسما لكان مؤتلف البنية بل هو
واحد ردا على الثنوية ٥ صمد ردا على
الوثنية ٥ لا مثل له طعنا على الحشوية ٥ لا
كفو له ردا على من الحد في الوصفية ٥ لا
يتحرك متحرك بخير او بشر في سر او جهر
في بر او بحر الا بارادته وقدرته ٥ ردا على
القدرية ٥ خلق الخير وارتضاه وخلق الشر
وقضاه وعاقب من عطا عدو عاقب من
عصاه ردا على الجبرية لا تتناهى قدرته
ولا تتناهى حكمته ٥ تكذيبا على الهذلية
حقو قالوا حبة وحجة الغالبة فلا حق

لاحد عليه اذا طالبه نقضا لقاعدة النظا
مية ٥ خلق كل شيئ وما فيه من لون وطعم
وصحة وسقم ورزق وشم وفرح وغم ابطا
لا لمذهب المعتزلية ٥ عادل لا يظلم في احكامه
صادق لا يخلف في اعلامه متكلم بكلام قديم
ازلي لا خالق لكلامه انزل القرآن
فاعجز به الفصحاء في نظامه ارغاما لحجج
المرادية المردارية ٥ ويستر العيوب ويغفر
الذنوب لمن يتوب فان امر وعاد فالماضي
لا يعود دحضا للبشرية ٥ تنزه عن الحيف
وتقدس عن الزيف ونؤمن انه الف
بين قلوب المؤمنين وانه اضل الكافرين
ردا على الهشامية ٥ ونصدق ان فساق
هذه الامة خير من اليهود والنصارى
والمجوس ردا على الجعفرية ٥ ونقر انه
يرى نفسه ويرى غيره وانه سميع
بكل نداء بصير بكل خفاء ردا على الكعبية
٥ وخلق خلقه في احسن فطرة واعادهم
بالفناء في ظلمة الحفرة وسيعيدهم كما بدأ
هم اول مرة ردا على الدهرية فائده بدانكه
نزد حكماي خطا والغور ودشت قبچاق تاريخيست
كه بر دوازده ماه نوز سيكرد رچون سال بيچي
اث ن بوميثوه يكي ازان ماه نوزان لطالع سال
نسبت دهند واحكام ازطبع وخوي ان جانور
كنند واشاره في الجمله در سابق شد واين مختصر

فائده بدانكه انسان وشتر را نفر نويسند وشير
وپلنك وخوك وكرك وخركوش وساير اين
انواع را قلاده نويسند وخركوسفند واهورا راس
نويسند وفيل را تخت نويسند وميمون را زنجير نويسند

وبعض

وبعضي شير وپلنك ويوز وساير سباع را زنجير
نويسند وطيور وشترمرغ وماهي را قطعه نويسند
ومار را تار يا نه نويسند وشمشير وكارد وخنجر
وتبرزين وتير كمان ودهره وتفنك واكثر الات
حرب را قبضه نويسند وجهار اينه وزره وجوشن خواب
وپراهن وزير جامه را دست نويسند ولوب ما
اراره نويسند وهم چنين باديچا ارده نويسند
وفولاد را پهنه نويسند وزره وقبا وباراني
وهرچه مثل ان بوان شد سوب نويسند
وحرير بفت واطلس وقطني وحرير را فراخچ
نويسند وقطيفه ولنك الركاق ست فرد واكر
زوج ست زوج نويسند ودست مال را دسته
نويسند وكاغذ وقلم وقاشق وامثال اينها
را دست جه نويسند وبعضي از اقمشه مانند
مندبل وچهار زرع واز اين قبيل را عدد نويسند
وساير اقمشه را سوب وزرع نويسند وكتاب
وپوست وساغري وتيماج را جلد نويسند
وكفش وچاق چور وبندان وچكمه وهرچه
زوجيه بر ان غالب ست زوج نويسند وكليم
وقالي ونمد وسوزني وساير اينها را اكر زوج
باشد زوج واكر فرد باشد فرد نويسند وباقي
اسبابرا عدد نويسند فائده اسفند
از حضرت رسول صلى الله عليه واله منقول است
كه بر هر يك از برك ودانه درخت اسفند ملكي
موكل بانهاست تا انكه بپوسد ريشه اش ونشه

اش غم و سحر را بر طرف میکند و در دانه اش شفای هفتاد و دو درد است پس مداوا کنید با سفند و کندر و از حضرت صادق ع منقول است که خانه که در ان اسفند هست شیطان تا هفتاد خانه از ان خانه دور است و ان شفا است از هفتاد و دو مرض که ادنی ان ها خوره است و فرموده که کندر برگزیده پیغمبران است هیچ دودی زودتر از ان باسمان نمیرود و او دور کننده شیاطین است و رفع کننده بلاها است **فائده** فضیلت سنا از حضرت رسول ص منقول است مداوا کنید بسنا که اگر چیزی مرگ را رد میکند سنا است **فائده** فضیلت شونیز از حضرت صادق ع فرموده که در سیاه دانه شفای همه دردها است مگر مرگ از حضرت رسول ص پرسیدند چگونه استعمال کنیم فرموده است یک دانه اش را در کهنه کنی و یک شب در اب بخیسانی چون صبح شود در بینی راست دو قطره و در بینی چپ یک قطره بچکانی و در روز دوم نیز چنین کنی و در روز سیم در بینی راست یک قطره و در بینی چپ دو قطره بچکانی و در هر شب دانه ها را تازه کنی شخصی بحضرت صادق ع شکایت کرد از بسیار امدن بول از ازار فرموده سیاه دانه را سفید و سنبل و قاقله از هر یک جزوی و از فرفیون دو جزو و بکوب و از حریر بیرون کنی و با عسل کف گرفته سرشته کنی یک حب از ان با اب باران نیم گرم و در وقت

خواب بخورد برای سرفه کهنه و تازه نافع و النافع الله **فائده** از برای سرفه این ایه را بر اب خوانند صاحب سرفه بیاشامد شفا یابد ان شاء الله افحسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینا لا ترجعون فتعالی الله الملک الحق لا اله الا هو رب العرش الکریم **فائده** جهت حیله بر زنان از سر چهار راه خاک بردارد و از سه قبر کهنه خاک بردارد در میان طبق ریخته و ان زن قدم بر خاک نهد بعد با برادارد بعد ایة الکرسی تا خالدون را سه مرتبه بخواند در هر مرتبه بر ان خاک خطی بکشد همراه قلم تراش و ان خاک را بر هم زند و یک مرتبه سورة والشمس را بخواند و بر سر همان خط مرتبه دیگر خط بکشد و بعد سوره قل هو الله را با انگشت سبابه بر خاک بنویس و بعد خاک را جمع کرده در میان اب بریزد و صبر کند تا صاف گردد بعد ان اب را بسر بریزد مجرب و ازموده است **فائده** برای قوت جماع هر که خواهد کر بدرا خشک کند و بر قضیب در وقت جماع مالد قوت جماعش بمرتبه گردد که ان زن ترک وی نماید **فائده** معالجه سرعت انزال این طلسم را بر صفحه از طلا یا نقره نقش و در دهن گیرد تا در دهن باشد زن و شوهر انزال نشوند البته ۹۱۱۱ ط ط ۹ ه **فائده** نوع دیگر این شکل را بر حریر بنویسد و در میان بندد اگر باده زن نزدیکی کند هر دو احتیال کردانند و ان شکل اینست .

۰ ۵ ۱۱ ه ۸ ۱۱۱ ۹ ۱۰ ط ۱۱۱ ۹ ۴ ۹

فائده

فتح الرجال بر بیضه مرغ سیاه نویسد و در دیگ خالی افکنند و در زیر ان اتش افروزد و خود بر بالای دیگ بایستد تا انکه تخم ترکیده گردد باذن الله تعالی

ح ح ۱۱۱ م ۱۱ م ۳ ۱۲ ح ۱۱ ع ۱۱

ولا قوة لعلهم الا معالی الی السهم

ق ع ۱۱۱ ۸

فائده در مکارم الاخلاق از حضرت پیغمبر ص روایت شده در حین حمل کندر بسیار بخورند باعث عقل فرزند میشود در کافی شیخ کلینی از ائمه اطهار روایت شده خوردن به باعث جمال فرزند میشود بروایت حضرت امیر ع همان روز وضع حمل هفت دانه خرما زن بخورد باعث حلم فرزند میشود **فائده** اطراف شیر دادن اطفال در بعض از کتب مرحوم مجلسی مذکور است بدانکه منتهای شیر دادن فرزند دو سال است و مشهور میان علما انست که بعذری زیاده جایز نیست مگر انکه ازار داشته باشد و مضطر باشند و از بیست یکماه کمتر ندهند جمعی از علما واجب میدانند که مادر بفرزند بخوراند از شیر اول که به پستان میاید و گفته اند که اگر ان شیر را ندهند طفل نمی ماند یا قوت نمیابد از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که نافع و مبارک ترین شیرها برای فرزند شیر مادر است حضرت صادق ع دیدند مادر اسحق فرزند خود را شیر میداد فرموده ای مادر اسحق از یک پستان شیر مده از هر دو پستان شیر بده که یکی

بعوض طعام است دیگری بعوض اب و بفرزند کمتر از بیست یکماه شیر دادن ظلم است و مادر از لقمه حرام باید اجتناب نماید که مربی کودک از شیر است و هر که در شب از خواب برخیزد و خوابرا بر خود حرام سازد ثواب کثیر دارد که بنده در راه خدا ازاد کرده باشد مانند فرزندان اسمعیل ع **فائده** از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که راست ترین نامها نامی است که دلالت کند بر بندگی خدا مثل عبد الله و بهترین نامها نام پیغمبران است و از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که فرزندان را در شکم مادر نام بگذارید که اگر نام نگذارید و سقط شود در قیامت با پدر خود گوید که چرا مرا نام نگذاشتی و حضرت رسول ص محسن فرزند حضرت فاطمه را در شکم نام گذاشت و محسن ان فرزند است که بعد از حضرت رسول ص هنوز در شکم بود که عمر ملعون در بر شکم حضرت فاطمه ع زد و او را شهید کرد و از حضرت امام موسی ع منقول است که اول نیکی که پدر با فرزند میکند انست که او را نام نیک بگذارد و حضرت رسول ص فرموده که هر که چهار فرزند از او بوجود اید و هیچیک را بنام من نسمیه نکند بر من جفا کرده است و در حدیث دیگر از حضرت امام موسی ع منقول است که فقر و بینوائی داخل خانه نشود که در ان خانه نام محمد یا احمد یا علی یا حسن یا حسین یا جعفر یا طالب یا حمزه یا عبد الله یا فاطمه

بوده باشد و در روایت معتبر است که مردی بخد
مت حضرت رسول صلعم آمد و گفت مرا فرزندی
بوجود آمده است اورا چه نام گذارم فرمود او را
نام به بهترین نامها که جعفر است نرسی بکن **فائده**
عظیمه ابتدای ظهور دولت عباسیه
تفصیل این اجمال اینکه در سنه ۱۰۱ که زمان دو
لت **عمر بن** عبد العزیز بود محمد بن علی بن عبد الله
بن عباس بن عبد المطلب در بعضی از اعمال
شام در گوشه اختفا نشسته بود از بعضی
شنیده بود که در نزد اهل بیت محقق است که دو
لت امویه قریب بانقراض رسید و دولت
بر او و اولاد او قرار خواهد گرفت لهذا در خفیه
بعضی را به بیعت خود دعوت کرد و ابو عکرمه
را با دو شخص دیگر بخراسان و میسره را بعراق
فرستاد که در خفیه خلق را بدعوت او خوانند
و هر کس بیعت میکرد خطی از او میگرفتند
و ابو عکرمه دوازده نقیب تعیین نمود که باخذ
بیعت اشتغال نمایند از انجمله یکی سلیمان بن
کثیر و دیگری قحطبه بن شبیب بود و بعد از
فوت محمد بن علی پسر او ابرهیم که اورا ابرهیم امام
میگفتند باین امر مشغول شد و ابو مسلم مرو
زی را بخراسان فرستاد تا بدعوت قیام
نماید و در سنه ۱۲۹ ابرهیم ابو مسلم را از خرا
سان طلبیده او با هفتاد کس روانه شد
چون بقومس رسید مکتوب ابرهیم بوی

سیم

رسید که بهر جا که رسیده باشی معاودت نمای
و قحطبه را نزد ما فرست و ابو مسلم مراجعت کرده
هفتاد نفر را در اطراف بلاد خراسان و خوارزم
پراکنده کرد تا مردم را دعوت نمایند و مقرر
چنان شد که در آخر رمضان سنه مذکوره
ظهور کنند و در ان اوان نصر سیار بجنگ جدیع
کرمانی و شیبان خارجی اشتغال داشت بهر
حال در شب بیست و پنجم رمضان که وعده
بود ابو مسلم و سلیمان بن کثیر در یکی از قرای
مرو آتش بسیار افروخته شیعه عباسیه بر
ایشان جمع شدند بعد از چندی نصر لشکری
بحرب ابو مسلم فرستاده و لشکر او منهزم گشتند
و ابو مسلم زمانی چند در خراسان توقف نموده
تا آنکه بمرور نصر را از خراسان گریزانیده و او
در ری وفات یافت و در سنه ۱۳۰ **قحطبه** از
نزد ابرهیم امام بخراسان آمده لوائی که جهة
ابو مسلم فرستاده بود ابو مسلم قحطبه را امیر الجیوش ساخته بتسخیر ا
قلاع خراسان روانه گردانید و بعد از فتح قلاع
بجرجان آمده آنجا را نیز تسخیر کرده بری آمد
و بعد از تسخیر ری همدان و نهاوند را نیز تسخیر
کرده در ان وقت صد هزار مرد از جانب فارس
و کرمان بهم گماشته مروان بحرب قحطبه نامزد
شده و در حوالی اصفهان تلاقی شده قحطبه
غالب گردید قحطبه از عراق عجم متوجه عراق
عرب گردید و یزید بن هبیره که از جانب مروان

در عراق عرب بود سپاهی جمع آورده و مدد مر
وان نیز رسیده با سپاه بسیار متوجه قحطبه
شده در فانقین تلاقی شده مروانیان و هم
هزیمت مراجعت کردند و قحطبه بسمت کوفه روان
شده و ابن هبیره بواسط رفت و در عرض راه
قحطبه غرق شده لشکر حسن پسر اورا امیر
کردند و حسن با لشکر داخل کوفه شده و در ان
زمان خبر کشته شدن ابرهیم امام بدست
مروان بکوفه رسید و در ان اوان برادر ابرهیم
ابو العباس سفاح و ابو جعفر منصور گریخته
بکوفه آمدند و در شب جمعه چهاردهم ربیع الآخر
در سنه ۱۳۲ اهل کوفه و خراسان با ابو العباس
سفاح که اول خلفای عباسیه بود بیعت کردند
و در ان وقت مروان در حران بود و ابو عون
نامی با حسن بن قحطبه در موصل بود سفاح
عم خود عبد الله بن علی با لشکر بخراسان فرستا
ده تا ابو عون را جزو ضم نموده بدفع مروان بر
دارند در موضع زاب حرب دست داده مروان
منهزم شد و بجانب شام گریخت ابو عون بر
اثر او روان شد و مروان بجانب مصر روان
شد و ابو عون در حوالی رود نیل باو رسیده
حرب اتفاق افتاد شب در آمد و مروان در کشتی
بجانب رفت یکی از اصحاب ابو عون او را در
انجا دیده شناخت بضرب شمشیر اورا از کار
انداخت و سر اورا بریده نزد سفاح

فرستاد

فرستادند و مدت سلطنت مروان چهل و پنج سال
و یکماه امتداد یافت و عمرش شصت و نه سال
و در ذی الحجه سنه ۱۳۲ کشته شد و بالجمله چون سفاح
بر سریر خلافت نشست بعد از چندی ابو مسلم
را از خراسان طلبیده عزیمت حج نمود در کوفه
بخدمت سفاح رسیده با برادر او ابو جعفر منصور
که اورا دوانقی گویند روانه مکه شدند و این در سنه ۱۳۶
بود و در این سال سفاح بمرد و مدت خلافتش
چهار سال و هشت ماه بود و بعد از ان برادرش
منصور دوانقی بر تخت خلافت نشست و او در
راه مکه در منزل ذات عرق خبر وفات سفاح
شنیده بتعجیل آمد وارد کوفه شد و از اطراف هر که
لوای مخالفت برافراشت اورا مغلوب گردانید و
ابو مسلم مروزی صاحب الدعوة را بکشت و در
سنه ۱۴۵ آغاز عمارت بغداد نموده و بیست و دو
سال بچهار روز کم خلافت کرد و مدت عمرش شصت
و سه سال بود و در سفر مکه وفات یافت و بعد
از ان پسرش **مهدی** بن ابو جعفر منصور دوا
نقی محمد بن علی بن عبد الله بن عباس ابن عبد المطلب
در ذی الحجه سنه ۱۵۸ بر سریر خلافت متمکن
شد و در سنه ۱۶۹ وفات یافت خلافت او
یازده سال و زمان حیوتش چهل و سه سال
بود و بعد از ان **موسی** ابن مهدی الملقب بهادی
بر مسند خلافت تکیه زد یک سال و سه ماه خلافت
کرد و مدت حیوتش بیست و شش سال و کسری

بود و بعد از آن برادرش هرون مهدی الملقب
بالرشید در سنه ۱۷۰ خلیفه شد و در آن وقت
بیست و دو سال عمر داشت و یحیی بن خالد برمکی
را وزیر خود کردانید و امین را ولی عهد خود کرده و
بعد از آن مامون را و اول یحیی را بخراسان فرستاد
و در سنه ۱۷۸ فضل بن یحیی را بخراسان فرستاد
و او از آنجا بما وراء النهر رفته بعضی را که سر باطاعت
هیچ یک از خلفا در نیاورده بودند مطیع کردانید
و در سنه ۱۸۶ هرون سفر حج نمود و دو پسر خود
امین و مامون را همراه برد و در مکه ممالک محروسه
را بر فرزندان خود قسمت کرد شرقی عقبه
حلوان را که کرمانشاهان ست و نهاوند و همدان
و قم و کاشان و اصفهان و فارس و کرمان و
سیستان و ری و قومش و طبرستان و کیلا
نات و آذربایجان و خراسان و زابل و کابل
و هندوستان و ماوراء النهر و ترکستان بمامون
داد و غربی را که عبارت ست از بغداد و واسط
و کوفه و بصره و شامات و سواد عراق و مو
صل و جزیره و حجاز و مصر تا بافریقیه بامین ارزانی
داشت و وصیت کرد که امین در بغداد اقامت
نماید و مامون مرو را تختگاه سازد و هر کس
ولایت خود را نگاه دارد و هر یک از آنها که پیشتر
وفات کند مملکت آن از دیگری باشد و در اوا
ن هرون کار برامکه بالا گرفت بحدی که از آن
بالاتر متصور نیست و بعد از چندی بجهات

متعدده

متعدده مزاج هرون برایشان متغیر شد و ایشان
را بنوعی مستاصل و تا چیز کردانید که از ایشان
جز نامی باقی نماند و از ابتدای حکومت برامکه
و تسلط ایشان در زمان هرون تا برطرف
شدن ایشان هفده سال و هفت ماه و یازده
روز کشید بعد از زمانی چند رافع سمرقند خروج
کرده والی هرون را در سمرقند بکشت و هرون
هرثمه بن اعین را بدفع او نامزد کرده و خود نیز
از عقب او از بغداد روانه خراسان شد و در
راه مریض شده بطوس رسید جان بجانا
ن روزخ سپرد و مدت خلافتش بیست و سه
سال و کسری چهل و هفت مرحله از مراحل زند
کانی طی کرده بود و وفات او در سنه ۱۹۳ اتفاق
افتاد و چون این خبر ببغداد رسید امین بن
هرون در بغداد بر سریر خلافت نشسته
خلایق تجدید بیعت او کردند و مامون نیز در خرا
سان بر منبر رفته از مردم بجهة امین تبارکی بیعت
بستد و لیکن امین خیانت و غدر کرده عاقبت
باو رسید آنچه رسید مجمل القضیه آنکه امین ارا
ده کرد که مامون را از ولایت عهدی که هرون
قرار داده بود خلع و از حکومت خراسان
عزل نماید و به پسر خود دهد هر چند جمعی از نیکخوا
هان چون اسمعیل بن صبیح کاتب السر و خا
زم بن خزیمه مانع شدند مفید نیفتاد و ببهانه
معاونت مامون را طلبیده مامون بعذرهای

دل پذیر متمسک شد عاقبت امین علی بن عیسی
بن ماهان با لشکری آراسته که شصت هزار سوار
همراه بودند روانه خراسان و باو سفارش
نمود که مامون را زنده بفرستد و زبیده مادر امین
نیز سفارش بعلی بن عیسی نمود که مکروهی
باو نرساند و قبل از توجه ابن عیسی طاهر بن حسین
که بذو الیمینین اشتهار دارد و با چند هزار سوار
از جانب مامون بری آمده بود و چون این خبر
بعلی بن عیسی رسید بخندید و گفت مگث طاهر
همان قدر است که ما از همدان بگذریم و چون از همدان
کذشتند طاهر باز مستعد رزم بود عاقبت بمقاتله
اتفاق افتاد و علی بن عیسی در جنگ کشته شد
و لشکر بغداد منهزم شد و چون این خبر بمرو رسید
مردم بخلافت بر مامون سلام کردند و وقتی این
خبر بامین رسید که مشغول ماهی گرفتن بود علی بن
عیسی کشته شد گفت بس کنید که من یک ماهی
گرفته ام و خادم دو ماهی و بعد از آن عبد الرحمن
انباری را با سی هزار بجنگ طاهر فرستاد و در همدان
مقابله اتفاق افتاد عاقبت بعد از صلح حربی
واقع شد و عبد الرحمن کشته شد و هرثمة بن اعین
نیز با سی هزار کس از پیش مامون بمدد طاهر
رسید باهواز و بصره رفته و کماشتکان امین
را بیرون کرد پس بعزم تسخیر بغداد روان
شد و در سنه ۱۹۷ طاهر و هرثمه و زهیر بن مسیب
بن طاهر ببغداد فرود آمدند و در تضییق اهل

حصار

حصار کوشیدند و جمیع اهل شهر از امین روی گر
دان گردیده بطاهر پیوستند تا شبی از شبها اوایل
محرم در سنه ۱۹۸ امین با کنیزکان و خویشان از
شهر بیرون آمده که نزد هرثمه رود و او از مامون
امان بجهة امین بگیرد طاهر مطلع شده فرستاد
او را گرفتند و در همان شب سر او را از بدن
جدا کرده نزد مامون فرستاد بمرو و مدت خلافت
او چهار سال و هشت ماه بود و زمان حیوتش
بیست و هشت سال و بعد از آن مامون بن
هرون بر سریر خلافت نشست چون در اواخر محرم
سنه ۱۹۸ خبر قتل امین در مرو شایع شد خلایق
دوباره تجدید بیعت مامون کردند و امارت فا
رس و عراق و اهواز و حجاز و یمن بحسن ابن
سهل داد و ذوالیمینین را امر کرد تا بضبط
ولایت شام و جزیره و مغرب زمین و دفع
بعضی از خوارج پردازد و هرثمه را بخراسان
طلبید و چون مردم امارت حسن را مکروه دا
شتند مفاسد بسیار ظاهر شده و در سنه ۱۹۹
محمد بن ابراهیم العلوی المعروف بالطباطبائی
بسعی ابو السرایا خروج کرده و حسن با او محاربات
نموده در همه حال حسن مغلوب شد آخر الامر
هرثمه از کرمانشاهان مراجعت نموده و ابو
السرایا را بکشت و محمد بن ابراهیم نیز فجاة در گذشت
و از آنجا هرثمه بخراسان روانه شد و در آنجا بسعی
فضل بن سهل ذو الریاستین برادر حسن

کشته شد در انوقت ابرهیم بن موسی بن جعفر
در یمن مدعی خلافت شد و حسین افطس
علوی بر مکه مستولی شد و اعراب کوفه و بغدا
د با ابرهیم بن مهدی عباسی بیعت کردند و
او با حسن محاربت کرده بر همه غالب شد و
اطراف عرب و یمن و حجاز پر اشوب شد و لیکن
چون اشوب بواسطه حسن بود برادر او فضل
نمی گذاشت که کسی این اخبار را بسمع مامو
ن رساند و دران هنگام مامون حضرت امام علی
بن موسی الرضا ع را بمرو طلبیده و او را و
لی عهد خود کردانیده و انحضرت این اخبار را
بسمع مامون رسانیدند و مامون ندای کوچ
در داده عزیمت بغداد نمود چون بطوس
رسید امام را مسموم نموده و در انجا حضرت عالم
قدس را بوجود خود مزین فرمودند و مامون در
سنه ۲۰۴ وارد بغداد کردید و ابرهیم عباسی
مختفی کشت تا در سنه ۲۰۹ مامون پوران دختر
حسن بن سهل را بخواست و در اخر ایام خلافت
بمصر رفته عبدوس را از میان برداشت
پس ببلد روم امده بعضی از قلاع بلاد انجا را
فتح نمود مراجعت کرده در وقت مراجعت
بسر چشمه بزندون در نواحی طرسوس فرود
امده در انجا بجهنم واصل شد و او را در طرطوس
در قبر محبوس کردند ایام خلافتش بیست سال
و پنجماه و سیزده روز بود و مدت عمرش چهل

وهشت

وهشت سال بود و بعد ازان معتصم بن هرون
بولایت عهد مامون خلیفه شد و دران اوان
شخصی مسمی ببابک خرم دین که در اوان مامون
خروج کرده بود ترقی کرده بسیاری از مردم
عراق عجم متابعت او کردند و معتصم افشین
را که از ملک زادکان ماوراء النهر بود بحرب
او فرستاد و او را دستگیر کرده نزد معتصم
فرستاده و او بابک را کشت کویند بابک قتل
بسیار کرده بود و عدد مقتولان او از هزار هزار
متجاوز بود معتصم بنای سر من رای گذاشته
و در اندک وقتی باتمام رسید و انجا را مسکن
خود کرد و در سنه ۲۲۳ پادشاه روم قصد و
لایت اسلام کرد و در وقت معتصم با دویست
هزار نفر بعزم رزم او روانه شد و افشین را
از طرف دیگر فرستاد و پادشاه روم از افشین
منهزم شد و بسیاری از بلاد روم را معتصم
مسخر کرد و اراده اسلام بول نمود که خبر طغیان
عباس بن مامون رسید مراجعت نمود و عباس
را گرفته بکشت و در سنه ۲۲۵ افشین را محبوس
کرد و در حبس وفات یافت و در سنه ۲۲۷
معتصم بدار البوار رفت و او چهل و هشت سال
و هشت ماه و هشت روز عمر یافت و او را خلیفه
مثمن میگفتند و بعد ازان الواثق بالله هرون
بن معتصم بر مسند خلافت نشست و بعد از
چندی بمرض استسقا بمرد پنج سال و نه ماه

و سیزده روز خلافت کرد و سی و هفت سال
ایام حیوتش بود و بعد ازان خلایق بالمتوکل علی
الله جعفر بن معتصم بیعت کردند و بر مسند
خلافت متمکن شده در سنه ۲۳۵ فرمان داد تا
خلایق با سه پسر او منتصر و معتز و مؤید علی
الترتیب بیعت کردند و دو پسر دیگر خود را که
معتمد و موفق باشند بجانب در نیاورد و در
سنه ۲۳۶ امر کرد تا قبر امام حسین ع را خراب
کردند و اب بقبر مبارک انحضرت بستند و لیکن
اب پیش نیامد تا انجا و مردم را از زیارت امیر المؤمنین
علیه السلام و امام حسین ع منع کرد و اخر الدهر
پسر او منتصر با جمعی از ترکان باهم ساخته
شبی متوکل را از میان برداشتند زمان خلا
فتش چهارده سال و نه ماه و نه روز بود و ز
مان حیوتش چهل و چهار سال و بعد ازان مهم
خلافت بر منتصر بن متوکل قرار گرفت و او
بخواهش اتراک دو برادر خود را معتز و مؤید
از خلافت مخلوع کرده و لایت عهد را به پسر
خود داد و بعد ازان وفات یافت مدت خلا
فتش شش ماه و زمان حیوتش بیست و پنج
سال بود و بعد ازان خلایق بمعاونت امرای ترک
با عم او مستعین بالله ملعون بن معتصم بیعت
کردند و بعد از چندی جمعی از اتراک بر او شو
ریده و او گریخته از سامره ببغداد رفت
و اتراک با معتز بیعت کردند و عاقبت کار بجائی

فائده روایت دارد از جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که [illegible]

رسید

رسید که مستعین خود را از خلافت خلع کرد و فا
نده بران مترتب نشده کشته شد زمان خلافتش
سه سال و نه ماه بود و مدة حیوتش سی و پنج
سال و بعد ازان معتز بن متوکل در امر خلافت
مستقل کردید و احمد بن اسرائیل را وزیر خود ساخت
و امر کرد تا برادران ان مؤید و موفق خود را از خلافت
خلع کردند و با اتراک بنای بد سلوکی گذاشته
و بعضی از رؤسای ایشان را بکشت عاقبت ترکا
ن و مغاربه اتفاق نموده بدار الخلافه رفتند پای
معتز را گرفته از قصرش برون کشیدند و با مهتدی
بیعت کردند و معتز را در زندان محبوس نموده
تا از گرسنگی و تشنگی بجهنم رفت و زمان خلافت
او سه سال و شش ماه بود و مدت حیوتش
بیست و چهار سال و بعد ازان المهتدی بالله ابن
الواثق بالله مستقلا خلیفه شد و در ماه رجب در
سنه ۲۵۶ ترکان با او محاربه کرده او را بکشتند
مدت خلافتش یازده ماه و یازده روز بود و زمان
حیوتش سی و نه سال و در اوان خلافت
او در اطراف نهایت اختلال هم رسید و بعد از
ان معتمد بن متوکل بر مسند خلافت نشست و
عبدالله بن خاقان را وزارت داد و بیست و سه
سال خلافت کرد و چهل و هشت سال عمر کرد
و بعد ازان خلافت بر معتضد بن موفق قرار
گرفت و در سنه ۲۸۴ خواست که خطبا را امر کند
که بر روس منابر بر معویه و ابوسفیان لعن

کنند وزرا مانع شدند و در عهد او قرامطه ظهور
کردند و او نه سال و نه ماه و دو روز خلافت کرد
و مدت حیوتش چهل و نه سال بود و بعد از فوت
او پسر او المکتفی بن المعتضد بر مسند خلافت
نشست و در زمان او قرامطه تسلطی تمام بر دلا
یت شام و سایر ولایات یافتند و حسین بن
یحیی که او را صاحب الشامه گویند مقتدای ایشان
بود اخر الامر مکتفی خود بحرب ایشان رفته ایشانرا
منهزم گردانید و صاحب الشامه را بکشت و در
سنه ۲۹۵ وفات یافت مدت خلافتش شش
سال و سه ماه بود ایام حیوتش سی و سه
سال و شش ماه بود و بعد از ان مقتدر بن
معتضد خلیفه شد زمام اختیار ملک و مال خود
را بوزیر خود ابن الفرات داد و در زمان دولة
او اسمعیلیه در مصر ظاهر شد و عبد الله بن محمد بن
عبد الله بن سموم بن محمد بن اسمعیل بن امام
جعفر صادق عم در مصر ظهور کرد خاندانهای
قدیم بر انداخت و بر ممالک مصر استیلا یافت
و بقریب سیصد سال دولت در دودمان
ایشان ماند و حسین منصور حلاج نیز در عهد
مقتدر ظاهر شد و بامر او کشته شد و مقتدر بیست
و چهار سال و یازده ماه و سیزده روز خلافت
کرد و در وقت مونس خادم از او روگردان
شده و فتنها بر پا کرد تا انکه لشکر کشیده مقتدر
را بگرفتند و بکشتند مدت حیوتش سی

وشش

و هشت سال و پنجاه بود و بعد از او برادر او
قاهر بن معتضد بیعت کردند و او ابن مقله
را وزارت داد و بر اولاد مقتدر تحکمات
بسیار کرد و مردی بود سفاک و بیباک عا
قبت امراء ترکان با هم ساخته او را گرفتند
و چشمان او را میل کشیدند یکسال و شش
ماه و شش روز خلافت کرد و بعد از کوری
در مسجد جامع بغداد بگدائی اشتغال داشت
و بعد از ان الراضی بن المقتدر بر خلافت
نشست و باز ابن مقله را وزیر کرد و عاقبت
بسبب خیانتی که از او سر زد دست او را
قطع کرد و در سنه ۳۲۹ بعلت استسقاء
وفات یافت و مدت خلافتش شش
سال و دو روز و عمرش سی و دو سال
و کسری و بعد از ان متقی بن مقتدر خلیفه
شد و او از خلافت بجز نامی نداشت و عاقبت
خلایق بر او شوریدند و او را گرفتند میل کشیدند
سه سال و یازده ماه خلافت کرد و شصت
سال عمر یافت و بعد از ان امر خلافت
بر مستکفی بن مقتدر قرار گرفت و در ان
وقت سلاطین ال بویه در بغداد تسلطی
تام داشتند و با خلیفه مماشات می کردند
و مداخل در تصرف ایشان بود و خلیفه را
جزئی میدادند عاقبت میان معز الدولة
که یکی از سلاطین ال بویه است و خلیفه

نقاری پیدا شده خلیفه را میل کشیدند مدت خلا
فت مستکفی یکسال و چهار ماه مدت عمرش
سی و دو سال و بعد از ان بفرموده معز الدولة
مطیع بن مقتدر خلیفه شد و لیکن خلافت او
نیز بمجرد نام بود و در زمان سلطنت ال بویه که
ایشان را دیالمه نیز گویند خلفا را جز نامی نبود و
دیالمه میدانستند که خلافت ایشان ناحق است
و چون بیست و نه سال و پنج ماه از خلافت او گذ
شت خود را عزل کرد و مردم با پسر او طایع بن
مطیع بیعت کردند و چون هفده سال نه ماه
و شش روز از خلافت او گذشت بهاء الدولة
دیلمی بفرمود تا او را بگرفتند و فرستاد تا قادر بن
مقتدر را اورده با او بیعت کردند و او شوکت
تمام یافت و در زمان او اقتدار و تسلط دیالمه
نقصان پذیرفت و سلطان محمود سبکتکین را
نیز اخلاص بقادر بود و او چهل و یکسال و سه
ماه و یازده روز خلافت کرد و هشتاد و شش
سال عمر یافت و در سنه ۴۲۲ وفات یافت
و بعد از ان قائم بن قادر بر تخت خلافت
نشست و در زمان او دولت ال بویه انقرا
ض یافت و ملک ایشان بطغرل بیک سلجوقی
انتقال یافت و چون طغرل بیک را در عراق
عجم شغلی روی داد و بانجا توجه نمود و در زمان
غیبت او یکی از امرای بغداد با مستنصر اسمعیلی
که در مصر بود ساخته و در هشتم سنه ۴۰۵ سردار

اسمعیل

اسمعیل ببغداد قائم را بگرفت و برشترش بنده
کرد و بازار بگردانید و او را محبوس کرد و در بغداد
خطبه بنام اسمعیلیه خوانده شد تا انکه طغرل
بیک از عراق عجم مراجعت کرده سردار مستنصر
را بکشت و خلیفه را بیرون اورد و قائم در سنه ۴۶۷
وفات یافت چهل و چهار سال و هشت ماه خلا
فت کرد و هفتاد و شش سال و کسری عمر
یافت و بعد از ان پسر پسرش مقتدی بن قائم
خلیفه شد و بعد از چند سال دختر سلطان
ملکشاه سلجوقی را بخواست و اخر الامر میان
زن و شوهر نقاری پیدا شد دختر باصفهان
رفت و در همان سال مقتدی وفات یافت
مدت خلافتش نوزده سال و پنجاه بود و
زمان حیوتش سی و هشت سال و کسری
و بعد از ان پسرش مستظهر بن مقتدی خلیفه
شد و در زمان او کار اسمعیلیه بالا گرفت و
حسن صباح ظهور کرد و مستظهر بیست و پنج سال
و کسری خلافت کرد و چهل و هشت سال و کسری
حیوت داشت و در سنه ۵۱۲ وفات یافت
و بعد از ان پسرش مسترشد بن مستظهر
خلیفه شد و او ان سلاطین سلجوقیه حسابی
نمی گرفت و امر کرد تا نام سلطان محمود سلجوقی
را از خطبه و سکه بیفکندند و بعزیمت محاربه
سلطان از بغداد حرکت کرد و بعد از مقاتله
لشکر خلیفه منهزم شده مسترشد دستگیر شد

وسلطان او را بهمراه برد تا در همدان و در روایتی
تا در مراغه خلیفه کشته شد و هفده سال و شش
ماه خلافت کرد و چهل و سه سال زندگانی یافت
و بعد از آن مردم با پسرش راشد بن مسترشد
بیعت کردند و راشد نیز با سلطان محمود بنای
مخالفت گذارده و سلطان متوجه بغداد شد و
راشد گریخته مدتی در اطراف حیران می گشت تا در
اصفهان یکی از ملازمان او او را بکشت و یکسال
خلافت کرد و بعد از آن بفرموده سلطان منتفی بن
مستظهر متصدی امر خلافت شد و تا سلطان
محمود حیات داشت امر خلافت او رواجی نگرفت
اما بعد از وفات سلطان مستقل شد و سایر
سلاطین سلجوقیه را ببغداد راه نداد و ایشان
نیز بر او تسلط نیافتند و از هنگام ظهور دولت
دیالمه تا اوان دولت منتفی بغیر از او هیچ خلیفه
باستقلال خلافت نکرد و در سنه ٥٥٥ وفات
یافت مدت خلافتش بیست و چهار سال و
کسری و زمان حیاتش شصت و شش سال
بود و بعد از آن مستنجد بن منتفی خلیفه شد و او
از خوبان خلفای عباسیه بود و در سنه ٥٦٦
وفات یافت مدت خلافتش یازده سال
و شش ماه و پنجاه سال عمر کرد و بعد از آن
مستضیء بن مستنجد خلیفه شد و در سنه ٥٧٥ وفات
یافت نه سال و هشت ماه خلافت کرد و پنجاه
و پنج سال عمر یافت و بعد از آن ناصر بن مستضیء

ملعون خلیفه شد و بفرمود تا مزامیر و خمهای
شراب بشکستند و در رواج شریعت کوشیده
و در سنه ٦١٤ سلطان محمود خوارزمشاه بر
ناصر خشمناک شد و با لشکری بسیار که سیصد
هزار سواران جرار در آن لشکر بود و متوجه بغداد
شد و ناصر شیخ شهاب الدین سهروردی را برسالت
و التماس فرستاد و ان در همدان
باردوی سلطان رسید و ملتمس و مبذول
نشد و بعد از مراجعت او ناصر خائف شد اما
چون خوارزمشاه بعقبه کردستان رسید
چنان برفی در اردوی او افتاد که اکثر چهارپایان
تلف شده و دست و پای اکثر لشکریان ضایع
شد و بالضروره معاودت نمود که بعد از کسر
سوده سرما برگشته انتقام از ناصر کشیده اما
مهلت نیافت و بهجوم لشکر چنگیز خان گرفتار
شد و در سنه ٦٢٢ ناصر وفات یافت مدت
خلافتش چهل و شش سال و کسری و زمان
حیوتش هفتاد و نه سال و بعد از آن ظاهر بن
ناصر خلیفه شد و او خلیفه بود عادل و در سنه ٦٢٣
وفات یافت مده خلافتش نه ماه و چهارده
روز بود و بعد از او مردم با مستنصر بن ظاهر
ملعون بیعت کردند و او در سنه ٦٤٠ وفات
یافت و شانزده سال و دو ماه و هفت
روز خلافت کرد و بعد از آن معتصم بن مستنصر
برتخت خلافت نشست و او از سایر خلفای

عباسیه بمزید عظمت و شوکت ممتاز بود و در جمیع
بلاد شرق و غرب خطبه خلافت بنام او خواندندی
و در سنه ٦٤٢ وزارت خود با بن علقمی داد و در
سنه ٦٥١ هلاکو خان از ممالک شرقی متوجه بلاد
غربی شد و بعد از تسخیر قلاع اسماعیلیه بمشورت
خواجه نصیر طوسی ره متوجه بغداد شد و خلیفه
را با پسران و چندین هزار کس از عباسیان
بکشت و دولت عباس انقراض یافت والملک
لله الواحد القهار فائده دعاء جلیل القدر
مجرب ذکره فی مزار البحار عن مصباح المصباح عن
ابی عبدالله ع قال اذا کانت لک حاجة الی الله وضقت
بها ذرعا فصل رکعتین فاذا سلمت فکبر الله ثلثا
و سبح تسبیح فاطمة الزهراء علیها السلام ثم اسجد
و قل مائة مرة یا مولاتی یا فاطمة اغیثینی ثم ضع خدک
الایمن علی الارض و قل مثل ذالک ثم عد الی السجود
و قل ذالک مائة مرة و عشر مرات واذکر حاجتک
فان الله یقضیها و رواه عن کتاب البلد الامین
هکذا تصلی رکعتین فاذا سلمت فکبر الله ثلثا و
سبح تسبیح الزهراء ع و اسجد و قل مائة مرة یا مو
لاتی یا فاطمة اغیثینی ثم ضع خدک الایمن و قل
کذالک ثم عد الی السجود و قل کذالک ثم ضع
خدک الایسر علی الارض و قل کذالک ثم عد
الی السجود و قل کذالک مائة مرة و عشر مرات
واذکر حاجتک تقضی فائده مروی فیه
ایضا عن البلد الامین عن الصادق ع اذا

کان لک حاجة الی الله او خفت امرا فاکتب فی
بیاض بعد البسملة اللهم انی اتوجه الیک باحب
الاسماء الیک و اعظمها لدیک و اتقرب و اتو
سل الیک بمن اوجبت حقه علیک بمحمد و علی
و فاطمة و الحسن و الحسین و الائمة علیهم السلام و
تسمیهم باسمائهم الشریفة اکفنی کذا و کذا ثم
تطوی الرقعة و تجعلها فی بندقة و تطرحها فی ماء جار
او بئر فانه یفرج عنک فائده و روی عن الصا
دق ع انه قال من قل علیه رزقه او ضاقت معیشته
او کانت له حاجة مهمة من امر دنیاه او اخرته فلیکتب
فی رقعة بیضاء و یطرحها فی الماء الجاری عند طلوع
الشمس و تکون الاسماء الشریفة فی سطر واحد
بسم الله الرحمن الرحیم الملک الحق المبین من
العبد الذلیل الی المولی الجلیل سلام علی محمد و علی
و فاطمة و الحسن و الحسین و علی و محمد و جعفر
و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و القائم
سیدنا و مولانا صلوات الله علیهم اجمعین رب
مسنی الضر و الخوف فاکشف و امن خوفی
بحق محمد و آل محمد و اسئلک بکل نبی و وصی و
صدیق و شهید ان تصلی علی محمد و آل محمد
یا ارحم الراحمین اشفعوا لی یا سادا تی بالشان
الذی لکم عند الله فان لکم عند الله لشانا
من الشان فقد مسنی الضر یا ساداتی و الله
ارحم الراحمین فافعل بی یا رب کذا و کذا فائده
قال العلامة الشیرازی فی شرح القانون قال

هرس اذا اخذ المصروع خاتما من حافر حمار في يده اليمنى
لم يصرع وان علق برادة الحديد على من يتغوط في
النوم لم يتغوط وان علق رأس فارة في خرقة على
من يصرع برء **حکایت** شنیدم که در یکی از ولا
یات هند پادشاهی بود از جمله هنود و او را وزیری
بود که جمیع امور مملکت در ید تصرف او بود و هر حکمی
که می‌نمود احدی را یارای مخالفت نبودی و این
وزیر مذهب اهل تسنن بلکه قلب او خالی از عداو
ت اهل بیت نبود و با طائفه شیعه بسیار
دشمن بود و هر وقت که پادشاه بسفری
میرفت او را وکیل و نایب مناب خود در جمیع
امور ملکی مینمود و در ان شهر مسخره بود که
شغل او همین بود که در مجلس بزرگان مسخر
گی و تقلید مردم مشغول بود و این شخص شیعه
بود و بتشیع مشهور و معروف بود وقتی پادشاه
بسفری رفت و وزیر را نایب خود کرد وزیر
ان مسخره را طلبیده باو گفت تقلید علی را بکن
و حرکاتی که علی میکرد تو نیز بکن هر چند آن شخص
ابا و امتناع نموده بمعاذیر چند متشبث سود
نبخشید گفت مهلت ده تا فردا تقلید علی
را میکنم وزیر او را مهلت داد فردا جبه عربی
در بر کرده تیغ مصری حمایل کرده آمد تا داخل
مجلس وزیر شد و او بر تختی نشسته بود آن شخص
تیغ کشیده گفت ای وزیر اقرار کن بیگانگی
خدا و نبوت محمد مصطفی و خلافت من والا کر

دن ترا میزنم وزیر شروع کرد بصدای بلند خنده
کردن آن شخص گفت خنده کردن سود ندارد
و بغیر از اینکه اقرار کنی سود ندارد و بتدریج مقلد
نزدیک تخت وزیر شده و او را بهمین کلام
دعوت می‌نمود و وزیر میخندید تا نزدیک رسیده
گفت امهال تو در اقرار بچه سبب است و او باز بهمان
نوع خنده میکرد بیکدفعه گفت اقرار نمیکنی
و تیغ را بر گردن وزیر زده سر او را از بدن
جدا نمود و بگریخت و مردم متفرق شده ایلچی
روانه شد و پادشاه را مطلع کرد پادشاه بعد
از مراجعت امر باحضار آن مقلد نمود هر چند
او را تفحص نمودند نیافتند پادشاه فرمود که منا
دی ندا کنند که او را امان دادیم بعد از ین مقلد
حاضر شده پادشاه باو گفت که این چه حرکت
بود که از تو صادر شد عرض کرد که مرا تقصیری
نیست وزیر مرا امر کرد که تقلید علی را بکنم و شغل
علی این بود و من نیز چنین کردم پادشاه خندید
و او را مرخص کرد **فائده** در اتمام عمل مقدم در
گرفتن عطر گل بعد از انکه بتکرار عمل کرد و بمرتبه
عاشر یا بالاتر رسد سعی بلیغی لازم است بر
جدا کردن آب از روغن بقدر امکان بعد از
جدا شدن معمول را در اول شیشه کنند که جوف
ان خالی باشد و از ادر کاسه گذارده در ایام
بهاری بگذارند و در اثر احکام کنند از موم یا لاک
که هوا در ان تصرف نکند که منجر بفساد میشود

و بعد از تربیت آفتاب بدقت تمام ملاحظه کند
هرگاه آب از ان باقی مانده باشد ازا بر روی
آتشی بگذارد که محجوب بر باد باشد در منتهای
درجه ملایمت مثل حرارت آفتاب تابستانی
در بلاد عجم تا انکه بتدریج آن رطوبت برطرف شود
و بدانکه باید آنچه صاف شد بگیرد و آنچه درد ان باشد
بلنکیس جدا کند بعد از ان مشغول تربیت
شود بنحویکه گذشت **حکایت** شیخ جلیل
شیخ محمد جعفر نجفی قدس سره الزکی در سفر
یکه بجهت زیارت عسکریین علیهما السلام و سر
داب مقدس بسر من رای مشرف میشدیم
با جناب ایشان هم سفر بودیم روزی حکایت
کرد که مرا در سر من رای آشنائی بود از اهل
انجا که هرگاه بزیارت آمدمی بخانه او رفتمی وقتی
آمدم آن شخص را از نجور نحیف و زار مریض دیدم
که مشرف بموت بود از سبب ناخوشی استفسار
کردم گفت چندی قبل از این قافله از تبریز
بجهت زیارت باینجا مشرف شدند و من چنانکه
عادت خدام این قباب و اهل سر من رای
هست بملاحظه قافله رفتم که مشتری بجهت خود
گرفته و استادی انرا در زیارت کرده از
او منتفع شوم در میان قافله جوانی را دیدم در
زی ارباب صلاح و نیکان در نهایت صفا
و طراوت با جامهای نیکو برخاست و بکنار
دجله رفت و غسلی کرد و رخت و جامهای تازه

پوشیده در نهایت خضوع و خشوع روانه روضه
مقدسه شد با خود گفتم از این میتوان
بسیار منتفع شد پس دنباله او را گرفته
رفتم دیدم داخل صحن مقدس عسکریین
شد و در در رواق ایستاده کتابی در دست دارد مشغول خوا
ندن دعای اذن دخول شده و در غایت انچه از خضوع که متصور
است اشک از دو چشم او بزمین جاریست نزد او آمده
گوشه ردای او را گرفته گفتم میخواهم بجهت تو زیا
رت نامه بخوانم او دست تکیه کرده و یکدانه
اشرفی بکف من گذارده اشاره کرد که برو و
ترا با من رجوعی نباشد من که چند روز استا
دی میکردم بدین یک اشرفی که بودم ازا گرفته
قدری راه رفتم و طمع مرا بران داشت که باز
از ان اخذ کنم برگشتم دیدم در غایت خضوع
و گریه مشغول دعای اذن دخول است باز نزد
او شده گفتم باید من ترا تعلیم زیارت دهم اینده فعه
نیم اشرفی بمن داده اشاره کرد که بمن رجوع
نداشته باش و بروضه رفت و با خود گفتم نیکو
شکاری بدست آمده باز مراجعت کردم در عین
خضوع باز او را گفتم که ترا بگذار و البته من باید بجهت
تو زیارت نامه بخوانم و ردای او را کشیدم
این دفعه نیز یکعدد ریال بمن داده و مشغول دعا
شد من رفته باز طمع مرا بر معاودت واداشته
مراجعت کردم و همان مطلب را تکرار کردم اینده فعه
کتابرا در بغل گذارده و خضوع قلب او تمام

شده بیرون آمد من از کرده خود پشیمان شدم و نزد
او آمدم گفتم برگرد و زیارت کن بهر نوع که میخواهی
و مرا با تو کاری نیست گریه کنان گفت مرا حال
زیارت نماند و رفت من بسیار خود را ملامت
کرده مراجعت نمودم از در خانه داخل و صحن شدم
سه نفر بر لب بام خانه من محاذی در خانه رو
بمن ایستاده اند انکه در میان بود جوان تر بود
و کمانی در دست داشت تیر در کمان نهاده و بمن
گفت چرا زایر ما را از ما باز داشتی و کمان را
کشیده ناگاه سینه من سوخت و آن سه نفر غایب
شدند و سوزش سینه من بتدریج اشتداد
کرده بعد از دو روز مجروح شد و بتدریج جراحت
آن پهن شده اکنون تمام سینه مرا فرو گرفته
و سینه خود را گشود دیدم مجموع سینه اش پو
سیده بود و دو سه روزی نگذشت که آن شخص
بمرد **فائده** عروس کبریت سرخ است و مرگ این
است **فائده** قال رسول الله صلعم طلب العلم فریضة
علی کل مسلم الا ان الله یحب بغاة العلم فقها گویند
مراد علم فروع است از عبادات و معاملات و
متکلمین گویند علم کلام است اهل تفسیر و حدیث
گویند علم کتاب و احادیث است متصوفه گویند
علم سلوک است کل حزب بما لدیهم فرحون من
میگویم اولی تعمیم است مر واجبات عینیه و کفا
ئیه را و تعمیم طلب را باستدلال و تقلید و
کشف و همین است مراد از لفظ و نه همین

تحصیل احکام فرعیه از ادله تفصیلیه چنانکه شیخ
بهاء الدین عاملی بان تصریح فرموده و از اینجهت است
که جناب مقدس نبوی صلعم فرموده لا یتفقه
العبد کل الفقه حتی یمقت الناس فی ذات الله
و یری للقران وجوها کثیرة ثم یقبل علی نفسه
فیکون اشد مقتا لها و مؤیدا بینه و لیتذروا
قومهم چه انذار مجرد تعلیم فروع نیست **نکته**
روی الکلینی باسناده عن ابی عبد الله ع فی قوله
تعالی انما یخشی الله من عباده العلماء قال یعنی
بالعلماء من صدق فعله قوله و من لم یصدق فعله
قوله فلیس بعالم و توضیح این مطلب انکه
علم چه متعلق باعتقاد باشد و چه باعمال تاثیر عظیم
در نفس دارد چه آن نوری است که باعث
مشاهده می شود و جناح عروج بمرتبه روحانیین
است و چون باین مرتبه رسید مشاهده می کند
عظمت الهی را و صفات و جمال و کمال و قد
رت او را و بهم میرسد در او آتش خوف و خشیت
و می سوزاند صفات ذمیمه را که از لوازم بشریت
است و شعاع او منعکس بظاهر میشود بجهة
مناسبت باطن و ظاهر پس روشن میشود
هر عضوی از ظاهر آن پس در عمل می آید و هم
چنین کلینی از حضرت امام رضا ع روایت
کرده است که من علامات الفقه الحلم والصمت
و مراد از حلم اجتناب است از حرکت اعضا
بانچه سزاوار نیست چون ضرب و فحش و جدال

و نزاع و از صمت سکوت از غیر لا یعنی است از سخنان
لاهیه و لاغیه اگر چه مباح باشد و سر آن است
که بعد از اشتعال شعله آتش علم همی بمنتها ند مگر
عروج بعالم قدس و تهیه سفر آخرت و ترک
موانع آن و امور مذکوره از موانع اند از این جهة
حضرت رسول صلعم فرمود لا یستقیم ایمان عبد
حتی یستقیم قلبه و لا یستقیم قلبه حتی یستقیم
لسانه **حکایت** حاجی الحرمین الشریفین
حاجی جواد صباغ که از معتبرین تجار و ثقه و معتمد
بود و در سر من رای سرکار تعمیر روضه متبرکه
عسکریین و سرداب مقدس بود از جانب
جعفر قلی خان خوئی در سنه ۱۲۱۰ یکهزار و دویست
وده حکایت کرد که سید علی نامی بود که ساقی
برای از جانب وزیر بغداد حاکم سر من رای
بود گفت او از زوار عجم وجهی که هر سری یکریال
بود میگرفت و آنها را رخصت زیارت و
دخول در روضه میداد و بجهة امتیاز وجه داده
گان و ندادگان مهری بر پای ساق هر که وجه
داده بود میزد که بجهة دفعات دیگر که داخل
روضه می شوند نشان باشند روزی بر در صحن
مقدس نشسته بود و سه نفر ملازم او هم ایستاده
و چوبه بلند در پیش خود نهاده وقتی قافله زواری
از عجم وارد شده بود پای هر یکرا مهر میکرد و وجه
را میگرفت و رخصت دخول میداد و جوانی
از اخیار عجم آمد و زن او نیز همراه بود و از جمله

اهل شرف و ناموس و حیا و جمال بود و دو ریال
داد سید علی ساق پای آن جوان را مهر کرد و گفت
آن زن نیز بیاید تا ساق پای او را مهر کنم آن جوان
گفت هر دفعه این زن می آید یکریال می دهد و
این فضیحت ضرور نیست سید علی گفت ای
رافضی بدین عصبیت و غیرت میگوئی که ساق
پای زن تو را نبینم گفت اگر در میان این
جمعیت مردم غیرت کنم غلطی نکرده خواهم بود
سید علی گفت ممکن نیست تا ساق پای او را
مهر نکنم اذن دخول بدهم آن جوان دست زن را گرفته
گفت اگر زیارت است همین قدر هم کافیست
و خواست مراجعت کند سید علی شقی گفت
ای رافضی گفته من بر تو شاق و گران آمد
هم چنانکه زن او رفت بگذرد سر چوبه شکم
او زد که افتاده و جامه او پس رفته بدن او
مکشوف و نمایان شد آنمرد دست آن زن را
گرفته راست کرد و رو بروضه مقدسه کرد و عرض
کرد که اگر شما به پسندید بر من نیز گوارا است
و بمنزل خود معاودت نمود حاجی جواد گفت
من در خانه بودم بعد از سه چهار ساعت گذ
شته بتعجیل آدمی نزد من آمده که حاکم را سید
علی تو را میخواهد تا من روانه شدم دو سه
نفر دیگر آمدند بتعجیل رفتم باندرون خانه
دیدم سید علی مانند مار زخم خورده بر زمین می
غلطد و امان از درد دل میکند و عیال او

دردورا وجمع شده چون مرا دیدند مادر و زن و
دختران و خواهرانش بر پای من افتاده عجز و
زاری کردند که بر والدخوان زار راضی کن و سید
علی فریاد میکند بار الها غلط کردم و بد کردم من
امدم تا منزل الحال از احتم از ان خواهش خوشنو
دی و دعا بجهة سید علی کردم کفت من ازاو کذ
شتم اما کوان دل شکسته من والخالت الوقت
مراجعت کرده وقت مغرب بود امدم بروضه
عسکریین ع بجهة نماز مغرب و عشا دیدم مادر
و زن و دو دختران و خواهران سید علی سرهای
خود را برهنه کرده و کیسوهای خود را بر ضریح مقد
س لسته و دخیل ان بزرکوار شده اند و فریاد
سید علی از خانه او بروضه می رسید من مشغول نماز
شدم در بین نماز صدای شیون از خانه سید
علی بلند شد و متعلقان او کفتند رفلله الشقی
مرده بود از اغسل دادند و چون کلیدهای روضه
و رواق در ان وقت در دست من بود بجهة مصالح
تغیر والدت ان خواهش کردند که تابوت
او را در رواق کذارده چون صبح شود و در اکی
دفن نمایند جنازه را و در انجا کذاردند و من اطراف
را چنانکه متعارف ست ملاحظه کردم که مبادا
کسی پنهان شده باشد و چیزی از روضه مفقود
شود و در را قفل کرده کلیدها را برداشته رفتم
و چون سحر شد امدم و خدمه را کفتم شمعها را
افروختند در رواق را کشودم دیدم یک سک

سیاهی از رواق بیرون دوید رفت من خشمناک
شده بخدامی که بودند کفتم چرا اول شب درست
رواق را ندیده اید کفتند ما غایت تفحص را نمودیم
و هیچ چیز در رواق نبود پس چون روز شد امدند
و جنازه سید علی را برداشته تا او را دفن کنند
دیدند کفن خالی در تابوت ست و هیچ چیز در انجا
نیست **تنبیه** بدانکه علم بر دو نوع ست مقصود
فی نفسه و ان نوریست که در قلب ظاهر میشود
چنانچه فرمود لیس العلم بکثرة التعلیم بل نور یقذفه
الله فی قلب من یشاء و بواسطه این علم بسته
میشود امور غایبه و حاصل میشود ملکه تحمل بلاها
و علامت ان اعراض حقیقی ست از دنیا و ما
فیها و توجه بعالم عقبی و مستعد حرکت شدن
پیش از فوت فرصت و این علم اشرف
علوم و مقصد اصلی ست **و قسم دویم** انکه مقصود
از ان عمل ست ظاهرا و باطنا متوسل بقسم اول
شوند و انعلم بامور لیست که باعث قرب و بعد
بجناب حق میشود و ازین قسم ست علم بفروع
شرعیه بر که ماخذ شود از معادن اینها و اما مجاز
کلام و تعمق در استنباط فتاوی و فروع پس
داخل در علم نیستند بلکه باعث بسا شد که موجب
دوری از خدا شود و رخصت در تکلم بجهت
دفع شبهه معاندان ست و وارد شده که ائمه
اکثر نهی نفرمودند **و قسم اول** را علم باطن و علم
حقیقت کویند و ثانی را علم ظاهر و علم شریعت

وجمع میان هر دو را علم حکمت و من یؤت الحکمة
فقد اوتی خیرا کثیرا و علم نمی باشد مکر بمرتبه یقین
و از برای یقین سه مرتبه ست علم الیقین و این
تعقل و تصور مطلب ست چنانچه در واقع و نفس
الامر ست و عین الیقین و ان مشاهده کردن
انمطلب ست چنانکه هست و حق الیقین و ان
فناء در حق و بقاء باو ست علی و شهود او حالا
و بنا بر انچه مذکور شد علما بر سه قسم اند علمای
ظاهر فقط و ایشان مانند شمع و چراغند و
این طایفه کم میشود که از محبت دنیا خالی باشند
چه ایشان نه دنیا را شناخته اند و نه اخرت را
دانسته اند و علمای باطن فقط و ایشان چون
ستارکانند و نور ایشان از خودشان تجاوز
نمی کند و ایشانند که مسمی بابدال اند و قسم
سیم حکما هستند و مثال ایشان مثال افتاب
ست و ایشان قطب وقت خویشند **نکته**
چون تسویه قالب ادم بسرحد کمال رسید جناب
مقدس باری جل و عز چنانچه در تخمیر طینت
او دیکرانرا مجال تصرف نداد که خمرت طینة
ادم بیدی در تعلق روح بقالب نیز هیچ چیز را وا
سطه نساخت و نفخت فیه من روحی چون
روح مجرد بقالب خاکی در امد خانه دید ظلمانی
پر وحشت مبنی بر چهار اصل متضاد به بقیه دل
در ان منزل پس نفس اماره دید چون نهنکی
هفت سر حرص و شهوت و حسد و غضب

و بخل و حقد و کبر دهان کشوده تا او را فرو برد روح
نازنین که چندین هزار قرن در جوار رب العالمین
بصد هزار پرورش یافته بود و قدر انرا نشناخته
متوحش کشته قدر انس را فهمید و ذوق بهجت
وصل را دریافت اتش مفارقت در جانش مشتعل
شد خواست برکردد مجالش نداد و نداد خلوطها
او کرها دل شکسته شد کفتند ما از تو شکسته دلی
میخواهیم قبض بر او مستولی شد اهی کشید کفتند
برای همین فرستادیم دوا و بدماغ ان راه
یافته عطسه بر ادم افتاد حرکت در او پیدا شد دیده
کشود که فضای عالم و روشنی افتاب دید
کفت الحمد لله خطاب یرحمک ربک رسید از ذوق
سماع ان فی الجمله سکونی در روح پیدا شد و لکن
هر وقت متذکر ایام قرب و انس و وسعت
عالم ارواح شد خواست قالب بشکند او را
مانند طفلان که مشغول میکنند او را بمعلمی
ملائکه و سجود ایشان و اسمان کردانیدن
و بهشت دیدن مشغول کردند تا وحشت او
کم شود فائده نبخشید از جنس او حوا را خلق
کردند لیسکن الیها از امضطر حال دید باو
بازی مشغول شد نعیان شهوت بحرکت
امد و بسبب ان سایر قوای حیوانیه حرکت کردند
و حجب میان روح عالم و انس پیدا شد
وانس نقصان پذیرفت و ابلیس بطمع
فریفتن افتاد و او را بعز نیت چون فریفته

شد بعد از ان دریافت کرده از سر عجز و زاری در
امد که خداوندا ما همه عاجزیم و قادر توئی ما همه
فانیم باقی توئی بیکسیم کس همه توئی ازاکه تو
برداشتی میفکن وازاکه تو عزیز کردی خوار مکن
شادی پرورده خود را غم خوار مکن چون تو ما
را بر گرفتی مینداز این تخم تو کشته این گل تو سرشته
چون زاری ادم از حد بگذشت خطاب مغفی
ما مضی واستانفا الود بینا رسیده پس
از ان ندای بهجت فزای فتاب علیه ذوقه
غلغله در ملک و ملکوت انداخت حکایت
منقول ست از کسی که در ایام تحصیل علم
روزگاری بفقر و فاقه میگذرانیدم و هر بامداد
که صبح صادق میدمید من دراعه طلب کرده پوشیده
بمدرسه میرفتم و در رهگذار من مرد بقالی فضولی
بود هر روز از من سؤال میمود که ای هرزه گرد بکجا
میروی ترک این شغل بیحاصل کن و بکسبی برو
که قوت لایموتی از ان پیدا شود در این اثناء
روزی با من خطاب کرد که هنوز وقت ان نشده
که این کاغذ پارها را در حفره ریزی واب دران
بندی تا سبز شود و من از سرزنش او ستفاعد
نمی شدم و بمحنت صبر میمودم تا در فنون علم
بدرجه قصوی رسیدم اما از پریشانی بمرتبه
بودم که قدرت بیمه نداشتم و مرا نیز همسا
ده بود که گاه گاه مرا رسانیدی روزی از خانه
برامدم دیدم بر سر کوچه کوشکی بنا نهاده

سره

که راه را تنگ نموده و سواره را عبور از ان میسر
نبود گفتم مرا نیز در این راه حق امد و شد هست
چرا این کوشک را ساختی گفت هرگاه هودج تو خواهد
از اینجا بگذرد بفرما این کوشک را خراب کنند
و من باین طعنها صبر میمودم روزی بر در خانه خود
ایستاده بودم ناگاه ملازم امیر بصره امد که امیر را
اجابت کن گفتم او را با من چه رجوع ست و من
با بینیه بمجلس نتوانم امد ملازم رفته بعد از
ساعتی باز گشته یکدست جامه قیمتی و هزار
مثقال طلا پیش من گذاشت و گفت اینجامه را
بپوش و نزد امیر حاضر شو من بموجب فرموده
عمل نمودم چون نظر امیر بر من افتاد گفت خلیفه
فرموده که بجهت تعلیم فرزندان او امین و مامون
ترا ببغداد بیرم باید رفت در همان روز بهبغداد
راه دیدم روانه شدم چون بخدمت خلیفه
رسیدم گفت تا امین و مامون را نزد من اوردند
و در وقت شروع در تعلیم ایشان طبقهای
زر نثار کردند و در ان روز چندان زر نثار جمع
کردم که هرگز تصور ان نکرده بودم و هر ماهی
ده هزار دینار بجهت وظیفه من مقرر کردند
چون مدتی گذشت روزی هرون گفت
اراده دارم که امین و مامون بمنبر رفته خطبه
بخوانند گفتم در این فن ایشانرا یگانه روزگار
کرده ام در روز جمعه بمنبر رفته و خطبه نیکو ادا
نموده و در ان روز امراء و اعیان دولت طبقها

زر نثار کردند و مرا اموال غیر محصور حاصل شد
هرون نیز انعام تمام در حق من نموده گفت هر ارزو
که داری بخواه گفتم از دولت امیر مرا ارزوئی نمانده
اما میخواهم رخصت فرمائی که ببصره رفته باشم و
کسان و خویشان خویش را دیده وانعام
خلیفه در حق من ملاحظه نمایند و مراجعت نمایم
هرون بعد از رخصت حکمی بوالی بصره نوشت
که او با جمیع اعیان مرا استقبال نماید و هفته
دو نوبت والی با اعیان شهر بدیدن و سلام
من ایند چون ببصره رسیدم واهل بصره در رکاب
من بسوی خانه خود رفتم و در هودجی زرنگار
قرار داشتم چون بانکوشک همسایه رسیدم
هودج نمی گذشت امر کردم تا کوشک را خراب
کردند و بعد از قرار ان بقال با تحفه بدیدن من
با جمعی امد چون نظر من براو افتاد گفتم ایها الشیخ
دیدی که از ان کاغذ پارها چه درختی سبز شد
و چه ثمره بار داد مرد بقال زبان باعتذار گشود
بجهل خود معترف گردید بیان در حدیث امده
که هرگاه سه نفر سوار خری شوند اول ایشان
ملعون ست واختصاص باول محل اشکال ست
فائده علمای متقدم یازده لوح تصنیف کرده اند
هر یک از این مربعات را چند نوبت این بنده ضعیف
مکرر نوشته و تجربه کرده ام نخواستم این نسخه
فوائد لحسنیه از این نقص بیفیض بی بهره باشد و بیان
هر یک از شرح و خواص او نوشته خواهد شد

واعلم

واکثر در خواص کبیر مکتوب گشت تا خواص دعوای
بهره نمایند و از او مستفیض گردند لوح اول

هوالله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم البارئ المتعال	التواب العفو المفضل الحی القیوم السلام	الحی القیوم الغنی الحکیم الواسع الباقی الرشید	الودود الوالی الخبیر الولی المعین
النور الصمد الحق المبین مالک الملک ذوالجلال والاکرام	الباطن المحصی النا فع المتکبر العلی العظیم	الملک القد س المجید الخافض الجا مع الرقیب	الواحد العلی الحفیظ الممیت الصبور القهار
الماجد الضار السمیع اللطیف الباعث القوی المعید	الاول الآخر المجیب المذل التواب المجید	المتفضل البا سط الحافظ الوارث المقسط المانع الشهید	القابض البصیر المصور الشکور الماجد الوهاب الجلیل
الوکیل المنعم المؤخر المعطی	الفتاح المهیمن العزیز الغفار الحکیم الهادی المجید	المقیت البدیع المؤمن المعز الطاهر الجبار	الرافع الخالق القادر العلیم المبدی الرقیب الکریم

نود و نه نام باری تعالی درج کرده اند که در تمامت
نزده خانه او درج شده ست واین لوح را حکما
کثیر الخواص ال نلین نام کرده اند بهر نیت که ازا
وضع کنند میسر گردد بدیدار ملوک و سلاطین
بشرف افتاب نویسد وازجهت ائمه و قضاة

بشرف مشتری نویسند وجهة خواتین معظمه ومحتشمه
بشرف زهره وامرا واتراک ورفع خصمان بشرف
مریخ وجهة اهل کتاب و دیوانیان بشرف عطا
رد نویسند تمام شد خواص لوح اول **لوح دویم**

قل هو الله احد	الله الصمد	لم یلد ولم یولد	ولم یکن له کفوا احد
۲۳۰	۲۳۱	۳۴۰	۳۱۱
یا بار یا جمیل	یا کبیر	یا مبدی یا قدیم	یا حلیم یا حنان
۳۰۸	۲۴۳	۲۳۲	۲۱۹
یا مهیمن یا وکیل	یا لطیف یا محیط	یا بدیع یا نافع	یا منعم یا هادی
۲۳۳	۲۱۸	۳۰۹	۲۴۲
یا حی یا متعالی	یا رب یا مولی	یا سبحان یا حکیم	یا عزیز یا جامع
۲۴۱	۳۱۰	۲۲۱	۲۳۰

جهة جاه ورفعت نزد پادشاهان ودفع دشمنان
در مصافها از زخم وافتادن از اسب ورفع بی
ریها وایمن بودن از درویشی بنویسند
ودر روز ادینه در ساعت شرف مشتری
یا روز یکشنبه وپنجشنبه در ساعت تثلیث
افتاب با زهره و قمر از نحوسات دور باشد
لوح سیم جهة دفع غم واندوه وگشادن
کارها از جهت خرید وفروخت وایمن
بودن از دزدان ودشمن در روز شنبه

الم الله	لا اله الا	هو الحی	القیوم
۱۳۷	۱۱۰	۶۵	۱۸۷
محمود مولی	یا وهاب الکل	طس ودود حبیب	مؤمن
۱۸۴	۶۳	۱۱۱	۱۳۶
یس طالب	مسهل	عالی سید	حمید
۱۱۲	۱۳۵	۱۸۰	۶۲
ماجد احد	ق بدیع	ص حم	طسم
۶۱	۱۸۶	۱۳۸	۱۰۹

بنویسد که قمر را بمشتری نظر دوستی بود روز
سه شنبه منظور بنظر عطارد باشد واز نحو
سات دور و بکاغذ مهره زده یا ورق
اهو نوشته با حوف معطر ساخته در تاج نهد
خواهی بسیار بیند واگر در میان قماش
نهد از دزد ایمن ماند **لوح چهارم** جهة
ذهن وقوه حافظه ووسوسه واند
یشه وحذر از دزدان در سفر ویا
فتن مرادهای کلی وجزئی روز جمعه
که قمر منفصل از نحس ومتصل
بسعد باشد تا روز دوشنبه بنویسد
وبا خود دارد بمقصد و مطلب خود
واصل گرداند ، له تعالی ولسعار مجرب است

ح

جنیبه

رب اشرح	لی صدری	ویسر لی	امری
۷۱۱	۳۴۴	۳۱۶	۲۵۱
الر یا واحد یا کل	ق علیم	متین یا نافع	لطیف منعم وهاب
۳۱۲	۲۵۰	۷۱۲	۳۴۳
قاسم حم	قدیر	کبیر جامع	فتاح معید ملیک
۲۴۹	۳۱۴	۳۴۶	۷۱۳
قیوم سلام معید اذل	وارث ابد	والی معالی	احد بصیر
۳۴۵	۷۱۴	۲۴۸	۳۱۵

لوح پنجم از برای گشایش کارها وفرج
ودفع مکر دشمن از پادشان وبزرگان بنویسد

حسبی الله لا اله الا هو	علیه توکلت	وهو رب العرش	العظیم
۲۵۶	۹۷۱	۸۲۹	۱۰۵۲
رضی ازل	محیی واجب باعث یقین	اول اخر صمد	هادی طالب
۱۰۴۸	۸۲۴۳	۹۳۲	۲۵۵
کهیعص خالق والی	صمد نافع	حمعسق شفیق یا کریم	یا حکیم یا حلیم الباقی
۹۷۳	۲۵۴	۱۰۴۹	۸۲۲
قدوس ناصر کبیر دیان	یا حافظ یان	قیوم صاحب	طه یس حم ق صابر وهاب طبیب
۸۲۱	۱۰۵۰	۲۵۷	۹۷۰

روز شنبه که قمر را با افتاب نظر بود وبا خود
دارد ودفع گریستن اطفال در گردنش بندند
لوح ششم جهة دفع بیماری سخت وجراحتهای
بد وبادهای مختلف بنویسد در هر روز که خواهد
اما باید مشتری وقمر خوشحال باشند واگر این
دو کوکب را با هم نظر دوستی بود نیکوتر باشد یا
بورق اهو نویسد واگر میسر نشود بر کاغذ وباب
باران یا اب چشمه بشوید وبخورد از جمیع امرا
ض وعلل نجات یابد ودیگر مریض نگردد

وننزل	من القران	ما هو شفاء	ورحمة
۱۴۳	۴۷۲	۴۳۴	۶۵۴
ملک مقتدر	موجد منشی	مجید مطلوب	واعد رفیق
۴۳۵	۶۵۳	۱۴۴	۴۷۱
تواب جلی	[illegible]	جامع رفیق	حی واصل
۶۵۲	۴۳۲	۴۷۴	۱۴۵
یافق امان	مالک دایم	شافع منعم	الد معروف
۴۷۳	۱۴۶	۶۵۱	۴۳۳

وباید که بصدق تمام بخورد تا به مقصود رسد
لوح هفتم جهت دشمن وچشم زخم وترس
کودکان وکید دشمنان ومهر ومحبت سلا
طین ومسخر شدن وگشادن بختهای بسته
ودفع عقد الرجل ومرادات کلی بنویسد

روز شنبه ساعتی که قمر را با مریخ یا افتاب نظر دو
ستی باشد یا بزهره و مشتری منظور بود نوشته
با خود دارد حاجات مذکوره بر امده دشمنان
مقهور گردند و در این لوح فتح بسیارست والله اعلم

انافتحنا	لك	فتحا	مبينا
٤٩٠	١٠٢	٥٩٢	٤٩
١٠١	٤٨٧	٥٢	٥٩٣
٥١	٥٩٤	١٠٠	٤٨٨

لوح هشتم جهت دفع چشم زخم و ترس
کودکان و کید دشمنان و ایمن بودن از غم
و اندوه و در ماندن در امور کلی و دفع قبض کدورت

فسيكفيكهم	الله وهو	السميع	العليم
٢١٢	١٨٠	٣٢٤	٨٢
١٧٩	٢٩٠	٨٥	٣٢٧
٨٤	٣٢٨	١٧٨	٢١٠

عارضی

عارضی و فتح جمله قبضها بنویسد روز چهارشنبه بنظر
عطارد یا روز یکشنبه بنظر مشتری یا روز جمعه بنظر قمر
با کواکب سعد یا روز پنجشنبه بنظر زهره و با خود
دارد از جمله مرادات مذکوره حاصل شود
لوح نهم از بهر طلب حق خود کردن و دعوی
نزد قاضی و دوستی در دل خلق و باز آوردن
غایب از راه دور بنویسد هر روز که باشد
اما باید که قمر در برجهای ثابت باشد و منفصل
با سعدین بر نقره نقش کند یا بر اطلس سفید
و اگر نشود بر کاغذ نویسد و با خود دارد که

حسبنا	الله	ونعم	الوكيل
١٦٧	٩٦	١٢٢	٦٥
٩٥	١٦٤	٦٨	١٢٣
٦٧	١٢٤	٩٤	١٦٥

بسیار مجرب و آزموده است لوح دهم
جهت صلح افکندن میان دو کس و دعوی
با خصمان و طلب حاجت و وقار پیش
ملوک و امرا و علما را هم بهر اثبات، به
و اهل قلم و طلب روزی حلال و کشا
یش کسب و عزیز بودن نزد خلق
و سلامت بودن از شر زبان بدگویان بنویسد

اما باید که افتاب خوشحال باشد و با خود دارد
مراد یابد انشاء الله تبارک و تعالی و ان لوح [illegible]

الله	لطيف	بعباده	يرزق
٨٥	٣١٦	٦٧	١٢٨
٣١٥	٨٢	١٣١	٦٨
١٣٠	٦٩	٣١٤	٨٣

لوح یازدهم اگر کسی بتهمت گرفتار باشد و خوف کشتن دارد
بنویسد اینلوح را و با خود دارد اما بروز سعد
نویسد از ان و هم خلاصی یابد و از خطر کشتن
ایمن گردد از برکت اینلوح و اگر کسی این سوره
را ورد کند و متصل بخواند از جمله قبض و بسط
و نکبات ایمن گردد انشاء الله تبارک و تعالی

بسم الله الرحمن الرحيم قل اعوذ	برب الفلق من شر ما خلق ومن شر	غاسق اذا وقب ومن شر النفاثات	في العقد ومن شر حاسد اذا حسد
٣٢٣١	١٧٣٧	١٦٩٤	٢٤٠١
١٧٣٩	٣٢٢٨	٢٤٠٤	١٦٩٥
٢٤٠٣	[illegible]	١٧٣٥	٣٢٢٥

لوح دوازدهم بنویسد جهت گشایش
کارها و مسخر شدن زنان وقتیکه افتاب و قمر
هر دو در شرف باشند بنویسد بمشک و زعفران
و با خود دارد مقبول القول گردد و جمله اشیا را

بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح ورايت	الناس يدخلون في دين الله افواجا فسبح	بحمد ربك واستغفره انه كان توابا
١٣٠٥	٢٥٦٤	٧٨٧	٢٢٥٤
٢٥٦٣	١٣٠٢	٢٢٥٧	٧٨٨
٢٢٥٦	٧٨٩	٢٥٦٢	١٣٠٣

حق تعالی مسخر و مطیع او گرداند و اگر کسی
اینسوره را ورد کند و هر روز چهل و یکبار بخواند انواع
فتح در کارهای وی بظهور اید و فتحی از عالم غیب
او را روی نماید لوح سیزدهم این پنج در
در پنج را بمشک و زعفران بر پوست اهو
نویسد بوقت زهره اما قمر در سعد و از
نحوست دور بود از برای محبت اثر تمام
دارد و جهت گشایش کارها و زیادتی
فهم و قوت حافظه و تقرب سلطانی
مجربست چون با خود دارد بوی
خوش معطر سازد و این است

والفبین قلوبهم	لو انفقت ما فی الارض جمیعا	ما الفت بین قلوبهم	ولکن الله الف بینهم	انه عزیز حکیم
۳۹۱	۲۲۹	۳۴۳	۱۹۵۰	۷۹۸
۱۹۵۱	۷۹۴	۳۹۲	۲۳	۳۴۴
۲۳۱	۳۴۵	۱۹۵۲	۷۹۵	۳۸۸
۷۹۶	۳۸۹	۲۲۷	۳۴۶	۱۹۵۳

لوح چهاردهم از بهر شهرت و قضاء
حوائج از سلاطین و امرا و قضاة و غالب بودن
بر اعدا و نظام کارها بنویسد در شرف مریخ

ع ۷۰	فز ۸۷	فد ۸۴	عح ۷۸
فه ۸۵	عز ۷۷	عا ۷۱	فو ۸۶
عو ۷۶	فب ۸۲	فط ۸۹	عب ۷۲
فح ۸۸	عج ۷۳	عه ۷۵	فج ۸۳

با افتاب واکر مریخ در حمل و بهد و قوس بود بنویسد مرادات اوراز اتراک بر اید و بر همه لشکر غالب

این **لوح پانزدهم** جهت الفت و محبت و دفع
سحر و چشم زخم و مهربانی خلایق و دوستی

خوانین

خوانین محتشمه و وزرا و اکابر و عوام الناس
و هرچه از این قبیل بود در ساعت زهره یا مشتری
باید که بنویسد و اگر بشرف افتاب نویسد

یحبونهم	کحب الله والذین	امنوا اشد	حبا لله
۴۰۴	۷۵	۱۲۲	۸۹۲
۷۴	۴۰۱	۸۹۵	۱۲۳
۸۹۴	۱۲۴	۷۳	۴۰۲

اثران زود حاصل گردد انشاء الله تبارک و تعالی
فائده ان القرشی کل من ولده النضر بن کنانه
وبین النبی صلعم وبین النضر اثنی عشر ابا قال الکفعمی
جمهور الشیعة یزعمون ان قتل عمر بن الخطاب
فی تاسع ربیع الاول ولیس بصحیح قال محمد بن
ادریس فی سرائره من زعم ان قتل عمر بن
الخطاب فیه فاخطأ باجماع اهل التواریخ والسیر
وکذالک قال المفید فی کتاب التاریخ وانما قتل
عمر فی یوم الاثنین اربع لیال بقین من ذی
الحجة سنة ثلث وعشرین من الهجرة نص علی
ذالک صاحب الغرة و صاحب المعجم و صاحب

الطبقات و صاحب کتاب مسار الشیعة
وقال ابن طاوس بل الاجماع حاصل من الشیعة
والعامة علی ذالک **فائده عظیمه** فی الکشکول
کوشیار در زیج جامع اورده که از تاریخ طوفان
حضرت نوح ع تا یخ شنبه غره محرم سال هجرت
۱۷۲۵ سال و **۴۸** روز است **نکته**
در بیان فائده تعلق روح بقالب و ما خلقت
الجن والانس الا لیعبدون ای الا لیعرفون
چنانکه در حدیث قدسی است فخلقت الخلق
لکی اعرف تعبیر از لازم بملزوم شده بجهة تنبیه
باینکه معرفت بعبادت حاصل میشود نه بحث
و جدال و نظر و مراد کمال معرفت است چه فی
الجمله معرفت هم قبل از ان تعلق بقالب داشت
پس مصداق الدنیا مزرعة الاخرة در زیادتی
است بدون زیادتی همان استکه بود و لیکن زمین
قابلیت تنمیه دارد و لیکن بقدر تربیت میدهد
بعضی را ده میدهد من جاء بالحسنة فله عشر
امثالها بعضی را هفتصد کمثل حبة انبتت سبع
سنابل فی کل سنبلة مائة حبة بعضی را مضاعف
والله یضاعف لمن یشاء بعضی از حد
بیرون انما یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب
و بعضی از این افزون تر اعددت لعبادی
الصالحین ما لا عین رات ولا اذن سمعت
ولا خطر علی قلب بشر بعضی بیشتر ولا تعلم
نفس ما اخفی لهم من قرة اعین تخم روح چون دانه

زرد

زرد الو است چون کاشتند اگرچه همان دانه می
دهد اما یکدانه هزار دانه می شود و شکوفه می دهد
نافع ببوی خود است و سبزه که نافع چشم است
و شاخ و ساق که عصا و نعلین و هیزم میشود
و میوه زرد الو که جزو بدن می شود و هسته ان و
خشک ان و ترش ان همه نفع می بخشد و بدانکه
معرفت بر سه قسم است عقلی و نظری و شهو
دی عقلی چنانکه عقل هر کس حکم میکند بر صانع
حتی کفار لیقولن الله و لیقربونا الی الله زلفی و با
ستدلال عقلی پی می برند و غرض از تعلق روح
این معرفت نیست چه این در اول هم بود الست
بربکم قالوا بلی و این معرفتی است که نظری است
و کافر و مسلم را حاصل است بلکه بهتر از این
میخواهند لیس الخبر کالمعاینة و نباید که
این بزندقه و کفر منجر شد چه عقول مختلفه وادله
عقلیه متفاوت میشود و نظری ان است که از
عقل باحس پی میبرد باین نحو که از در و دیوار
و زمین ابواب بهار در اید و تخم روح را پرورش دهد
برق نور شریعت نظر بر ایات افاق و انفس
نماید و بطریقی که از شرع رسیده حکم بصانع
و صفات و کمالات او کند و از هر مظهری مظهر
برا بفهمد و لهو فی کل شیء ایة برسد و بالجمله
و علم الیقین بهمد و کذالک نری ابرهیم ملکوت
السموات والارض را ببیند و بمعنی ما رایت
شیئا الا ورایت الله معه را درک کند و این

مرتبه اگرچه بسیار بلند است و مقام خواص است
اما هنوز تخم آن نبات در شکوفه است و میوه
که مقصود اصلی است بار نیاورده و بدرجهٔ ثمر
حقیقی که مرتبهٔ شهودی است نرسیده و اثر آن
اینست که بعد از چهار مرتبه اول قدم بر قدم شریف
نهد و بطریقه از موصله از راه شریعت بار
شاد و صاحب شریعت سلوک کند تا نفحهٔ
ربانیه رسد الا ان لله فی ایام دهرکم نفحات فتعرضوا
لها من تقرب الی شبرا تقربت الیه ذراعا ه
گر در ره عاشقی قدم راست نهی ه معشوق در
اول قدمت پیش آید تبصره بدانکه نفس
آدمی را دو صفت ذاتی است و باقی صفات
ذمیمه از این دو اصل تولد میکنند و آن هوا و
غضب اند و خاصیت آنها چیست که تا در نفس
است هوا میل بسفل است و این از خاصیت
آب و خاک است و غضب را میل بعلو و ترفع است
و آن اثر هوا و آتش است و جهنم هاویه دوزخ
این صفت است ~~و این دو صفت~~ و این دو صفت
بالضرورة در نفس باید باشد تا هوا جذب
منافع کند و غضب دفع مضار را ما باید این
دو را بحد اعتدال نگاه داشت و بر یکدیگر بفرمان
شرع باید استعمال کرد و باید نگذاشت غالب
شوند زیرا که آن صفت بهایم و سباع است
اگر هوا از حد اعتدال تجاوز کند شره حرص و
امل و شهوت و خست و دنائت و بخل و

وخیانت

وخیانت پدید آید و حد اعتدال هوا آنست که جذب
منافع بقدر حاجت کند در وقت احتیاج پس
اگر میل بزیاد از قدر حاجت کند حرص پیدا شود
و اگر پیش نهاد همه کند امل ظاهر میشود و اگر میل
بچیز رکیک کند دنائت و خست هم رسد و اگر میل
بچیز لذیذه کند شهوت پدید آید و اگر بنگاه
داشتن در آورد بخل بهم میرسد و هکذا و اگر
صفت هوا مغلوب گردد غضب شود و دنائت
حاصل شود و اگر غضب از حد اعتدال تجاوز
کند بدخوئی و تکبر و عداوت و حدت و تندی
و بیتابی و عجب و غرور و امثال اینها حاصل
شود و بعضی صفات ذمیمه از ترکیب این
دو صفت حاصل شود و اگر غضب مغلوب
هوا شود بیحمیتی و بیغیرتی و کسالت و عجز
و ذلت و نحو اینها پدید آید و چون این صفات
بر نفس غالب شود طبع نفس مایل بفسق و فجور
و قتل و نهب و فساد و غلبه و غارت شود
و چون ملائکه بنظر ملکی در غالب آدم نگر
بستند و ماده اصل این را دیدند گفتند
اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء
و ندانستند که چون اکسیر شریعت بر این صفات
طرح کنند همه صفات حمیده پدید آید لهذا فر
مود انی اعلم ما لا تعلمون کیمیاگری شرع
نه آنست که این صفات را بکلی محو کند چه آن
نقصان است برخلاف فلاسفه اینها بغلط

افتادند خواستند محو کنند نشد نقصان پذیرفتند
و آن باعث نقص مرتبه انسانیت شد خاصیت
کیمیاگری شرع آنست که چون این دو صفت
چون سگ رام کند و هر جا خواهد براند و چون
متصرف اکسیر شرع آیند و باعتدال صفت
رسیدند که در خود این صفات تصرف نمایند
الا لشرع در نفس صفات حمیده پدید آید
و از مقام اماره بمقام مطمئنه رسد روح
شریف قطع منازل علوی و سفلی نموده
بمعارج اعلی علیین قدم نهد و مستحق خطاب
ارجعی الی ربک گردد و بالجمله نفس را در سیر
و از بعالم اعلی بدو شهپر هوا و غضب احتیاج
است و لیکن باید نفس مطمئنه شود و روی
این دو صفت را بعلو کند تا مطلوب حاصل
شود چون هوا رو بعالم علو نهد همه عشق
و محبت گردد و چون غضب قصد علو کند
همه غیرت و عزم و همت شود و نفس بعشق
و محبت روی بحضرت حق کند و بغضب
در هیچ مقام توقف نکند و بهیچ چیز سر فرو نیا
ورد و پیش از این در عالم ارواح این دو
آلت را نداشت چون ملائکه بمقام خویش
راضی بود و همت بده شمع جمال قانع
و ما منا الا له مقام معلوم و جبرئیل میگفت
لو دنوت انملة لاحترقت و چون پدر روح
با مادر عناصر جفت شد دو فرزند هوا

وغضب

و غضب که اول جهول و دوم ظلوم است پدید آمد
نه قابل تجاوز از مقام خود و بیاری این دو سرکش
ظلوم جهول صاحب غیرت و همت و محبت خود
را پروانه صفت بر شمع احدیت زدند و
باک از احتراق نکردند حکایت کان لاعرابی
ولد اسمه حمزة فبینا هو یمشی مع ابنه اذا
برجل ینادی یا ابا عبد الله فلم یجبه احد
فقال له الا تسمع فقال یا عم کلنا عبد الله فای
عبد الله تعنی فالتفت الاعرابی الی ابنه الا تنظر
الی بدعة هذا الشیب فاذا فی یوم برجل ینادی
یا ابا حمزة فقال له ابن الاعرابی یا عم کلنا
حایر به فای حمزة تعنی فقال له ابوه اسکت
یا من احمل له به ذکر ابیه ایقاظ گفته اند از اعظم
شرایط سلوک راه حق و تبدیل اخلاق
انتقال بذکر است و ذکر مجرد تلفظ مثمر ثمری
معتد به نیست بلکه باید قلب متذکر معنی آن
باشد تا ملکه شود و ذکر زبان هم بسبب انس
قلب است و بعد از آن چندان حاجتی بذکر زبانی
نیست و اخبار و روایات بر مدح ذکر قلبی بیشمار
و بسیار است و بعضی از عرفاء بعد از نقل بعضی
از این اخبار شروع بطعن بر علمای شریعت
که تلقین ذکر خفی را تشریع گفته اند کرده و گفته
است که این یا از عدم اطلاع بر این شواهد است
یا از لجاج و بسیار نامعقول گفته است بجهت آنکه
ذکر قلبی که در آیات و احادیث رسیده

قلب را متوجه یاد خدا و عجایب صنع و قدرت
او و صفات کمالیه او کردن است و این احتیاج
بتلقین ندارد و خود علما نیز ترغیب باین میکنند
و حضور قلب در نماز و ادعیه را ذکر میکنند لیکن
در تلقین ذکر بنحو خاص است از صورت ذکر خفی
و نشستن بهیئت مخصوص و حرکتهای مخصوصه
و از کدام طرف سینه برداشتن و بکجا فرود
آوردن و اگر کسی اینها را تشریع گوید بسیار
صحیح گفته است و باز گفته که تناسخ در ادله سنی
جایز است و مشایخ صوفیه این طریقه را سلسله
تا با ائمه نقل میکنند پس داخل در ادله تناسخ
سنی خواهد بود علمای شریعت میگویند
تناسخ در صورت عدم ظن کذب است و مظنون
کذب ناقلین است و شواهدی بر این ذکر
میکنند بلکه میگویند تناسخ در صوریست که نقل
از اهل سنت نباشد و بسیاری از مشایخ
را سنی بلکه کافر میدانند و بالجمله عجب روند
کان راه نسیان است نسوا الله فنسیهم و علاج
آن بضد است اذکروا الله ذکرا کثیرا چنانکه در
شفاخانه قرآن رسیده و بهترین اذکار کلمه
لا اله الا الله است که مرکب از سرکه نفی
و انگبین اثبات است یعنی سکنجبین رفع
صفرای نسیان میشود و بمضمون وعده
اذکرونی اذکرکم البته شفا حاصل میگردد
قاعده صورت مرحله که جناب قاضی

احمد قمی یکی از فضلا زادهای بلوک جاسب
که از جمله بلوک قم است نوشته بسم الله الرحمن الرحیم
٥ من غایبانه مایل آرزوی مهوشم ٥ بی منت
نظر بجمالی از آن خوشم ٥ هرچند دیده رصد
رسیده نظاره آن جمال با کمال و آن نهال ملکوتی
فضل و افضال ننموده اما اوصاف پسندیده و
اخلاق حمیده ایشان را از شیخ زمان
و لیث غضنفر آوان یعنی محمود جهان پناه
استماع نموده مشتاق و معتقد ایشان
گشته همیشه بخیال و آرزوی وصال و شرف
اتصال اشتغال دارد ب ما چون نمیرسیم بدان
آرزوی دل ٥ یارب تو آرزوی دل ما برسان
انه قریب مجیب والدعوات و تلک
حجتنا آتیناها ابرهیم القواعد من البیت
همواره بزیارت این بیچاره گاهی که در این صوب
با صواب توقف داشت آمدی و مراسم
جزایی و اشتیاق و روابط بهم یکی را منظور
می داشت بمقتضای الولد لو شید نقتد
با بانده لحس اگر عمل فرمائید ثمره دنیا و آخرت
خواهید یافت و جزا خواهید ساخت ب هر رند
که در مصطبه مسکن دارد ٥ بولی زمین سوخته
خرمنی دارد ٥ هر جا که سینه کلیم و آشفته دلی
است ٥ شاگرد من است حرفه از من دارد ٥
بر ضمیر منیر منیفی ماثر مستور نماند که موضع
شریف جاسب بطریق دارالمؤمنین قم

حماها الله عن العاهات والآفات والتلاطم
از اراضی طیبه و اماکن مشرفه است و مردم
اینجا از زمان بعثت الی یومنا هذا شیعه اثنی
عشریه و صاحب ایمانند و فضائل آن بقعه
فاخره بسیار است و احادیث و روایات
بیشمار وارد است از الجمله آنست که فردا که
قائم آل محمد عجل الله فرجه ظهور میکند دوازده
کس از آن سرزمین فاخر در خدمت حضرت
صاحب ع خواهند بود دیگر قطب الصلحا شیخ
جعفر از آن ولدیت پاکیزه بودند و می بالا
کریوه برآمده روی بمشرق کرده احرام زیارت
امام هشتم و قبله هفتم امام ضامن مفترض الطاعه
سلام الله علیه بسته فریاد برآورده که السلام
علیکم و آنحضرت جواب سلام داده و فرمود
علیک السلام خدام و سادات علیه تاریخ
آن را ضبط کردند و بعد از آنکه حضرت شیخ
جعفر بدان آستان عرش نشان
رسیده معلوم گشته که الجواب از برای شیخ
بوده و شیخ در زمان سلطان سنجر ماضی
که از سلاطین سلجوقیه بوده و بجبه ازاره
دیوار حرم محترم کاشی که تمام از چینی ترتیب
داده اند و تمامی احادیث نبوی و مرتضوی
و قرآن مجید که بر آن کتابت شده ترتیب
دهنده آن کاشی جاسبی بوده و نویسنده
آن قرآن و احادیث عبدالعزیز بن ابی نصر

قمی بوده در تاریخ خمسمائه بوده و اینها را بر شتر
آن ملوک سوار کرده از معجزات این است
که اینها بطی الارض بحوالی مشهد مقدس آمده
بودند در کوه دیگر فرود آمده بوده اند صباحی
جمعی بر سر آن کوه آمده کسی همراه نبوده اینها
را برداشته پیش سید النقبا سید محمد موسوی
برده اند و اولاد آن نفر بنده و اولاد شیخ جعفر
از آن تاریخ خادم و مجاور و صاحب اختیار آن
آستانه بوده اند و دیگر آنکه جاسب تعلق بحضرت
امام ضامن امام رضا علیه التحیة والثنا دارد تمام
شد مکتوب حضرت افادت و افاضت پناه
حقایق و معارف آگاه اعلم علما قاضی احمد
قمی ره فائده قیل و نعم ما قیل الاب رب و
الاخ فخ والعم غم والخال وبال والولد کبد والا
قارب عقارب و انما المرء بصدیقه فائده
حکما گفته اند که علامت حسن خلق ده چیز است
اول با مردمان در کار نیکو مخالفت ناکردن ۲
در نفس خود انصاف دادن ۳ عیب کسان
ناجستن ۴ چون از کسی زلتی در وجود آید
از آن تأویل نیکو کردن ۵ عذر گناه را پذیرفتن ۶
حاجت محتاجان را برآوردن ۷ رنج مردمان
کشیدن ۸ عیب نفس خود دیدن ۹ با خلق
روی تازه داشتن ۱۰ با مردمان سخن
خوش گفتن فائده در تاریخ بلدان مذکور است
که زرافه حیوانی است که در حبشه می باشد اتفاقاً

حبشیه وگاو وحشی وضبع هم میرسد یعنی
ناقه وضبع وگاو جمع شدند ان متولد می شود
سر او مثل سر شتر وشاخ ان شاخ گاو و
دندانهای چون دندانهای گاو و پوست ان مثل
پوست پلنگ وقوائم او مثل قوائم شتر وسم
او چون سم گاو ودم او چون دم اهو وگردن
او بسیار بلند ودستهای او بسیار بلند و
پاهای آن بسیار کوتاه است وانرا بفارسی
شترگاو پلنگ گویند فائده دعاء جلیل
القدر مجرب ذکره فی مزار البحار منقولا عن الکافی
باسناده عن عبد الرحیم القصیر قال دخلت علی
ابی عبد الله ع فقلت جعلت فداک انی اخترعت
دعاء قال دعنی من اختراعک اذا نزل بک امر
فافزع الی رسول الله ص وصل رکعتین اهدیهما
الی رسول الله ص قلت کیف اصنع قال تغتسل
وتصلی رکعتین تستفتح فیهما استفتاح الفریضه
وتتشهد فیهما تشهد الفریضه فاذا فرغت من التشهد
وسلمت قلت اللهم انت السلام ومنک
السلام والیک یرجع السلام اللهم صل علی
محمد وال محمد وبلغ روح محمد منی السلام وارواح
الائمة الصادقین منی السلام واردد علی
منهم السلام والسلام علیهم ورحمة الله
وبرکاته اللهم ان هاتین الرکعتین هدیة منی
الی رسول الله ص فاثبنی علیهما ما املت ورجوت
فیک وفی رسولک یا ولی المؤمنین ثم تخر

ساجدا وتقول یا حی یا قیوم یا حیا لا یموت یا حی لا اله الا انت
یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین اربعین مرة ثم ضع خدک
الایسر فتقولها اربعین مرة ثم ترد یدک الی رقبتک وتلوذ بسبابتک
وتقول اربعین مرة ثم خذ لحیتک بیدک الیسری وابک او تباک
وقل یا محمد یا رسول الله اشکو الی الله والیک حاجتی واشکو
الی اهل بیتک الراشدین حاجتی وبکم اتوجه الی الله فی حاجتی
ثم تسجد وتقول یا الله یا الله یا الله حتی ینقطع نفسک صل علی
محمد وال محمد وافعل بی کذا وکذا قال ابو عبد الله علیه السلام فانا الضامن ان
لا تبرح حتی تقضی حاجته فائده دوازده برج را سه برج انها را اتشی
دانسته وسه را بادی وسه آبی وسه خاکی ودستور این است که دوازده
برج را چهار بخش کنند چنانچه هر بخشی را سه برج باشد برج اول اتشی
دوم خاکی سیم بادی چهارم ابی بدین موجب حمل اتشی ثور خاکی جوزا بادی
سرطان ابی اسد اتشی سنبله خاکی میزان بادی عقرب ابی قوس
اتشی جدی خاکی دلو بادی حوت ابی فائده سبع سیاره که اسم انها
قمر است وعطارد وزهره شمس ومریخ ومشتری وزحل افتاب وماه
نیرین گویند وان پنج دیگر خمسه متحیره گویند وهر یک از اینها در یک فلک
میباشند زحل در فلک هفتم مشتری در فلک ششم مریخ در فلک پنجم

شمس در فلک چهارم زهره در فلک سیم عطارد در فلک دوم قمر در فلک
اول وزحل را نحس اکبر گویند ومشتری را سعد اکبر ومریخ را نحس اصغر
وشمس وقمر وزهره را سعد اصغر وعطارد را ممتزج یعنی اگر با کوکب
سعد نظر داشته باشد سعد باشد واگر با کوکب نحس نظر داشته باشد
نحس است فائده زحل یکدور فلک را که دوازده برج است در سی سال
تمام کند چنانچه در هر دو سال ونیم در برجی باشد ومشتری یکدور را در دوازده
سال تمام کند چنانچه در هر برجی یکسال باشد ومریخ یکدور را در یکسال وده
ماه ونیم تمام کند چنانچه در هر برجی یکماه وهفت وشش روز باشد
وشمس یکدور را در یکسال وکمتر تمام کند وعطارد وزهره نیز یکدور را
در یکسال تمام کند وقمر یکدور را در یک ماه تمام کند چنانچه در هر برجی
دو روز ونیم باشد بدانکه از این هفت کوکب افتاب وماه را هر کدام را
یک برج داده اند وهر کدام از ان پنج ستاره دیگر را هر کدام را دو برج
داده اند بدین موجب زحل را جدی ودلو مشتری را قوس وحوت
مریخ را حمل وعقرب شمس را اسد وزهره را ثور ومیزان عطارد را
جوزا وسنبله قمر را سرطان وبرج هر ستاره را خانه انها
گویند فائده هر ستاره ایالتی تعلق دارد زحل را ستاره پیران
دهقانان ورنگرزان ومردم هندوستان وکوهستان است

مشتری ستاره سادات وقضاة وکلانتران واهل مناصب مریخ ستاره سپاه
ولشکریان وترکان ودزدان است شمس ستاره پادشاه وحکام است
زهره ستاره زنان وخادمان ومطربان واهل عیش وطرب است عطارد
دبیران ودانایان است ماه ستاره ایلچیان ومسافران واینده
ورونده است فائده در بیان نظرهای ستاره بدانکه مقارنه وقران
انرا گویند که دو ستاره از این هفت ستاره غیر از شمس در یک برج بیک درجه
ویک دقیقه جمع شوند مثلا مشتری ومریخ وماه هر دو بیک درجه برج حمل در ایند
واجتماع انرا گویند که افتاب وماه در یکبرج بیک درجه ویک دقیقه جمع
شوند واستقبال انرا گویند که میان افتاب وماه نیمه فلک باشد یعنی
میان ایشان شش برج باشد مثلا افتاب در اول برج حمل باشد
وماه در اول میزان ومقابله انرا گویند که میان دو کوکب که غیر از افتاب
وماه باشد نیمه فلک باشد ونظر تسدیس انرا گویند که میان دو ستاره
شش یک فلک باشد یعنی میان ایشان دو برج باشد مثلا افتاب در
اول حمل باشد وماه در اول جوزا باشد واین نظر سعد باشد نظر تثلیث
انست که میان دو ستاره ثلث یک فلک باشد یعنی میان انها دو ستاره
چهار برج باشد مثلا افتاب در اول برج ثور باشد وماه در اول سنبله
باشد واین نظر سعد است نظر تربیع انست که میان دو ستاره چهار یک

فلک باشد یعنی میان ایشان شش برج باشد مثلا زحل در اول سرطان
باشد و مشتری در اول میزان و این نظر را نحس دانسته اند **فائده** در بیان
دانستن آنکه هر روز ماه در کدام برج است اول باید بدانی که در آن روز
آفتاب در کدام برج است مثلا چون امروز نوروز است آفتاب در برج حمل است
تا یکماه و همچنین تا آخر این ابیات قطعه را که خواجه نصیر طوسی رحمه الله جهة دانستن ماه در برج
انشا کرده چنانچه اگر حساب را درست نگاه دارند اصلا تخلف واقع نمی شود **قطعه**

هرچه از ماه شده مثنی کن ° پنج دیگر فزای بر سر آن
پس ز برجی که آفتاب در اوست ° بشمر آغاز و پنج پنج شمار
هر کجا منتهی شود عددت ° ماه آنجا بود یقین میدان

مثلا آفتاب در برج حمل است و از ماه ده روز شده است آن را که مضاعف
کنیم یعنی دو چندان کنیم بیست شود باز پنج دیگر بر او افزاییم بیست و پنج شد
بعد از حمل که فرض کردیم آغاز کن که شمس در آنجا است هر پنج عدد را یک برج
بگیر هر برجی که عدد با و تمام شد ماه در آن برج است مثلا در بیست و پنج پنج
پنج است و آغاز از حمل در برج سنبله عدد آخر شد پس ماه در برج سنبله
و عدد هرچه کمتر از پنج واقع شود آن را به تره حساب باید کرد مثلا از ماه
دو روز گذشته باشد آن را مضاعف کنیم چهار شود پنج دیگر بر او افزاییم
نه شود پنج او خانه اول که حمل است می باشد و ماه در برج ثور است چهار از پنج

طی بمنزله **فائده** در بیان آنکه ماه در هر برجی که باشد چه کار نیکو و چه
کار میانه و چه کار بد باشد چون ماه در برج حمل باشد دیدار پادشاهان
و حاکمان و زرینه ساختن و نو بریدن و نو پوشیدن و حمام رفتن
و ختنه کردن و صید نمودن و بنیاد کارها کردن و خون گرفتن و رگ
زدن و مهر خریدن و مهر خصی کردن و سفر کردن و ناخن گرفتن
و ابتدای مهمات که تعجیل باشد نیک است و برکت نشستن و فرزند بمکتب
دادن و از جایی بجایی رفتن میانه است و حاجت خواستن و دیدار خاتونان
دیدن و مهمانی رفتن و سواری کردن و سر تراشیدن و فرزند بمکتب
دادن و از شیر باز گرفتن و ابتدای تعلیم و عهد بستن و اجناس خریدن
و شرکت کردن و در شهر و خانه نو در آمدن و بنای عمارت نهادن
و دارو خوردن و ملک خریدن و درخت نشاندن و زراعت کردن
بد است و اگر ماه در برج ثور باشد برکت نشستن و صحبت کردن و حاجت
خواستن و دیدار پادشاهان و خاتونان و عیش و مهمانی و سواری کردن
و نکاح و ختنه کردن و فرزند از شیر باز گرفتن و بمکتب دادن و عهد
بستن و در شهر و خانه نو در آمدن و بنای عمارت نهادن و ملک خریدن و
خصی کردن و مهر خریدن و درخت نشاندن و زراعت کردن
و ناخن چیدن و از جایی بجایی نقل کردن نیک است و زرینه ساختن

و نو بریدن و نو پوشیدن و ابتدای تعلیم و تعلم کردن و اجناس خریدن
میانه است و سر تراشیدن و حمام رفتن و صید کردن و بنیاد کارها که
زود تمام شود نهادن و شرکت کردن و رگ زدن و دارو خوردن
و سفر کردن بد است و هرگاه ماه در برج جوزا باشد حاجت خواستن و دیدار
خواتین دیدن و نو بریدن و نو پوشیدن و عروسی کردن و نکاح بستن
و سر تراشیدن و ابتدای تعلیم و فرزند بمکتب دادن و صید کردن
و اجناس خریدن و شرکت کردن و ملک خریدن و برده و مهر خریدن
و مهر خصی کردن و سفر رفتن و نقل کردن از جایی بجایی نیک است و صحبت
کردن و دیدار حکام دیدن و مهمانی رفتن و زرینه ساختن و حمام رفتن
و ختنه کردن و فرزند از شیر باز گرفتن و ابتدای کارهای زود کردن و عهد
بستن و در شهر و خانه نو رفتن و دارو خوردن و درخت نشاندن و زراعت
کردن میانه است و برکت نشستن و عمارت کردن و رگ زدن و ناخن
چیدن بد است و هرگاه ماه در برج سرطان باشد دیدار حکام دیدن
و مهمانی رفتن و سر تراشیدن و حمام رفتن و ختنه کردن و فرزند از شیر
باز گرفتن و بمکتب دادن و ابتدای تعلیم کردن و ابتدای کارها که
زود آخر شود نمودن و دارو خوردن و برده خریدن و مهر خریدن و مهر
خصی کردن و درخت نشاندن و زراعت کردن و سفر کردن

و ناخن

و ناخن چیدن نیک است و دیدار خاتونان و نو بریدن و نو پوشیدن
و سواری کردن و عهد بستن و اجناس خریدن و رگ زدن
و ملک خریدن و از جایی بجایی رفتن میانه است و برکت نشستن
و صحبت کردن و زرینه ساختن و نکاح بستن و صید و ختنه
کردن و در شهر و خانه نو در آمدن و بنیاد و عمارت نهادن بد
باشد و هرگاه ماه در برج اسد باشد صحبت کردن و حاجت خواستن
و دیدار حکام دیدن و سواری کردن و نکاح کردن و ختنه کردن
و صید کردن و عهد بستن و در شهر و خانه نو در آمدن و بنای عمارت
نهادن و رگ زدن و املاک خریدن و برده خریدن و اسب خریدن
و مهر خصی کردن و ناخن چیدن و نقل نمودن نیک است و سر
تراشیدن و فرزند از شیر باز گرفتن و ابتدا التعلیم و فرزند بمکتب دادن
و شرکت کردن و درخت نشاندن میانه است و مهمانی رفتن و نو بریدن
و نو پوشیدن و ابتدای کارها که زود خواهد شد و اجناس خریدن و
دارو خوردن و زراعت و سفر کردن بد است و هرگاه ماه در برج
سنبله باشد صحبت کردن و نو بریدن و نو پوشیدن و سواری کردن
و سر تراشیدن و ختنه کردن و فرزند از شیر گرفتن و بمکتب دادن
و زرینه ساختن و صید کردن و عهد بستن و اجناس خریدن

و شرکت کردن و در خانه نو در آمدن و عمارت کردن و املاک
خریدن و برده خریدن و بهایم خریدن و درخت نشاندن و زراعت
کردن و سفر کردن نیک است و حاجه خواستن و دیدار حکام دیدن
و به مهمانی رفتن و نو بریدن و پوشیدن و ابتدای کارها نیکو و موی
و سر تراشیدن و ختنه کردن و صید کردن و ابتدای کارها کردن
و اجناس خریدن و دارو خوردن و املاک خریدن و برده خریدن
و سفر کردن و قاضی دیدن و بیعت کردن و دیدار حکام دیدن
و حاجه خواستن و نکاح کردن و فرزند بمکتب دادن و بنیاد عمارت
و رگ زدن و بهایم خریدن و درخت نشاندن و زراعت کردن
میانه است و عهد بستن و شرکت کردن و در شهر و خانه نو در آمدن
و از جایی به جایی نقل کردن بد است و هر گاه ماه در برج عقرب باشد
دارو خوردن و درخت نشاندن و قاضی دیدن نیک است و سر
تراشیدن و عهد بستن و زراعت کردن میانه است و حاجه
خواستن و به مهمانی رفتن و نو بریدن و نو پوشیدن و سور کردن
و نکاح بستن و ختنه کردن و فرزند از شیر گرفتن و فرزند بمکتب
دادن و صید کردن و ابتدای کارها کردن و اجناس خریدن
و شرکت کردن و در شهر و خانه نو در آمدن و عمارت نهادن

و نکاح

و املاک خریدن و سفر کردن و زراعت بد است و هر گاه ماه در برج
قوس باشد بیعت کردن و نو بریدن و نو پوشیدن و سور کردن و ختنه
کردن و فرزند از شیر باز گرفتن و فرزند بمکتب دادن و صید کردن
و عهد بستن و اجناس خریدن و شرکت کردن و در خانه نو در آمدن
و عمارت کردن و املاک خریدن و برده خریدن و بهایم خریدن
و سفر کردن و درخت نشاندن و زراعت و سفر کردن نیک است
و حاجه خواستن و دیدار حکام دیدن و به مهمانی رفتن و ابتدای کارها
کردن و سر تراشیدن و ختنه و صید کردن و دارو خوردن
میانه است و نکاح کردن و رگ زدن بد است و هر گاه ماه
در برج جدی باشد ختنه کردن و فرزند بمکتب دادن و ابتدای
کارها نمودن و بهایم خریدن و درخت نشاندن و زراعت کردن
نیک است و دیدار حکام دیدن و نو بریدن و نو پوشیدن و اجناس
خریدن و در شهر و خانه نو در آمدن و املاک خریدن میانه
می باشد و به مهمانی رفتن و سور کردن و نکاح بستن و سر تراشیدن
و فرزند از شیر باز گرفتن و صید کردن و عهد بستن و بنا نهادن
و رگ زدن و دارو خوردن و برده خریدن و بهایم خریدن و سفر کردن
و سفر کردن و قاضی دیدن و نقل از جایی به جای بد است و هر گاه

ماه در برج دلو باشد ختنه کردن و عهد بستن و اجناس خریدن و در
شهر و خانه نو در آمدن و بنا نهادن و املاک و برده خریدن و سفر
کردن و درخت نشاندن و زراعت کردن و قاضی دیدن نیک است
و بیعت کردن و حاجت خواستن و سر تراشیدن و فرزند از شیر
باز گرفتن و صید کردن و رگ زدن و نقل نمودن میانه است
و دیدار حکام دیدن و مهمانی رفتن و نو بریدن و پوشیدن و سور
کردن و نکاح نمودن و ابتدای کارها بتعجیل و شرکت کردن و
دارو خوردن و سفر کردن بد باشد و هر گاه ماه در برج حوت باشد
بیعت کردن و حاجه خواستن و دیدار حکام دیدن و مهمانی رفتن
و نو بریدن و پوشیدن و سور کردن و نکاح کردن و ابتدای
بتعجیل نمودن و سر تراشیدن و فرزند از شیر باز گرفتن و فرزند
بمکتب دادن و صید کردن و عهد بستن و اجناس خریدن
و درخت نشاندن و سفر کردن و از جایی به جایی نقل نمودن نیکو
است و سور کردن و ختنه کردن و در شهر و خانه نو در آمدن و
بنای عمارت نهادن و بهایم خریدن و زراعت کردن میانه است
و رگ زدن و قاضی دیدن بد است فائده آخر بدانکه چون ماه
بدرجه نوزدهم میزان رسد تا سیم درجه عقرب سیر نماید از طریق

محترقه

محترقه گویند و تا قمر در این طریقه محترقه باشد هیچ کار را نشاید فائده هر روزی
و هر شبی و هر ساعتی بیکی از کواکب سبعه سیاره تعلق دارد بدانکه روز شنبه
بزحل تعلق دارد و روز دوشنبه بماه و روز سه شنبه بمریخ و روز چهارشنبه
بعطارد و روز پنجشنبه بمشتری و روز جمعه بزهره تعلق دارد و سبب ضابطه
اینست که چون شنبه را بزحل داده اند روز دیگر را از آن کوکب که بعد سیم
بعد از زحل باشد و به این دستور تا آخر شب شنبه تعلق بمریخ دارد و شب یکشنبه
بستاره شب که عطارد باشد دارد و شب دوشنبه بمشتری و شب سه شنبه
بزهره و شب چهارشنبه بزحل و شب پنجشنبه بآفتاب و شب جمعه بماه و ساعت
اول هر روزی بدان کوکب تعلق دارد که آن روز بآن کوکب متعلق است
و ساعت دوم بکوکبی که بعد از آن کوکب بود چون ساعت هشتم شود باز بآن
کوکب تعلق دارد که از وی آغاز نموده مثلا ساعت اول روز شنبه که بزحل
تعلق دارد از آن زحل باشد و ساعت دوم بمشتری و ساعت هفتم از آن
ماه باشد و ساعت هشتم از آن زحل باشد بر همین مرجب است تمام ایام
و ساعت اول هر شبی تعلق بهمان کوکب که شب تعلق بوی داشته دارد
و ساعت دوم بکوکب دوم بطریقیکه معلوم شد فائده هر ساعتی
که بزحل تعلق داشته باشد نیک است جوی کندن و زراعت کردن و دیدن
اهل ولایت و اهل خشم و مشایخ دیدن و کارهای پنهان کردن و ختنه

کردن و برده خریدن و نو بریدن و نو پوشیدن و هر فرزندیکه درین ساعت
تولد شود دراز عمر باشد و در ساعت مشتری نیک دیدن سادات و قضات
و دعوی کردن و حاجت خواستن و نو بریدن و پوشیدن و تفحص حساب
و ابتدای کارهای نیک بزرگ کردن و هر فرزندیکه درین ساعت متولد
شود نیک بخت و دراز عمر و اهل دانش باشد و در ساعت مریخ نیک است
دیدن امرا و اهل صلاح و آلت حرب ساختن و سفر کردن و اسب
تاختن و عقد دشمن کردن و جنگ کردن و فصد نمودن و هر فرزندیکه
درین ساعت متولد شود جلد و خون ریز و حرام روزی گردد و در ساعت
شمس نیک است دیدن پادشاهان و نو بریدن و نو پوشیدن و بیع
و شرا و سفر کردن و حمام رفتن و زر گداختن و هر فرزندیکه درین ساعت
متولد شود دراز عمر و نیک بخت و اهل دانش باشد و در ساعت زهره
نیک است دیدن خواتین و اهل طرب و نکاح کردن و نو بریدن
و نو پوشیدن و ابتدای کارهای نیک بزرگ کردن و هر فرزندیکه
درین ساعت متولد شود نیک بخت و دراز عمر و اهل دانش باشد
و کنیز خریدن و درگ کردن و حجامت کردن و معالجه نمودن
و با سکوه خلوت کردن و هر فرزندیکه درین ساعت متولد شود اهل طرب
باشد و در ساعت عطارد نیک است قرآن خواندن و خط نوشتن

و کودک به مکتب دادن و دیدن وزرا و رسولان فرستادن
و هر فرزندیکه درین ساعت متولد شود زیرک و دانا و نویسنده
باشد و در ساعت قمر نیک است دیدن امرا و سفر کردن و صید
و نقل نمودن و حمام رفتن و زراعت کردن و عمارت و نو بریدن
و نو پوشیدن و هر فرزندی که درین ساعت متولد شود خوب روی
و دانا باشد **فائده** بدانکه در شبانه روزی بیست و چهار ساعت است
چون آفتاب باول حمل رسد شب و روز برابر باشد و در سه ماه بهار
روز دراز میشود چنانکه در ماهی یک ساعت دراز تر میشود چون آفتاب باخر
حمل رسد روز سیزده ساعت و شب یازده ساعت شود و چون آفتاب
باخر ثور رسد روز چهارده ساعت و شب ده ساعت شود و چون آفتاب
باخر جوزا رسد روز پانزده ساعت و شب نه ساعت شود پس دراز ترین
روزها و کوتاه ترین شبها آخر ماه بهار است که در آخر جوزا باشد و چون
آفتاب باول سرطان رسد روز کوتاه شدن گیرد و چون آفتاب
باخر سرطان رسد روز چهارده ساعت شود و چون آفتاب باخر اسد
رسد روز سیزده ساعت و شب یازده ساعت شود و چون آفتاب
باخر سنبله رسد روز دوازده ساعت و شب دوازده ساعت شود
و در اول میزان شب و روز برابر شود بر عکس بهار و در سه ماه پائیز

روز کوتاه شود و شب دراز تا اول جدی که روز نه ساعت و شب پانزده
ساعت شود و شب اول جدی را شب یلدا گویند و در سه ماه زمستان
که از اول جدی باشد تا آخر حوت روز دراز شود و شب کوتاه تا در حمل
شب و روز برابر شود **فائده** چون آفتاب به برج حوت رسد ترقی
گرمی اعتبار کرده اند که پیدا میشود و منجمان آن را جمره گویند و ماهی
هر تفی هفت روز است اول تف زمین است و آن را جمرة الارض
گویند و این در سیم حوت باشد دویم تف آبست و آن را جمرة الماء
گویند و این هفت روز است پس از تف زمین پیدا شود چنانچه از
دهم حوت باشد سیم تف هواست و آن را جمرة الهوا گویند و این نیز
هفت پس از تف هواست هفت روزه هفت روز دیگر را ایام عجوز
گویند و این بیست و دوم حوت باشد تا بیست و هشتم حوت **فائده** بدانکه
اول سال را در عرب از محرم گیرند و روز اول هر ماه را غره و آخر هر ماه را
سلخ و میان را منتصف و ابتدای این تاریخ از زمان آمدن جناب
مصطفوی است از مکه معظمه بمدینه منوره و اول سال را در فرس
از اول ثور گیرند و نزد ایشان که آفتاب باول برج حمل در آید
و نامهای دوازده ماه از فروردین اردی بهشت خرداد تیر مرداد
شهریور مهر آبان آذر دی بهمن اسفندار چون این دوازده ماه

و سال بکمال دیگر باز دیگر بیفزایند و آن را خمسه مسترقه گویند **فائده**
بدانکه دانایان ایشان دوازده جانور را اعتبار کرده اند و مجموع
سالها را بران گردان دارند نام جانوران این است ترکی دانی
سیچقان ییل موش اوت ییل گاو بارس ییل پلنگ توشقان ییل
خرگوش لوی ییل نهنگ ییلان ییل مار یونت ییل اسب
قوی ییل گوسفند بیچی ییل میمون تخاقوی ییل مرغ ایت ییل سگ
تنگوز ییل خوک **فائده** اگر خواهی بدانی فرزندیکه متولد شده چه
طالع دارد هر وقتیکه فرزند از مادر متولد شود در آن ساعت هر برجی
که از طرف برآمدن گیرد آن برج را طالع آن فرزند گویند و ضابطه
تحقیق در این باب آنست که بدانی از آن دوازده برج دایم شش برج
بر روی زمین میباشد و شش برج در زیر زمین و یک برج کنار آفتاب
برآمدن و یک برج کنار آفتاب نشستن بدانکه هر شبانه روزیکه
میگذرد یک برج از طرف آفتاب برآمدن طالع میشود و چون آنچه
در مقدمه معلوم شد بدانکه در وقت تولد شدن فرزند باید دید
که آفتاب در کدام برج است و از آن باید حساب نگاه دارد
مثلا اگر آفتاب در برج حمل باشد فرزند اگر وقت آفتاب برآمدن
متولد شود حمل طالع باشد و اگر بعد از آفتاب برآمدن در ساعت

بگذرد و متولد شود ثور طالع باشد و اگر چهار ساعت بگذرد جوزا طالع باشد
و اگر پنج روز گذشته باشد سرطان طالع باشد و اگر هشت ساعت گذشته
باشد اسد طالع باشد و اگر ده ساعت گذشته باشد سنبله طالع باشد
و اگر وقت آفتاب فرو رفتن باشد که دوازده ساعت روز گذشته باشد
میزان طالع باشد بدین دستور اگر دو ساعت پیش از آفتاب بر آمدن
که آخر شب باشد متولد شود حوت طالع باشد بر این قیاس هر برجی که
آفتاب آنجا باشد نگاه دارد و تفاوت روز و شب نیز اعتبار باید نمود
از هر برجی که آفتاب آنجا بود بدین دستور حساب باید کرد **فائده** هر برجی
از بروج دوازده گانه که در طالع واقع شود دلالت بر حرفه و پیشه دارد مثلا
حمل قصابی و طباخی و سپاهی ثور کفش دوزی و علاجی و جرم گری و عصاری
و دهقانی جوزا آورد و گری و صیادی سرطان قوافی و پالیز بانی اسد که رسولان
و وکیل و بزازی سنبله تجارت و زراعت و معلمی میزان موازین
وکیل ملاحی و تیرانداری عقرب وکیل و کشتی بانی و حدادی
قوس وکیل حاکم و سواری و لشکری و کمان گری جدی شبانی
و خربندگی و هیزم کشی دلو کار سیاب و جامی و نقاره زنی و خر
بندگی حوت وکیل و دارو خری و کار و بار حمام و پالیدن و ری **فائده**
اگر کاهی بدانی اول هر ماه چه روز است بطریق **اهجز بود حبی**

مطلوب است بجناب سید المولی ... ابن ابی طالب علیه
السلام و التحیة و دانستن این موقوف است بر چهار مقدمه **اول** آنست
که ده حرف از این سه کلمه ابجد هوز حطی که از الف باشد تا یا از
همین عدد معین شده که اول عدد است بموجب الف ۱ ب ۲ ج ۳ د ۴
ه ۵ و ۶ ز ۷ ح ۸ ط ۹ ی ۱۰ **مقدمه دوم** آنست که بجهت عدد سال
ابجد بود مقرر شده و ضابط این آنست که از سال هجرت آنچه گذشته
باشد هشت هشت طرح کنند آنچه باند از این هشت حرف ابتدا کنند بهر حرف
که عدد باو آخر شود عدد آخر را بگیرند اگر بالف عدد آخر شود یکی که عدد
اوست بگیرند و نگاه دارند و اگر دو باشد ها را بگیرند و پنج که عدد او است نگاه
دارند و اگر سه باشد جیم را که عددش سه است نگاه دارند و اگر چهار باند ز را
بگیرند و عددش را که هفت است نگاه دارند و اگر پنج باند حرف دال را
بگیرند و چهار حساب کنند و علی هذا القیاس **مقدمه سیم** آنست که
بجهت دوازده ماه **ذبح هوابذه زاج** مقرر شده چنانچه از حرف ذ
محرم را باید گرفت تا آخر بموجب محرم صفر ربیع الاول ربیع الآخر
جمادی الاول جمادی الآخر رجب تا آخر بدین ترتیب **مقدمه چهارم** آنست
که چون از سال هجرت هشت هشت طرح نماید آنچه باند حرف او را بگیرد
و عدد او را نگاه دارد و حرف ماهی را که خواهند بدانند که غره او چه روز است

حرف آن ماه را بگیرند و عددش را نگاه دارند و بر عدد حرف سال افزایند
و بعد از آن دو دیگر بران افزایند بعد از آن هفته هفته طرح نمایند
آنچه باند اگر یکی باند از یکشنبه آغاز کنند بهر روز که آخر شود غره ماه
آن روز باشد بجهت آنکه بر خاطرها قرار یابد مثلا در سال که تاریخ این نسخه
تاریخ هجرت هزار و سیصد و هشت بود هشت هشت طرح کردیم چهار ماند
از ابجد بود چهارم ز است که عدد او هفت است ماهی که میخواهیم غره
او بدانیم ربیع الاول است حرف اول او ج است عدد جیم سه است
بر عدد ز که هفت است افزودیم ده شد و دو دیگر برآن افزودیم دوازده شد
هفته طرح کردیم پنج ماند غره ماه روز پنجشنبه بود این مطلب
صدق ثبت **فائده** اگر خواهی بدانی که طالع کسی در چه برج است اسم او
و مادر او را بابجد حساب کن و دوازده دوازده طرح کن و ملاحظه
کن به بینی سال با اسم ترکی بکدام اسم موسوم است اگر سال اول ترکی
است و باقی عدد یکی است طالع در برج اول است که حمل باشد و اگر سال
دوم ترکی است که اود ئیل باشد و از اعداد اسم سه عدد باقی است
از حمل حساب کن تا جوزا که خانه سیم است بعد از جوزا حساب کن
تا اود ئیل برسد طالع در برج دوازدهم است که حوت باشد و اگر
از اعداد چهار باقی ماند از حمل حساب کن تا سرطان و از سرطان

بشمار تا اود ئیل طالع در برج یازدهم است و بر این قیاس است هر چه
باند بعد از آن سال را با اسم ترکی که وضع نموده اند تعیین کن
و بعد از طرح اعداد دوازده دوازده هر چه باقی ماند اگر با آن برجیکه
با اسم ترکی موافق است نرسیده باشد هر جایکه عدد با آن منتهی
شده بگیر مثلا سال سیم ترکی است و بعد از طرح اعداد دو مانده طالع
یکی حمل دوم جوزا است و اگر باقی مانده از سال ترکی بگذرد مثل
اینکه عدد چهار باقی مانده و سال سیم ترکی است از همان برج
چهارم حساب کن تا بان خانه که با سال سیم ترکی است منتهی
شود طالع در همان برج است اگر هفت باقی ماند از حمل حساب
کند تا خانه هفتم که میزان است آنوقت از میزان شمار کن
تا بهمان خانه که مثلا با سال سیم ترکی موافق است طالع
او در خانه نهم است اگر هشت باقی باند از حمل تا عقرب بشمار
بعد از عقرب تا جوزا که خانه سیم مطابق با سال سیم ترکی
است بشمار طالع او در خانه هشتم میشود و هکذا در کمتر و بالاتر
از اعداد باقی ماندن بعد لحاظ کن در این اشعار تا حال
طالع بر تو معلوم گردد بشرط آنکه در حساب غلط نشود **نظم**
اولین خانه تن و جان است   حکم او بر حکیم آسان است

[illegible]

دویمین خانه هست خانهٔ مال | سیم از اقربا هست مال و منال
چهارمین خانه هست پس از صعب | پنجمین خانه هست عیش و طرب
ششمین خانه رنج و شدت واز | هفتمین خانه زن و انباز
مرگ در هشتم هست و خوف خطر | نهمین خانه علم و دین و سفر
عمل و حرمت از دهم جویم | چون حدیث از ده و یکی گویم
خانهٔ دوستان و امید هست | این عیان پیش مرد خرد هست
چونکه امد حدیث از ده و دو | حکم او بر ستور دان و عدو

فائده ماه گرد اگر در وسط باشد مثل خرمن است مجرب شده که چهار شنبه یک صفر و اگر در اخر باشد نیز هست فائده بدانکه هر یک ساعت که افتاب گرفته شود حکم آن تا یک سال باشد مثلا اگر افتاب نیم ساعت گرفته شود حکم آن تا شش ماه باشد اگر دو ساعت گرفته شود حکم آن تا دو سال باشد و برین قیاس حکم گرفتن از برجی که افتاب دران برج باشد در حمل دلیلست بر هلاک شدن پادشاهان و بزرگان و ارکان دولت و پیدا شدن فتنه در کابل و تبریز و شیراز و هلاک شدن جانوران و بد امدن غلها و رسیدن افت بدرختان و میوها و در ثور دلیل بر بسیاری بیماری مردان و هلاک شدن ستوران سم

شکافته

شکافته و کم شدن باران و میوها در جوزا دلیلست بر بدی حال حکام و اهل دیوان و علما و پیدا شدن بیماریها و اختلاف میان خاص و عام در سرطان دلیلست بر بلا و نکبت در عالم و غرق شدن کشتیها و عذر و مکر کردن و گرفتار شدن جاسوسان و بیکان و هلاک شدن جانوران و رنجوری کودکان و درد چشم بسیار در اسد دلیل بود بر هلاک شدن اهل مناصب و پادشاهان و امرا و نفوذ بابه پیدا شدن طاعون و نقصان زنان حامله و کم شدن ابر چشمها در سنبله دلیل بود بر تباهی حال و زدا و بیران و بازرگانان و اکثر در بازارها و شکسته شدن نرخها و بیماریهای اطفال و فسخ هوا در میزان دلیل بود بر هلاک ایران و ارزانی و غله شدن بندیان و بسیاری زلزله در عقرب دلیل بود بر بیماری و بسیاری سفرها در کجا و فرو بستن مردم و کشته شدن دزدان و مردن جانوران در قوس دلیل بود بر فتنه در حد و مصر و اصفهان و خرابی ملک و مرگ اطفال در جدی دلیل بود بر بدی حال رعایا و خلق و مرگ ستوران کلان و بدحالی رعیت جانوران بیابانی در دلو دلیل بود بر بدی حال پیران و نقصان … و خراب شدن بناهای قدیم و بادهای زیان کار در حوت دلیل است بر هلاک جانوران ابی و افته ستوران و گران شدن کوشت

و بسیاری ابرها و باران و سیلها فائده بدانکه ماه گرفتن در هر یک ساعت که ماه گرفته شود حکم ان هر ماه باشد برین قیاس و حکم گرفتن ازان برج باشد که ماه در وقت گرفتن دراو باشد در حمل دلیلست بر ظفر پادشاهان بر اعدا و زیادتی بارانها در بهار در ثور دلیل است بر مردن پادشاهان و خصومت میان مردم و بچه انداختن زنان در ایام دلیل بود در جوزا دلیل بود بر بیماری و مرگ میان مردم و گران شدن نرخها و برده و ریزش خونها در اطراف عالم در سرطان دلیلست بر انکه زنان حامله بیرند و افت میوها و سختی سرماها و اشفتگی در میان خلق در اسد دلیل بود بر اختلاف امرا و اهل شهر و بدحالی پیران و دلتنگی و کمی ابها در سنبله دلیلست بر تباهی حال مردم و غله و کشتیها و کم زائیدن چهارپایان و حرمی مردم بزراعت و فراغ ساختن و بدی حال سوداگران و حرفه وران و در میزان دلیل بود بر پیدا شدن ظلم و جور میان مردم و کم بودن باران و کمی ابها و افت رسیدن کشتیها در عقرب دلیل است بر ظهور فتنه در طرف مشرق و بدی حال سلطانان و اهل طرب در قوس دلیلست بر افت زراعت و عزیز شدن چهارپایان و بدی حال مالداران و مردم صحرانشین و مرگ اطفال و در جدی

دلیل

دلیل است بر افت چهارپایان و پیدا شدن بیماریها در دلو دلیلست بر بسیاری فتنه و لشکر و خون ریختن میان مردم و افت میوها و هلاک شدن سپاهان و بسیاری درد شکم و درد پا در حوت دلیل بود بر گرانی طعام و بی سودی و خرید و فروخت و بسیاری میوها فائده قران صاحب بروج است قران حمل بچهار سالگی و هشت و چهار سالگی اگر ازین هم بگذرد و هشتاد سالگی و چهار ماه و دوازده روز و سه ساعت برسد مرگش باه شعبان که افتاب بحمل اید قران ثور بدو سالگی و هشت سالگی اگر ازین هم بگذرد بهفتاد سالگی برسد مرگش در ماه ذی حجه باشد قران جوزا بسه سالگی و هفت سالگی و پانزده سالگی و سی سالگی اگر ازین بگذرد بهفتاد و هفت سالگی و چهار ماه و هفت روز و هفت ساعت بگذرد مرگش در ماه صفر باشد که افتاب بجدی باشد قران سرطان بسه سالگی و ده سالگی و سی و چهار سالگی اگر ازین هم بگذرد بهفتاد سال و هر ماه و پانزده روز برسد و مرگش در ماه ربیع الاول باشد قران اسد بیک سال و شش ماه و شش سالگی و هشت سالگی و دوازده سالگی اگر ازین چهار بگذرد بنود سالگی برسد و مرگش در ماه ربیع الثانی که افتاب در برج حوت باشد قران سنبله بنه سالگی و شانزده سالگی و چهل سالگی و اگر ازین هم بگذرد بهفتاد سال

برسد قران میزان بسته سالگی و چهار سالگی اگر بگذرد بینه پنج سال
برسد مرکش در ماه محرم باشد دقیقه که افتاب بجوزا باشد قران عقرب
بود سالگی و سه سالگی و چهل و پنج سالگی و اگر ازین سه بگذرد به هفتاد
یک سالی چرشش ماه برسد مرکش در ماه رمضان باشد که افتاب بجوزا باشد
قران قوس در سه سالگی و هفت سالگی و بیست سالگی چون بگذرد از شصت
سالگی برسد مرکش در ماه رجب که افتاب بسرطان باشد قران جدی به هفت
سالگی و بیست سالگی و سی سالگی اگر ازین سه بگذرد به هفتاد سال برسد
قران دلو در شش سالگی و لی نزده سالگی و چهل سالگی چون بگذرد
عمرش به هفتاد سال و هفت روز و هفت ساعت برسد قران حوت
بود سالگی و بیست سالگی و پنجاه سالگی و نصد سالگی چون بگذرد بینه پنج
برسد مرکش در ماه شوال که افتاب بجوزا امده باشد فائده اخر سهم چهار و عدد
او را لب ب الجد جنیو محکار بر دوازده دوازده طرح کنی اگر یکی ماند حمل است
اگر دو ماند ثور و هکذا الی اخره الدوازده برج اسم کدام از برج که باشد نظر کند
معلوم میشود که ابتدا از حرفی چه روز نحبه و قران او تا چند روز طول
کشد حمل شنبه قران تا ۱۰۵ ثور تا یکشنبه قران ندارد جوزا
دوشنبه قران ندارد سرطان سه شنبه قران تا پانزدهم اسد سه
شنبه قران تا نهم سنبله چهارشنبه قران ندارد میزان سه شنبه

قران تا پانزدهم عقرب چهارشنبه قران تا ۱۰۵ قوس شب جمعه قران
ندارد جدی سه شنبه قران تا روز ۱۲ است دلو جمعه قران معلوم
نیست حوت پنجشنبه قران معلوم نیست فائده اگر خواهی بدانی که کدام یک از زوج
و زن چه دارند نام هر دو را حساب کن ۳ ۳ طرح کن اگر سه باند هیچ کدام
چه ندارند ناخوشی باشد عارض شده است اگر دو باند مرد چه دارد اگر یک
باند زن چه دارد و قرار زن این است که اما از خون حیض او حلو
و عقب ان تا عده مقرره او میشود فائده چه زن سهم زن با مادرش
حساب کن پنج پنج طرح کن اگر پنج باند چه نیست اگر چهار باند چه نیست
دارد سه باند چه حیوان افتاده است باد و باند چه زنده دارد یک
باند علاج ندارد امور را برین قیاس است فائده اخر سهم هر کدام از زوج و زن را
که بقاعده ابجد صغیر حساب کردی با سهم مادر او و دوازده دوازده طرح
کردی یک باند حمل است هشت باقی ماند عقرب است و هکذا تا دوازده عدد تعلق
این دو برج بر کسی است چه او دو برج افتاده ثور و میزان تعلق زهره چه
چهار پا یا پای و دو میزان افتاده جوزا و سنبله تعلق بعطارد و چه ادمی
و پری افتاده سرطان متعلق بقمر است چه چهار پا یا پای و جن افتاده
اسد تعلق بشمس چه چهار پا یا پای و جن و ادمی افتاده قوس و حوت
تعلق بمشتری دارد چه از پریان است جدی و دلو تعلق بزحل دارد

چه او از ادمی و چهار پا یا پای است فائده اگر بخواهی بدانی که زن چند اولاد
در طالع دارد نیز از حساب و طرح ۱۲ ۱۲ باقی ماند یک حمل است اولادش
۹ اگر بگذرد ۱۱ الخ و اگر از او هم بگذرد ۱۰۵ الخ ثور اولادش ۱۴ جوزا
اولادش ۲ اگر باید رفت ۱۶ برسد سرطان ۷ اگر بگذرد ۱۶ برسد
اسد ۷ از او بگذرد ۱۰۵ برسد سنبله ۲ از اولاد هفتم بهره برده است
میزان اولادش ۹ تا ۱۰۴ عقرب اولادش ۱۷ اگر بگذرد ۹ برسد
قوس ۹ اگر باید رفت ۱۱ بالاتر ۱۰۵ برسد جدی اولاد ۹ اگر بگذرد
۱۴ الخ دلو ۸ اگر بگذرد ۱۴ حوت ۱۰۲ تا ۱۰۴ فائده عمل قرانی
این است ۱ ادج ۱ اتج ۳ بهرج ۵ هیکج ۷ تهلوج ۹
جانج ۱۰۱ اعج ۱۳ اعوج ۱۰۵ یا معشر الارواح الرو
حانیة ۱۹ ادو اکسونی بانوار کم المضیئة ۲۳ ۲ دفر کرید
وشفاعاتکم البهیة ۲۵ واحلا لکم الروئیة ۲۷ ۲ وانفاسکم
العطرة ۹ ا کونوا معونی علی جلب الرزق ۳۱ ۲ وتسخیر القلب
۳ ۳ بحق الکلمات المقدسة العزیزة ۵ ۳ ۲ وبحق ما اقسمت به علیکم
۳۷ وانه لقسم لو تعلمون عظیم ۳۹ تکاد السموات یتفطرن ۴۰
وتنشق الارض ۳ ۴ ۲ و تخر الجبال هدا ۵ ۴ ۲ جر بکم زجر
الاخلاص بکم منه ۷ ۴ ۲ و لا مفر بکم منه [illegible] تفعلو ما تؤمرون

۱۵۱ الوحا ۳ ۵ ۱ الوحا ۵۵ الساعة ۱۵۷ الساعة روز یکشنبه
اول ساعت روز که متعلق بافتاب است دو رکعت نماز کند حمد یکبار و سوره
فتح ده بار در هر کدام از هر رکعت و بعد از نماز عزیمه مذکوره را بخواند و سه
دعوت بیاورد و در هر دعوت عزیمه ابجد مذکور بخواند و صندل و عود و حسن لبنی
بخور کند و هر از ده سهم بعد اورد دعوت اول ۷ بار و دعوت دوم ۹ بار و د
و دعوت سیوم ۱۱ بار بخواند این است ان اسمای فشش جیشش دهشش هشش
کششش طششش عششش تمیکشش تمسس تمشش تتمسن امشش
خرابخانه این عمل این است در ساعت سعد خطوطات لوح ابقلم طلا
بکشد و هر دایره را بقلم پر کند که جای بالای طلا نوشته شود و محرم نما
کند بدو کند دار نامحرم بپوشانند و چشمها هر دو اینکه بگند و هر که غذا
از هر کار سوراخ نکند و این خرابخانه در جمیع اعمال لیمر کلهم ۱۹
۱۵ ا الکا رایده بعد از اتمام نوشتن و بریدن لیم کلهم ۱۹ ۱۴ ۱۵
به قدریکه ظاهر انچه بر هر دو نوشته میشود کفانی الکافی را عدد
گرفته چهار حصه نموده به ۴ طرف قرطاس بنویسد بنحویکه از هم
فاصله داشته باشد و در وسط ایه لو انفقتم را تا اخر نوشته
در میان خرابخانه گذارد و خرابخانه را در یر سجاده گذارد بعد از
اتمام ۳ دعوت ر[illegible] بیاورد بقدر کفایت خود خرج کند فائده

اگر بخواهی بدانی تعلق هر ساعتی از ایام هفته را که هر دوازده ساعت شب در وقت
اعتدال بسبعه سیاره که سهم آنها ذکر شده نظر باین لوح کن تا معلوم گردد

ایام	شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه
۱	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری
۲	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ
۳	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس
۴	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره
۵	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد
۶	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر
۷	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل
۸	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری
۹	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ
۱۰	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس
۱۱	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره
۱۲	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد
سهم ۱۰۱ ۱۴	سهم ۱۱ [illegible]	[illegible] ۸	[illegible] ۵	[illegible]	[illegible]	سهمی

فائده برکت کیسه از غیب گرفتن هر گاه چهار قران در اول ماه که
روز سه‌شنبه باشد سهم چهار ملک مقرب را که جبرائیل و میکائیل و عزرائیل
و اسرافیل باشد هر اسم را بر یک قرانی بنویسید و در چهار گوشه مسجد جامع

دفن نماید بعد از دفن نمودن هفت مرتبه آیه و حجابا لا تلمسها تم تجا
تا من فناء بغیر حساب بخواند و هر چهار را باین دستور عمل نماید همان
روز که چهار قران را دفن میکند روزه باشد تا روز جمعه که روز هفتم
و باید روز هشتم آنها را بیرون بیاورد و در ایام هفت روز حیوانی
نخورد و در همین هفت روز باید روزه داشته باشد و نماز پنج گانه را
در همان مسجد جامع که چهار قران را دفن نموده باید بخواند و در همان که
در آن هفت روز باید تا بشد و روز هشت روز بعد از نماز پیرو دو هر چهار
در یکجا جمع شده اند و در وقت دفن نمودن باید بداند که سه قران
در سه گوشه دیگر که در نزد قران دیگر حاضر شده اند در ابتدا سه را که
کند هر چهار را دبعد خرج کند از آن سه قران که در نزد آن یک قران حاضر شده
و آن یک قران که سه قران نزد او حاضر شده خرج نماید که هر گاه آن
یک قران را خرج کند تمام خواهد شد باید آن یک را ابتدا سه خرج نکند
و هر گاه در شهر دیگر بدین عمل عمل نماید باز همین شب و بعد از تمام عمل
باید مادام العمر سیر و پیاز نخورد هر گاه بخورد عمل باطل میشود یقینا
فائده تا ایام بیمار با در آن بجبر حنوه حساب کنی سه سه طرح کنی
و ملاحظه کنی که در چه روز با خبر شده اگر در یکشنبه اگر یکی ماند طول
سه ماند بمیرد و هر ماند زود دهی صحت یابد اگر در شنبه اگر بیمار شده یک ماند خوب

داود [illegible]
هفت شنبه [illegible]
۱۳۲۱

اگر دو ماند خوف دارد و اگر سه ماند طول کشد سه‌شنبه اگر یکی ماند بد بشود
دو ماند طول کشد سه ماند باز طول کشد چهارشنبه اگر یکی ماند خوب شود دو ماند
طول کشد سه مرگ است پنجشنبه اگر یکی ماند مرگ است دو خوب شود سه طول کشد
جمعه اگر یکی ماند طول کشد دو مرگ است سه صحت شنبه فقط زود صحت یابد
مطالب وجزه چون در شهر رجب هزار و سیصد و هشت هجری کتابی چند
از روم از مؤلفات محمد سراج الدین سکاکی که مرسوم بود بباب التسخیر بخط
خود سکاکی بهذا او را استنساخ نمودم و او را کمل چنین کردم **تسخیر آفتاب**
بقول سراج الدین سکاکی اگر خواهی که آفتاب را تسخیر کنی باید که سه روز
روزه داری و هر روز غسل کنی و جامه سرخ یا زرد در پوشی و هر روز در وقت
آفتاب برآمدن پیش آفتاب بایستی و این بخورات عجیبی کرده کوهاب ز
و در مجمر زرین میسوز هر بار هشت مثقال یعنی روزی هر بار که ثلث نزده مثقال
مبشود و خود در میان این مندل بایستی و دستها بر هم نه چنانکه در پیش
حاکمان و دایم این اسمها را میخوان چنانکه در دل تو هیبتی پدید آید
و در هر روزی وقت غروب آفتاب خونی که دست دهد بکن اما رنگ
خون کرده باید که زرد بود کاه و بره زرد و غیره چون خون کنی باید
که آن شب تا شفق تمام شود از مندل بیرون نیایی که روح ناطقه
شمس در اثنا حرکت عظیم کند و در وجود تو خوف عظیم پدید آید و دل

تسخیر

طپان شود زنهار مترسی که آن اثر سلطنت باشد و چون هفت دو
و یک روز بگذرد ترا هیبت عظیم پیدا شود چنان شود که در چشم ترحم ایزدی
و پادشاهان را قدر نماند و ایشان جمله از تو میترسند و در پیش تو خود را نماند
و ترا دوست دارند و جمله خلایق از مرد و زن از تو بترسند و جمله خواهند که بنده
تو شوند و چون چهل روز تمام شود پادشاهان اگر ترا ببینند برخیزند بی
مرجبی و ترا از خود برتر شمرند و در تو بنظر هستی و محبت و تعجب نگرند
شوند و از تو خرهای عجیب صادر شود الا آنکه ترا در آن اختیار بود و جای
عظیم با هیبت بینی و دایم روی تو رفتن چون آفتاب و اندامها
گرم بود در این مدت برمثال کسی که دایم تب داشته باشد دلی و جواد
عظیم قوی شود و در پیوندها قوتی پیدا شود چنانکه اگر خواهی که کاه دیرا
از زمین باسانی بر دارند بر دارند و در این وجه آخر یکه پنج روز تمام است
که وقت مسخر شدن شمس است از مندل در وقت عاقبه بیرون آید و
باز غسل کند و در مندل در آید و در ایامی که مندل کشیده باشد و در چهار
جانب زد یکی سوی بر آمدن آفتاب و یکی وقت فرو رفتن و در یکجا را
گلدان باید کرد چنانکه در آمدن و فرو رفتن آفتاب عکس او در آن افتد و دل
روز روزه نه افتد البته و در این مدت دایم در حضور باید بود و نباید
سهو نیست مشغول باید بود و در هر روزی عزیمت تسخیر را هزار ... بعد دیگبار
۱۳۲۱

بخواند و در افتاب دمد و حرزش همی را هر روز صد بار بخواند و بر خود دمد و اگر فرصد یابد از قران انقدر که تواند بخواند و در این ده یا پنجاه روز چنان شود که جمله کنوز و دفاین عالم و روی زمین از زر و یاقوت سرخ و چیزهای که بشمس تعلق دارد بروی کشف شود بداند که کی بهت ارواح شمس بصورتهای کوناکون بغایت خوب و مرغوب با تو در سخن اید هر روز چهار بار و در شبها خواب از وی برود وی از بزرگ حقه در تعجب باند دم بدم قوی تر شود و از حد بردن زور اور شود زنهار در حقه عجب بیدا نکند و مثل اینهارا از بزرگ نام خدا عزیب نداند تا چون شب صد و پنجاه و یکم شود افتاب فرو رود و ستاره کاو سرخ از طرف مغرب
۱۰۱
از اسمان بیدا شود و ستاره کاو زرد از طرف مشرق بیدا شوند چنانکه انکه نکاه کنندکان چشم نتواند تحمل کردن بروی سواری باشند تاجهای ایشان از نور و دواجهای ایشان از نور و ردیهای ایشان از نور لجه و آز ایشان بوی بهشت می آید چنانکه این کس بیهوشی کردد ایشان بیایند و در پیش وی بایستند تا این کس بهوش باز اید و برین کس سلام کنند و کویند که ای بنده عزیز کرده خدای و ای بنده قوی توانا

خدای آمدیم از برای عزت داشت تو بنده کرامی و مبارک باد ترا پادشاهی زمین تا اسمان چهارم و شب دمانه باد ترا سلطنت بر دنیا و پادشاهان دنیا با جمله خلایق بروی عرض کنند و تو دفع بسیار کنند و کوید که خدای حرز دلها دشمنان را از نیکی ای سقر یان عالم نور زحمت بسیار کشیدی تا ما را ببنام خدا و امر خدای عز و جل از عالم سفلی اوردی مقصود عرض کن تا مراد یابی وی کوید که مرا مقصود دیدار شما است و مطلوب اثر قدرت خداست جل جلاله و غرض یادکاری است از شما تا هر روز که مرا حاجت شما ارزو کنند بان نشانی شما را بخوانم و شما را ببینم و مرادهای من حاصل شود روح ناطقه شرقی ستاره اند یکی مهره بروی از اندرون سبز و بروی بنور نوشته باشد نام بزرگ خدای تعالی و باود هند و عهد بندند با بکه این مهره را باک دارد و بزرک دارد چنانکه چشم هیچ کس بروی نیفتد و روح ناطقه غربی ستاره اند یکی مهره بروی از اندرون سبز و بروی بنور نوشته باشد نام بزرک خدای تعالی باو دهند و عهد بندند با بکه این مهره را باک دارد و بزرک دارد چنانکه چشم هیچکس بروی نیفتد چون عهد و میثاق بر بندند الکاه بر خیزند و بروند تو بر خود...

تعظیم بسیار کنی و دعای بسیار و همچنان دعا میکنی تا ایشان از چشم تو غایب شوند و روح ناطقه غربی ستاره اند یکی مهره بروی از اندرون که بروی خطی سرخ نوشته باشد نام بزرک خدای را جل جلاله بوی دهند و عهد بندند و کویند زنهار این مهره را باک دار و هیچ کس بهمای تو ایشان نرا عذر بسیار کوی و دعاکنی بغایتی که از نظر غایب شوند و تو چون از مندل بیرون ایی ان هر دو مهره را خاتمی ساز یعنی در انکشتری بکنی و چنان کنی که اندرون انکشتری ناپیدا باشد تا نظر هر کس بروی نیفتد و هر که خواهی از ایشان بردن کنی بخور بر اتش نهی و عزیمت را یکبار یکبار بخوانی جمله حاضر شوند و انچه فرمائی بکنند از سلطنت و عزت و تبغی و ضبط ملوک و مملکت سلاطین این عمل کردم و بمقصود رسیدم و لکن بکویم که چه فانتهای دشوار و خوفهای بیشمار دیدم و این واقعهای که مرا پیش امد از مرک سخت تر بود تو نیز چون عمل کنی بدانکه چون اعلان کرده ام تا هر که همت این معنی باشد هر اینه بمقصود برسد اما زمینی مندل را باید که بجای اندود کنند و چهار مندل بکشد و از زرها بر کج و چهار خط مربع و یکی دیکر خط مدور را در اندرون ان بکشد و چهار رکنی

مندل چهار علم زر دار حریر زرد بپا و نیز نهد و بر چهار رکنی و چهار کارد نیز نهد و شکل مندل چنین باید کشید که کشیده شده است

و وقتیکه درین مندل می راید یعنی وقت بر امدن افتاب و وقت فرو رفتن افتاب در اید و تا عزیمت را تمام نخواند بیرون نیاید و دائم چشم بر بخور دارد و چون بخور تمام شود و عدد عزیمت تمام شود حرز شافعی بخواند و کاردها دور کنند و علم را بماند و بیرون آید و احتیاج بروزه نیست درین مدت اکر ترسنده نباشد و در جای اب بزید که افتاب بروی افتد و ان دکر را نیز نکند مکر در جائی که افتاب بروی نیفتد که بغایت به باشد و دیکر بوزر و چیزهای معطر بسیار بپند بهتر به و اکر جامه های نفیسی بوشد بهتر به و اکر بپوشد

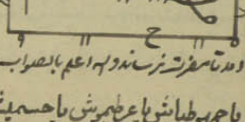
بکه نیست خلاف قول ارسطاطالیس و دیگر آنکه سجده فرموده
از قیاس سجده بغیر از خدای را جل جلاله نشاید و آفتاب بسطیح
و هر که سجده کند هرگز مستجاب نشود و هما به تنها خواهی بنهد و شمس
خشم گیرد و چون از مندل پرون آید آتشی بفرستد و در وقتی
که نزدیک بود بسوخته شدن و این کس ابوزاند برادرزاده من
چنین کرد بسوخت و این مشهور است لهذا از سوختن او من دانستم
که چنین نمی باید کرد و برین قول مذکور عمل کردم و بیک امد و مسخر
شد و ملکان نیز دانستند که من چه کردم و ایشان چه کردند و الله
اعلم و بخورات که در این مدت تسخیر شمس باید سوختن اینست
کندر سفید زعفران مشک زرد گل سرخ هلیله زرد کلاه
عود قماری کف دریا اشنه مصری اینها را خرد
بکوب و عجین کن با کتیرا بوقت حاجت حرزت شمس که در اول که نقشه
بعد این است بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اعوذ بنور
قدسک و عظمت طهارتک و برکت جلالک من کل آفة
و عاهة و من طوارق اللیل و النهار و الجن و الانس
الا طارقا یطرق بخیر یا رحمن یا رحیم اللهم انت غیاثی

فبک اعوذ یا من ذلت له رقاب الجبابره و خضعت له

اعماق الفراعنة اعوذ بجلال وجهک من خزیک و من
کشف سترک و من نسیان ذکرک و من نقص عن شکرک
انا فی حرزک فی لیلی و نهاری و نومی و فوادی و صنیعی
و اسفاری ذکرک شعاری و ثناؤک دثاری لا اله
الا انت تنزیها لاسمک و تکریما لسبحات وجهک اجرنی
من خزائک و من سوء عقابک و من سیئات عبادک
و ادخلنی فی حفظک و عنایتک بعزتک و بحرمتک
و برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی محمد و آله
اجمعین **عزیمت اینست** بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم
ایها السلطان المستعلی و السلطان القاهر بحق عیطنوش
وطیهوش رحیموطش و کیکوش جهجوش
طلعیموش اجیبیا منلاتش طمیعاوش بحق اعیموش
جوش و حلیموعطش اجب دعوتی انت الملک المستولی
بحق هذا الاسماء العظیم **تسخیر قمر از قول شیخ محمد ابن سراج** — تسخیر قمر
الدین سکاکی اگر خواهی که تسخیر قمر کنی سه روز روزه دار و بعد
از آن خانه را بگچ بیندای و در وی مندل بکش و زمین خانه
را نیز بگچ اندود کن و پنج خط بکش و یکی چوب تا چهار

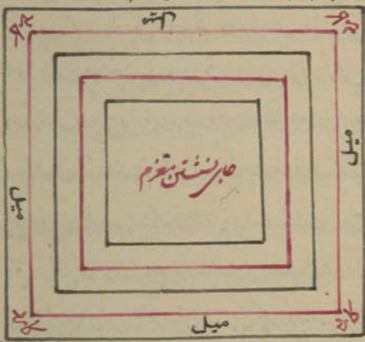
و بر روی این خاتم را با بریشم سبز بپا و نیز در مندل بچهار میل نقره
بکش و یکی کارد فولاد در سرهای خطها فرو بر میل را و کارد را
بر چهار طرف نیز چهار کارد فولاد فرو بر و هر روز دو بار و هر شب
تا روز بخور می سوز و عزیمت می خوان چون نزدیک صبح شود بیرون
آی از مندل و در وقت بیرون آمدن این پنج اسم را بخوان
و بدم بر جمله و در روز در آن دو وقت هر بار صد و شصت و یک بار
بخوان و از بخور هر بار پنج مثقال بخور می سوز و در شب خواندن را
حاجت نبود بخور نیفت و بخور را متصل می باید سوختن تا صبح و اگر
در شب در برابر ماه خوانی و یا دریچه باشد که روشنائی در روی افتد
بهتر بود و قمر را ببینی بهم نزدیک آید و اگر قمر را بینی برخیز و ایستاده
بخوان و چون بغروب شود بنشین و مدت تسخیر وی چهل و
یک روز است چون صد و سه روز بگذرد جهان را بغایت نورانی
بینی و هر بار که طهارت کنی آبها طهارت تو افتد همه نقره شود
و مروارید گردد بقدرت خدای عز و جل و جمله خلایق ترا دوست
گیرند و جان و مال از تو دریغ ندارند و همه بتو محتاج شوند
و هر چه تو آیند تو جمله خیرا ایشان را بدانی و همه مسخر گردند
و چون در خواب شوی در قدمهای خود و در زیر جامه خواب جمله

همه مروارید تر یابی و چون بیدار شوی آن جمله از آن تو باشد هرگز
خواهی بدهی و لیکن خوابهای عظیم با هیبت بینی و دل تو بغایت ترسان
شود و چون یکم ماه نه بینی کریان گردی و چون این حال شود قمر را
بدان که حجاب زمینی از پیش تو برداشته شود بفرمان الله عز شانه و شب
و روز تو قمر را ببینی و قمر ترا نه بیند و چون عاشق و معشوق گردید
و همه جهان اگر بقصد تو برخیزد اگر بفرمائی همه جهان را خراب کند
بیکدم و عقلا را معلوم است که خواهد بود چه بسیار باشد چون حج
زمینی مرتفع شود بعد از آن بیاید بر کتفی نشسته و بصورت چنان
خوب بود که بروی نتوان نگریستن دست ترا بگیرد و از مندل برون
آرد و بر کتف نشاند و خاتم خود را بتو دهد و چون تو خاتم وی را بگیری
و به بینی در چشم تا عمر تو هشتاد سال زیاده شود و اگر بر پا بشی جوان
گردی و خاتم سفید بود و بروی بخط سبز نوشته باشد اما الله و عهد اینست

تا و انند و پنج سهم
که بجای اینست و بر جمله
و مدت تا سفرت نرسانند و الله اعلم بالصواب یا صطیستیا یا عیموش
یا جمهوطیاش یا عرطیموش یا جسمیش و بخورات این است
صندل سفید نرجس طبری کندر سفید پوست فستق کف دریا

حب البان زعفران باید که بکوبد اوران برابر عجین کنی و حب
حاجه بکار بری و صورت مندل این ست بکمال دقت ملاحظه نما

وعزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم ایها الملک الکریم
مرسل الوحی و معطی النجاح العباد بحق ما علی وش یا عرطشی
یا قرهو طلیش و جهیر هیش شهید یا نس عزمت علیکم ایها
السبیل الوحیم المتحرک بالحرکة السرمدیة بحق عیوطرهیا شلحی
عبش طیصینا ش هملش طرطوخیا نش خلیبوث اجب دعوتی
یا هاذیش نه غانی شی بعزمت هذه الاسماء العظام و بحق هذه

تسخیر مشتری از قول شیخ محمد بن سراج الدین سکاکی اگر خواهی که مشتری را
تسخیر کنی باید که صد و شصت و شش روز روزه داری و درین مدت

صد و شصت و شش روز هر روز هفتاد بار بخوانی عزیمت تسخیر او هر روز
یکبار طهارت کنی و چون این مدت بگذرد خانه پیدا کن وان خانه را
گچ اندود کن شش خط بکشی مربع و یکی مدور و هر روز و هر شب هزار
و دو دویست و یکبار این عزیمت تسخیر را در میان مندل نشسته بخوان
و چون عزیمت تمام کنی این چهار اسم را بخوان و بر خود بدم و از مندل بیرون
ای تا ترا آسیبی نرسد وان چهار اسم این ست یا شمعلی جوش و یا عطش
و یا حلصلمورش و یا طهخوش و از مندل بیرون آی و این تسخیر بمدت
یکصد و شصت و شش روز ست و درین مدت هر روز غسل باید کرد و در وقت
پنج شب یکی بروز باید خواندن و در پنج روز حوله باید کردن از هر چه
در وقت دید و هیچ حیوانی نباید خورد بغیر از خون که از برای مشتری هیکلی چون
سی روز بگذرد از مدت تسخیر دل وی طپان شود و هیبتی عظیم در دل
وی پیدا شود چنانکه پندارد که دل از قفس سینه وی بیرون می اید و جمله
علما و قضاة و مشایخ و اهل اعتبار وی را تواضع کنند و مطیع شوند
و هر با مداد در بستر حقا از شکرهای که از زر سرخ به تو بسیار ریخته یابد و چون
چهل روز بگذرد خویشتن را عظیم متصور کند و چنان شود که هر کرا
خواهد از علما و مشایخ و قضاة و غیر آن هر چه بگوید و هر منصبی که
ایشان را باید تواند بخشید و نیز درازی عمر خود را بداند و در خود

بزرگی دو قار پیدا کند زنهار اگر تسخیر شمس بکرده باشد خود را از منقرض
نگاه دارد که پادشاهان را بر وی کار دهد و موجبی مضرت بوی رسانیدن
نکنند و اگر تسخیر مریخ کرده باشد باکی نباشد و چون ده آخرین صد و شصت
و شش روز منتهی شدن اندامهای وی بغایت گران شود و از هر سوی وی
مردم بسیار و مال و زر و آنچه دارند بر وی عرضه کنند و تمام علمها را وی
زمین از کلام و منطق و نجوم و علم تفسیر و فقه و غیر علمهای مشکل
که کسی نتواند کشودن بر وی مکشوف گردد وان اقلیمی را که تعلق بوی
دارد و آنچه صد و بیست نیز هر چه خواهد تواند کشودن و بر هر جا هر کرا خواهد
تواند کاشت چون شب صد و شصتم شود و لوله در زمین پیدا شود و در زمین
در آسمانها افتد و ابر آتشینی پیدا شود زنهار البته نترسد و آن ابر
سوی وی متوجه شود چون زمانی صبر کند آن ابر آتشینی نزدیک رسد
و از میان آن ابر صورت پیدا شود که از آن خوبتر نباشد
بوستان هر دو دیگر ایشان بر سان هر گره زر و لعبه و در پیش ایشان
در از لعبه و در دستهای ایشان هر صحیفه باشد از نور و زبان ایشان
نور زیان لعبه با مر خدای عز و جل و ایشان سوار باشند و مرکب
ایشان چشمهای مختلف باشد مانند زهره و مریخ باشد از نور و نیز
انگشتان پاینده و یکی تاج از زر پیدا رند و در برابر انگشت کنند با غراز تمام

و گویند بامر خدای تعالی و بنام بزرگ او بیامدیم ای بنده بزرگ خدا تو مطیع
شدیم از ما مقصود را بخواه این کس بر خیزد و گوید که ما عذر شما را چون بتوانیم
خواست اما آنکه شما در حق من از نیکی کردید خدای تعالی بلطف خود شما را افزود و بدار آخر
اکنون عرض حرمتی والتفات شماست و دیدار مبارک شما و از مهر الغظیم که
مدان ملایکه را می توان دیدن و بابی آسمان می توان شدن و بدان
نوری توان شد و بدان در عالم نور طیران می توان کرد و بدان دفع
و کشف توان کردن بنج و هیبت تا من بیاد و کار نگاه دارم و هر گاه که خواهم
شما را بدان به بینم و مقصود را بیابیم و عالم شوم و بر جمله عالم و عالمیان
هر چه خواهم توانم کردن اسما ان را می نوشتم که بر آن مهر را چه نوشته است اگاه
اما گستاخی نکردم که شرط ادب نبود باد چه آنکه دیده ام و گرفته ام جمله
علما سعد اند مرا آنچه من کرده ام و می دانم و از ما نکرده اند و نمی دانند چونکه
ناکرده را نوشته اند و مثل این اسما را بعضی حروف گفته اند اما نوشته اند
و بهم بدانکه ایشان از هر لعبه یکی سبز و یکی کبود و بدان مهر بخط نور
نوشته شده باشد هامای بزرگ خدای عز و جل و از وی در دنیا بوی لطافت آید
چنانکه پیشانی هر که رساند بی خود شود و از پای در افتد و دو ساعت روز باید
که بهوش باز آید و هرگز لذت آن از دماغ او بیرون نیاید آن مهر را
بستر ده و ترا عذر خواهد و باز گردند و بر تو عهد و میثاق گیرند که بکس

تمامی و مسخر تو شوند و چشم تو چنان روشن شود که تا آسمان هشتم ببینی
همه فرشتگان را بقدرت خدای عزوجل و این سهرار خدا است و از آفات
آن نیست بیرون نیست و کسی این را تا نه بیند نتواند فهم کهف و سبکی
شود و در عجب باشد و از بزرگی خود و درازی عمر و معلوم نیست جمله اهل دنیا
که این چنین سهرار خدای عزوجل بر بروج ستارگان فرشتگان نیست بلکه
اینها را بر آنها بسته است و عزیمت دیگر زردی ده مثقال باید سوخت هر روز
هر بار پنجمثقال و در خانه دفن باید و قران باید بود و از حرام احتراز باید کرد
البته و چهار علم در چهار ربع مندل باید فرو بردن و در خانه باید نشستنی
دور دهد اگر غذا کمتر خورد بهتر است و سخن نیز باید کمتر کند و چون از خانه
عزیمت فارغ شود اکثر اوقات بخواندن قران و یاد کرد خدای تعالی باشد و دل
خود صاف دارد و جامهای پاک پوشد تا در دل شکر دوستی داشته شود و حضور مندل بنشیند

مستخر

می باید که مندل را آتش میل فولاد بکشی و اگر بود کارد کشی هم شاید
و کارد را شب و روز درین مدت نباید بیرون آوردن که از و بیم خوف
باشد و وقتیکه مندل بیرون آید این چهار سهم را که گفتیم بخواند و چون
وعد بخورات اینست سندروس پوست خشخاش ناخن دیو میوه عنبر
زعفران اوزان برابر باید که همه را بکوبد و با هم عجین کند و هر شب و هر روز
ده مثقال ازین بسوزاند این عزیمت را بخواند مراد حاصل کرد و او اینست

بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم ایها السید الطاهر النقی بحق
عرطیموش و جلعیطوش رهعو عیوش یا طلعهیش بحق طعاش
فرموحبوش اجل دعوتی الملک الا وحل بحق حقک و بحرمة
دبک العظیم برحمتک یا ارحم الراحمین نسخه زحل از قول محمد
سراج الدین سجاوندی هفتاد و هفت روز روزه دارد و جامهای پاک پوشد
در کنج ویرانه کی و خانه پیدا کنی که نزدیک آب بود تا بیوت زحل بود
مدت هفتاد و هفت روز باشد و آن خانه را پاک
و دیگ جامه صوف سیاه بپوشی و کرته را رنگین کنی و مابردم سخن کمتر
کنی و در جایها مرجس می کرد و وقتی که از مندل بیرون آید و در خانه
قدم و کورستانها دیران می رود و ایم این چهار سهم را بخواند و تعوید کنی
و دور کردن خود به بند تا هیچ وقتی بتو مضرت نتواند رسانید و تا نماز

مسخر کنی زنهار کرد تسخیر زحل نکردی که بیم هلاک بود و چهار سهم اینست
یا عیل الموش قرهو عیلیاش موشطیایل سرعوبوش هر روز
هر بار و هر شب هر بار یکی اول شب و یکی آخر شب و یکی اول روز و یکی آخر روز
در مندل ورای ده هزار بار هزار و سعید و شصت و شش بار این عزیمت را
بخوانی و مندل را بهفت میل بکشی و میلها را در ظرفها فرو بری چنانکه
بیرون نیاری و چهار علم در چهار ربع مندل بر پای کنی و هر حریر سفید
و هر سیاه از صوف در شبانه روزی روازده مثقال بخور کنی و چون خواندن را
تمام کنی این چهار سهم را بخوان و بر خود بدم و بیرون آی و اگر او وفات
با طهارت باید بودن تا مدت چهل روز بگذرد استخوانهای وی کلان
و قوی شود و قوت عظیم در وجود او پیدا شود و همه عالم در چشم وی حقیر شود
و جمله کنوز و دفاین بر وی مکشوف شود و دل وی ترسان شود و در
نظر مردم عظیم بهیبت نماید و خلق از وی بترسند و عملهای دقیق که تعلق
به بنائها و کنجها دارد و در حفظ بیند که اگر دست بپای بر سنگ زند چشمه
آب پیدا شود و اگر درختی نشانده در یک سال چندان ببالد که بعد
سال در جای دیگر نباید و اگر خواهد که گرما و سرما را دفع کند بر اقلیمی که باشد
چنانکه بپرند و چون مدت صد و شصت روز بگذرد و در آخر شب
خواب از وی برود و دل وی عظیم لرزان شود و هر که را نظر کند اگر نخواهد

نظر کند

نظر کند بمیرد و اگر بعنایت نظر کند کمال یابد و هر چه وی خواهد و رغبت بر
هر چه باشد و خواهد که چیز دیگر شود آن شود که وی خواهد و اگر هم خواهد نه
شود و چون شب صد و هفتاد و یکم شود آوازهای بهیبت شنود و در زمین
لرزه افتد و آتش ایمک زبان کند و اندامهای او چنان گیرد معلوم شود
که همین دم مسخر خواهد شدن که ناگاه هفت ازدهای سیاه و جهان از ظلمت او
در چشم وی عظیم تاریک شود باید که نترسد که همان دم آنها از نظر وی
غائب شوند بعد از آن یک کس پیدا شود سیاه چهره و کشیده ریش و تنی
وی بر مثال گنبد عظیم باشد سیاه باید بر پشت مرکبی نشسته باشد و برا
شش دست بود و دو پای بود و سه سر بود و زبان وی پر آتش بود و بدبو
ماند و زحل بر بالای او نشسته باشد و قطعی بتو التفات نکند تا یک عشر
و چهره چهره در تو نگرد و بعد از آن لطف کند و گوید که ای بنده چه
بترسی و بیم از من نمی ترسی بگو تا بجز چه امید داری از زمان در جهان
آوازهای مهیب بدید آید و دل ایشان از جای برود بس عتی باید که بگوید
اید این بار بگو بهران بزرگ خدای جل جلاله با بر خدای امید دارم که
شده بخر محتاج بودم بتماشای شما و مقصود کم دارم از شما و عرض دارم
بزرگی نام خدا او عظمت شما بود تا به بینم شما را او گوید که تو را چه
باید این کس گوید خاتم شما گوید که بدهم و خاتم بیرون آرد که از وی

وی همه عالم معطر شود و از خوشی آن بوی اگر این کس پر لب
در ریش وی سفید شده باشد سیاه شود بفرمان خدای تعالی و اگر سرخ
بود سیاه شود و اگر جوان امرد گردد و نیز بشود و البته جوان شود و چون
خاتم بر روی او رسد و بر روی مالد عمرش چهار بار بایسته بار
برابر عمر پیشین بود و اگر کور بود بینا شود و اگر شل بود کر شود
و اگر پیچیده یکی یک شود و جمله زبانها را بداند بهاندم بقدرت
خدای عز و جل و آن خاتم وی از ماه روشن تر بود و از نقره سفیدتر
و بر آن خاتم خطی باشد از نور سبز که اگر این کس خاتم بر چشم کور مالد
بینا شود عمرش چهار بار برابر عمر پیشین زحل بروی حجت خشم
گیرد و سخت گوید که زنهار بر چشم کافر و جهود و ترسا و مشرک
منهاد تا در عذاب نیفتی اکنون من بامر خدای عز و جل مطیع تو
شدم و هر که او را این خاتم بی زمان فرشوم و درین ساعت ویرا
باید که تعظیم بسیار کنی از برای آنکه ترا در جهان تشویش
دیگر نماند و متصرف کل شوی و جمیع مرادها یافتی و جامع جمله
مقاصد و مطالب عالمیان حاصل کردی بعون الله تعالی و بحوله
اینست پوست کندر هیمه هلیله سیاه عبیر زفت پوست سرو
و صورت مندل این ملاحظه نمایند و تدبر فرمایند

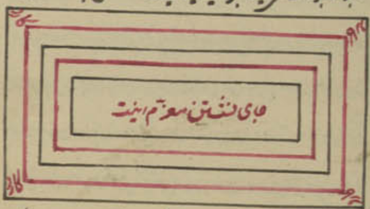
او زان بخور برابر هم دگر بکوبد و با هم بیامیزد و عجین کنی و خشک
سازد بعد از آن هر روز ده مثقال بسوزد و این عزیمت وی بسیار
بزرگ است و گرامی و هر که این عزیمت را بسیار خواند متصرف کل شود
چنانچه هر چه خواهی از حب و بغض و غیر آن تواند کردن خواه به تسخیر آن
مشغول شود خواه بغض و درین عزیمت عجائب و غرائب بسیار است
اگر بر صنف آن مشغول شوم بطول انجامد زنهار در خواندن
حاضر وقت باید بود و این تسخیر مشکل ترین تسخیرات است و درین
تسخیر خوفهای عظیم است و من این را آسان کرده ام تا ائمه و اهل
علم بدانند که چگونگی تصرفها کرده ام تا اهل علم بدانند که حق عظیم
اثبات کرده ام در طالبان عزیمت عزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم
عزمت علیکم ایها الملک العظیم القاهر الجبار القادر …

الشافع النظر کثیر الخطر عظیم الخطر الغضب و الفضل الکا…
بحق طرهیعاش جهیمیعوش غیر ظوناش سند و هاش طرقو
طبوث جلهو عمیث عمیث عمیث یا طی طینوث سلعیموث
طوکر دنزث حلمیمو طشطر و کنوش فوفو سنوش جلهو
طربی اجب دعوتی بدیهلش طوشی درو دشی میطشی
همطیشی سالک ایها الشیخ القدیم الساکن المتین
بحق آبائک العظام و بحق خالقک العظیم تسخیر مریخ از قول
محمد بن سراج الدین سکاکی چون خواهی که مریخ را تسخیر کنی هفتاد
و پنج روز روزه باید داشت و جامه سرخ در پوشید و کرته زرد
و جامه پایان سرخ باید پوشید و دستار زرد در سر باید بست
و خانه پاکیزه باید پیدا کردن و در آن خانه بر کنج میل از فولاد
مندل بکشد ربع یا نصف یعنی مربع طولانی و هر چهار روایت
زنهار تا آفتاب را تسخیر نکنی به تسخیر مریخ مشغول مشو تا هلاک نیفتی
و مندلی که سرخ بینداز و بعد از آن مندل بکشی و چهار
کارد بر چهار طرف فرو برد و در هر چهار در طرف خانه بر هر طرفی
یک سهم از این چهار سهم نقش کنی تا معرفت برسانند و آن چهار سهم
اینست یا هیطلش یا طلعمث یا طرفوعرش یا شعیو عطش

هر شب یکبار در مندل نشیند و چهارصد و چهل یکبار عزیمت تسخیر
بخواند و بخوری بسوزد هر شب پنج مثقال و اگر طلوع ویرا لازم نیاید یافتی
بخور را در سیه بل بیدری بسوزانند و اگر نباید باکی نیست در میان
مندل بسوزد و هر روز هم پنج مثقال بسوزد و عزیمت بخواند و زنهار در
وقت بیرون آمدن کاردها را دور نکنند و میلها را نیز دور نکند
و پای راست از مندل بیرون نهد و این پنج سهم را بخواند و بر خود
دمد و تعویذ کرده باشد و در گردن بسته باشد هر بار وقت بیرون
آمدن کاردها را دور نکند و در وقت بیرون آمدن از مندل چهل
و یکبار بخواند و بر خود بدمد بعد از آن بیرون آید تا مدت باشد
مدت تسخیر وی چهل و یک روز است و آن پنج سهم اینست یا قیعنوبوش
یا فلکهیعهیش یا دزنون توش یا طهمو براشی یا جلدو
رمشی و در روز بیست و پنجم حرارت و طپش در دل وی افتد همه دنیا
در چشم او سرخ نمودن گیرد و بغایت ترسان شود و خواب از چشم
وی برود و هر شب بصورتهای عظیم خود را نمودن گیرد و اگر بیمار بود
در بار خون بیند چون چنین شود آهن در دست او چون موم شود
که هر چه بخواهد تواند کردن و روی و اندام وی بر مثال لعل شود
و او سیاه از وی بغایت ترسان شوند و خود را او پیش وی

حقیر ببیند و داند که بری ث بید مشغول شدن و جمله اوراد باید لیکن
از دل و جان مطیع وی شوند و دوست داری وی کنند چون شب چهل
و یکم شود جرجی بصورت خوفناک بیاید و بادی ابری سرخ بیاید جهان
مرا را در میان گرفته بود و در میان ان ابر کوههای سرخ آتشین
بیند و مرا را بیند بر حیوانی بر مثال کوسفندی اما عظیم بزرگ باشد چنانکه
از کوه بزرگ عظیم بزرگتر بود بر مثال کنبدی سرخ و مرا نشسته باشد
و تیغ عظیم بزرگ و سرخ بر سر نهاده و ان تیغ برهنه باشد و بهر دو
دست گرفته باشد و جهان از هیبت ان در لرزه باشد و بر اندام او
نیز لرزه باشد زنهار نکر بر دو نترسد که بد بود و بعد از ان ساعتی
ده طبق بر سر ده کس سرخ روی پیدا شود بر هر طبقی هفتاد هزار یاقوت
سرخ بود و هفتاد هزار لعل رمانی و هفتاد هزار سنگ سرخ نهند ستانی
بود و بر هر طبقی یک تاج از لعل و یک دواج از یاقوت و یک خاتم درست
یکدانه یاقوت بود و نام این کس بر انگشتری نوشته شده بود و مرا
مدتی حقه بر سر اینکس نثار کند و آن کس را در کنار کیرد و در دست
نفشارد خدای تعالی بر کت کنار کرفتن مرا این کس را زور هفت
شیر بدهد و غضب هفت پلنک و قوت کرانی هفت پیل و بعد از ان
مرا کوید که ای دوست همه جهان از من می ترسند و دوا دو شمن بیدا اند

ترا خدای تعالی عظیم داد تا مرا دوست کرفتی و بمن شفا خواهی اکنون
من تورا از هر چه در دنیاست دوستر کرفتم و برخود کرفتم که هر چه تو خواهی
ان کنم بعظمت و بزرکی خدای تعالی و خاتم خود را بتو دهم اکنون نکین
خاتم مرا اگر خواهی با همه دشمنان که از مشرق تا مغرب باشند جمله را
معدوم کنی توانی و اگر سنگها در کیری و خواهی که همه لعل و یاقوت شوند
توانی و اگر خواهی همه ریگها و برکهای درختان را یاقوت و لعل ساختن
توانی بکیر این خاتم را و زنهار از هابیلی و حبیب لک ه دار و چشم
هیچکس باید بتو نیفتد تا در رحمت مانی و چون این سخنها ترا بکوید بر خیزد
و برود دیکر راست و این است جای صبر اهلیله پیچ افیون دار فلفل بیت نار عنبر ابرک

هر را بکرید و عجبی کنند و هر روز و هر شب بسوزند و بقدر حاجت بکار
برد باید که در اول نیک بکوید با هم بیامیزد **تسخیر زهره از قول محمد**
ابن سراج الدین سکاکی اگر خواهی که زهره را تسخیر کنی چهل و سه
روز روزه دارد و بعد از ان خانه را پاک ببیند ای و زمین ان خانه را

بخاک سرخ و کچ محکم کن و مندل بشکل بسته میل سه خط مربع طولانی
داغاز از روزی کن که افتاب نزدیک بود بخانه حوت یا بخانه شرف حمل
و مدت تسخیر وی صد و سی و یک روز است هر روز دو بار و هر شب
وقت صبح یکبار باید که در مندل در آئی و بخورات بسوزی و در روز هشت
مثقال و در وقت صبح سه مثقال و در مندل بنشینی و این عزیمت را هفت صد
و یکبار بخوانی و چون از مندل بیرون ای این سه سهم را بخوانی
و بر خود بدمی و از مندل بیرون ای و لباسهای سفید پوشی دایم خود را
پاک داری و اکثر اوقات بخواندن قرآن و اشعار بزرگان مشغول
باشی و چون این دلالت بکیرد در بوستان نهار روی و در صورت های خوب
نکری و سه سهم که کفتم این است یا طلهیطاش و یا طلیعاش
قرهولش و چون از مندل بیرون ای نترسی که در روی خوف نیست
چون هشت روز بکذرد در چشم مردم خوب نمائی و دولت صاحب شوی و از
بغایت خوب شوی و اکر پیر باشی جوان شوی و جمله علم موسیقی و
شعر کفتن و دانستن علم ادوار و حاصل تصنیفهای مشکل بر تو روشن
شود و غم در دلت نماند و جمله زنان عالم از خوب صورت و زشت روی
و پادشاه و امیر و مطرب و ... قران و ... امرد و جمله سازهای
ردی زبانی چون چنک و عود و موسیقار و نی و رباب و دف زدن

دیای

دیای کو فصل و دل بردن بر تو روشن شود بطریقیکه از آن محکمی
بنا شود و آواز او بطریقی خوب شود که اگر زن کران بار بشنود حمل بریزانی
نهد و هر که بشنود از غایت خوشی ان اواز دیوانه شود و بیچاره گشته
و عاشق زار شود و غیر از زر کواهم که کیرا ببیند و خوب روی و خوب چشم
کردی چنانکه اواز هستی از مشرق تا مغرب عالم بکیرد و چون
شب سی و یکم شود در وقت صبح از اسمان سیم بینی که روشنائی پیدا شود
و در میان ان روشنائی زهره دان شود که همه جهان از برق ان
روی وی حیران شوند و روشنائی وی سفید بود و بر مرکبی نشسته باشد
سفید و از یکدانه مروارید زین ان مرکب و ان مرکب بمثال نقره
خام سفید بود و چشمهای وی زرد بود و بر کستوان وی از مروارید
بود و در پی زهره هفتاد صورت بود همه صورتها بغایتی خوب باشند
که وصف نتوان کردن و بر سر هر صورت طبقی از نقره بود و از زر ناب
که یکی از ان خراج هفت اقلیم بود بر سر اینکس نثار کند و همه خدمت
کنند و زهره با اینکس سخن کوید و لطف بسیار کند و از رنجها و مشقتها
بپرسد و فرود اید و با اینکس بنشیند و در خنده و در بازی در اید و این
کس از غایت حیرت بیخود شود و غشی کند زهره بدست خود سر وی
بر دارد و بر زانوی خود نهد تا اینکس از بوی وی بهوش اید و از بوی

در سی سال بر عمر وی بیفزاید و چنان خوش بو شود که از هر راهی که بگذرد
تا یکماه بوی وی دران راه باشد که مردم بی خود شوند و بعد از این نتوان
گفتن که دیگر چه شود الا کسی اگر در عقل بدان جا رسد الغرض خاتم خود
بیرون کنند و گوید بگیر این خاتم را تا در جهان تو را هیچ چیز محتاج نشود و از
غمها بی غم گردی و جمله چیزهای عالم رو بتو آورد و هر دارید و نقدهای
عالم از آن تو شود با چندین علاج دیگر که گفتیم و تو را بدرود کند و برود
و هرگاه خواهی بیاید آن خاتم سفید از ماه شب چهارده روشن تر باشد و خط
سبزی از نامها بر آن نوشته باشد بخواص شیخ
بخور باید که نیکو بد و عجیبی کند و از آن برابر دو بار بسوزد و هفت مندل
و نشسته مندل بسوزد و صورت مندل این است که مرقوم است

و عزیمت وی بغایت بزرگ است و اسم اعظم خدا تعالی جل جلاله در وی جمع
می باشد و زنهار شک نیاوری که کرده ام و دیده ام و دانسته ام و عزیمت
بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم ایتها السیدة السعیدة المیمنة

تسخیر عطارد

بحق عیلهوش و هلهیموش و قرهوطاش و هلیموطشیت
و هلعوطرنش و علیهموطریش و سرعواهنلامش و عیهوبانش
و کیعوبانث هیلطهت طلطیوت اجب دعوتی یا بن فلانش
علبونامش دو طامش بحق حی القیوم الدائم العظیم برحمتک یا
ارحم الراحمین تسخیر عطارد از قول محمد بن سراج الدین سکاکی اگر خواهی
که تسخیر عطارد کنی شش روز روزه داری و جامه کبود در پوشی و کرته
کبود و هشتاد روز می باید تا صد و هفت دیگر روز که تسخیر شود و مدت تسخیر
وی صد و هفت و یک روز است چون هشتاد روز بگذرد علامات آن
ظاهر شود چون جامه در پوشیدی باید که خانه پیدا کنی پاکیزه و در وی
مندل بکشی بسته میل فولاد و چهار کارد فولاد در چهار گوشه مندل
فرو بر و هر روز دو بار بخور بسوزان و در مندل بنشینی و عزیمت تسخیر را
هزار و صد یکبار بخوان و این اسم را در وقت بیرون آمدن از مندل
بخوان و برخیز بدم و بیرون آی و در هر باری چهار مثقال بخور کن و
باید که دایم با طهارت باشی و هر روز یکبار غسل بیاوری جای
پاک داری و در وقت خواندن در تفکر باشی در چگونگی وی چون
مدت چهل روز بگذرد جهان در چشم تو سبز نماید و خرم شکوه و ابرها
بیا مرری و بسته روز بی استاد کشف شود ضمیر جمله خلایق و جمله

علومی که تعلق به تسخیر و نارنگیات دارد و علم هندسه و نقشها بندی و نقاشی
و علم اکسیر و اینها از اسرار اولیا باشد و قوت بر کرامات و علم تقویم
چنانکه حکیمی در جهان این علوم را نتوان دانستن و در جمله این فنون
و علوم غالب باشی چنانکه خود دلی و اصول و فروع را بدانی و احکام
خداست جل جلاله و چون شب بیست و یکم شود کتفی از آسمان فرود آید از زمرد
سبز و پایهای آن کتف از یاقوت و بدان کتف مردی بینی که هرگز بدان
خوبی صورت نباشد و جامه سبز پوشیده باشد و عمامه سبز بر سر نهاده
به و کتابی در دست وی باشد که نور از وی میریزد و آن کتاب را بگشاید
چون چشم تو بر آن کتاب افتد عمر تو بیفزاید و روی تو نورانی شود و جمله
علوم عشق و وحدت و دانها که گفتیم بر تو کشف شود الغرض وی بگوید
که ای بنده عزیز خدا از من چه میخواهی بخواه خاتم او را او بگوی که مقصود
من چیست شد آن خاتمی به رنگ های صورت که خواهد مبدل تواند
شدن و بعالم علوی تواند رفت و هر چه خواهم توانم کردن گوید بگیر
و خاتم خود بتو دهد و آن خاتم کبود بود و بروی خط نوری یعنی زرد اسم
بزرگ خدای عز و جل نوشته شده باشد و گوید زنهار بکسی منمای و برود
و اسم اینست یا عیلهوش قرهیموث سهلیعیش چون
خاتم را بگیری وی برود دیگر ورق در کنار مندل بیایی که سفید نوع شجر

دیو پری و اهل جن و غیر آن در وی باشند و چندین غرائب و عجایب
که بگفتن راست نمی آید به بینی و بر تو معلوم شود و صاحب کشف و اسرار
شوی مندل اینست
و عزیمت این است
بسم الله الرحمن الرحیم

تسخیر ملائکه علوی و سفلی

عزمت علیکم ایها الملک الفاضل الناطق المطلع علی سرائر
الحکم الغامض بحق ترهوناش هیطیش بحق عرعیوش و هطعوش
ترقوطیوث تی هیو عرش حل هد میث توهموث هشلیث چهو
طرهیاش عهطوراش فیقد فوش حملد هوث نیواش علیطاش
اجب دعوتی بحق هذه الاسماء یا درانلیش ملیشی بعزة الله
و بعزة هذه الغرمیه تسخیر ملائکه از قول محمد بن سراج الدین سکاکی
اگر خواهی که تسخیر ملائک کنی چنانکه جمله ملائک ملکوت علوی و سفلی
و رضوان و آن چهار ملک مقرب که مادر باسم گفتیم آنها فیض و مالک
در زنج و فرشتگان عذاب و فرشتگان رحمت باید که در دل تو این
عجب و شک نباشد که این از اسرار بزرگ خدای است جل جلاله تو تسخیر
این بگفتن که چون و چگونه است راست نیاید و اگر تو بنده خدای و قرآن
به بندگی خدا داری در دل شک میاور و باور کن تا بزرگی فرشتگان

دعظمة خداوند جل وعلا را بینی و بداند که من که سراج الدین محمد سکا
کیم چه حالت داشتم وچون همه را برب یط عناصر ارایته وازراپی از عالم
گذشتم وگرو بیابان را دیدم وبا ایشان نشستم وازایشان طریقها رجمله
همه اموختم وبیقدر بدیدم که از ان بالاتر نه بیش اخص ونه بیش ازین
کرده بودند ونیز کنند مگر ازین کتاب که سی و پنج سال بایستی تا تمام
کردم وحقا وثم حق نگفته ام ودرین کتاب چیزی نیاورده ام هیچ تسخیر را
از هیچ باب عمل ناکرده وناردیده واین کتاب را در جهان بیادگار ماندم تا
جمله علما دردی زینی عبرت گیرند از کارهای من وسیر شوند از علم وداننده
انها که در علم تسخیرات می خود شنند که بدینی نرسیده اند وقوت وفهم این
ندارند وهر که حفظ داند ویک عمل ازاین بکند بعد از مدت عمر از جمله
عالمیان که در عالم تا زنده ام تهرداند وجمله در پیش او فرو مانند
الکرهمه بایزید وفضیل عیاض وحبیب عجمی ومحمد سماک والو سعید بلخی
وبو سلیمان دارانی وعبد الله ابن سهیل تستری بوده در پیش انکس
که علم ازاین بیاموزد یا عملی ازاین بکند فرو مانند حقا والله اعلم پس
چون خواهی که همه فرشتگان را بحکم خدای عز وجل مسخر کردانی وهمه را
به بینی وبا همه همنشینی کردی وازهمه فیض گیری وبدرجه جمله اولیا
برسی باید که چهل روز روزه داری ودرین مدت هر روز غسل بیای

وچاه

وجامها سفید یا کبود دو در پوشی واکر ادوقات از مندل با بیشی وانج
بجز زر امیو زانیت مقل ازرق کافور رباجی کندر سیاه پوست سرو
عنبر لادن کندر سفید اول اینها رایک بکوب وبا هم عجین کن
وهر روز هشت مثقال وهر شب هشت مثقال مدت این تسخیر چهل ویکروز است
واین مندل را بهفت میل باید کشیدن وچهار رکاره فرو سد درچهار
رکن مندل فرو باید برد ودر شبانه روزی بیش ازچهار بار از مندل بیرون
نبایدامدن وغذا کم باید خوردن وحیوانات نباید خوردن که فرشتگان
هیبتهای عظیم نمایند وبسی چوبهانا کزیر باید پیدا کردن وابریشم سفید
این خاتم را بر نقره نقش باید کردن واز ان بها باید او یختن وخاتم هفت

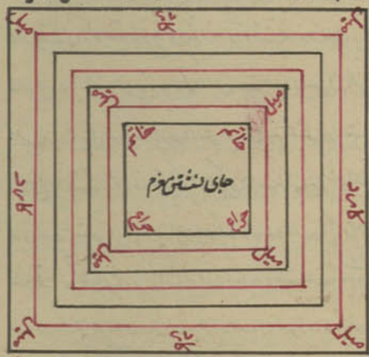

وچوب باز از نقره بدرازی یکوجب وبر او نقش کن در ان روز که در مندل
خواهی درامدن وبهرادر وقت خواندن عزیمت ودرانکه در مندل باشی
دایم در وقت خود داری تا دولت قوی بود ونترسی وهر روز وهر شب
چهار رکعت نماز کنی بیک سلام در هر رکعتی یکبار فاتحة الکتاب ویس
یکبار قل اوحی سه بار بخوانی بعد سلام ده بعد از این عزیمت خوان
هزار وچهار صد وچهل ویکبار ودر خواندن بجز به اشارت باید کردن

تا از معرفت و ترس دل تو ایمن باشد وچون از مندل بیرون ائی این
طلسم را بنویسی بر جلو به بندد وبیرون ای ٥ ١١١٨٧١١١٢٤٣١١٩ ٩
هر بار که از مندل بیرون ای این طلسم را بنویس ٤١١١٩٤٩١ ١
واز مندل بیرون ای وزینهار طلسمات حفیظه پنهان کنی چون سه
ماه وهیت دیگر از مدت عزیمت بگذرد همه جهان در نظر تو لعل ویاقوت
ومروارید شده وهم جهان در نظر تو مثل طبقی شده باشد ودر نفتن ترا
دریاها جهان بعد خشکیها همان وکوه حی به نشود واین اسرار عزیمت
خداست جل جلاله ودر خواب هر شب بهشت را به بینی ودوزخ را ببینی
ومیوهای بهشت را بخوری واین ناگفتنی است از برای انکه این اسرار است
وچون چهل روز نزدیک رسد به بیند وبداند که خدای عز وجل او را چه
دولتی داده است وتقرب ببارگاه الهی یافته وزنده جاوید شده وچهار علم
از نور فرشتگان فرو ارند در شب چهل ویکم وبر سروی برارند وباران بهشتی
بر سروی بباریدند یعنی باران رحمت حق وبنده را دیگر بی ام شغلی الخلق
نماند ودعا باز نزد بحضرت خدای عز وجل بوی دهد که بابی ابرها بهشت بتواند
رفت وسقام پیغمبران تواند دید وبا ایشان صحبت تواند داشت وچون
بر دوان سقف را به بیند ومیوه بهشتی خوردن کیرد ودراز زندگی
شده وهر چند از خدا درک خواهد صد سال در عمر وی ولقولی د سیاک

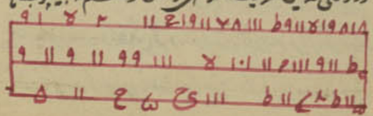
بیغزاید تا همه نور وخلق فرشتگان کیرد وبعد از ان چنند وقت طلبان
شود واز خوردن میوهای بهشت که بوی بهشت از وی اید وهر که نظر کند
واکر در بلوهان خدا جل وعلا وخداوند یاقوت هفت صد بد بهواد اورا
چون داود شود البته بکرسی دا زان دنیا وبر هر سنگ وخاک که دست
رسد با یکی دان زر مسرخ شود ویاقوت رمانی کردد ولعل شود بقدرت
وعزیمت این را باحتیاط باید خواندن ودر وقت خواندن دل را
حاضر باید داشتن وچراغ نیز باید که در این مدت حیوانه بشود از روغن
کنجد یا از روغن گل سوزانند بهتر بود ودرین عزیمت اسم اعظم خداست
وهر نوع روئیت که در جهان است اگر خواهی بکنی جامه پاک در پوشی ودر
جای خالی بنشینی واین عزیمت را چهل ویکبار بخوانی وطلسم را که در حقه
نگاه داری گفتیم یکی را از ان بیرون اری وبر پشت ان نام او
ان کروه که خواهی روحانیان بود وخواه جنیان بود وخاه دیو بود
فی الحال بیایند صغیر وکبیر انها ودر پیش تو چون بنده ذلیل بایستند
وهر چه فرمائی بکنند واین عزیمت خواص بی نهایت دارد وشانزده
دفتر بود این مقدار مختصر کردم تا عالمیان بدانند چه زحمتها کشیده
ام واین عمل را بدین مرتبه رسانیده ام عزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم
عزمت علیکم یا معشر الملائکة بحق دی دیوش وطلعیموش

فتعنطاش حلمد نوثاطرطیرثا هلیل حوثا علطینوثیا قرهس
موش طلمدعوش هطمیثا عیطلوش قلهیوش طلتموش
سلعطوثا یاططعوش هلعطوش اجب دعوتی یا جبرئیل
ومیکائیل واسرافیل وعزرائیل دردائیل جمهائیل کلهم اجمعین
اجیبونی بحق هذه الاسماء والحمد لله رب العالمین وشکل مهر اینست

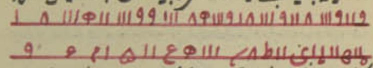

این تسخیر بغایت شریف است بسیار ازین تسخرات بود بتحقیق پیوسته
اکنون بدانکه چنین از قول حضرت کرسکی کرام واز قول جمله علما ما تقدم بر
هیچ نوع نیست بعضی طریقه تسخیر و پادشاهان بر هیچ کرد هند پادشاهان
مسلمانان حضرت بیشتر اوردم و دیگر انرا درین نکوهم بعون الله تعالی اکنون
اگر خواهی که ملک پادشاهان مسلمانان بر بابرا تسخیر کنی چنانکه هر روز

مسلمان باشد در مشرق یا مغرب مسخر تو گردد باید اول خانه پاکیزه
پیدا کنی وان خانه را اراب کنی و ببینی که از مور چه خانه بیرون امده
باشد زمین مندل بب زن و بنیک محکم کنی چنانکه باید و بعد ازان هرگز
حیوانی خوردن کنی و جامه پاک در پوشی و دو ماه و هفت دیگر روز است
مدت تسخیر ان درین مدت باید که روزه داری و غرائم در اندرون
بنشینی و ببایی هر روزه و هر شب و بخورات اینست سندروس کندر
عنبر زعفران پوست سرو مقل ازرق همه را یکی بکوب و باهم
معجون کنی و گرهها بزود در زیک نقاش و در شب برروی هر بار از مندل
هیچ نباید بیرون امدن و مندل این را بهفت میخ فولاد باید
کشیدن و میلها را در اتی فرو باید برد و هم اتی باند تا اخر مدت تسخیر
و چهار کارد فولاد در ادر چهار رکنی مندل فرو باید بردن و سه چوب نار
باکر در سه طرف مندل باید فرو بردن و بران چوبها این طلسم را
بزر یا نقره نقش باید کردن واو یختن و حربه باید که بهفت از فولاد
و بران حربه این نقش را باید کردن و دایم در دست خود باید گرفتن
در وقتی که این عزیمت را خواهی خواندن و طلسم که باید بچوب نهاد اینست

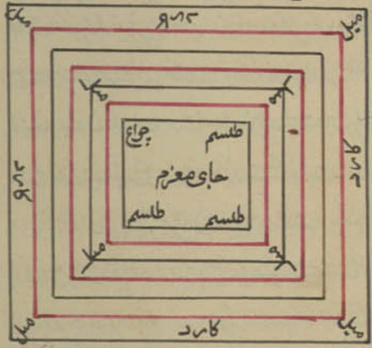
و نقشیکه بر چوب نکندی اینست و در از حربه یکی ارشی باشد و صیقل زده باشد

که بخور و چراغ درین مدت حیوانات شاید و هر روز یکبار غسل ارد
باید و غریمت را هر روز هزار و هفت و یکبار بخواند و چون عزیمت تمام
کند هر روز دوازده رکعت نماز و هر شب چهار رکعت نماز کند بیک سلام در هر رکعتی
فاتحه یکبار و سوره قل اوحی پانزده بار و چون از نماز فارغ شود
در منزل در اید و اگر خواهد در نماز قل اوحی بخواند اگر نه از قران
هر چه خواهد بخواند و این تسخیر بغایت بزرگ است از برای انکه جمله
بر پاینکه باد پادشاه هند بر جمله پریان مسلمان صیغ او کبر ازین
و هر دار مغرب و مشرق حاضر اید و خاتم خود را یک یک بتو
می دهند و جمله مسخر و مطیع می شوند و بعضی از علما این قسم
اسماء ایشان گفته اند و ما نیز میدانیم بدانکه در میان ایشان
گاه اختلاف افتد بعضی بر بعضی دست می یابند و یکدیگر را
از ممالک یکدیگر میرانند انکه منظور میشود رسوم پادشاهان
ما تقدم میکنند در زند که نفعی چون چنین شود اسامی ایشانرا
بباید خواندن و کفش که در اجابت نکنند از برای انکه بهانه
کنند و گویند که ما را نام ما این نیست اگر چه ان باشد ولی

باید اینکس بعزیمت خواندن و ایشانرا بعزیمت بیاورد با سمای همه
مسخر اند و همه می اید نام ما گفته و پیش جمله علما پیشین چنین است
بعضی از برای تکلیف ما دانسته نامهای ایشانرا مبهم کرده اند و این
بغایت منکر است که در عزیمتها نام پریان را از تحقیق ها کرده و چنین
این را اسان کردم تا هیچ اختلاف نیفتد در خواندن عزیمت و اجابت
کردن ایشان زود بود و مدت ان مسخر جمله پادشاهان پریان
ملک اعظم گویند هست و دیگر وزنها دم و بخورات را گفتم و اسان
کردم تا از برای هیچ پادشاهی چهل روز نباید زحمت نباید کشید
چون این ملک اعظم مسخر گردد جمله این پادشاهان مشرق و مغرب
همه بادی بیایند و خاتم بدهند و مسخر گردند و از هر کدام از ایشان
هر چه خواهی بدهند و بیاورند و هر چه فرمائی بکنند و ایشان شصد
و یک پادشاه هند و شصد و یک امیر دارند ایشان جمله مسلمانند
و هر امیری چندان حشم دارند که نتوان گفت چون جمله ترا مسخر
گردند همنشین ملک معظم شوی و دو هزار انگشتری دارد که جمله
علوم را میدانند که از همه علوم ترا دانا گردانند و هر مرادی که خواهی
ترا بدهند و در جهان هر چه خواهی توانی کردن از سلطنت و حکومت
والله اعلم معلوم این تسخیر بکمالست و اوراد این را حاجت بشرح نیست

اما چند پادشاه دکر اند که از همه عالم و پریان جهان زیردست
اند کر چشم انها برابر ملک اعظم است اما بنفس خود قوی اند و عمل
اینها می کنند و اینها را نیز بکویم و صورت مندل اینست

عزیمتی که در تسخیر خوانده میشود اینست بسم الله الرحمن الرحیم عزمت
علیکم ایها الملک مجی والسلطان الاعظم بحق دعوت الله تعالی
مجی طهطوعروبتی منعوثروث حلعصمطخوطوشیش
ادباغوشی قوی روطبیث طهایثی عرطاشوبث ادخوبایش
طلطفوش حلهقیاث کاودزدجشی دکیموشی جلهتما
عولاطلیس قلهیموش جح طلاث شملعلیوثی ارحنطا
علطمت هرطیموش هرقوناش حلهیموطث جلعطیمو

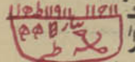
طهطوبایش هلعطیشا ایس جراعلیش ظلوش طرنیشا
عجلیموث شلهیطوث عرطیسوس عرطیا ایس اجب
دعوتی واسمع کلامی مجی هذا الاسماء العظم واکر خواهی
که این پادشاه بزرک را مسخر کنی این پادشاه عظیم سعید هزار
بنده دارد و در قاف مشرق می باشد و لیکن مسلمان و خواهرزاده
ملک اعظم است مدانکه هیطاش پادشاه هست عظیم از بزرکست
و خوب روی و بزرک و درانجا که او می باشد جائی اختیار کرده است
در قاف مشرق که زمینی او صد فرسنک در دویست فرسنک است
و جائی باشد که سلیمان پیغمبر است وی بزود دست از جمله پریان که
در جهان اند کرفته است و از ان بهتر جایی در قاف نیست از ان انکه
سه هزار چشمه است دران صفتک از زبرجد کرده اند از برای
سلیمان علیه السلام و بزرکی ان یک فرسنک در یک فرسنک است و بلندی
وی چهل است و جمله اطراف ان بیابان که در وی این صفت است
از زمین زعفران می روید هوا معتدل است یعنی دایم سبز است
و فراخی ان بیابان صد فرسنک در دویست فرسنک است و پیش
از این کفتی جاه نیست و مدت تسخیر وی سی زده روز تمام است
اکر خواهی که دم تو چنان شود هرچه خواهی بتوان کردن و هم کاری کنی

از حب و بغض و عقد و حل باید که این طلسم در وقت تحویل افتاب
افتاب بهر برج که باشد اکر سرطان باشد بهتر است در زمان تحویل
بنویسی و با خود دار تا عجایب بینی از جمله [illegible]
نوع دیکر
[illegible] طرح نوع دیکر اکر خواهی دم تو روان شود
چنانکه هر جا که خوانی با سوره قل اوحی یکجا بجد خواندن پریان
حاضر شوند هرچه فرمائی بکنند و انچه خواهی بیاورند از زر و جواهر و از
ادمی و غیر ان در پیش تو حاضر کنند و از خوردنی و پوشیدنی و از جمله
مراد دنیا مستغنی شوی و اکر خواهی در همان لحظه یعنی در چشم
بهم زدن بیاورند بنویسی این طلسم را در وقتی که افتاب
با مشتری نظر کند بر لوح زر و بعد از ان لوح زر را در خاتم کن
و عمل پاک بیار و انکاه ان خاتم را در انکشت کنی و سه بار
سوره قل اوحی بخوانی در طرفة العین حاضر شوند و انچه کوئی بکنند
و این عمل امتحان کردم که در ان وقت تسخیر نکرده
بودم و کار های سکرف بمردم می نمودم چنانکه در عجب می ماندند
علما و شیخ این را ولایت و کرامت تصور میکردند و مطیع
می بودند اول به بینی که افتاب را با مشتری نظر است یا نه که خواهد
بودن چون معلوم کنی پیش از سه روز روزه باید داشتن

و هر روز غسل باید کردن و جامه پاک پوشیدن و در هر روز
این اسماء را هزار و یکبار باید خواندن و قل اوحی را بسته
و یکبار خواندن پیش از نقش کردن همه پیدا می اید چون نقش کرده
شود خاتم را در انکشت کنند و جمله حاضر شوند و انچه خواهند بکنند و این عمل از ادم علیه السلام
و بغایت عزیز است و با جنیان نباید امر کنی و این بطریق الهام بجعفر صادق
علیه السلام رسیده است و از ایشان بمن که محمد بن سراج الدین سکاکی ام
رسیده است و الله اعلم بجرات و نوشتنی خاتم عود هندی کنند رسید
روی سفید روس سنک زرد سعدی و طلسم اینست
بسم الله الرحمن الرحیم یا طلیوثا موشطیشا هلقیوث اکر خواهی
جمله اقلیمها عالم را هر دم بر بینی و بدانی که در هر جا چه میکذرد
و هر که بر تو می اید چه حاجت دارد و او را چه نام است و نام پدر وی چیست و
چه خواب دیده است و کدام علم میداند و چه مقدار علم میداند و انچه را
و صنعت نان می خورد و چند زر دارد و کی بیماره است و کی است کنج و
و مالهای دفن کرده شده و بدانی جمله بیماریها را علاج کنی علی الخصوص
صرع و سکته و لقوه اسان توانی کردن علاج هر بیماری را که بکو
از او نباشد که طبیبان نتوانند علاج کردن باید سوره قل اوحی

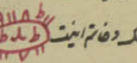
صفت ... چو بدری سعید و یکبار بخوانی و این بخور را تر اوادایم بر آتش نهی تا بسوزد و جامهای پاک بپوشی و درین مدت روزه بدار و حیوانی نخوری هشتم و بخورات این است کندر خشک گلنار خشک کرده مقل ازرق کندر سیاه ... با هم بکوب و بیامیز و بسوزد و بعد از خواندن قل اوحی این اسم سعید و نود و هفت بار بخوان هر روز چون تمام کنی یعنی روز هفتم شود بر لب آب روان بنشین و این طلسم بنویس بنوک کارد بر زر بکش و خاتم سازد در انگشت خود کن چون در انگشت کردی بنشین و این عزیمت را بخوان هفت کس حاضر شوند خوش قد و خوب روی و جامه لطیفی پوشیده باشند و بیایند و بر تو سلام کنند بر خیز و عزت دار چون بنشینند گویند تو را چه می باید بگوی سخر شدن تمام خاتم تا هر هفت کس خاتم بر دن آرند و بتو بدهند نام بزرگترین ایشان طلوفرس ملک است و بر جمله پریان که رنج و ریاضت کشیده اند و عابدانند از که فرو جهور و از ترس جمله ایشان را ملک است و بر همه عابدان پریانی که بر جمله دقایق و علوم و صنعتهای شریف و علم هر سقی و علم اکسیر و علم طب و علم حب و بغض و حل و عقد و ریاضت این جمله را بتو حید کلمه بیاموزند و آن جمله سامی که تعلق با پری دارند بیایند و پیش از یک ملک نمانند جمله خدم و حشم چهل هزار پری باشند که جمله بر گزیده باشند و در جمله علوم ... دانند و شب و روز

در خدمت تو باشند هر چه فرمائی و این تسخیر بسیار بزرگ است از نهار خاتم از نهار الکسی نخانم که بدید و من این را بخایت مختصر و خوب کردم و علی و عقلا می دانند که این ملک را چه عظمت است و هر این را بقوت ذکر که از هر آن کفش چینی سپس کردم و نه ا عظم کرا نقش خاتم

عزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم یا طلحوس مع اتباعه بحق عو طرث عر یوث طو طناش طه بالله العلی العظیم طوموتا شن شهو تا طلموع دس یطو شار یاش احب یا اهل الجن بحق هو شلعو تا شلعو اجیبوا واحضروا بحق هذه الاسماء العظام و بحق هذه الکلمات المبارکه و بحق صفات القادر و بحق قاهر القیوم الذی لیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر و محمد علیه السلام **نوعی دیگر تسخیر** اگر خواهی که در یک طرفة العین از اقلیمی باقلیمی و از شهری بشهری بروی چنانکه ترا هیچ زحمت نرسد و خود را در آن جا ببینی و ترا هیچکس نه بیند اگر خواهی و هر چه ترا مشکل بود از احوال و از علوم این جمله زاینده بیاید و ترا خبر دهد با یکه ترا مشغول باید کشیدن یک روز روزه دار و این خاتم بر زر نقش کن در دقیقه که مشتری نظر کند جدی یا بیت شیف و بعد از آن که نقش کنی باید که بنشینی و این اسم را بخواند هفت و یکبار و خاتم در انگشت کند و این بخور بسوزاند در حال یک کس پیدا شود جامه سرخ پوشیده و کلاه

سرخ بر سر ... و ... اسب پر از در بتو دهد از یاقوت سرخ چون در دست کنی به بینی هر شهر که در دل بگذرانی هم آنجا به بینی خود را و هر گاه که در انگشت کنی به بینی که کنی همان لحظه همان کس بیاید و هر چه فرمائی بکند و هر جا که گوئی برود و هر چه گوئی بیاورد و ی تا تو مسخر باشد و این خاتم وی هر چه خاهی بیاید و هر جا خاتم را نیک نگاه دار تا دایم در عشرت و شادی باشی بخورات وی اینست مقل ازرق سندروس کندر سیاه عنبر پوست سیر و علک ... خاتم اینست

ی ه م م ل ل ف

و آن روز نهار روزه داری و غسل کنی و بعضی از عمل ما تقدم گفته اند از زوج مشتری و مریخ جسم روحانی حاصل بشود و این خاتم مسخر بشود ولی در تسخیر جن آوردیم **تسخیر نوع دیگر** بدانکه تسخیر پریان که حاضر شوند بر سه قسم است بعضی مسلمانند و بعضی ترسایند و بعضی زندیق و کافرند بحکم حدیث و قرآن و بدانچه من که سکا کیم دانسته ام در تسخیر کردن ایشان اکنون اگر خواهی که ملک بغرا را مسخر کنی با جمله قوم و اتباع ایشان اول باید که خانه پاکیزه پیدا کنی و گرد آن درآئی نه صندل بکشی گرد آن کارد فولاد و کارد را هم آنجا فرو برد بخورات اینست پوست خشخاش سندروس کندر سیاه عنبر خام مقل ازرق و هر شب یک جزو بگیر از هر چه تو را دست دهد دو گوشت آن بخوری و مدت این هفت روز است

و در هفت روز باید که دایم روزه داری و هر بار پیش از صندل بران بیائی و خود را نگاه داری در وقتیکه بیرون آئی این اسم را بر خود بخوان یا علیم یا عظیم بیس بیست و یکبار در هر شب و در هر روز دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار سوره فاتحة الکتاب و نه بار سوره قل اوحی که آن چون سلام دهد عزیمت را سه هزار بار بخواند چون روز هفتم شود ملک سی هزار دختر بیند از پریان که همه متوجه وی اند می آیند و هر یکی را بر اسب پری سوارند و بر بالای سر هر یکی چتر مرصع و در دست از دیر او چیه و تاجها بر سر نهاده و سرود گویان بیایند و در دست هر یکی طبقی از لعل و یاقوت و زر سرخ باشد چون نزدیک آنکس رسند همه از اسبان فرود آیند و یک تختی را بر دارند که از یاقوت سرخ بود و یک چتر خرما بر بالای آن تخت و سعید دیو پایهای آن تخت را گرفته باشند و فرار تخت آید بر تو سلام کنند و با تو لطف کنند و گوید مرا قبول کن با همه حشم که دارم و بر سر تو نثار کنند و برود و فرا رسید بوسی ملک بیاید بران تخت که کفش آن حاجت نیست و با تو عهد بندد و همه ملوک پری تعلق دارند با تو بیعت کنند و عهد و از همه عهد گیر تربت و برود و گوید دختر خود با همه حشم پیش تو مانند از برای خدمت هر روز در جهد نیز بیایم و تو را به بینم و هر چه فرمائی بکنم و خاتم خود را بتو دهد بکر دیگر

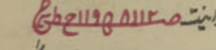
بکاه دار عزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم ایها الملک
الجنی سدیوش بحق طلعطوش مجروابیش تحرداشیش هلوش
طمطیمش هشلحمیاش سندعوف علمیاش محلنوش جیبو
واحضروا بقل دت الله و بحق قادر الذی لا اله الا هو الحی
القیوم و بحق عیسی بن مریم و بحق الحواریین اجب دعوتی بحق
هذه الاسماء العظام و صلی الله علی محمد و آله خیر خلقه و آله
اجمعین **اگر خواهی که** پادشاه پریان را مسخر گردانی باید که
نه روز روزه داری و خانه پاکیزه پیدا کنی و در آنجا مندل بکشی
به میل فولاد و میل را در آن فرو بری و مندل را خانه مربع و خانه مدور
بکشی اگر مربع بود باید که طول آن نه ... و در مندل بنشینی و صورت مندل اینست

و هر روز و هر شب چهار رکعت نماز کنی رکعت اول فاتحه یکبار و سوره قل
اوحی تا آخر و شب نیز مثل این و بعد از نماز این بخورات بر آتش بنه ناخن دیو
سندروس میوه ... کندر سیاه زفت فلفل سیاه عنبر و در شبانه
روزی دو بار پیش از مندل بیرون نیائی و زنهار زنهار یک اقرار باید
کردن که کسی شما را نبیند ... نفقه ندارد و وقت بیرون آمدن از
مندل این اسم را سی بار و یکبار ... بخوان و بر خود دم اینست
یاجلعطوناس ورقبا اینت قرنیا وجلا وملا دیو ثیابیثیا
شهو ثیا ستمو ثیشا آزراطیا عنطیبا طوطنطا آهیا شراهیا
قد مهیا هلیه هیا هرجا اهرائیل الوائیل شمطائیل جهشائیل
خودائیل اشرقبا سنجبائیل هرائیل اعلائیل الطواسلکا
الطائیل طهشوسائیل دبرجوتائیل زوفائیل جوزدعاعنقائیل
سرکتائیل سفسرهائیل آهواه وایه مکنشو رسیلو هجله وائیل
منطائیل منطووائیل منطوطه منضوده شیعوده مشغوده
محلوده برعاتغرعا مائیش بریش ازبیش اوره ادوود ایه
مرمائیل کورشائیل الکمنها میائیل صوددوائیل نودا هلدد
دائیل شمیائیل جمهائیل بطائیل سمطائیل دوخائیل
منظر معطر اسمهتری سمعطوی بروناپو وموثا الکرسی

طرمائیل طهرفائیل اهیای اهیای بنتا بلثیثا بگوید که شهر
شما بر اهلی و مالی و و کلا و احبا بحق هذه الاسماء السفره
والبرره والکرام الکاتبین الروحانیین ان تقضی حاجتی
یا رب العالمین برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی خیر خلقه
محمد و آله اجمعین و مدت تسخیر وی سی و نه روز است دایم بطهارت
بودن و دایم در خواندن قل اوحی ثبات نمودن آن قدر که تواند و عزیمت را
هر روز سی و نه بار باید خواندن چون شب سی و نهم شود زلزله در خانه
افتد و دیوار شکافته شود و هفت صورت بر مثال اژدها در آیند زنهار نترسی
و آتش از دهان ایشان میرود چنانکه حرارت در افتد و دل در طپیدن
آید و ایشان بغایت مهیب باشند زمانی بایستند و بروند چون نزدیک
سحر شود پنجاه هزار پری بیایند و یک تخت بیاورند از زر سرخ و پادشاه
شاه جمله پریان یهودی باشند و جامه زربفت پوشیده باشند
و تاج بر سر نهاده و توریه بیارد و در مقابل بایستد و خواهد که ...
کند نتواند چون بنام محمد صلی الله علیه و آله رسد که در آخر عزیمت است از
از دست او بیفتد و وی بر وی بیفتد این بار خود گوید که ترا چه
باید گوی بدرستی که بنده یکی توئی باید خاتم بتو بدهد تو بگیر و بوسه کن
ده و در حلقه بکن که باز مسخر تو شود و جای وی ... طرف کوه دوست

شهرستانیست که زمین و خانه و باغ و درخت آن شهرستان از نقره
است بقدرت خدای عز و جل و وی پادشاه آن شهرستان است و وی
و جمله حشم وی که دویست هزار ... و همه مسخر او تو باشند هر چه
فرمائی بکنند و اگر گوئی ترا بآن شهرستان برند و هر چه عجیب در جهان
است بتو بنمایند و توریه بیاموزند و از توریه جمله تسخیرات را بیاموزی
و عالم گردی و مثل صد ترا عمل کرده و عزیمت اینست بسم الله الرحمن الرحیم
عزمت علیکم ایها الملک العظیم بحق ادطوتایث عطوتایث
طلب یوث شحونات طلب یوث سحونات طلیحا شیثهلد
یطعوث بحق ددائیل روحائیل ملحونلث مرقوطلاش
هلطیوث هیعوناش اجیبوا و احضروا بعزة اسماء الله
تعالی و بقل دت القادر القوی الذی لا یفوت شیئ من علمه
ولا یؤده اجب دعوتی یا شادوشی الیهود بحق هذه الاسماء
و بحق موسی و محمد خاتم النبیین الطیبین الطاهرین یا ارحم الراحمین
اگر خواهی که پریان حاضر گردند و به بینی بگیر یک خفر سرور ...
و پر ... با بریشم سفید و در پیش کنند بخور کنی و این اسم را سه هزار
و صد و یکبار بخوان در حال پریان حاضر شوند و آنچه میخواهی بیاورند
و هر چه گوئی بیاموزند و آنچه پرسی از علم و غیر آن بگویند و اسم اینست

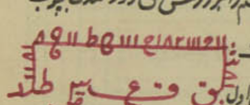
باهلعیطوناس عطلیموث اکر خواهی که تسخیر
جن کنی بدانکه مدت سی و هفت روز ست تسخیر او اول جامه پاکیزه
پیدا کنی و دران خانه پاک سورچه مندل بکشی به پنج میل و میلها را
درای فرو بر و چهار کارد فولاد در چهار طرف فرو بر و در زمان مندل
کشیدن خروسی سفیدی خون کنی دسته علم از صوف سیاه یا از حریر
سیاه در سه طرف فرو بر و یک چوبه نار یا کز در یکطرف مندل فرو بر
و بردی با بریشم سیاه یا بموی سر سیاه این طلسم را ببایدیز و سه چراغ
ازدرغن کل بیفروزد و طلسم مذکور اینست
و این طلسم را بر لوح زر نقش باید کردن و بعد ازان لب یاهی کنده ها
بر باید کرفت و جامه سیاه باید پوشیدن و این بخور را شب و روز باید
سوختن مقل ازرق ناخن دیو رفت کندر سیاه عکر بدی زعفران
مشک در شبانه روزی هفت مثقال باید سوختن و عزیمت سه هزار و
هفت و یکبار باید خواندن و بعد از خواندن عزیمت دو رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعتی فاتحة الکتاب یکبار و سوره قل اوحی هفت بار کن
چون ازین جمله فارغ شوی قل اوحی بخوان چندانکه بتوانی
و درین تسخیر هیچ خوف نیست چون شب اخرین این تسخیر شود کنی
بیاورند از زر سرخ و پایهای ان تخت از فرجان بعد و بران تخت

ازدر

ازدر و یا قوت پیچ جاب بعد و ام الجن بران تخت باشد و پیرا ام الجن ای
از برای ان میکویند که جمله جن قرآن پری در پیش وی می باشند
وی ایشانرا ادب و خلق می اموزد و بشوی میدهد خواه پادشاه و خواه
امیر و غیرایشان در پیش جمله کرده پرمان حاکم ست و قتیکه بمیرد که
خلق وی بخلق دکری نزد دیکر ست او را بر جای وی می نشانند جمله
پادشاهان زاده حاکم ست و این رسم از قدیم مانده ست و قتیکه وی
سوار میشود چهل هزار دختر پادشاه زاده پری که همه کنیزیند دمیان
خوبان و تختهای زرین دختهای یا قوت و لعل قریب چهل تخت در پیش
وی می برند و چهل علم مرصع در پیش وی می برند و بلندتر از همه کرد
و با ادمی از حد بردن الفت میکیرد و جمله علوم را باین کس می اموزد
و جمله خوبان که در میان پریانند مسخر میشوند چون امد و ترا دید
از تخت فرود اید و در پیش تو بنشیند و با تو لطف بسیار کند و کوید چرا
رنجه شدی مقصود چیست بکوی تو بکو غرض حاضر شدن شما بود و کرد
شما دخاتم شما بود وی خاتم بیرون ارد و بتو دهد تو بکیر و در طوق کن
و سر او را بکیر و اکر خواهی در انکشت کنی ولی زنهار بکسی نمای که دایم
مسخر باشند و جمله ان فرقان هر یکی طبقی از لعل و یاقوت بر
تو نثار کنند بر کدام و چنان مسخر تو شوند که هرکز تا زنده باشی از تو جدا نکردند

جدا نکنند ان نثار را بکیر و خاتم کرفته باشی ایشان بروند و ام الجن
پیش تو ماند و با تو همراز کردد چنانکه یکلحظه بی تو نشکیبد و هر چه ترا
در کوئی بتوان زانی دارد و به ازین تسخیر در علم و عشرت کردن نیست
و در او نشو عمر بان و اب حیوان ام الجن بیاورد و جوان شو کنند
این تسخیر خوب بدی و خوش اوازکردد و بان علمها و میوه و غذا ها
که از دست وی خوری خاک بدان چشم که این تسخیر را بپند و بکند
و اکر بکند زنهار بکسی بکوید این کس این تسخیر بکلم خدای عزوجل
مقاصد دنیا و دینی او را بر اورد و اکر خواهی اینها را تسخیر کنی تحری خانه
پاک پیدا کنی و در ان خانه مندل بکشی به هفت میل فولاد و میلها را در ان کل
فرو برد چهار علم از حریر زرد فرو بر دو در چهار طرف مندل و هر شب
خونی بکنی از هر چه ترا دست دهد و هر شب و هر روز چهار رکعت نماز بکنی
فاتحة الکتاب یکبار سوره قل اوحی هفت بار و سوره فاتح القرآن
سه بار بعد سلام بعد از فراغ از نماز بنشینی و عزیمت را دو هزار و هفت
و سه بار بخوان و بخور را تر اوایم بسوز درین مدت دایم روزه دار
باید بودن و دایم بخواندن قرآن و بهی اله مشغول باید بودن و یکجا
نباید مشغول شدن و از مندل در شبانه روزی دو بار بیشتر بیرون
نباید امدن و حیوانی نباید خوردن و سخن کم باید کفت و خنده بسیار نباید

و مدت

و مدت این تسخیر پانزده روز ست و بخورات اینست مشک زرد
کافور عنبر اشهب خام زعفران کندر سفید صندل سفید و هر که
اینها را تسخیر کند خدای عزوجل او را قوت ده شیر بدهد اکر پیر بود
جوان شود و چشمه حیوانرا انها میدانند و عمر اینکس دراز شود
چندانکه خواهد بجز میل بطالم حلوی بکند و تا مرک نخواهد مرک
نیابد و بمیرد و هر چند چیزی بخورد از وی هیچ فضله نیاید و این نقش
البته و ازین بیش نتوان کفتن که علما و فضلا را این قدر بس
باشد و ان ملک که بر چشمه حیوان موکل ست در فرمان دولت
و به اعلم و این یک طلسم را بر زر نقش کن و در مندل بچوب
نار بیاویز طلسم اینست
چون شب پانزدهم شود اول
زمین را بجنبانند چنانکه بیم بود که این کس بیهوش شود و بعد ازان
ملک بیاید با جمله پادشاهان و خاتم سبز بیرون آرد و بانکس بدهد
و عهد ببندد و باز کردد و جمله ان روحانیان و ملائک با بنی
نشانل مسخر تو کردد زنهار خاتم را بهیچکس ننمای که بیم مرک بود
و اکر ننمائی دایم مسخر تو کردد و اب حیوان بیاورند و بتو بدهند
و هر چه خواهی میکن و این مندل مدور نیز روا ست امام نوع طولانی

لدفع طلب جنون

محد و جهت دیگر از مبادل است و من چنین کرده ام و در چنین هند
نسخه کردم و این عزیمت بغایت بزرکست و این سیصد نوع جن
و رویت روحانیان چه نسخه بیارم که همه مردمان نزبان حاصل
میشود اما این نسخه از ان نسخها که شرح نبی شکل ستر توی
پیوسته چنانکه هر ساخته ام و در مقامی که کننده این نسخه بنشیند
و بر زمین ستاره کند چهار درخت بیرون اید و چشمه از پای
درختی روان شود و عجایب و غرایب بسیار ببیند مندل مذکور اینست

و عزیمتی که درین نسخه می باید خواند اینست بسم الله الرحمن الرحیم
عزمت علیکم یا حشمایئل عطشائیل بحق ازرعوناش
طیعوطیس هوناش قیلنوث بهلیطاثوش حنبل سعو
ادرهوناش عملث طعوث یا حشمائیل قطبوش کشوا
دات ارامیث اجبد عوتی واحضروا لی بحق الحی القیوم

بحق

الحب لا اله الا هو و بحق محمد صلی الله علیه و آله **فی الحب**
اگر خواهی که یکی را از عشق خود بیقرار و ارام کنی چنانکه یک لحظه بی تو
ارام نگیرد بنویس این طلسم را بروز سه شنبه در وقت نوشتن باید
که شمس با زهره نظری کند چه تسدیس یا تثلیث ولی باید که زهره
البته نزدیک بود به بیت شرف خود و اگر در شرف بود بغایت خوب
باشد و بی نظر بود بنویس این ایت را بمشک و زعفران و بخون
کبوتر سپید بر حریر سفید و بعد از نوشتن بر وی بخور کن مقل ازرق
عود قماری مشک اذفر ناخن دیو زفت برگ سرو کهن و
اوزان اینها برابر باید که جمله را بکوبد و باهم بر امیزد و با کیترا
عجین کند و کرباب زدو در وقت حاجت بر بارسه از ان بیوزد
و عزیمت دهیش را بیت و یکبار بر روی بیان وان حریر را در
هیچ و در پوست تخم مرغ کنی باید که تخم مرغ سیاه بود و باره زرنیخ
زرد در ان کنی و پاره نفت سپید و چهل دیک بلبل سپید باید
و بر هر بلبلی این ایت را بخوان بسم الله الرحمن الرحیم لقد جاءکم
رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین
رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه
توکلت و هو رب العرش العظیم و سر تخم مرغ سیاه را بموم سفید

از عجایب مجربست

گیرد و در ان وقت که ان حریر را بنویسی نام خود و نام مادر خود
و نام وی و نام مادر وی را بنویسی و نام او را که محبوب تست پیش
از نام خود باید نوشتن و در جمله حبیات این شرط است البته و نیز
از ان این تخم مرغ را در گل سرخ بگیرد و در اتش انداز تا سه
شب نه روز و اگر از سه شب تا نه روز بگذرد بیم هلاک باشد و زنهار
نگذاری که بان مرتبه برسد و این عظیم مجربست **للحب الضا**
در اعجوبه دیگر از عمل مجرب عبدالله هلال هست بنویس این طلسم
اگر خواهی که یکی را در عشق خود بی ارام کنی چنانکه اگر ترا نه بیند
دیوانه گردد و جامها بر خود بدرد و بهیچ گونه قرار نیابد تا ترا
نه بیند و این بیقراری او یک سال بماند اگر این کس را نه بیند بیار
یک پاره سفال اب نارسیده و در وقتی که قمر را تثلیث حریر
و بخور کنی بر وی ناخن دیو علک شاخ حشیش کندر مشک
زرد و در حالت بخور کردن این طلسم را بمشک و زعفران و مداد
بنویس بر ان حریر بعد از نماز خفتن در ساعتیکه زهره با مشتری
مقابله کند و مشتری در خانه خود باشد و نظر نحسی نباشد
از ستارگان دیگر و این دو را بعد از ان که نوشته شود ان
حریر را در اندرون چهار مغز کنی و بیار رشته تار موی انکس

از عجایب مجربست

و اگر ان را نیابی سه تار ابریشم سفید بر وی یازده گره بزن و بر هر
گرهی این ایت را بخوان وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم
لما سمعوا الذکر و یقولون انه لمجنون و ما هو الا ذکر للعالمین هنت **عکهععمصکلا**
یع عسلحمهلا **دیگر عقد النوم** اگر خواهی کسی را عقد کنی در نوم
چنانکه در عشق خوابش نیاید و بیقرار و ارام گردد و شب و سحر ا
نتواند که و اگر این عمل از نه روز بگذرد دیوانه شود بیار کاغذ خطای
در ساعتی که عطارد با مریخ نظر تثلیث باشد و مریخ ناظر بود بر سعدها که
ان سعد لسعادت بر مریخ مستولی بود و مریخ در ششم درجه حمل بود
بنویس بمشک و زعفران و سرکه و این عمل را بر عقد نوم در ستم باید
بنام انکس و بنام مادر وی باید که بنویسد مراد حاصل شود **نوع دیگر**
از عملهای عبدالله هلال بیار تخته مرده شوی و این چند حروف را بران
تخته بنویس و باب که فرو مداد در وقتیکه مریخ با قمر یا زحل مقابله
باشد و در ان وقت مریخ در خانه خود بود یا در اوج و قمر هابط بود
بخور کنی بر وی ناخن دیو رفت سندروس تخم حوذب شامی و ان
نوشته را در مقبره که قران دفن کنی تا حق شب ببینی **هی ما کهج**
ح لاح طی دمی ل کو وردت فلان بن فلان فی قبره
و بنی فلان ابن فلان شغل القلب و ستورنا طمسع الوداد

در عقد النوم مجربست
نسخه مجرب

در تبعیض میان دو کس

فی البغضاء اگر خواهی که میان دو کس جدائی افکنی چنانکه تا آخر عمر یکدیگر را نه بینند بیار پاره کفن مرده و این حروف بر آن بنویس در وقتیکه مریخ را با زحل مقابله بود یا مقارنه و مریخ در خانه خود بود و بروی بخور کنی زفت و سرگین خر تخم سرو و پوست انار هلیله سیاه و این را باید که از زر و مداد باید نوشتن و این نوشته را با برگ کافور و پاره کتیره در سبو کند و سر سبو را استوار کند و اگر قاروره باشد بهتر بود و آن قاروره را در میان حمام دفن کند چنانکه ابرابر او باشد مقصود برآید البته و نوشتنی اینست ا ✕ عدی صتل ✕ ۲ ۵ ح ح اه اح ح فرقت بین فلان بن فلان و بین فلانه ابن فلانه بحق [illegible] اه نوع دیگر اگر خواهی کسی را از مقام خود و از سر کار های خود و از شغل و عمل خود و از تخت دولت آواره کنی زنهار بر مسلمانان باید کردن که البته کافر شود بیاور پوست خرگوش اگر از برای زن کنی خرگوش ماده و اگر از برای مرد کنی خرگوش نر در ساعتیکه زحل مقابله کند با عطارد و یا مریخ و زحل مستقیم بود و هیچ نظر سعد بنود کواکب را چون چنین بود بنویس این طلسم را بمداد کافور و آب بید بر آن پوست خرگوش در ساعت نوشتن بخور کنی بروی هلیله سیاه و پوست حنا و چنبر زفت ناخن دیو بعد از آن

که نوشته شود حمام افکنی و مادر افکنی در یخ و بروی بپیچ ابریشم سیاه و بران ابریشم نه گره بزن و آن را در چاه ویرانه انداز چون چنین کنی آن مرتبه هرگز جمع نتوانند شدن و هرگز بر سر عمل و کار خود نتوانند شدن و مقصود این عامل بر آید البته و عظیم و مجربست نوشتنی اینست

نوع دیگر تفریق

یح ا سح یح یح بروهصسی سسح یح یح سدوالح بسح یح ح

با سم فلان بن فلان بحق بل سل الکلام نوع دیگر اگر خواهی در میان دو کس جدائی افکنی چنانکه با یکدیگر هرگز الفت نگیرند و از این شهر بشهر دیگر روند و الفت ایشان ممکن نبود و ممتنع بود بیار هفت برگ بید سیاه خشک با ترساعتی که تربیع کند مریخ با قمر و یا مقابله کند عطارد با زحل و لیکن اگر نظر تربیع است باید که مریخ در درجه شرف بود و یا در خانه خود بود و اگر نظر مقابله است باید که زحل در هفتم درجه قوس بود و این عمل عظیم است و عملیست کلی و از این باید نیت بنویس بر آن هفت برگ بید این طلسم را بر هر یکی بخور کنی بروی عود خام عنبر مشک سیاه ناخن دیو زفت گل کدو گل کوکنار و چون این نوشته شود این برگها بر هم نه و در اندرون کوزه کن که از گل سیاه باشد یا از گل سرخ و نام الشخص را بر پشت آن برگ نویس و در آن کوزه کنی و سر کوزه را بگیر و در زیر ناوه که [illegible]

آب رود دفن کنی لیکن [illegible] این عمل دانست باید بر مسلمان کردن که البته کافر گردد و طلسم اینست هیاهسلاهسس سنح حجی بسعص عصفو کلمن وهوا ح ۱۱۱۷ ۷ ۵ ۷ ۹ ۴ ۱۱۹ ۱۱۱ ۴ ۲ ط م با سم فلان بنت فلان علی فرقة فلان بن فلانه نوع دیگر

عقد الرجل

در بیان عقد الرجل اگر خواهی رجولیت کسی را بر کسی عقد کنی چنانکه اگر بخواهی اگر زن گشاده نکرد دو هیچ کس دیگر بجز از تو نتواند گشودن بکش گوسفند ماده را و بر آر روده او را هفتاد و یکبار بشوی اندرون و بپرو نشر او بروی هفت گره بزن و بر هر گرهی هفت بار بخوان قرآن یا نوشته را در ساعتیکه قمر خانه الیس بود و عطارد را با شمس تناظر بود با تثلیث بود و مشتری اتشی بود و یا در پنجم برج اتشی بود بنویس این طلسم را بر حریر زرد بمشک و مداد و زبیق و بخور کنی بروی میعه لبلاب چلغوزه برگ سرو علک شاخ پوست نارنج الکاه از روده را و حریر را در قاروره کنی و سر آن قاروره را بگل بوته استوار کنی و در یک آتشی و آن دفن کنی چنانکه گاهی بخوش آتش بدو برسد و اگر از این بگذرد هلاک گردد و کننده این عمل الت اگر مسلمان کند نوشتنی اینست کهصسح تحلی حادام هسکلو طاکلمه سحرا ذو فی اصباوث وکلعهو با عقدت رجولیة [illegible]

بحق هذه الاسماء العظام الایمن کمکودس هسکسو رسس العجل العجل عقد نفسا هذا المسمی بحق ططوهیاف نوع دیگر اگر خواهی عقد الرجل کنی بیاور رشته ریسمان سرخ و رشته ریسمان سیاه و بر هر یکی یکبار سوره تبت یدا و بام تبارک بعد از آنکه بافته شود چهل و یک گره بزن و بر هر گرهی قل یا ایها الکافرون بخوان در ساعتیکه قمر را با عطارد تثلیث بود در پنج ساعت و دقیقه شب و چون خوانده شود بخور کنی بروی کافور یا جوکندر سپید و قروب سیاه و بعد از آنکه بخور تمام شود بیار یکی حریر سیاه یا ورق الطیر و بروی بنویس این طلسم را در همین ساعت و با رشتها ریسمانها در پیچ و در کوزه فقاع یا در شیشه کنی و سر آن بگل حکمت بگیر و بعد از آن در جائی دفن کنی که تف آتش دایم بوی رسد اگر گرم شود بسته شود و اگر بجوشد دیوانه شود و اگر بسوزد هلاک شود زنهار این عمل را با حلالی نکنی والله اعلم

عصر رجل

۱۱۱۱۸ ۱۱۱۱۱۸ ۴ ۱۱۸ ۶ ۱۱۱ ۹ ط ۱۱۱۱ ۹ ۶ ۸۹ ۶ ۸ ۱ ۶ ۸ ۱ ۶ ۱ ۱ ۱ هو

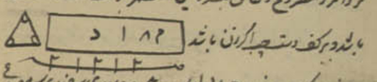
۱۱۱۸ ۱۱۱۱۸ ۶ ۱۱۱ ۱ ۱۱ ۹ ط ۸ سو ۱۱۱ ۱۱۲ ۶ ۸ ۱ ۱۹ ۱ ۸ ۱ هـ ۸ ۸ ۱۱۱ و

دیگر للمحبت

و تا اینجا نقل از محمد بن سراج الدین الشهیر ابگلکیشت که سوگند یاد کرده است که هیچ چیز ناننوشته ام الا آنکه تجربه کرده ام بعد نوشتم فی قدن بحبه نفع بخش اگر هرگز خواهد شد بر هفت پاره کرباس باید نوشت بنام شخصین و والده ایشان و هر روز یکقطعه از آن هفت پاره کرباس در آب روان

لشوید تا نوشتها محو شود و ترتیب نوشتها بدین نوع ست الاول الاخلاء
یومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقین فرقت بین فلان بن فلان
و فلان بن فلان فرقة الابد الثانی و نفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث
الی ربهم ینسلون فرقت بین فلان بن فلان و فلان بن فلان فرقة الابد الثالث
یا ویلنا من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن و صدق المرسلون
فرقت بین فلان بن فلان و فلان بن فلان فرقة الابد الرابع قد بدت البغضاء
من افواههم و ما تخفی صدورهم اکبر فرقت بین فلان بن فلان و فلان بن فلان
فرقة الابد الخامس انما یرید الشیطان ان یوقع بینکم العداوة
و البغضاء فی الخمر و المیسر و یصدکم عن ذکر الله و عن الصلوة
فهل انتم منتهون فرقت بین فلان بن فلان و فلان بن فلان فرقة الابد السادس
بسم الله و بالله و من الله و مثل کلمة خبیثة اجتثت من فوق
الارض ما لها من قرار فرقت بین فلان بن فلان و فلان بن فلان فرقة الابد
السابع ان یاجوج و ماجوج مفسدون فی الارض فهل نجعل
لک خرجا علی ان تجعل بیننا و بینهم سدا فرقت بین فلان بن فلان
و فلان بن فلان فرقة الابد فائده اگر خواهی که دیوان را حاضر کنی و بدانی
که از کی امده اند و در چه کار اند و چه مذهب دارند طاسی با نقشی می باید
پر اب کند و یکعدد نقره سکه زده در اب انداز و در میان طاسی قرار دهد

وترکه از چوب گل سرخ بگیرد یا چوب انار و این دعا را بر سر چوب نویسد
بر یکه طاس بزند اجیبوا داعی الله و سه روز در عزائم خوانند و خط
گرد اگرد مصروع و طاس بکشد و این طلسم را بر کف دست راست اگر مرد
باشد و بر کف دست چپ اگر زن باشد

و مصروع که پاک باشد در حوالی طاس بنشیند و چادری سفید بر سر مصروع
اندازد و ناظر راست کرده در پهلوی مصروع بنشاند اول سوره معارج
و سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی با طاس بخوانند که آن طاس را
برروی مصروع و ناظر بپاشد بعد از ان این عزائم بخواند به هیبت تمام عزمت
علیکم بالذی عظمته من الله و رسوله بحق سلیمان ابن داود عم
ملک الجن و الانس و الشیاطین عزمت علیکم بالذی حبیب
ابراهیم خلیل الله عم و موسی کلیم الله و خلق عیسی ابن مریم
روح الله روح الله القدوس الذی خلق الخلائق من الجن
و الانس و الوحوش الجیوش الجلوس فرقیش فرقیش فرقیش الوحا
الوحا الوحا العجل العجل بحق اصف ابن برخیا بحق مینیه و
سیتنه بیاتیل بحق کیکوان و سیکوان و بحق کیکوش و بحق
فیطرش و بحق ابو حره هیا دیو دشتی و دیو دریائی و صحرائی و کوهی و بری
و بحری و هندی و بلغاری و شرقی و مغربی و شمالی بالعجل بالعجل

بحق خاتم سلیمان ابن داود عم عزمت علیکم بحق قل اوحی الی انه
استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا عجبا یهدی الی الرشد فامنا
به و لن نشرک بربنا احدا و انه تعالی جد ربنا ما اتخذ صاحبة و لا
ولدا و انه کان یقول سفیهنا علی الله شططا بالعجل بالعجل
الساعة الساعة بحق سلیمان ابن داود عم ایها الارواح الحاضر
الشیطان فعزمت علیکم بما انزل علی نبی بالاسم الذی سخر سلیمان
ابن داود عم فسخر له الانس و الجن و جبار جمیع الشیاطین
من جسم هذه الصنعة فلانه بنت فلان بحق انبیائک علیهم السلام بعد
مصروع نگاه کند که چه لباس دارند اگر سبز پوشیده اند مسلمانند اگر کبود
پوشیده اند یهود انند اگر زرد پوشیده اند ترسا یانند اگر سیاه پوشیده اند
کافرند اگر سرخ پوشیده اند ارمنی اند و اگر سفید پوشیده اند مسلمانند
پس سؤال کند که پادشاه امده یا نه اگر امده بسیار بگوید السلام
علیکم یا معشر الجن و الانس اگر پادشاه قوم بگوید تا غم مصروع را
بیاورند بعد از ان این عزیمت بخواند عزمت علیکم بقول یا قومنا
اجیبوا داعی الله و امنوا به یغفر لکم من ذنوبکم و یجرکم من عذاب
الیم بقول صحیح بحق توریة موسی انجیل عیسی زبور داود عم
صحف ابراهیم فرقان محمد المصطفی صلعم بعد از ان هفت رنگ ابریشم

بدست گرفته گره بزند و در هر گره یکبار بگوید بستم مدعی فلان ابن
فلان الجن سلیمان ابن داود عم و بحق انه من سلیمان و انه بسم الله
الرحمن الرحیم ان لا تعلوا علی و اتونی مسلمین و لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم برحمتک یا ارحم الراحمین بعد از ان از مصروع
بپرسد مدعیان بسته شده اند یا نه اگر بسته نشده اند عزائم را به هیبت
بخواند تا ایشان عاجز شوند و اگر بسته شده اند مصروع مدعی خود را
گرفته در شیشه کذاشته سر بسته ... هیکل حضرت
سلیمان عم را در سر شیشه نوشته بدین دستور بحق انه من سلیمان
و انه بسم الله الرحمن الرحیم ان لا تعلوا علی و اتونی مسلمین شرط
انکه سر زیرا بموم قایم کند بشخصی داده در قبرستان کهنه دفن کند قسم تمام
اجابتی این ست که بابد بخوانند و بعد از ان هر حرفی باید اگر خواهی زبان
دیوان و جنیان را قسم دهی باید بخوانند بعد از ان بنویسد بنقد
اسکن یا بحق یا کحونا یا شماخونا یا سبحانه بحق کهیعص و حمعسق
فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون فانفلق فکان کل فرق
کالطود العظیم یا بحوثا یا شمحی ثا بحق بسم الله الرحمن الرحیم قل
اوحی تا برتنا احدا بخوانند و بحق ابراهیم خلیل الله و موسی کلیم الله
و عیسی روح الله و بحق محمد رسول الله صلعم و بحق علی ولی الله

وبحق جبرائیل ومیکائیل واسرافیل وعزرائیل علیهم السلام وبحق
السفرة والبررة والکرام الکاتبین وبحق حملة العرش والکروبیین
والروحانیین بحق اندرمن سلیمان واند بسم الله الرحمن الرحیم الا
تعلوا علی واتونی مسلمین ولاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم
برحمتک یا ارحم الراحمین فائده احضار قاضی جن بسم الله الرحمن الرحیم
اعزم علیکم یا قاضی جن وسید الشیاطین علیکم احضرنی بحق
هذه الاسماء العظیمة مسخر بین السماء والارض بطور وکتاب
مسطور فی رق منشور والبیت المعمور والسقف المرفوع والبحر
المسجور وبنهطی بهطی مرهب قریب دنتا یالوس امینوس
عاطینوس بهش طشت کلوطشتطاها لینوثا باذن یونبرج لبطبح
شاریالوس امینوس عاطینوس مسقفقطلسکس بحق هذه
العزیمة اجیبوا داعی الله اجیبوا داعی الله اجیبوا داعی الله بحق القرآن
العظیم بحق توریة موسی وانجیل عیسی وزبور داود وصحف ابراهیم
وفرقان محمد المصطفی صلعم اجیبتم اجیبتم احببتم بهذه الساعة العجل
الاعظم اجبتم اجیبتم فی الساعة بسم الله الرحمن الرحیم
هشطوش شطیش اذکنش ودهوس هیطرش هلیکارش
مربوبتر مروج اه اه میکس طیبارش عن کن بوبش وفی

بحق محمد رسول الله وعلیا ولی الله وادم صفی الله ونوح
نجی الله وشیث النبی الله وموسی کلیم الله وعیسی روح الله
وداود خلیفة الله ومحمد عربی حبیب الله ویا اله الاولین
ویا خیر الناصرین ویا دلیل المتحیرین وکیف اخاف ما
اشرکتم ولا تخافون انکم فان کان یهودیا ونصرانیا ومجوسیا
او مسلما وانهار این طرق قسم بده والله بالله تالله وکذای
عالمیان سوکند که شما داخل این شرارت نشوید وفرزند این جنی
نباشید ویکبی دیگر نفرمائید اگر غرا از این کنید هذا ملت یهودیا
وهذا ملت نصرانیا وهذا ملت مجوسیا وهذا مدرسی
این داود دعا بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الملک الجبار
الملک القهار خالق الشمس والقمر واللیل والنهار ملک
الدوار عن طینوس یوی من ال شیل ی حسن الوقیع
بلا نم وبلا زوال بحق ملک الدوار شما که پاکیزید شما که راستانید
شما که نیکانید شما که بخدای عزوجل ایمان اورده اید حاضر ائید ترتیب
دعوت قبول کنید بحق ان نام که ادم خواند صفی گشت ونوح خواند
نجی گشت موسی خواند کلیم گشت عیسی خواند روح الله یعنی گشت
محمد مصطفی صلعم خواند حبیب رب العالمین گشت که فرمان برید ومن

بردار کردید اگر یکی هستید واگر جرائید واگر برید واگر ماده اید اگر کبرید
یا صغیر اگر جهودید اگر ترسائید اگر مسید اگر مجوسید اگر در کوه سنید
یا در کوشید یا در استخوان اگر در هفت اندامید پردن ائید بیرون
در یکی در یکی نرسایند و بانک در ائید ویکار حاضر ائید وکال حرفی برداریه
بحق نامهای بزرگ بحق توریة موسی وانجیل عیسی وزبور داود وفرقان
محمد المصطفی صلعم که تا خود این کار نکنید و حاضر شوید یا اهیا شراهیا اغ ادنی
طیموش بسم الله الرحمن الرحیم کسلتش طشا هش طیموش لها
ترموش جینا حوش یا هوکادش یا هوکارش یا کهینوش
یا طشوش الملک انت واصحابک اسعی باذن الله القوی الدائم
العلیم العظیم نوع دیگر اگر خواهی که جنی را حاضر کنی دختری که هنوز
که بلوغ نرسیده مزه باشد حاضر کنی حمام با بهمان دختر در میان عزیمت
وضرب زنند قدری سیاهی از دیگ یا از طابه کف دختر بید قدری
روغن چراغ یا حوزن در میان کف دختر بزد و در سفیدی آن
دختر کند یکی دیگر در سر ریش یا بیضه را حاضر سازند وعزائم بخوانند
با بهبت تمام با بهشته طاسی در پیش خود نهد چوب انار در دست گیرد
عزائم بخواند دختر در کف دست خود نگاه کند تا زمانیکه بگنوه حاضر
شوه دختر بان بگنو بگوید بروفراشی بیاور چون فراشی بیاید جاروب

کار کنند بعد از ان بگوید تا بروند چهار نفر بیاورد لقوی دیگر هفت نفر بیاید
بگوید تا کوسفندی بیاورند ذبح نمایند سفره کشند چهار نفر را بگوید بروید
تخت پادشاه را بیاورید چون ایشان بروند پادشاه را بیاورند پانزده
بار از برای امدن پادشاه بخوانند بسم الله الرحمن الرحیم احضروا اسلطان
فی میدان آستاطین چون پادشاه بیاید دختر برخیزد وسلام کند بر پادشاه
جنی باز بنشیند دختر بگوید تا سفره بکشند پادشاه چیز بخورد اب بیاورند
دست پادشاه را بشویند بعد دختر با پادشاه عرض کند که یکی از مارجین از دوا
شما رسیده است انکه نفر باید کند کار جنی را حاضر سازند سئول نمایند که
چه سفرت شما رسانیده اند بیان کنند بعد دختر بگوید النماسی آنست
که او را در شیشه کنید و دست ما بسپارید اگر در شیشه کنند شما در حال
این دعا بخوانند بسم الله الرحمن الرحیم هشطوش شطیش اذکنش
ودهوش هیطرش هلیکارش مربوبتر مروج مروج اه
اه میکس طیبادش عن کن بوبش طادث بحق محمد رسول الله
وعلی ولی الله وادم صفی الله ونوح النجی الله وموسی کلیم
الله وعیسی روح الله وداود خلیفة الله ویا اله العالمین ویا
خیر الناصرین بعد دستوری دهد تا بروند واین دعا بخوانند وکیف
اخاف ما اشرکتم ولا تخافون انکم اگر در شیشه نکنند بلکه بدین نوع

که کرد مردود و سوکند یاد کند سوکند نامه نبیت فان کان یهودیا او نصرانیا
او مجوسیا او مسلما والله وبالله وتالله بخدای عالمیان قسم
که بعد ازین داخل این شرارت نشوید مزید این برضی نباشید یکبی دیکر
نفرمایید اکر غرایی کنید هذا ملة یهودیا و هذا ملة نصرانیا و هذا
ملة مجوسیا و هذا ملة مسلمة سلیمان بن داود اکر غیر ازین کنید
عهد سلیمان داود خلاف کرده باشید من شما را آتش بسوزانم بعد اجازت د
تا بر دو انواع دیکر هم هست اصح در نظر حقیر اینهاست که مسطور شد
الحمد لله اولا و آخرا و ظاهرا و باطنا و قد وقع الفراغ من تحریر
هذه الاوراق علی ید اقل الحقیر الفقیر غفر الله ذنوبه
فی سنه من المائة الرابعة من الالف الثانی
من الهجرة النبویة صلوة الله علیهم
سنه ۱۳۰۹